

په يقىك نه دله وه

نوسینی
عمرو خالد

وهرگیړانی
به رزان نه مین

نارینه

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پہ یقینک لہ دتہ وہ

پہ یقینک لہ دلہ وہ

نوسینی

عمرو خالد

وہرگیپرانہ

بہرزان تہمین

نارین

مان له چاپ دانى پاريزراوه بو

کتبخانهى نارين

کلام من القلب	ناوى کتیب به عربی:
عمر خالد	نوسینی:
په یفتک له دلوه	ناوى کتیب به کوردی:
به رزان نه مین	وه رگپرانى:
کتبخانهى نارين	بلاوکار:
شوق حمدامين	نه خشه سازى ناوه وه:
په کهم / ۱۶۳۰ ک - ۲۰۰۹ ز	نوره و سالى چاپ:
به بیروت - لبنان	شوینى چاپ:

کتبخانهى نارين

ههولیر - چوارپرانى شیخ مه محمدی ههفید

بازارى زانست بو کتیب و چاپه مهنى

تهلهفون : ۲۵۱۱۹۸۲ - ۶۶ (۰۰۹۶۴)

E- mail: nareen_1@yahoo.com

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشه کی؟

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلق الله اجمعين وعلى ال بيته
الطاهرين و اصحابه المكرمين ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين...

أما بعد

مرؤښ... ئه و دروستکراوه هه لېږدراوه ی خودایه... پتکهاتوه له روح و جهسته...
به گالته دروست نه کراوه... به لکو خولقینراوه له پیناو نامانجیکي ریزدار و مهبهستیکی
به زردا، که بریتی یه له پرستنی خوی گوره که ده فرموی ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ
وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶.

بهرز ږاگرتنی یاسا و ده ستوری خودا له ژیانیدا و هه و لدان بۆ به ده ست هینانی
ره زامه ندی خوی بالاده ست، که به خشنده یه به لافاوی نیعمه ته کانی به گوره و بچوکیه وه
له سهر ئه م مرؤښه، به لام نیعمه تی که له پیناو ره زامه ندی خوادا کاری پئ نه کړی و
به سه ریچی کردنی خوادا به کاریت .. بۆ ئه وه پتویستیمان به ته وبه کردن و په شیمانی و
گه رانه وه هیه. بۆ ئه وه ی ته وبه کار بزانی که چهنډی ریزی لای خودا هیه... و هه ست
به ئه ندازه ی خۆشه ویستی خودا بکات بۆ ئه وه بنده یه ی که بۆلای که بۆده چیت و هه و لی
به ده ست هینانی ره زامه ندی ئه و ده دات.

ته وبه پتویستی به جینگیری و دامه زراوی هیه... بۆ ئه وه ی ته مه ن له دوو دلای و
سه رسامی و له نیوان تاوان و ته وبه دا به فیرۆ نه روات، چونکه مرؤښ نازانی که ی و له چ
دوخیکی دامه رگ ریگه ی پئ ده گری.

بۆ دامه زراویش کومه له فاکته ریکی یاریده ده ر هه ن... که یه که میان: هاوه لی چاک و
هاورپی راستگو و برابته ی بۆ خوا، که ئه گه ر خودات له بیر چوو به یادت دینیته وه و
گه رله یادت بیت هاوکاریت ده کات و رینمویت ده کات له خۆشه ویستیدا له پیناو خوادا،

تا رږژگار ت شادومان بیت و ژیان ت نوی بیته وه. پری ده کات له کامه رانی و نارامی و به خته وه ری... ههروه ها دامه زراوی چند ه و کار یکی فه وتینه ری هه یه: له وانه تی که لی نایاسایی و نهو په یوه ندی یانه ی که له شاره و هیدا گه شه ده که ن و پوژشکی جوانی شهرم لاده بات. کورپان و کیژان جگه له حسره ت و په شیمانی و نه شکه نجه و نازار و ماندو بون ههچی دیکه دروینه ناکه ن و نادورنه وه.

به لئ نهی لاری نازیز... زور مه ترسی داره که به بی ناگا له خو شه ویستی خودا بریت... بی ناگابیت لهو په یامه خودایی یه ی که خوی گه و ره بو تی په وانه ده کات بو نه وه ی ریگه ی ملکه چیت بینیتته وه یاد و بتخته سه ری... نهو هیشتا بانگت ده کات و ده یه وی دل ت رابگری... تا بگه ریته وه و تهویه بکه ی ت و چیژی شیرینی راسه قینه له دنیا و پیش رږژی دوا یی بکه ی ت به لام هه ر شتی ک نرخ ی خو ی هه یه و به هشت گرانه و پیوستی به نارامی تو یه بو نه وه ی به ده ستی بهینی و پشت به خودایه ک بهه ستی که زیندوه و هه رگیز نامری، جیهادی نه فسی خو ت بکه ی ت هه رکاتی که ویستی به لای کار ی کدا لابه داته وه که ده بیته مایه ی تووره بوونی خوی گه و ره.

نه م په رتو که په یښک له دل تی کی خو شه ویسته وه بو دل تی کی راس تگ و که ناره زوی به ههشت ده کات... کو مه لیک گفتوگ و ی بویرانه ی تی دایه و کو مه له پرسیار یکی گرن گ که لاوان پیش نیازی ناخی خو یان کرده و زور به راس تگ و یی و ناسکی چیروک و به سه رهاتی ژیا نی خو یان گپراوه ته وه و تعبیر یان له نازار و به خته وه ری یه کانیان کرده و چون سه ر له نوی چیژی خو شه کانی نیسلامیان کرده و ژیا نی خو یان له سایه ی په زامه ندی خودا به دلا چوه... ده ی و هره... ده ستت بنی نیو ده ستمه وه به نومیدی نه وه ی تا پی که وه په زامه ندی خوی گه و ره به ده ست بهینین و له نیو پانتایی به هه شته که یدا نارام و سه قامگیر بین.

له سه ره تا و کو تاید ا... نزاو پارانه وه هه می شه بو خودای بیسه ر و نریک و وه لامده ر ده بی ت بو نه وه ی نه م کاره مان له تای ته رازوی چاکه کانه ندا به پوختی و له پیتناوی خویدا بو تو مار بکات

براتان: عه مر خالید

ته و به کردن

ته و به کردن و گه رانه وه بؤ لای خودا

مانای ته و به کار چی یه ؟

ته و به کار واتای گه رانه وه... واته به هه موو هیزیکمه وه گه رامه وه بؤ لای خودا... به هه موو توانایه کمه وه... گه رامه وه بؤ لای تو ئه ی خوایه... گه رامه وه بؤ لای تو ئه ی په روره دگارم دوا ی دیارنه مانیکی دوور و دریز... گه رامه وه پاش ئه وه ی که ما وه یه کی دوور به بی سهر و بهری یه وه له نیو تاریکی تاوانه درنده کاندای مامه وه .

رهنگه له سهره تا یه کینک بلی: ئه ی نیمه چی بکه ین؟ به پرتگه یه کی دروست و ژیانیکی سه قامگیر ده ژین... به لآم من ده لیم: نیمه ده که وینه نیو کۆمه لئی تاوانی گه وروه و هه ست به سامناکی ئه م کاره ناکه ین... به لکو ده توانم بلیم که که سانیکی زور له ده ورو به رماندا ده که وونه نیو تاوانه گه وروه کانه وه... من ده زانم، که ئه م تۆمه تبارکردنه سامناکه... به لآم ئه مه راستی یه... لاوانیکی زور ده که وونه بی گوئی و سهره پژی دایک و باوکیانه وه، به لآم نایا ئه مه کاریکی گه وروه نی یه؟ ناگادارتان ده که مه وه که هه رگیز له دایک و باوکتان یاخی نه بن، چونکه ئه مه چواره مین تاوانی گه وروه له ئیسلامدا... ئه ی نایا فرمیسک رشتنی توره یی و په ستی دایک هۆیه کی نی یه بؤ توره بوونی خوی گه وروه به توندی؟ ئه و باوکه ی، که ده سه وسان ده بیئت له په روره ده کردنی کۆرپه کان، به تاییه تی ئه و کورپه ی که له زانکۆدا ده رناچ و ده که ویت، یان ماده ی بی هۆشکه ر ده کیشی... یان ئه و دایکه ی که هه میسه ده گری له بهر ئه وه ی کچه که ی هاوه لئی کوران ده کات به بی ناگاداری که س و کاره که ی... نایا هه موو ئه م کارانه پیوستی به ته و به کردن نی یه ؟ نایا ئه م کارانه له تاوانه گه وروه کان نین؟ ئه ی تو نازانی په ست کردنی دایک و باوکت قورسترین کیشیان ده بیئت له نیو ته رازوو و ته واری تاوانه کانی دیکه دا... به لکو له هه زاران تاوانی دیکه قورسترن که له ماوه ی سالیکی، یان دوسال، یان سی سالدا ئه نجامت دابن ؟ که واته نیمه کۆمه لئی تاوانی گه وروه مان هه یه که پیوسته ته و به ی لی بکه ین... له وانه یه تو ئه و که سه نه بیئت که مه ی ده خواته وه، یان داوین پیسی ده کات به لآم پی نه دانی مافی دایکان و باوکان له تاوانه گه وروه کانه .

کهواته تۆ پیوستیت به تهویه کردن ههیه...

چهنديک له خه لکيمان دیوه له مانگی پیروزی په مه زاندا نوێژده کهن و پاش نهوه وازی لی دین... چهنديکیان ته نانهت له په مه زانیشدا ریک و پیک نییه له نوێژه کانیدا... چهنديکیان ماوهی ۲۰ سالیشه نوێژی بهیانی ناکات... نایا نوێژی بهیانی له نوێژه فهزه کان نی یه؟ نایا دهزانی که وازهینان له نوێژ له گهوره ترین نهو تاوانانهیه که خوی گهوره پهست دهکات، نوێژ کۆله کهی ناینه و هه رکهس بیروخینی نهو دینی روخاندوه؟ کاره ساتی بهسوک زانینی نوێژه کان... له دۆزه خدا ده رگایه که ههیه پی ی دهوتری سهقهه، خوی گهوره له بارهیه وه ده فرموی: ﴿ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿۱۲﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ ﴿۱۳﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمَسْكِينِ ﴿۱۴﴾ وَكُنَّا نَحْنُضُ مَعَ الْخَاطِئِينَ ﴿۱۵﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿۱۶﴾ حَتَّىٰ آتَنَّا الْيَقِينَ ﴿۱۷﴾ المدثر ۴۲-۴۷.

خوی گهوره سه بارهت به سهقهه ده فرموی که له کهس ناگه پڕ هه رکهس بپرواته ناوی بهوه خانه کانی له شی سواخ ده درین... هه مویان به ته وای له نیو ده چن و، پاشان سه ره له نوێ دروست ده بنه وه و له نیو ده چنه وه و نه مکاره بهم شیوهیه بهرده وام ده بیست ﴿ مَا تَدْرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿۱۶﴾ الذاریات: ۴۲، کاریکی سامناکه... نهو فریشتانهش که له بهرده رگا کهیدا ده وهستن له وانهی ناو دۆزه خ ده پرسن: چی نیوهی هینایه ناو سهقهه؟ وه که نهوهی که بهزهی، یان پیناندا بیته وه... نهوانیش وه لامیان ده ده نه وه و ده لاین نییه له نوێژ که رهان نه بوین.

گه خوی گهوره ریزداریت بکات به وازهینان له تاوانه گهوره کان... سه ره نجی نهو تاوانانه بده که تۆ به بچوکیان ده زانی... هه زاران تاوانی بچوک هه موو پۆژی... بهیینه پیش چاری خۆت هه فتهی رابردو چهنده تیروانینی حه رامت کردوه.

کیژان و ژنان کامیان بۆ نمونه له تهلەفۆنه کهیدا چهند به خراپه (غەیبه) ی خەلکی دیکه ی کردوه... من نهوه نالیم تا دلتن تنگ بکه، یان نالیم نیمه به تهواوی وون بووین.

به لآم بۆ نهوه ی ههست به جوانی تهوبه کردن بکهین، ده بیته ههست به قیژه ونی تاوانیش بکهین... ده کرئ ههتا تهوبه ده کهین له سه ره تادا هه ندئ به نه شکه نجه و نازارین. بریا هه موشه وئ دوو لاپه رته ناماده ده کرد یه کیکیان بۆ ووته شیرین و نهوی دیکه یان بۆ ووته ناشیاوه کانی رۆژی رابردوت، خۆزگه چهند وشته له لای باشه کان و چهند له لای خراپه کانت ده نوسی؟ تاکامی کاره کانی نه مرۆت چۆن ده بوو؟ نایا ملکه چی خودا، یان سه پیتیچی کاری ده بویت؟

بینگومان ههزاران تاوان ده دۆزینهوه، کهواته نیمه زۆر به توندی پتویستیمان به تهوبه کردن ههیه... یه کیتک له تابعه کان که سوفیانی ثوری یه په یقینکی زۆر جوانی ووتوه، ده لی: رۆژیک دانیشتم و تاوانه کانم ژمارد. -سه رنجی ئەم بایه خدانە ی بکهن به داهاتوی... داهاتوو هه رگیز مال و مندال و خیزان نی یه به لکو داهاتوو به هه شت و دۆزه خه، نهو رۆژی دانیشتم گونا هه کانی خۆم ژمارد که ژماره یان ۲۱ ههزار بوون- که نهو تابعی یه کی به پیره -به خۆی ووت: نهی سوفیان بهم ۲۱ ههزار تاوانه وه ده چیه بهردهم خوی خۆت که له هه ریه که یان پرسیا رت لی ده کریت؟... ئەم تابعی یه به پیره ژیاوه له گه ل یارانی پیغه مبهردا (ﷺ) ژیاوه... خۆت له م ویستگه یه بینه پیش چاوی خۆت...

نیمه گونا هه مان یه کجار زۆره... هه ندئ جار تاوانی گه وره ده که ویتته سه ر تای ته رازوی خراپه کانمان به بئ نهوه ی ناوړی لی بدهینه وه و زۆر به ئاسانی پیی هه لده ستین... ده ننگت به سه ر دایکتدا به رز ده که یه وه، یان له پوری باوکت ده وه ستیه وه. کاره سات ده خو لقیتی و ده بیه مایه ی مهینه تی کهواته نیمه پتویستیمان به وه هه یه له زۆر کاردا تهوبه بکهین، پتویسته تهوبه بۆ له بیر کردنی نهو نیعمه تانه بکهین که تیایدا نغرو بوین و له لایه ن په روه ردگار مانه وه بۆمان هاتونه خواری و نیمه له سه ری سوپاسمان نه کردوه... چونکه له هه مان کاتدا که سانیک هه ن که نایدۆزنه وه... نایا سوپاس نه کردنی نیعمه ته کان پتویستی به تهوبه کردن نی یه؟

پتویستیمان به وه یه که تهوبه له بی تاگایان بکهین، خه لکی نزیکه ی ۲۰-۳۰ ساله ویل و سرگردانن له خوی گوره، له بهرنه وه ی که سیک که تاوانیک ده کات ده کری وازی لی بهینی، که سی که تاوانیکی گوره ده کات ده کری لی هه لگه پرتته وه... به لام بی تاگایی له نزیکی له خودا نه و که سه یه که شم په یقه ی خودای له یاد کرده، که ده فرموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶.

بی تاگایی زور گوره تره له تاوان و سرپیچی کردن و پتویستی به تهوبه ی خیرا و چالاکانه هیه... نیمه هه موو که وتوینه ته نیو تاوانیکه وه که له مپهر ده خاته ریگه مان بو بهرو خودا چون... پاکانه بو خوم ناکه م هه مومان تاوان و گوناومان هیه.

ومرن بوتان بگیره وه خوی گوره چیمان له باره وه ده فرموی؟ چون بانگمان ده کات؟

خوی گوره ده فرموی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اسْتَرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا ۚ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾ وَاٰنِیْبُوْا اِلٰی رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیْكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ﴾ الزمر: ۵۳-۵۴.

دوای شم دلته نگ یه ی، که ده ستان پی کرد و تاوان و که مته رخه می یه کانی خومان وه یاد هاته وه حه وانه وه یه کمان له خودا وه بو دی.

باوه بکه ی، یان نا تاوان و گونا ی ۲۰ سال، یان زیاتر له یه ک چرکه دا نیی ده بوریت؟

((وَأَنِیْبُوا اِلٰی رَبِّكُمْ...)) ملکه چی خودا بن... خوتانی به ده سه وه بده ن... له گه ل ناختاندا بوه ستن و بگه رتته وه... پرسیاره که ش نه مه یه خوی گوره چی له نیمه ده وی؟

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۲۷، ههروهه ها سهیری دواى نهویکه که ده فهرموئ: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ^ع وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ النساء: ۲۸، چونکه گهر تو تهوبه نه کهیت نهوا وه ستانه کهت زور سهخت ده بیته له روژی دوایدا، خواى گه ورهش ده یهوی هه ندی کار ناسانی بو نئیمه ی لاواز بکات . سهنجی نهم فهرمووده یه ی بده ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ^ع وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿۳۸﴾ يُضَعَّفَ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿۳۹﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ﴿۴۰﴾ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الفرقان: ۶۸-۷۰

شیتوازی لیدوانی قورشان ده رباره ی زیناو داوین پیسی تونده - په نابخوا لئی - زاروا ده کان به ته وای ده گورین له کاتی ناخوتن ده رباره ی تهوبه کردن... واتانه که تنهاکه لیمان ببورئ و تاوانه کامان بسریتتهوه، نهمه شتیکه، که ههستی پی ناکهین و، بیرى لى ناکهینهوه، به لکو خواى گه وره گونا هه کان ده گورئ به چاکه واته گهر تهوبه م کرد دهست ده کهم بهوتهوبه و کارى چاک ده کهم، گونا هه کانم ده گورین بو چاکه واته ۵ سال بهسه ر که سیکدا تیپه ر بوی و لهو ماوه یه دا له نوپژ کردن نزیک نه بویتهوه و هه نهو ساته که تهوبه ی کرده به تنهها نهوه ی له نوپژه کانیدا ریک و پیکهو هه ندی له سوننه ته کان به جی دینى لهو ۵ ساله ی ده بوردرئ و به لکو گونا هه کانی نهو ۵ ساله ی بو ده گورئ به چاکه...!! (بیگومان له گه ل دانهوه ی حهق و مافی خواى گه وره نهویش به دو باره کردنه وهیان... به لام تاوانی نه کردنیان سراوه تهوه)

نهم هه موو به خشنده یی یه چی یه نه ی په روه ردگار!! سبحان الله

پیغهمبهرت (ﷺ) دهریاره ی تهویه ددهوی:

چیرۆکی مرۆفتیکی نهرم و نیانت بۆ دهگیرپتهوه که رۆژی دوایی دیت و خوای گهوره فرمان ده داته فریشتهکان که تاوانه گهوره کانی لی دور بجه نهوه، پاشان خوای بالا ده دست ده فهرموئی ئهی بهنده کهم پهرتوکه کهت بچوینه وه، بهنده کهش پهرتوکه کهی ده خوینیتته وه و ده بینتی که گوناوه کانی نامار ناکرتین و ناژمیردرتین بویه رهش داده گهرپی و وا ده زانی که تیا چووه، خوای گهوره و بالا ده دست بهم بهنده یه ده فهرموئی جاریکی دیکهش بچوینه وه، تیا تۆ تهوبهت نه کرد نه ویش تهویه کهی دیتته وه یاد و ده لیتت: به لئی ئهی پهروه ردگارم تهوبه م کرد، تهوبه م کرد ئهی پهروه ردگارم، ده بچوینیتته وه و گوناوه کانی ده بینتی که گۆراون بۆ چاکه، پاشان ئه م بهنده یه به پهروه ردگاری ده لیتت: ئهی خواجه من گوناوهی دیکه م ههیه و زۆر باش ده یان زانم به لام فریشتهکان له یادیان چووه که تۆماری بکه ن !! ته نانهت پیغهمبهر (ﷺ) که نه وهی ده گیراپه وه پیده که نی و دانه پیرۆزه کانی ده رکه و تن.

تیا تهوبه و قه شهنگی تهوبه تان بینتی... ئای که چه ند قه شهنگه؟ سه رنجی ئه م و ته یه ی پیغهمبهر (ﷺ) بده که ده فهرموئی: (ئهی خه لکینه تهوبه بکه ن بۆلای خودا و داوای لیخۆش بوونی لیبکه ن من هه مو رۆژی تهویه بۆلای خوا ده که م و سه د جار داوای لیخۆش بوونی لی ده که م).^۱

پیغهمبهری (ﷺ) خوا له رۆژنیکا سه د تهویه ده کات، تۆش ۱۰ ساله ته نانهت جاریکیش تهوبهت نه کردوه، پیغهمبهر (ﷺ) له گوناوه دووره!! تۆش بهنده یه کی گوناوه کاری!!

له ابن عمره وه ده گیرپته وه، که ده فهرموئی: (نیمه له دانیشنیکا ده مان ژمارد، که پیغهمبهر (ﷺ) سه د دانه جار ده یه فهرموو: ((رب اغفر لی وتب علیّ إنک أنت التواب الرحیم)^۲ واته: پهروه ردیگارا لیم خۆش به و تهوبه م لیه ورگه به راستی تۆ تهوبه وه رگر و خاوه ن به زه یی.

۱- امام أحمد له (مسند) که ی و مسلم له (صحیحه) که یدا ریواتیان کردوه.

۲- ترمذی و ابو داود ریواتیان کردوه.

پیغهمبهر (ﷺ) له گهل یارانې ددهوئ و که میځ بئ دهنګ دهبئ نهوان گوئیان لی
 ده بیټ که دده فرموئ: ((أسغفر الله وأتوب اليه... أستغفر الله و أتوب اليه))، پاشان
 که میځ ددهوئ و جاریکې دیکه بئ دهنګ ده بیټه وه هه تا داوای لیخوئش بون و تهوبه
 له خودا بکاته وه .

ههروه ها گوئ بؤ نهم ووته شیرینه ی پیغهمبهر (ﷺ) بگره که نه بو موسا (عليه السلام) له
 پیغهمبهر (ﷺ) هوه ده گپرتته وه، که (خوای گهوره به شهو دهستی راده خات تا تاوانبارانې
 روژ تهوبه بکن وه به روژ دهستی راده خات تا تاوانبارانې شهو تهوبه ده کهن هه تا خوژ له
 روژ ناوا هه لدیت).

کئ دهستی راده خات؟! هه ژار و نه بوو... کئ هه ژاره؟ بهنده به لام خوای گهوره له
 به خشنده یی خوئ دهستی راده خات بؤ بهنده که ی... گوئ له م ووته یه ی پیغهمبهر (ﷺ)
 بگره که دده فرموئ: (پهروه ردگارمان له سئ یه کی کؤتایی شهودا داده به زیتسه ناسمانی
 دونیا و بانګ ده کات ثایا تهوبه کاریک هه یه تهوبه ی لی وه بگره؟ ثایا که سیځ هه یه که
 داوای لیبور دن بکات و لیبورم) خوای گهوره نهو خوا یه یه که هه موو روژئ نزیکه ی سئ
 کات ژمیر و نیو پیش به ره به یان نه مه مان نیشان ده دات).

نه وهش بیټه پیش چاوی خوټ، که پیغهمبهری خودا (ﷺ) هه والمان پی ده دات که
 خوای گهوره تهوبه ی بهنده کانی خوئ دهوئ، نه وه بیټه پیش چاوی خوټ که تۆ ماوه ی
 چند سالی که یاخی بووی و تاوانی گهوره ده که یت، پاشان روژئک دیت و تیایدا ده لیټی:
 نه ی پهروه ردگارم تهوبه م کرد و جاریکې دیکه ناگه ریمه وه بؤ سر تاوان کردن... خوای
 گهوره به م تهوبه یه کامهران ده بیټ.

چهند چیرۆکیکی راسته قینه

نایه تیک سروشت و که سایه تی عبد الرحمن ی هه ژاند

ناوم عبد الرحمنه خویندکاری کۆلیژی یاسا قوناعی سی یه مم... له ناوچه یه کی میلی ده ژیم من زۆرم هه له وه رزش بو هه میسه کهس و کارم له سه ری هانم ده ده ن و له بهر بهرزی بالام خوازیار بووم بیه یاریزانیککی تۆپی باسکه و خهون به ئه ستیره بونیسه وه ده بینم، به لام نه وه ی که پویدا من نه و کاته چوومه یه کیک له یانه گه وه ره کان و پیوه ری بنه پتیشی نه وه بوو، که وتیان فلان کهس له ناوچه یه کی میلی یه وه هاتوه و له ناستی ئیمه دا نی یه و له و باره یه وه ده دان به راستی نه مه زۆر کاری تیکردم هه مو ئامانجیکم نه وه بوو، که وه ک نه وان له و ناسته دا بم، هه ستام چوم بۆ ناوچه یه کی ئاوه دان و تیایدا چاوم کهوت به چهند کور و کچیککی لاو و پیکه وه ده رچوین و ده ستمان کرده پیشبرکیکی ئۆتۆمبیل... ئاوردانه وه ی زۆروو جگه ره کیشان و جارێک یه کیک له براده ران ویستی جگه ره یه کم بداتی، که جگه ره که ئاسایی نه بوو له گه ئیدا ده ستم کرده وه رگرتن و چهن دین شتی دیکه... چوومه کۆلیژوه کۆمه لگایه کی نامۆم به رچاو کهوت به وه ی، که لاوانی فیرونیان به لاوه گرنگ نی یه. هه مو نه وه ی، که به لایانه وه گرنگه بریتی یه له نمایشی جل و بهرگ و ده رچون و شه ونخنونی و چهن دین شتی دیکه. من ده گریام له بهر نه وه ی، که پارم نه بوو وه ک له نه وان کهل و پهل و کالاک بکرم و پرۆمه ده ری به تایبه تی، که من دوو کیژم ناسی که له بواری نمایشی جل و بهرگدا کاریان ده کرد ئالیره وه سه ره تای لیژبونه وه ده ستی پی کرد، چونکه من هه زم ده کرد، که هاوسی یه تیان بکه م، بیرم له وه کرده وه، که چۆن پارم ده ست بکه ویت؟ نه مه هه موو غه م و په ژاره یه کم بو... چهند لاویکم ناسی له و ناسته دا بوون: نه وان سه رگهردان و غه می ته وایان رواله ت و پهیدا کردنی پارم بوو.

هاوه ئی یه کیک له و که سانه م کرد و بیر و بۆچونی خۆم سه باره ت به سامان و پاره و پول پی وت... نه و پی و تم، که ههروه ک من وابوو، به لام نه و ده زانی، که چۆن پاره پهیدا ده کات و به دوایدا ده چیت، منیش سه رقالتی وه رزشی له ش و لاری و جهسته یی بوم و که سیککی به هیز و شیوه یه کی نایام هه بوو نه و به چهند که سیککی سه رمایه داری زۆری ناساندم به وه ی، که من وه رزشکارم و ده توانم بهرگری، یان لی بکه م و شتیکیان بۆ بکه م... من ناماده ی چهند دانیشتنیک بووم، که هه رگیز به هه زرمدا نه ده هات و هه رگیز خه ونیشم

پټونه دیبوو... مهی خواردن و بوماوهی سی سال مادهی بڼ هوشکرم کیتشا ههتا ورده ورده ههستم به ماندوبوون ده کرد... شتیکی زور ناموم به دیکرد له گهلا هه مو که سدا تیکده گرام تنانته نهو پوښاکانهش، که شانازیم پټوه ده کردن به شتویه کی نامو پارچه پارچه ده بوون هه رپوژیهی شتیک ده درپا وه شتیک، که چاک نه ده بویهوه.

رپوژیک کات ژمیر ۲ی شهو بوو له مالوه دانیشتبوم و سهیری دیواری مالکه مام ده کرد و ده موت: بچی من له سهر نم ژیانه تاوا گه وره بووم؟ نه مه نهو شوینهی، هه که منی تیدا په وره ورده بووم... زور تامه زرویی نم کهش و ههوا ساده یه م ده کرد: کهش و ههوا ی خیزان و کهس و کار، خه ریک بوو ده پوخام و پرسیارم له خوم ده کرد: نهی په وره رگار بچی منت خولقاندوه؟! سویند به خوا و له م ساهدا و سویند به وه ده خوم، که خوی گه وره به خشیمی و دهنگی رادیوییه که له دور هات، که گویم له نایه تیک بوو، که ته وای جهسته می هه ژاند به وهی که ده یفه رموو: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا

لِیَعْبُدُونِ﴾ الذاریات ۵۶ کاتی، که خوم دیتوه له سوژده دا بووم... تیر تیر گریام و پیم وایه لهو سوژدهیه سهرم هه لته بری ههتا دوی به ره به بیان، هه ستام خوم شوشته و ده ست نویژیکم گرت، ههستم به شتیکی زور سهریر کرد، ههستم کرد، که من تینوی په زامه ندی خودام، نهو کاته زانیم، که من ههست ده کهم وه که نهوی، که خنکام، من دلنیا بووم پیویستم به خوی گه وره یه و لیتی دور بووم له م ساهدا ههستم کرد، به وهی که نوری خودا چوه ته نیو ژیاغه وه له بهر نه وه به لینم دا به خوی گه وره هه تاوان و گونا هیک بکه م به ملکه چی خوی گه وره به ریه چی بده مه وه واته گه هه له یه که بکه م و جگه ره یه که بکیشم نهوا رپوژیک رپوژو ده گرم، ههستم کرد، که من سهر له نئی بنیاتی خوم ده نیمه وه و نیاز و بریاری خوم به هیز ده کهم، نهوه ماوهی ۲ ساله من له نیو نم ژیانه نئی یه مدا ده ژیم و نامه وی له مزگوت دور بکه ومه وه و له خودا ده پاریمه وه که له سهر نم رپگه یه دامه زراوم بکات

سبحان الله زانایان په یفتیکی زور جوانیان هه یه، که ده لین: ههروه که ورگ بو خواردن برسی ده بیته، روحیش بو خوښه ویستی خودا و تامه زرویی خودا برسی ده بیته، عبد الرحمن یش بهم په یفه شیرینهی گوزارشتی کرد، و وتی: من تینوی په زامه ندی خودا و گه پانه وه بو لای خودای بالادهستم... به راستی نه مه تهویه کردنه

ھەستى عبدالرحمەن پاشا گەپانەۋەى بۆلەى خوا لە رۇزانى يەكەمىدا چۇن بوو؟

يەكەمىن شتەك كە من ھەستم پىن كەرد ئەۋەيە كە دەمەۋى بىرم.. چونكە ھەرگىز شايانى ژيان نىم... ئەۋىش لەبەرئەۋەى كە زۆر پەشىمام... ۋە ھەستم كەرد كە ئەۋ ژيانەى پىشۋوم ھەرگىز بەختەۋەرى تىدا نەبوو،... لەگەل ئەۋەشدا من وام دەزانى كە ژيانم زۆر خۇشە، كاتى كە ناىتەكەم بەرگۈى كەوت، تا نىستاش نازام چۇن گۈىم لەۋ ناىتەتەبوو. لەناخدا ئەۋەم بەدىكەرد كەپرە لە نىتە و نىياز و ئەمەۋى تەۋاۋى ئەۋ شتانەى لە دەستم دەرچون بىان خەمە گەر و لەبرى ئەۋە لەگەل پەرۋەردگاردا بىزم ، ۋەك و ئەۋەى كە پىغەمبەرم (ﷺ) ون كەردبىت، من وامدەزانى كە كەسايەتى يەكى زۆر بەھىزم ھەيە ۋەك مەۋقەكى ۋەرزشى و خاۋەن جەستەيەكى ناىاب و بەرزىم... يارى لەش جوانى دەكەم پىم وايە گەر سەيرى كەستەك بەكەم ئەۋا لىم دەترسى ۋە ئەگەر سەيرى كىژىك بەكەم ئەۋە خوازىارە كە بىدۋىنم، بەلام لە راستىدا من لەناخدا لاواز بووم واتە نەمدەتوانى مامەلە لەگەل ناخى خۇمدا بەكەم، يان رايگرم لە سنورى خۇيدا، يان لەكاتى سەرىپىچى يەكدا من ھىچ نەخشەسازى و توانايەكەم نەبو، كە بەۋ شىۋەيە پىكەم بەيتى، بەلام پاشا گەپانەۋەم بۆلەى خودا... بۆم دەرکەوت كە ۋەك مىنداللىكى بچوكى لاۋىنراۋ وام، كە كەس و كارەكەى تىكىان دابى دواتر ووتم: دەكرى، كە ئەم كۆرەيە پەرۋەردە بەكەم و پاي بىنم لەسەر كۆمەلە شتەك كە لىيان تىناگات... دەستم پىن كەرد و، ووتم سەبەينى بەرۋۆر دەبم بۆ نمونە... كۆرەكەى ناخە دەستى كەردە ھات و ھاۋار... چۇن رۆژو دەگرىت لە كاتىكدا تۆ كارو خۇيندن و چى و چى تەرت ھەيە؟ بەلام من ملكەچىم نەدەكەرد، دەزام ھەر كاتى كە ئەۋ ھاۋار لەسەر كارى بكات، ئەۋا ئەۋ كارە چاكەيەكى تىدايە من پىم دا دەگرت لەسەر ملكەچىەكان بەجۆرئ ھەندى شتەم لە ناخى خۇمدا ئاشكرا كەرد كە ھەرگىز نەمزانىبون كە ئەۋىش برىتى يە لە ھىزى ناۋەكى، سوپاس بۆ خودا.

لەراستىدا عبد الرحمن ئەزمونەكەى خۇى نمائىش دەكەرد و منىش ھەستم دەكەرد، كە دلم پەرە لە دلتىباى و ئارامى و ساردى... لە كارىگەرى بىر كەردنەۋەم لە گەۋرەيى پەجمەتى خودا... شتەك ھاتەۋە ياد.

خوای گەورە سەرسۆزى نارد بۆ پەيغەمبەر داود (ﷺ) كە دەفەرمۇي ئەي داود، گەر دورەكەرەۋەكان و بىن ئاگان شەيخىيان دەربارەي ئارەزومەندىم بزانىايە بەگەرەنەۋەيان بۆلاي من و ئارەزوم لە تەۋبەكەردىيان ئەۋا لە شەيداييان بۆ من دەتوانەۋە... ئەي داود ئەمە ئارەزوى منە بۆ ئەۋانەي پەشتيان لەمن كەردوۋە ئەي ئەبى خۆشەۋىستەم بۆ ئەۋ كەسانە چۆن بىن كەبەرەۋە پروم دىن).

ئىمە ھەندىن جار نازانين كە خوای گەورە چەندىن خۆشخالە بە گەرەنەۋەمان ۋە غونەي عبدالرحمن جەخت لەسەر بەخشندەيى خوای گەورە دەكاتەۋە... واتە ئەۋ ژيانى ھەموى گرفت بوو... ۋەمن دلتيام كەروخسارى زۆر گۆراۋە لەپاش پىنموني بوونى بەلكو ھەموو شەي قەشەنگ و زياتر بەختەۋەر بوۋە.

دوۋر كاتى تەۋبە

بەسەر ھاتى خۆي دەگىرەتتەۋە ۋە دەلىت:

من لەگەل تەۋبەكەردندا چىرۆكىكم ھەيە: من ھەمىشە لەگەل داىك و باوكم دەجەنگام و ناكۆك بوم لەگەلىان و دەنگم بەسەردا بەرز دەكەردنەۋە كاتى، كە زانىم پەستى داىك و باوكان بەكىكە لە گوناھە گەورەكان و ھەر كارىكى باش و چاكە، كە دەيكەم بەيەك تىپروانىنى پەستى داىك و باوكم دەپوات.

لىپراۋانە بىپارم دا كە ھەرگىز نەگەرەتتەۋە سەر ئەم كارە ۋە من ھەر كاتى، كە تۈپە دەبووم دەست نوپۆتىكم دەگرت و دوركات نوپۆتى تەۋبەم دەكرد. دەگەرەمەۋە بۆ لاي خودا بەلكو دەمارەكانم بەھىز بكات، ھەرۋاش بوو ھەمىشە دلىم لە ناخىھەۋە ئازارى دەدام، ھەتا سوپاس بۆ خودا ۋام لىپھات كە ھەرگىز ناتوانم دەنگ لە پرويان ھەلپوم ۋەك ئەۋەي كە خوای گەورە بەيەكجارى لە سىنەمى دەركىشايىن تەنانەت ھەستەم ۋابوو كە سەر كەوتنى ئەم كارە لە منەۋە نەبوۋە بەلكو خەلاتىكى خودايى بوۋە.

ئەم كارە زۆر جوانە، دەمەۋى لەم پەيغەمبەر بابەتى ئەم دوركات نوپۆتى تەۋبەيە ۋە رىگرم لەبەر ئەۋەي كە پەيغەمبەر (ﷺ) دەفەرمۇي: (موسلمانىك نى يە، كە گوناھىك بكات و،

پاشان دوو ږکات نویژ بکات و داوای لیخوش بون بکات له سهر نهو گوناوه نهوا خواى گهوره لیتی دهبورى).^۱

هه ندی کهس کاتى، که گوئیان له فهرموده یه کی قودسى، یان نایه تیک ده بیټ سبارت به تهویه کردن و خو شه ویستی خوا بؤ بهنده کانی باوه ږ ناکات که نه گهر تهویه بکات هه روا به ناسانى خواى گهوره لیتی دهبورى... .

به لئی خه لکانیک ناگادار نین له وهى که گوناوى ۲۰ سال ته نها له یهک ساتدا لیتی دهبورى... . وه منیش سویندت بؤ ده خوم نهوه کاریکى زور ناسانه.

سه یرى نهه فهرموده قودسى یهى چوارهه بکه له نه بوذره وهه (ﷺ) ده گپرنه وه که ده لى: پیغه مبهه (ﷺ) ده فهرموى: خودای گهوره فهرمو یه تی: (هه رکسى چاکه یهک بکات نهوا ده هیند، یان زورترى پی ده درى و هه رکه سیک خراپه یهک بکات سزاکه ی وهک خو یه تی، یان لى بور دنه، وه هه رکهس به قدهه پانتایى زهوى تاوان بکات و هاوه لثم بؤ پهیدا نهکات، نهوا به وینه ی نهو گونا هانه لیتی ده بورم، هه رکه سیک بستیک لیم نزیک بیته وه نهوا من گه زیک لیتی نزیک ده به وه، وه هه رکه سى بالی لیم نزیک بیته وه نهوا من شبالیک لیتی نزیک ده به وه و هه رکه سى به رویشتن به ره و روم بیټ نهوا من به ره و پوی راده کهم).^۲

پیاویک له سه رده مى پیغه مبهه (ﷺ) باوه ږى نه ده کرد و پیى ووت: نهى پیغه مبهه څوا (ﷺ) من پیاویکی زور ناپاکم ناپاکى زورم له گه ل خودادا کرده خواى گهوره ږنگه ی چاکه ی پی نیشان داوم و فهرمانى پی داوم به لام من ناپاکى زورم کرده و زور داوین پیسم، پیغه مبهه (ﷺ) پیى فهرموو: تهویه بکه، نهویش ووتى خواى گهوره له ناپاکى و داوین پیسى یه کامم ده بورى ؟ نهویش فهرموى: به لى، پیاوه که لییدا و رویشتن و ده یوت: الله اکبر بؤ نهو خوا یه ی که له ناپاکى و داوین پیسى یه کامم ده بورى.

وریا یی دان: گهر تۆ باوه ږ نه که یهت که خواى گهوره تهویهت لى و هه رده گریټ نهوا تۆ نکولى یه کیک له خاسیه ته کانی ده که یټ، نایا به خشنده له سیفه ته کانی خواى گهوره نى

۱- امام احمد له ((مسند)) ه که ی له نه بوره کرى صلیقه وه ږیوا یه تی کرده.

۲- ((مسند)) ی امام احمد.

یه؟ واته گهر گومانته لم کاره بی وهك نه وه وایه که تو گومانته له بهخشنده بی واته سیفته تیک له سیفته ته کانی خوی گه وره هه بیت... که واته نه مه تاوانیکه و تو به گومانی له وهی که په روه دگار لیت بپورئ...

که واته شهیتان پیت پیده کهنی و ده تخاته نیو تاوانیکی گه وره وه... له بهر نه وه یه کاتی له کتوی عه رفه له کاتی حج کردن دا دتیه خورئ پیت ده لئین، که نه لئی: وا هه ست ده کم که خوی گه وره لیم نه بورابئ له بهر نه وهی نه مه یه که مین گوناهی دواي لیبور دنه...

خه ون بینین و بردن:

من زور به رده وام نه بووم له سهر نویتژ کردن... واته گهر بهرنامه یه کی ثابینی، یان ههر شتیکی لهو چه شنم دیتبا نه وا دوو رۆژ بهر پیک و پیتیکی نویتزه کانم ده کرد و، پاشان لی ی داده برامه وه، هه تا خیتزانم پیکه وه نا، یه کیک له خزمانی خیزانه کم ده رباره ی نویتژ دواندمی و منیش پیم ووت ماوه یه که ده یکم و هه ندئ جاریش لئی ده گه پریم... هه تا خه ونیکم دی و تیایدا ناگرم گرتبو و پام کرد بۆلای خزمه که م و داوای هاوکاریم لی کرد، خه ونه که کۆتایی پیتهات به لام له جاری دووه مدا که تیایدا باسی نویتژی بۆ کردم راسته وخۆ خۆم دیته وه که ده پۆم و نویتژ ده کم. خوی گه وره ش ریگه ی چون بۆ مزگه وت و نویتژ تییدا کردنی بۆ ناسان کردم... یه کم جار که چومه نیو مزگه وت کاتی نویتژی خه وتنان بوو وه سوپاس بۆ خودا تا ئیستا لئی دانه پروام.

من ده مویتست که ناوړ له کاریکي گرننگ بده مه وه که نه ویش په له کردن بوو له ته و به کردندا چونکه زور کهس له وانهی که گوناهیك ده کهن ده لئین: ان شاو الله بهم زوانه ته و به ده کهین... چون شتی وا ده لئیت؟... مهرگ دیاری نه کراوه له بهر نه وه پتویسته له سهر ته و به کردن په له بکهین.

سهيرى مهزنى وگوره يى خودا بگه كاتى كه سهريپچى دهكهي:

هه ندى جار وا ههست دهكهي كه نيمه سهريپچى په وهر دگارمان دهكهي، له بهر نه وهى
كه نازانين خودا كى يه؟ وه نازانين نيمه ته كانيشى كامانه له سهرمان و دياريشى
ناكهي، چونكه نيمه بهراستى نه مانه مان بزانيايه هه رگيز نه مان ده توانى سهريپچى
... بگهي.

پيغه مبهر (ﷺ) له نيو مهدينه دا يه كه مين وشه يهك، كه فهرموى: (ئهى خه لكينه
په وهر دگارمان له هه موو دلثانه وه خوښ بويت) واته: گه وهره ترين شت كه له دلثايه با
وشه ي الله بيت گه بزاني كه الله كى يه نه وا بهزويى ته وبه دهكهي... گه ر پله و پايه و
تواناي بزانيت هه بهزويى ته وبه دهكهي... به نه اندازه ي ههست كردنت به گه وهره ي
خودا... به نه اندازه ي شهرم كردنت له خودا و ههست كردنت به خه جالته باري له وهى كه
توره ي بگهي و له فرمانه كاني ده رچيت، ته وبه كردنت خيرا ده بيت.

مه رجه كاني ته وبه كردن چين:

له مه رجه كاني ته وبه كردن:

هه ر گوناهيځك له نيوان تو و خودادا هه يه و ده ته وي ته وبه ي له سه ر بگهي پيويستي
به سي مه رجه ي سه ره كي هه يه، نه م گونا ههت هه رچون بيت:

يه كه م: په شيماني و واتا كه ي...

گه ر مرؤځيځك كو مه له تاوانيكي زوري هه بيت له گه وره و بچوك... هه زاران جوړ
له تاوان... كاتى كه ههست به نازارى ده كات له دلثا وا ده زانى كه ته وبه ي كرده...
سوتانيكي تي دايه... دلى ده برزى و كلپه ده ستينى... چون هه موو نه م كارهت له ده رهق
به خودادا نه نجام دا... چون ناوات كرد؟ ده كرى كه مرؤځ ماوه ي ۲۰ سال له سه ر تاوانيځك،
يان گوناهيځك به رده وام بيت... به لام كاتى كه به ر له م گونا هه ده كاته وه ده بينى دلى
له ترساندا ده لهرزى و په شيمانه... نه مه بريتي يه له په شيماني... كه شانازى به
گونا هه وه نه كه يت و په رزى نه بيت بوى... به لكو له نه نجامداني په شيمان بيت.

دووه؛ وازهینان له گوناوه و جیابوونهوه لهو شونینانهای که بهرهو گوناخت دهبهن.

سی یه م: توانای به هیز و په یمان دان به خودا به مه بهستی نه گه رانهوه بوسه ر گوناخته کان:

گهر هه ستای به نه نجام دانی نه م سی مه رجه دلنیا به خوی گه وره لیت ده بورئ گوناخته کانت ده سرپته وه و لاپه ر ه که ت به ته واوی سپی ده بیته وه. واته: گهر یه کئی له خوینهران نیسا هه ست به وه بکات که په شیمان له نه نجام دانی گوناختیک و ته وه ی کرد و سور بوو له سه نه گه رانه وه ده ست به جئ گوناخته کانی ده سرپته وه ته نها له به ره نه وه ی که خوی گه وره ی راستی له دلیدا بینیت.

نایا ته وه به جاریک ته واو ده بیت و کاره که کوتایی پی دی؟

به دلنیا یی یه وه نه خیز... ته وه به هه می شه نوئ ده کریته وه... واته گهر جاریک گوناختیک کرد و، پاشان گه راپته وه... سر له نوئ جگه له ته وه به کردن هیچی دیکه ت له به رده مدا نی یه.

پیاوئیک هاته لای پیغه مبه ر(ﷺ) و ووتی نه ی پیغه مبه ری خوا(ﷺ) سه رنج بده گهر گوناختیکم کرد نایا له سه رم ده نوسری؟ ته ویش فه رموی: به لئ ده نوسری، پیاوه که ووتی: نه ی نه گهر ته وه به کرد؟ هه زره ت فه رموی: ده کوژیته وه، پیاوه که ووتی نه ی گه رامه وه سه ری، هه زره ت فه رموی: ده نوسری، پیاوه که ووتی نه گهر ته وه به م کرد، پیغه مبه ر(ﷺ) فه رموی: ده کوژیته وه، ده شته کی یه که ووتی: هه تاکه ی نه م تاوانه هه ر ده کوژیته وه؟ پیغه مبه ر(ﷺ) فه رموی: (خوی گه وره وه رس نابئ له لیبور دنتان هه تا نیوه وه رس نه بن له داوای لیخوش بوون)

به دفه ری تاوان و پیروزی ته وه به کردن

له راستیدا ده مه وئ کوتایی به چیرۆکه که به ینم... چیرۆکیکی به چیرۆکی پیاوئیک له جوله که که بوماوه ی ۴۰ سال سه ریچی خودای کردوه... تاوان نی یه نه وه نه نجامی نه دابئ به لگو هه مو تاوانیکی نه نجام داوه و بو ته نها جاریکیش ته وه به نه کردوه... له

یه کیک له ساله کاندا بی بارانی پهیدا ده بی و بهنی نیسرائیل بارانیان به سهردا ناباری
 ناژهلان دوچاری نه خوښی و کشتوکالیان دوچاری وشک بوون ده بیټ و ناوی روبره کان
 ده بنه هلم بویه ده چنه لای موسی و پتی ده لټن: له خودا بیارپټوه، که بارانمان به سهدا
 ببارینی، موسی بهنی نیسرائیل کؤ ده کاته وه و ده فرموی ورن با بیارپټینه وه، نهی
 خودایه باران، نهی خودایه باران ببارینه، باران ناباریت نهی خودایه باران و به لام باران
 هر ناباریت، موسی ده فرموی: نهی پهروه ردگار راته پټناوم به وه لام نهی بوچی باران
 ناباری؟ خوی گه وره له ریگه ی سروشه وه پتی فرموو: نهی موسی: باران ناباری،
 له نیوتاندا بهنده یه که هیه ماوه ی ۴۰ ساله سهر پټچیم ده کات، به شومی و به دفری و
 تاوانه کانی نه و بارانتان له ناسماندا لیگیراوه ته وه.

نایا هو ی تنگ و چه له مه و گرفتی نیو ماله کانتان زانی؟ به دفری تاوانه ... باری
 نابوری و هو یه کانی ناله باریتان زانی؟ به دفری تاوانه ...

موسی فرموی: نهی پهروه ردگار من چی بکه م؟ خوی گه وره فرموی ده ری بکه ن له
 نیوتاندا ... سهرنج بدن که گونا هکار و تاوانبار چؤن پهروه ردگاری په ست ده کات ...
 موسی وه ستاو فرموی نهی بهنی نیسرائیل سویندتان له سهر ده خو م، له نیوماندا
 بهنده یه که هیه ماوه ی ۴۰ ساله سهر پټچی خوی گه وره ده کات و به به دفری تاوانه کانی
 بارانمان لی گیراوه ته وه، باران ناباری هتا نه و له نیوماندا ده رده چی، بائو له نیوتاندا
 بیته ده ری، نه و تاوانبار به باشی خو ی ده ناسی، به لام سهیری ده ورو به ری خو ی کرد،
 به لکو که سیکی دیکه بیته ده ری به لام کهس نه بوو نه و بهنده یه ده ست به چی ده ستی کرده
 پارانه وه له پهروه ردگاری و ووتی نهی پهروه ردگارم ماوه ی چل ساله من تاوان ده کم و تو
 بو ت پوشیوم و من گه نه مرؤ بچمه ده ری ناشکرا ده بم و من په میانت ده ده سی، که
 جاریکی دی نه گه ریتمه وه سهر نه و تاوانانم خوی ته و به م لی وهریگره و بم پوشه، موسی
 ده ست به چی بارانی دی که له ناسمان ده هاته خواری، موسی فرموی: نهی پهروه ردگار
 باران باری و کهس نه هاته ده ری ... خوی گه وره فرموی نهی موسی باران باری به هو ی
 به خته وهریم به ته و به ی نه و بهنده یه که ماوه ی ۴۰ ساله سهر پټچیم ده کات.

سهرنجیک ... نهی نه وه ی سهر پټچی خوا ده که یت ... سهرنجیک گواستنه وه یه کی گه وره
 ده تگوزیته وه.

موسی فرموی: نهی خودایه پیمن نیشان بده تا پینی به خته وهر بېم، خوای گه ورهش فرموی: نهی موسی چل ساله سهری پیچیم ده کات و دهی پو شم نیستا که گه راوه ته وه بولام ناشکرای بکه م؟

براکانم نه مه په روه ردگاری زور به خشندهی نیویه، له ته واری گونا هه کان خو ش ده بیته... وه ما یه ی شهرمه زاری یه که نیمه نم هم مو ساله دوور و درتزه لیتی وه دور که وینه وه.

بروام پی بکه م... پیاوینک ۹۹ که سی کوشتو که سیکن نی یه له نیمه له و خراپتر بی، ووتی: نایا ده توام تهویه بکه م؟ پرساری کرد، نهو قه شه یه ی که پرسیاره که ی لیکرد بوو پی ی ووت: کوره که م تهویه کردن بۆ تو نی یه نهویش قه شه که ی کوشت و کردنی به سهد که س پرساری له بنده یه کی دیکه کرد: نایا ده توام تهویه بکه م؟ نهویش پی ووت کئی ریگری له تهویه کردن لی ده کری، به لام نهو خاکه به جی بهیله، که تو ی تیدایه، چونکه نه مه خاکی خراپه کاری یه برۆ بۆ سهر زهوی یه کی ناوا، که قه ومیکی چاکه خوازی تیدا بیته، نهو پیاوه خاکه که ی خو ی به جی هیشت و دهستی کرد، به جولان و له نیوه ی ریگه دا مرد، فریشته کان له سهری ناکوک بوون فریشته ی ره حمت ده یان وت نهو تهویه ی کردوه و فریشته ی دوزه خ ونازار دانیش ده یان وت نهو چاکه ی له سهر زهوی نه بوه و سهد که سی کوشتوه، خوای گه وره سروشی بۆ ناردن له نیوانی هه ردوو زهوی یه که بیون و بزانتن له کامیانه وه نزیکه نیوانی پیاوه که وهه ردو زهوی یه که یان پیوا و خوای گه وره نه م پیاوه ی یه ک بست له زهوی یه چاکه که نزیکه تر کرد بویه وه له بهر نه وه فریشته کانی ره حمت له گه ل خو یان بردیان).

هه ست به نرخ ی بستیک بکه م پیش نه وه ی برن... نهو بسته ده کری تهویه یه ک، یان نه سرینیک، یان دوو رکات نویژ بیته که ده یان که یه ت وه یان ماچیکی دهسته کانی دایک بیته.

نزا

لەكۆتاييدا پيىم خۆشە بەنزا كۆتايى بەم باسە بەيئەم... خواى گەورە لە گوناھە كانمان ببورە... شورەيى يە كانمان پيۆشە... رەحم بە لاوازيمان بکەيت و... کارە كانمان بگريه دەست و گەردنمان لە دۆزەخ پيارتيزى و... داوئيمان پيارتيزە و پيۆشە و... تەوبە كانمان قبول بفرموى و... گوناھە كانمان بشۆريتەو و... نەمان مريئى خوايه تا ليمان رازى نەبیت... خوايه لەسەر چاکە لە دونيا دەرمان بيئە و پەنات پي دەگريئ کە لەسەر سەرپيچى تۆ برين... پيش مردن داواى تەوبە دەکەين و لەکاتى مردنیشدا داواى شەهيدى و پاش مردنیش بەهەشتى پرناز و نيعمەت ئارامى و بەختەوهرى... خواى گەورە ئيمە داواى ژيانى کامەرانى و مردنى شەهيدان و هاوهرلى پيغەمبەران و سەرکەوتن بەسەر دوژمنانە لى دەکەين... داواى ژيانى بەسۆز و بەزەيى و مردنيكى هاوتسا و گەرانەو يەكى سەر بەرزانه و بي سەر شۆريت لى دەکەين... ئيستا تەوبەمان لى وەر بگريه... ئيستا تەوبەمان لى وەر بگريه تەوبەمان لى وەر بگريه تەوبەمان لا خۆشەويست بکە... بە جوانى بۆ لاي خۆتمان بگيرەو پەنات پي دەگريئ کە لە دونيا دا سەرگەردان و بي ئاگابين لە تۆ... پەنات پي دەگريئ گەر لە يادت بکەين کە تۆ لە يادمان ناکەيت... چاکەت بۆ ئيمە هاوتۆتە خوارى و خراپەى ئيمە بۆلات بەرز دەبيئەو... بەسۆز و ميهرى خۆت دوستانە تيمان دەکەيت... تۆ زۆر لە ئيمە دەوڵە مەندترى... بەسەرپيچى تاوانە كانمانەو ناسيرين دەبين لات کە چى ئيمە هەژارتيرين کەسين بۆ تۆو... ئەى خۆشەويست لە هەژاران ببورە و بەزەيت بە لاوازاندا بيئەو... لە گوناھباران خۆش بە... ئەى ئەو زاتەى کە حەزت لە نرکەو نالەى گوناھبارانە کاتى کە دەگەرپنەو بۆلات... گەرانەو و تەوبەمان قەبول بفرموى... ئەى پەروردگار تکا كانمان وەرناگيرى تەنها لاي تۆ نەبى و دەرگاگان لە رومان داخراون دەرگاي تۆ نەبى... بەندەت زۆرن، بەلام ئيمە تۆ نەبى کەسى دیکەمان نى يە... پەسەندمان بکەو ليمان رازى بە... آمين آمين آمين أجمعين، خواى گەورە لە ئيمەش و لە ئيئەوشى وەر بگريئ.

دامەزراوى

دامەزراو يى چى يە؟

ئايا دەكرى لاويك بەدريژايى تەمەنى بە دامەزراو يى لەسەر ملکەچى پەوهر دگارمان

بمئيئەو؟

بهراستی من لیږه دا مه بهستم (هله شهی) نی یه، به لام کی هیه له نیمه، که هرگیز هله نه کات؟ ... به لام من مه بهستم که سانیکي زوره که ژيانی به ملکه چی په روه ردگار ده ست پی ده کات و، پاشان زور به سه ختی ده که ویت نهو له ماله که پیدا به شیوه یه کی نایاب و نزیک له خودا و له سهر ملکه چی نهو په روه رده ده بیت، به لام له پر لی پی دور ده که ویت هوه و پروو له کیشانی ماده ی بی هوشکهر و مه ی نوشی ده کات و چی دی نویژ ناکات و، پاشان جاریکی دیکه ده که پرت هوه سهر ری بازی خوی... .

پرسیاریک دیته پیش: نایا ده گونجی لایک بدوزینه وه که پاریزگاری له خوی بکات و بلې: من هم کاره و نهو کاره نه کرده و له سه ملکه چی خوی گه وره بینیت هوه، یان همه شتیکی نهستم و خیالی یه ؟

جاریک پیغه مبه (ﷺ) دانیشتبوو، پیشه و عومهر (ﷺ) هات و سه یری مووی پیغه مبه (ﷺ) کرد هم له کاتیکدا که پیغه مبه (ﷺ) له دوا دوا ژیانیدا بوو عومهر ژماره کی زور مووی سپی له سهری حه زرت (ﷺ) دا به دی کرد و فرمووی: پیر بوی نهی پیغه مبه (ﷺ) خوا؟ عومهر (ﷺ) ده یویست شوخی له گهل پیغه مبه (ﷺ) دا بکات، نه ویش فرمووی: (به لئی نهی عومهر هود پیری کردم) عومهر فرمووی: بوجی نهی پیغه مبه (ﷺ) خوا، پیغه مبه (ﷺ) فرمووی: نایه تیکی تیدایه پیری کردوم نهی عومهر) نه ویش فرمووی: کام نایه تیه نهی پیغه مبه (ﷺ) خوا؟ نه ویش فرمووی نهو و تهی خودایه که ده فرمووی: ((فأستقم كما أمرت ومن تاب معك)).

سه رنجم بدن پیغه مبه (ﷺ) هم نایه ته پیری ده کات... کهس نی یه له نیمه بو تنها چرکه یه کیش بایه خی بهم نایه ته دابی... به لکو هه مانه هیشتا بهر گویشی نه که ووتوه.

پیاوینک هاته لای پیغه مبه (ﷺ) و پی پی ووت: نهی پیغه مبه (ﷺ) خوا (ﷺ): شتیکم پی بلې له نیسلامدا که پاش تو له هیچ کهس پرساری لیوه نه کهم، حه زرت (ﷺ) فرمووی: بلې: ((أمنت بالله ثم استقم)).^۱

۱- امام احمد له ((مسند)) ه کی له عبدالله کوری نهو سفیان و نه ویش له باوکیه وه ده یگریته وه .

که زانیت پابه ند به

خۆزگه لاویک هه بیته به درێژایی ته مه نی له سه ر ملکه چی خودا دامه زراو بیته؟

ئیمه ئه م په یفه پێشکه ش به هه موو ئه و که سانه ده که یه که ده یانه وی بگه رپێنه وه بۆ لای په روه ردگار... پێشکه ش به هه موو ئه وانه ی ده که یه که تا ئیستا له سه ر رپێگه ی سه قامگیری نه ی، به لām نه قلی فریوی داوه که له رپێگای نیسلام لابدات.

په یغه مبه ر(ﷺ) چاوی که وت به حارثة (رضی الله عنه)، که ته مه نی ۱۷ سال بوو واته له ته مه نی هه رزه کاریدا بوو... به مانایه کی دیکه لاو له ته مه نی ئه ودا زال ده بیته به سه ر هه زریدا که چۆن لابدات؟! چۆن فیلبازیک بیته؟! چۆن بخواته وه؟ به داخه وه کیژانیش هه ربه م شیوه یه له م بواره دا بیر ده که نه وه.

به لām حاره که ته مه نی ۱۷ سال بوو نمونه ی دامه زراوی بوو جه ختی ده کرده وه که ده یه ویته که سانیک هه بن ته واوی ته مه نیان له سه ر رپێگه ی خودایی دامه زراوین رۆژیک حه زره ت چاوی پێی که وت... به شیوه یه کی ناسایی گه توگۆزه که له نیوانیاندا روویدا (ئهی حاره تۆ چۆنیت؟) وه لāmیکه ناسایی له سه ر ئه م په رسیاره هه ربه م شیوه یه ده بیته: سویند به خوا باشم وه، یان سوپاس بۆ خودا ته واوم، یان باری ئابوریم شه که ته وه، یان کیشم هه یه، ئه مه وه لāmی ئیمه یه، به لām ئه و لاوه دامه زراوه وه لāmی دایه وه و وتی باشم و وا ده زانم، که عه رش ی په روه ردگارم ده بیتم لیمه وه دیاره وا ده زانم دانیشتوانی به هه شت ده بیتم وله نیو ناز و نیعمه تیدان وا ده زانم دانیشتوانی دۆزه خ ده بیتم هه ر هات و هاواریانه، منیش ده رونی خۆم له دنیا ده ژه نم و شه وانه شه و غوونی ده کیشم و به رۆژیش خۆم تینو ده که م.

سه بجان الله... خه لکانیک هه بوون له ئومه ت له دنیا ژیان و مردن، رۆژیک به بیراندا نه هاتوه، یان بیران له به هه شت نه کردۆته وه وه یان نه پاراونه ته وه: ئهی په روه ردگار بمان خه ره به هه شت و له ئاگریمان پارێژی... ۱۷ سال له سه رتای ته مه نیدا... بیر له وه بکه نه وه که حاره ده یلیته دنیا ی له قه باره ی خۆی داناوه... له چاوانی دا بچوک

بۆتەوھ: بەشەو نوپۇز و بەرپۇز پۇزۇگرتن، پەيغەمبەر (ﷺ) پەي فەرموو: (ئەي حارثە كە زانیت پابەند بېه)، كە زانیت پابەند بېه، ئايا حارثە پابەند بووه، يان لاويكى ھەرزە بووه و تەنھا گوئى لى لى دوو وووشە بووه لى كەسەكەوھ، كە نامۇزگارى كرده و كارەكەي تەواو بووه ؟ نا بەدلتىبايى يەوھ حارثە پابەند بوھ بەلگەش ئەمەيە كە پاش سالىك لى رودانى ئەم چىرۇكەي كە دەيگىپنەوھ پەيغەمبەر (ﷺ) تىايدا فەرمويەتى: (كە زانیت پابەند بېه) غەزاي بەدر دىتە پەيشەوھ و موسلمانان بۇ غەزا دىنە دەرى و پەيش دەست پەي كەردنى سىنارىيۇكانى ئەم غەزايە بچوكترىن تىكۇشەر لەپوى تەمەنيەوھ حارپە دەبىت وھ پەيش دەست پەي كەردنى غەزاكە تىرىك لى دەستى كافرەكانەوھ ناراستەي موسلمانان دەكەرى و لەنىو ئەم ۳۰۰ ھاوھلەدا لەدواي ئەم لاوھ دەگەرپى كە پابەند بووه، تىرەكە دەدات لى كەردنى حارپە و ئەوېش دەكەوېن (ﷺ) و شەھىد دەبىت، پاشان دايكى حارپە دىت و دەلىت ئەي پەيغەمبەرى خوا (ﷺ) ئايا حارپە لى بەھەشتدايە تا بەختەوھ بىم وھ، يان لى جىگەيەكى دىكەيەو ھەولتى بۇ بدەم لى نزاكاندا؟ پەيغەمبەر (ﷺ) فەرموي: (ئەي دايكى حارثە ئەوھ ھەرىك بەھەشت نى يە، بەلكو كۆمەلە بەھەشتىكە و كورەكەت فەردەوسى لى بەدەست ھىناوھ كە بەرزترىنباھ).

ھۆكارەكانى لادانى لاوھكانمان

ھاوھلى خراپ

چى لى نەوھكانمان پويداوھ؟ بۇچى لادان روودەدات؟ بۇچى خەلكى لى پىگەي پاست و رەوان دوور دەكەونەوھ، ئەم ھۆكارەنە چىن، كە لى نىو كۆمەلگە و لاواناندا بە تايبەتى دەبەنە ھۆ لادان؟

يەكەك لى ھۆيەكانى لادانى لاوانان ئەوھيە، كە كەسەكە ھەول دەدات لى خودا نىزىك بىتەوھ رەنگە لى كاتىكى وادا بىت، كە لەگەل دۆستى، يان ھاوھلىكىدا دابنىشىت، ئەم دۆستەي لەكەش و ھەواي ئەم پابەندى يەي دەرى دەكات گەر بۇ يەك كات ژمىرىش بىت،

ئىتر ئەم كەسە ناتوانى بۆ جارى دوہم بگەرپتەوہ، دەكرى بلىين كە يەكەمىن ھۆ لە ھۆكارەنى لادان ھاوئلى خراپە، زۆر سەختە كە لاويك بەتەنھا لابدات بەلكو دەكرىت كەسنىك پالى پىئوہ بنى بۆ ئەو لادانەى.

ئەم وتەيە پىئويستە لە مالان دا ئاراستەى گەنج بكرىت... چونكە دايكان و باوكان ھەمىشە بە كورەكانيان دەلئين لە فلان كەس دوور بگەرەوہ و لە فلانە كچ دور بگەرەوہ... لاوان لەوانە تەنگەلانن، بۆچى بەم شىئوہيە مامەلەمان لەگەل دەكەن و بۆچى ئاوا دونيامان لەسەر تەسك دەكەنەوہ... بەلام بە داخوہ وون بون بەم شىئوہيە دەست پى دەكات.

ئەندىشەى بەختەوہرى

ھۆكاي دووہم: گەران بە دوى بەختەوہريدا، ھەندى لەلاوان گومانيان وايە كە بەختەوہرى لە لادانەوہ دىت، بۆ نمونە مادەى بى ھۆشكەر دەخواتەوہ، ئەمە مرۆڤتىكە ھىچ نامانجىكى لە زياندا نى يە، دەيەوى خۆى لە دونيا ون بكات تا بەدواى بەختەوہرى يەكى ئەندىشەيدا بگەرپت.

ئەمە خالىكى گرنگە شەيتان ھەمىشە دەيەوى ئەو شتانەت لا جوان بكات، كە دەستت پىيان ناگات واتە ئەوہى كە تۆ دەستت ناىگاتى ئەو لاي تۆ و لەبەرچاوانت دەپرازىنئەوہو پىت دەلئىت: ئەمە كامەرانى يە پياويك خىزانىكى زۆر جوان و پەروشت بەرزى ھەيەو لە تەواوى كارەكانيدا بەختەوہرى دەكات، بەلام شەيتان ھەلدەستى كە كارىكى ھەرام لەبەر چاوى ئەم پياوہ شىرىن دەكات و ئەويش دەپرات بۆ لاي ئافرەتى، كە لەوہى خۆى كەمترە لە جوانى و پەروشت دا، چونكە شەيتان وات لئدەكات، كە ئەوہى نا توانى بەدەسى بەيئى شىرىن تر بىت لات لەو كەسە باش و ھەلالەى، كە لەبەردەستت دايە... زۆرىك لەلاوان ئەمەيان لى رو دەدات... زۆرىك لەلاوان بەناوى بەدەست ھىئەنى بەختەوہرى يەوہ مادەى ھۆشبەر بەكارھىئن، ئەمەش فرىوت دەدات و، قاچەكانت دەگرى ھەلدەخلىسكى و تيا دەچىت.

مندالە كاتتان بياريزن

لەو باۋەرپەدام كە گرنىگىزىن ھۆكارەكانى لادان: دور كەوتنەۋەيە لە خودا و ازىھىننە لە نويۇز كۆزى ياد كوردنەۋەي خودايەي... واتە: گرنىگىزىن شت نزيك بونەۋەيە لە خودا و پىۋىستە پەيوەندى يەك لە نيوان تۆ و خودادا ھەبىت... ئەمەش نامۇزگارى يە بۆ كەس و كارى كە لە لادانى كورەكەي دەترسى كاتى كە گەورە دەبىت... تۆ دەتەۋى كورەكەت رەۋشت پاك بىت، باشە چىت پىش كەش كوردە بۆ رىگىرى لە لادان... باش پەروەردەت كوردوۋە؟ جوانە، بەلام ئەمە بەس نى يە، مالىھو رەۋشتيان بەرزە؟ ئەم پەيشەش زۆر جوانەو برىتى يە لە بنەماۋ ئەمەش رەگى سەرەكى يە... بەلام ئاين مندالەكەت بە باشى رەۋشت پاك دەكات، ئاين، نرختىك دەدات بە رۆلەكەت ۋە واى لى دەكات كە لەو پەرى ھىز و لەۋپەرى دامەزراويدابىت و رۆلەكەت لە يەكەم رۆزەۋە لە نويۇز كاران دەبىت... ازىھىننە لە نويۇز لەو كارانەيە كە چەندىن دەرگاي مەينەتت لەسەر دەكاتەۋە، ھەر لەبەر ئەۋەيە، كە پىغەمبەر (ﷺ) فىرمان دەكات (كە نويۇز كۆلەكەي دىنە) ^۱ (مندالە كاتتان فىرى نويۇز كوردن بىكەن). ^۲

پەلەكردن

لە ھۆكانى لادان ئەۋەيە كە لاۋىك بلىت من لە ئاينگەرىدا ھەلدەستم بە ھەموو شتى، پاش ماۋەيەك لە ناخيدا دەبىنى تواناي ئەۋەي نى يە كە بەردەوام بىت لەسەر ھەموو ئەۋ كارانە، ئەۋ خۆي دەبىنى دەپوخى و دا دەمركىت ئىمە ھەرۋەك پىغەمبەر (ﷺ) پىي دەلئىن كە ئەۋ پىي دەفەرمۇئ (ئەم ئاينە زۆر بەتىنە ئىۋە بە نەرمى تىايدا رۆبچن). ^۳

كەۋاتە لە ھۆكارەكانى لادان ئەۋەيە كە دەكرى تۆ لە ئاين شتىك ۋە رىگىرى كە لەسەر و تواناي خۆتەۋە بىت بەمەش كاردانەۋەي پىچەۋانە لە ھەندى كاتدا رودەدات.

۱- بەيھەقى لە ابن عمرەۋە دەيگىزىتەۋە.

۲- لە نەبو ھەرىۋە دەيگىزىتەۋە.

۳- (مسند)، كەي امام أحمد لە ئەنەسى كۆرى مالىكەۋە ۋە رىگىرەۋە.

لاساپی کردنه وهی کویرانه

یه کیټک له هۆکاره کانی لادانی راسه قینه: لاساپی کردنه وهی کویرانه یه به تاییه تی بو رۆژئاوا، که نه مهش له ریگه ی په خشی ته له فزیۆنه کان و راگه یاندنه کانه وه پیمان ده گهن... ئیتمه هه میسه شوین نه و دیارده رۆژئاوایی یانه ده که وین که ده بنه مایه ی لادان له و جوړه لاساپی کردنه وانهش کورت کردنه وهی قژی سهر و پۆشینی جل و بهرگه... پیم بلی شوین کی ده که ویت؟ ده ته وئ خۆت به چی بزانیته؟ تو له کوئی؟ نه ی بو که سایه تی یه کی هه لکه وتوی شارستانیه ته که ت و ئاینه که ت و پیغه مبه ره که ت و یاران ی پیغه مبه ره (ﷺ) نه بیت؟ نه ی بوچی نه وانه ی که ناومان بردن پیشه نگت نه بن، نه مه یه کیټک له هۆیه کانی لادانه که بریتی یه له شوینکه وتنی کویرانه.

به تالی و به فیرو دانی کات

ههروه ها به تالی و بی کاریش هۆیه کی دیکه ی لادانه ههروه ک هه میسه پیغه مبه رمان (ﷺ) ده فه رموی: (دوو نیعمه ت زۆریک له خه لکی زه ره رمه ندن تییدا نه وانیش ته ندروستی و به تالین).^۱

کیشه ی نه وه ی که لادان به هه ردوو ره گه زه وه کاتیکی زۆری بی کاریان هه یه نه مه له زۆرترین نه و هۆکارانه یه که ده بیته مایه ی کاره سات خیزانی عه زیزی میسر که ده یویست یوسف (ﷺ) به خۆی فریو بدات کیشه سه ره کی یه که ی نه وه بوو که نه و به ده دهستی بی کاری و زۆری به تالیه وه ده ینا لاند... سه رنجی نه و به تالی یه به دن که نه و کۆمه لگا تییدا ده ژیا ﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْلَهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ یوسف: ۳۰

له بهر نه وه نامۆژگاری هه ر کیژیک ده که م که به م شیوه یه کاتی به تالی زۆره به و شیوه یه نه مینیتته وه، به لکو پروات خۆی فیتری شو فیتری بکات و ریگریش نی یه له وه ی که

لە ھۆلىتىكى داخراودا ۋەرزىش بىكات بەمەرجى لەنىو خەلىكىدا نەبىت، باخۆى فىرى يەكىك لە زمانەكان بىكات با فىرى كۆمپىوتەر بىت، باخۆى فىرى ئەنتەرنىت بىكات، چونكە پاست نى يە كە ھەرگىز كاتى خۆى بەفېرۆ بىكات .

عبداللەى كورى مەسعودىش دەفەرموئ: مۇسلمان ناگاتە پاستى باۋەرەكەى ھەتا ساتەكانى ژيانى لە ماڤ و دارابى يەكەى لا بەرېزتر نەبىت، ھەرۋەھا لە (الائىر)دا ھاتوۋە، پۆژىتك ھەلئنايە ۋە خەلىكىكى تىدا بىت، ئەوا ئەو پۆژە بەخەلكەكە دەئىت: من پۆژىكى نويم و لەسەر كارەكانى تۆ شاھىدى دەدەم، غەنىمەتم دەستبىخە، چونكە من ناگەرېمەۋە تا پۆژى قىامەت.

ئەو پۆژەى، كە بەسەرتدا تىدەپەرى و سودت لى ۋەرنەگرتوۋ ئەوا تۆ زۆرت تىا دۆراندوۋە، دەروى تۆ سەرمایەتە، بنەماى تەمەنى تۆ تەنھا چەند نەفەسىكە ۋە ھەر كەس لە دەستىان بىكات سۆتىند بەخو پۆژى دوابى پەشىمانى بۆ دەكىشى.

ئىبن قەيم دەفەرموئ ھەمو نەفەسىكە ۋە ھەمو ئارەقى رىشتنى كە لە دونىادا بەبى مەلكەچى خوای گەورە بىتە دەر لە پۆژى زىندو بونەۋەدا دەبىتە ھەسەت ۋە پەشىمانى... ئەو ھەناسە ۋە ئارەق رىشتەى كە لە دونىادا بۆ ھەر شتى برېزى و بىتە دەر... لە بەتالىدا... لە بەفېرۆدانى كاتدا ئەوا پۆژى دوابى ۋەك ھەسەت ۋە پەشىمانى دىتە دەر.

دەمامكى ساختە بۆ ھەرام

دەبىنم، كە فىتنە لە دەورو بەرماندا زۆر زۆرە، گرتى ئەو فىتنانەش ئەۋەيە ۋادىتە پىش كەھىچ گرتىكى تىدانى يە، يان ھەللاۋە ۋە ئىمە دەست بەجى ۋە بەبى بىر كەرنەۋە ئەنجامى دەدەين.

كەواتە لە ھۆيەكانى لادان ئەۋەيە: كە ناۋەكان سەراۋ ژىر كراۋە تاوانە گەورەكان ۋە ھەرامە بەتىنەكانىش (خۆشگوزەرانى ۋە بەشارستانى بونە)، كە كىشەكە ئەۋەيە، كە لاوان بە باشى سەما نازان! بۆ نمونە كە كىژىك دەبىننى لە خۆشيدا دىتە سەما ۋە جۆش ۋە كەلىي دەپرسى بۆجى ۋا دەكەيت؟ پىت دەئىت: نا من سەمام لەبەردەم كەسدا نەكردوۋە، بەلام لەبەر ئەۋەى كە ئەمە شادومانى يەو ئەگەر ئەۋە نەبوايە من ھەرگىز كارى وام نەدەكرد.

نهمه راست نی یه و هیچ سودیکی نی یه وهرن با پیوه ره کان دابننن نهوهی
پهروه ردگارمان پیمان ده فرموی حرامه راست نی یه نیمه هه لسن ته گهر چی به
شارستانی بونیش بچ، یان ناوی لیبری پالدانهوه.

لهو پروایه دام له هۆکاره کانی لادان نه فامی و تینه گه یشتنه له سۆز و میهری خودا،
مرۆڤ کاتی که پابه ند ده بیته و هه ندی تاوان دیته پیشه وه ده لیت: دلنیام که پهروه ردگارم
لیم نابوری، چونکه من زۆر کاری له وه گرانترم کردوه که نهو لی بیوری، کاره که لی ره دا
به وه کوتایی دی واز له ریگه که دینی که به هۆی نهوهی له یادی نامینی که ئاده م هه لهی
به هۆی کرد، هه ر ئاده م بوو که خوی گه و ره فریشته کانی بۆ هینایه سوژده بردن له گه
نه وه شدا هه لهی کرد، خوی گه و ره ده فرموی: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ طه: ۸۲

له راستیدا بنه مای سۆز و لی بردن و لی خۆش بوون لای خودای گه و ره یه، نهو که سه ی
که نه م مانایه نازانی ده که ویتته هه له وه و ده لیت: هیچ هیوا یه کم به وه نه ماوه که خوی
گه و ره لیم بیوری... نه مه پیوستی به راست کردنه وهی کاره که هه یه.

ژه هری ته له فریونی فه وتینه ر

یه کیتک له هۆکاره کانی دیکه خۆ خه ریک کردنی لاوانه به بینینی که ناله ئاسمانی و
نه وروپی یه کان و نهو فلیمانه ی که له ده ره وهی بازنه ی په وشتدان.

له هۆکانی لادان نه وه یه که هه ندی کهس له سه ر سایتی ئینته رنیت و که ناله
به در په فتاره کان ده یینن له و دیمه نانه، کورپی گه نچ له بهر زۆری نه وهی که دیویه تی وا دیته
پیش چاوی که هه موو جیهان وه که نه وه وایه که ده یینی و دیته پیش چاوی (به داخه وه
که من نه مه ده لیم)، که هه مو ئافره تان وه که نه وانن، که بینویه تی، له بهر نه وهی که
دیمه نه کانی دیوه و خو به بینینیانه وه ده گری و نهو کاته بهو شیوه یه مامه له له گه
ئافره تاندا ده کات.

له راستیدا نهمه له سامناکترین نهو شتانهیه که خوای گهوره پهست دهکات، سهرنج بده که تو له بهردهم پهروهردگارمان دا وهستاویت و نهو نامیرهش نهو پروتی و تاوانهنت نیشان دهکات که دیوتن وریابن نهی لاوان پیویسته تو بیلیتی که من ههرگیز ته ماشای نهوه ناکهم... من پیت نالیم نینتەر نیت و کهناله ناسمانیهکان سهیرکردنیاں حهرامه، بهلام نینتهرنیت شتانیکی زوری تیدایه که پهنگه فیلتر بکریت و کهناله ناسمانیهکان لهم جزره کارانهی تیدایه و دهست بهجی شفره دار دهکرین وه گهر بیست و نهفست بهره لا بکهیت بو دیتنی نهو جزره کارانه نهوا زور دؤراوی... بویه منیش تکا دهکهم له لاوان که خویان له بهردهم نهم کاره دا پابگرن و پیویسته به دهرونی خویان بلین نا...

پیویسته نهوه تیبگهین، که سهرقالکردنی دل بهبج خۆشهویستی خودا و شارهزا کردنی له هۆکاره بنهپهتی یهکانه... نهو نازانی بو هاتوته بسون کهواته پیشبینی چی دهکیت؟ دلنیم که نهو له دنیا سرگهردان دهبی وه دلنیم که شهیتان دهست دهکات به گرتنی له همموو پیرهویکدا هتا خوای گهوره نهناسی له بهرنهوه نهی نهو کهسهی که له خوت دهترسی له لادان... گوئی بو نهم فهرموده ی پیغهمبهر (ﷺ) بگره که دهفهرموئی: ((احفظ الہ یحفظک، احفظ الله تجده تجاهک و اذا سألت فاسأل الله و اذا استعنت فاستعن بالله)) وشهی ((احفظ الله)) واته: با خوای گهوره دلست پر بکات، با خوای گهوره فاکتهری ژیانت بیست، سهیری شیاوی و جوانیت بکه با بت گهیه نیتته خوای گهوره، پهروهردگار له فهرموده یه کهی قودسیدا دهفهرموئی: (بهردهوام بهندهکهم بهچاکه کردن لیم نزیک ده بیتهوه) سوننهتی زور بهجی بهینه با خوای گهورت له یادبسی... دورکات نویژ بهشوه بکه- رۆژو بگره و چاکه بکه (هتا خۆشم بوئی نهگهر خۆشم ویست ده به نهو ههستانه ی که پیی ده بیستی و ده بینی و نهو دهستانه ی که زهر و زهنگی پیی ده نوینی و نهو پیی یانه ی که پیی ده پروات) چۆن؟ حهرامت پی نیشان نادات، گهر ویستت سهیری کهنالیکی بهد رهوشتی ناسمانی (سه ته لایت) بکهیت ریگهت پی نادات، نهگهر حهرامت دیت ریگه نادات پرواته دلتهوه وه نهگهر چویه دلتهوه دوچاری فیتنهت ناکات، نهگهر کاریکی حهرامت کرد وات لیدهکات که بلینی من نهم کاره ههرگیز دوباره ناکهمهوه.

له بهر نهوه گهر ویستت له فرهیی نهو لادانه ی که روبهروی نهم کۆمه لگایه بوتهوه له نیستادا رزگارت بیست، پهنا بو خودا بهره و برۆ نیو قه لای خودایی یهوه، سبحان الله.

نامانجی خوټ دیاری بکه

گرنگترین هوکاره کانی لادان بریتی یه: له دیاری نه کردنی نامانجه کان له ژياندا، ده کړی هاوه لیکم بیت و پیم بلنی من دلته نگم و هره برۆین بو جینگایه ک، نهو پوښاکه بیوشه و نهو هیان تاقیبکه هره ترسناکترین شت که گهنج سرگرهردان ده کات نهو هیه که نازانی چی ده ویت، من چیرۆکیکی زور سهیرم لایه که ناوی (نهلیس له ولاتی سهرسورپهینه ره کاندایه) نیمه مندا ل بووین چیرۆکی کیژوله یه کمان ده خوینده وه به ناوی (نهلیس) هوه نهو به ریگه یه کی چند ریچکه دا رپی ده کرد، به لام نهیده زانی به کامیاندایه پروات، لیره وه، یان له وی، چاری به که رویشکی کهوت پیتی ووت نهی نهلیس بو کوی ده پویت ؟ نهویش ووتی نازانم... که رویشکه که پیتی وت: بهو ریگه یه دا برۆ که بهرده وام نازانی بو کویت ده بات، نهو په یقه سهرده مپی به نیمه و تراوه که مندا ل بووین و نیستا که له تهمه نی ۳۰ سالی و ۲۰ سالیان له گه لمان رووده دات.

هرچیت ده وی له دنیا ده ست نیشانی بکه... وه به چیژترین شت نهو هیه له دنیا که ملکه چ و بنده ی خوا بیت و له دواړوژدا بجیه به هه شته وه.

له راستیدا هو یه که هیه که نیمه ناماژه مان پی کرد له دوره وه، به لام من له گرنگترین نهو شتانه ی ده بینم که وتران و له گرنگترین هوکاره کانی لادان نهویش بریتی یه له هه لوه شانوه ی خیزانی، وه هه لوه شانوه ی خیزانیش شتی که که کومه لگای نهو مرؤمان به ده ستیه وه ده نالینن و ژماره یه کی زوری لاوانی سرگرهردان کردوه وه به لگه ش بو تهمه نهو چیرۆک و به سه ره اتانه یه که له سه ر زاری خاوه نه کانیان ده بخوینینه وه.

چەند چىرۆكىكى راسەقىنە

خودايە فرىياد رەسىگم بۇ بىنيرە

من ناوم مستەفايە و لەكۆلئىزى ياسام لە زانكۆى قاھيرە و تەمەنم ۲۵ سالە و ھىشتا لە قۇناغى دووھەمدام، بەراستى تەمەنى ۲۵ سالى و لەقۇناغى دووھەمدام شتىكى نامۇزى، بەلام ئەمە ھۆكارى تايىھەتى خۆى ھەيە و من باسيان دەكەم، لەيەكىك لە ساتە وەختەكانى ژياندا خىزانەكەم ھەلۆەشايەو و ئەمەش كارى كرده سەرم. واتە مامەلەى باوكم زۆر توند بوو لەگەلمان و ئىمە داىكىشمان نەبوو، ديارە داىكىش رۆلى زۆر گرنكى لە ژيانى منالەكانىو من زۆر پەيوەست بووم بە داىكەو، نا سەقامگىرى من و گرتە ھەمىشەى يەكان واى لى كەردبووم لەمال ھەلئىم و دور بکەومەو، بەدۆخىكى زۆر گەورەى سەرگەردانى و ئاوارەيدا تىپەرىم، من نە شوئىنىكم ھەبوو تىايدا بچەوم نەسەرچاوەيەكى دارايم ھەبوو كە پىتى بژىم، ژيانم بە تەواوى و بەھەموو ماناكانىەو سەرگەردانى بوو، ھەتا وام لىھات لەسەر شەقام و پاركەكاندا دەنوستم، رۆبەروى زۆر شتىك دەبومەو و بەدواى خۆمدا دەگەرەم، بە دواى ژيانىكدا دەگەرەم جگە لەو ژيانەى كە تىايدا ھەلئەتەبوم لە دەستى مال و خىزان، ھەتا نەخۆش كەوتم و دوچارى ھەلئەتەسانى سىنگ بوم بەھۆى ئەوھى كە ھەمىشە لەسەر شەقامەكاندا دەژىام، دواتر بەھۆى ئەو چارەسەرەنەى كە پزىشك پىيدام چەند جارئ ھەولتى كوشتنى خۆم دا، چىل دانە حىم وەرگرت ئەو بەسبو بۆ كوشتنم، بەلام نەيكوشتم، بەداخەو من لەم كاتەدا ھىچ پەيوەندى يەكم بە خوداوە نەبوو لەبەرئەو پەنام بەرد بۆ خواردننى مەى و مادەى بى ھۆشكەر و ئەمە يەكىكە لەو ھەلانەى كە ھەندئى لەلاوان پەناى بۆ دەبەن، لەو كاتەى كە لاوتىك خۆى تىدا نادۆزىتەو، يان كەسىك لەدەوروبەرى خۆى نادۆزىتەو جا پەنا دەباتەبەر شتىك كە دوورى كاتەو لەبىر كەردنەو لەو ژيانەى كە تىايدا دەژى، ئەمە لەكاتىكدا رويدا من دەستم داىە كار كەردن و پارەى ھەموو ئەم شتانەم دەستەبەردە كرد پارە پەيدا كەردن بۆ من ئاسان بوو ھەر ئەمەش بوو كە گەياندىمىە سەرگەردانى خۆم لە ھىچ شتىكدا نەدەدیتەو، ئەو بەسە كە من ھىشتا لە قۇناغى دووھەمى زانكۆ دام و دوا

كەوتوم لەھەمو پالئەنرەكانى ئەم چوارسالە بىن كارم و بارى كۆمەلايەتەشەم ناتەواو و ھىچ شتەيەك تەواو نى يە، ھەولم دا ھەرچۆن بىت ژيانم پىك بەجەم، بەلام من جگەرە كىش بوم و بەردەوام و پۆژانە مادەى بىن ھۆشكەرم دەخوارد وە ئەمە لە ژياندا زۆر بوو بۆ من لە خواردن و خواردنەو گرنگت بوو، ئەى پەرورەدگار فریاد پەسيكەم بۆ بنیرە... يەكەك لە ھاوپىكانم لەگەڵ خۆى بردمى بۆ مزگەوت بۆ بەجى ھىنانى نوێشى خەوتنان... من نەمدەويست لەگەلى نوێز بەكەم و دەم ويست كە بيانويەك دروست بەكەم، بەلام خواى گەرە ھەر كاتى ويستى بەشتەك بلى بىبە دەبىت و كەس ناتوانى ويست و نیرادەى خواى گەرە بگۆرئ... ئەمە يەكەمىن ھەنگاوم بوو بۆ نزيك بونەو لە خواى گەرە، چومە نىو مزگەوتەو و نوێزەم خويئد و، گويم لە وانە كانى دواى نوێز گرت، ئەمە زۆر كارى لى كردم و ئەمەش يەكەك بو لەو ھۆكارانەى كەواى لى كردم، كە سەرزەنشەى خۆم بەكەم و ژيانى پابردومى تىدا ھەلبەسەنگىنم و، پاشان بەردەوام بووم لەسەر گوینگرتن لەوانە و نوێزەكانم، بەلام پاش ئەوئەى كە لە خواى گەرە نزيك بوومەو بەچاوى خۆم دىتم، كە مرۆڤ چۆن ھەست بە نارامى و بەختەوئەرى دەكات كاتى كەنزيكە لە خواى گەرە وە لە پەيوەندى بونى بە خوداوە و ملكەچى كردنى، تاقىكردنەوئەيەك ھاتە پىشەى و تىايدا كەوتم، ھاوئەلىكى دىرېنم ھانى دام كە بخۆينەو و برۆينە دەرى و جارئكى دىكە بگەرئيمەو سەر ئەو پەفتارانەى، كە بپيارم داوو لىي دور بەكەومەو. پىكەو دەرچوين و مادەى سركەرمان خواردەو و دىتم كە من زۆر بەخىرايى پىشوايى لە ھەلەدەكەم و ھەتا ورياش بومەو، ويستم بچم بۆ مزگەوت، بەلام ھەستم كرد كە خواى گەرە ئەمەم لى قەبوئ ناكات و پىنگەم پى نادات كە بچمە مزگەوتەوئە ئەو ئەو ئەو ساتە بوو كە تىايدا بپيارم دا نەگەرئيمە سەر ھەلە و تاوان و سەرىتچى كردنى خواى گەرە و گوئى بۆ ھىچ قسەيەك نەگرم كە بە جگەرەيەك، يان خواردنەوئەيەك وە، يان كىرئەك وەيان ھەر كارئەك دىكە بىت لە خشتەم بەرئەت، لەبەر ئەوئەى كە ئەمە سزاي لاي پەرورەدگار زۆر خىرايە.

من زۆر خۆم بە بەختەوئە دەزانم و لە خۆشترين كاتەكانى ژيانمدا پاش ئەوئەى كە گەرئامەتەو بۆ لاي پەرورەدگارم وە وا ھەست ناكەم كە ئەوئەى لە دەستم دەرچوو تىايدا ژياوم.

من پرسیارم له مستهفا کرد: چۆن به په له وازت له مادهی بڼ هوشکهر هینا؟ نه ویش ووتی چاره سهری خودایی بوو بۆ ماوهی ۳۰ رۆژ له مزگهوت خه لوه تم کیشا، ثم خه لوه ت کیشانه شتیکی زۆر نامۆ تیدا پرویدا، له ده رۆژی یه که مدا زۆر ده چومه گهرماو (حمام) هوه وهک نه وهی بلایی ماده سپرکهره کان له جهستم دهرده په رین، وه من هیچ که سیکم، تا ئیستا بهم شیویه نه دیوه که چاره سهر کرابی و ههروهک نه وهی خوی گه وره پیی خوش بوه پیتم بلای: تو لای منی و شیفات ددهم به ریگه یهک که هه رگیز له گه لیدا ماندو نه بیست و هه رگیز تیایدا هه ست نه که یست، له گه ل نه وه شدا که سیک، که ده ست ده کاته کیشانی جگهره و مادهی بڼ هوشکهر زۆر به لایه وه سه خته که لپی دور بکه ویته وه نه گهر له لایه نی جهسته یی یه وه بیست وه یان دهرونی خوی گه وره منی له ماله که ی خویدا ریز دار کرد سوپاس بۆ خودا.

پاش گه رانه وه له م گه شته دوور و دریژه زۆر تامه زرۆیی که سه کانم بووم من ته نها داوای ره زامه ندی نه واتم ده کرد و هیچی دیکه م نه ده ویست من هینده ی بیر له بیرو باوه ره که م ده که مه وه هینده بیر له پاره و پول ناکه مه وه... واتا بیرم کرده وه و دیتمه وه که گرنگرتین شتیکی که خوا فه رمانان بڼ ده دات په رستنی خوی گه وره یه، چاکه کردن له گه ل دایک و باوک و ره زامه ندیانه، من گهر له سهر ریگا بم و ملکه چی خودا بم و که سه کانم لیم پازی نه بن وهک نه وه وایه که هیچم نه کردبی.

له راستیدا ده مه وی نه م هه له بقۆزمه وه و نه م په یامه م ناراسته ی هه ر مرۆفتیک بکه م که بۆ ماوه یه کی کورتیش بیست بۆته مایه ی دل په نجانندی دایک و بابی...

فرمیسک پرشتنی دایکان و سور هه لگه رانی باوکان له تای تاوانه کاند له وانیه به قه د گوناھی یهک سال بیست، و هه ندی کات ئیمه زال نابین به سهر نه م گرفته دا، نه و لاوه ی که هه مو سالی له کۆلیژدا ده که وی و هه ست به نیگه رانی دایک و باوکی ناکات نه و تاوانیکی نه نجام ده دات که بڼ سه ره تا و کۆتایی یه با ناگاداری خۆمان بین، چونکه دایک و باوک گهر مردن و لیت په ست بوون، په نا به خوا تو له تنگ و چه لمه دا ده بیست وه خوا ده زانی که لیت خوش ده بیست، یان نا؟

چیرۆکی عبد الله (ذی البجادین)

له کۆتایدا ده مهوێ چیرۆکی مرۆفتیک بگێرمهوه که ژیانیکێ زۆر سهخت و دژواری هه بووه، به لām توانیویهتی له سههر ملکهچی کردنی خوای بالāدهست ده مهزراو بیته، ئهم نمونه خهلات و دیاری بیته بۆ مستهفاو هه مو ئه و که سانهی که له گه لیدان، ههروه ها بۆ ئیمهش ئه مه نمونه که بۆ یه کیک له هاوه لāن که ناوی (عبد الله ذو البجادین) بووه، به لām ئه مه ناوی راسته قینهی نه بووه به لکو ناوی راسته قینهی عبد العزای المزانی بووه له تیره یه که بوه که (المزانیه) و له نیوانی مه که که و مه دینه نیشته چی بوون.

ههر له مندالیدا دایک و باوکی مردون و مامه ی به خێوی کردوه، مامی پیاویکی زۆر سهرمایه دار بووه و پاره و پولیکێ زۆری بۆ خه رج کردوه، عبد العزای المزانی گه وره بوو تا ته مه نی گه یشته ۱۶ سالāن و بینی، که سهرمایه یه کی زۆری هه یه و زۆریش نازدار بوو به راده یه که رازی نه بوو به وه ی ئه و پۆشاکانه له بهر بکات که دروست کراوی ولاته که یه ته ی، به لکو هه مو یانی له ده روه بۆ ده هات، ئه و دو ئه سپی هه بوو ههر جاره ی سوای یه کیکیان ده بوو خه لکی شاره که ی هه موو بت په رست بوون، له م نیوه نده ی که هه مووان پوله کی (مادی) ن و نوقمی خۆشگوزهرانین، ئهم کاته هاوکات بوو له گه ل کۆچی هاوه لāنی پیغه مبه ر (ﷺ) له مه که وه بۆ مه دینه و خوای گه وره ویستی وابوو که عبد العزای المزانی چاوی پێیان بکه ویت و گوێ له په یقه کانیا ن بگریته و پێیان کاریگه ر بیته و ئیسلامه تی خۆی ئاشکرا بکات و ژیا نی خۆی به ۱۸۰ پله بگۆریت، عبد العزای هه موو رۆژی ده که وته شوین یاران له نیوان مه که که و مه دینه دا و پێی ده وتن چاوه ری بکه ن هه تا قورئانم له ئیوه وه گوێ لی بیته و ئایه تیکێ نوێ له به ربکه م... سه نج بده ن که ئه و چۆن فێری قورئان بوو، له حاله تی دلّه راوکی دا و یاران ده ترسان له وه ی که له گه ل ئه ودا چاوه ری بن هه تا چاوی ناحه زانی قورهبیشیا ن نه گاتی، به لām له میشکی عبد العزای دا نه ماده و نه سهرمایه و نه خۆشگوزهرانیش نه مایه وه به لکو ئه ی ویست له په روه ردگار نزیک بیته وه هه تا یه کیک له هاوه لāن پێ ی ووت بۆ له شاره که تدا چاوه روانی ؟ کۆچ بکه بۆ مه دینه، ئه ویش ده لیت ئه ی واز له مامم بینم ؟ من کۆچ ناکه م تا ده سته مامم نه گرم بۆ رینمونی

ئهو له نیتو تیره کهیدا بۆ ماوهی سێ سالن مایه وه... سێ سالن له جینگایه کدا که هه موویان دوربون له ملکه چی خوای گهوره، شارن هه موو دانیشتوانه که ی بت په رست بوون و که سیک نه بو تیا یاندا په نای بۆ به ریت... سێ سالن نهو سوور بوو له سه ر ملکه چی خوای گهوره و دامه زراوی نهو ده یویست خوای گهوره به رستی و برواته ده ری شاره که ی، له نیتو بیابانیکدا بیت که کهس نه بیینی، چونکه نهو نیسلامه تی خۆی ده شارده وه و ده وه ستاو نوژی ده کرد، هه مو رۆژی ده چویه لای مامی و ده یوت نهی مامه من گویم له که سیک بوو ناوی محمد بوو، که ئاواو ئاواوی دهوت قورئانی به سه ر مامیدا ده خویند، به لام مامی به چه ند قسه یه کی ناشیرین وه لامی ده دایه وه، سێ سالن له نیتو ژینگه یه کدا، که زۆر سه خت بوو وه عبد العزی المزانی به ئارام و دامه زراو بوو هه تا ئارامی یه که ی گه یشته نه وه ی که چویه لای مامی و پیتی ووت: نهی مامه له پیغه مبه ری خوات (ﷺ) دوا خستم، من نیت نامه وی لای دوریم وه من ئاگادارت ده که مه وه که شاهیدیم داوه به وه ی، که ((أشهد أن لا اله الا الله وأن محمدا رسول الله)) ومن کۆچ ده که م بۆ لای نهو، گه ر بته وی له گه لم بییت نهوا من به خته وه رترینی به خته وه ره کان دهیم، مامه ی پیتی ووت: نهی نه گه ر نیسلام په سه ند نه کرد و هه رچیت هه یه لیم سه ندیته وه، نه ویش ووتی چیت ده وی بیکه من له خودا و پیغه مبه ری خوا (ﷺ) زیاتر هیچی دیکه م ناوی.

جهخت کردن و دامه زراوی و جیگیری...

ئینجا مامی عبد العزی به باوه ر پیتی نه بونه وه هه لده ستیت و پیتی ده لیت: نه گه ر سوور بیت له سه ر نه م کاره هه لده ستم و له ناو جل و به رگه که ت ده رت دینم!! و، پاشان هه لده ستی و جل و به رگه که ی له به ردا ده درپیتی، نهو خۆی به جوژی بینی، که شه رمی ده کرد، به لام هه ر سوور بوو له سه ر چونه ده ره وه بۆ لای هه زه رت، نهو پارچه قوماشیکی خه تدارای دۆزی یه وه که له خوری چنرابوو عه ره ب پیتی ده لتی، بجا و خۆمان پیتی ده لیتین: (مهوج) کردی به دوو که رته وه و وه ک جل و به رگی ئی حرام له به ری کرد... دواتر کۆچی کرد و چویه لای پیغه مبه ر (ﷺ) هه زه رت پیتی فرموو: تو کیتی؟ نه مه یه که مین جار بوو که پیغه مبه ر (ﷺ) بیینی، سه رنجی نه م دامه زراوی یه بدن. بۆ نه وه ی کهس نه لیت نهوانه له سه ر دهستی هه زرت په ره ورده بوون نه وه تا نه م پیاوه پیشت پیغه مبه ری (ﷺ)

نهدیوه بۆ یه وتی من: (عبد العزی)م پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی نهی بۆچی نه مهت پۆشیوه؟ نهویش ووتی مامه م ناوای لیکنردم و منیش تۆم ههلبژارد نهی پیغه مبهه ری خوادا (ﷺ) سنی سائه خۆم ده گرم، و تا ناواو دروست له سههه رملکهچی خوای گه وهه هاتومه خزمهتت، پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی (یانی نه مهت کرد؟) نهویش ووتی: به لئی نهی پیغه مبهه ری خوا، پیغه مبهه (ﷺ) پیی فهرموو (له مرۆ به دواوه تۆ عبد العزی نیست تۆ (عبد الله ذوالبجادی) یت، خوای گه وهه له بهه ری نه م دو مه و جه خانویهک و عابایه کی له به هه شت بۆ دانای چۆن له بهه ریان ده که یت و چۆن لییان ده خۆیت ئاره زوی خۆته) نهو له گه ل پیغه مبهه (ﷺ) دا مایه وه هه تا له ته مه نی ٢٣ سالی دا له کاتی غه زای ته بوک کۆچی دوابی کرد، عبد الله کوری مه سعود چیرۆکی به سه رهاتی مرد نه که ی ده گپیتته وه و ده فهرمووی من له ترسی سه ره ما و تاریکی شه و نوستبوم گویم له ده نگی هه لکه ندی چال بوو له زه ویدا، سه ره سام بووم! کئی به م شه وه و به م سه ره مایه چال هه لده که نی؟ سه هیری شوینه که ی هه زه ره تم کرد، به لām لینی نه ما بوو، پاشان سه هیری شوینه که ی عومه رم کرد، به لām نه مدیتته وه دواتر سه هیری شوینه که ی نه بو به کریشم کرد چۆل بو له شوینی خۆم هه ستام نه بو بکر و عومه رم دی که چرایه کیان گرتبوو به ده سه ته وه و پیغه مبهه ریش (ﷺ) چالی هه لده که ند چومه لای و پیتم ووت: نه وه چی ده که یت نهی پیغه مبهه ری خوا؟ سه هری پیروزی بهرز کرده وه دیتم چاوی نوقمی فرمی سک بووه و پیی و وتم: ((ذو البجادی ی برات مرد) سه هیری خۆشه و یسی هه زرت بکه بۆ نه م لاوه دامه زراوه، سه هیریکی عومه ر و نه بو بکر م کرد و و وتم ئیوه ده وه ستی و هه زه رت چال هه لکه نی نه بو بکر پیی و وتم: پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) سوره له سه ره نه وه ی که به ده سه تی خۆی گۆره که ی بۆ هه لکه نی، پاشان هه زه رت ده سه تی درێژ کرد به روی نه بو بکر و عومه ر و فهرمووی برا که تانم بۆ دابه یلن نه بو بکر و عومه ریش جه سه ته ی عبد العزی، یان دایه ده سه تی پیغه مبهه (ﷺ)، پاشان فهرمووی: (به زه یتان بیته وه به برا که تاندا... به زه یتان بیته وه به برا که تاندا نهو خوا و پیغه مبهه ری خوای خۆش ده و یست، پیغه مبهه (ﷺ) به ده سه ته کانی گرتنی و فرمی سک که کانی که وته سه ره کفه نه که ی عبد الله ذو البجادی و له گۆره که ی داینا، پاشان هه زه رت ده سه تی بۆ ئاسمان بهرز کرده وه و فهرمووی: (خوایه من به شاهید ده تگرم که من پازی بووم له ذی البجادی و نهی په ره ردگار تۆش لینی پازی ببه).

پینغه مبهه (ﷺ) به دهسته پرۆزه کانی عبدالله ذو البجادین به خاک دهسپیری و ده فهرموئ: (نهی پهروه ردگار بهزهیت پیدا بیته وه نهو قورشان خوین و خودا و پینغه مبهه کهی (ﷺ) خوش ویستوه، نه مه نمونهی خهرواریکه بو لوی دامه زراو و جیگیر، پینغه مبهه (ﷺ) ده فهرموئ له پرۆژیکدا که هیچ سایه و سیبه ریک نی یه جگه له سایه و سیبه ری خودا حدوت کۆمه ل له ژیر سایه ی خودادا ده بن یه کینک له وانه لاوتیکه که له سایه ی خودادا گه وره بووی).

نای له و خوشبهختی و مزگینی یه !! نهی لاو!!

ملکه چی پهروه ردگارت ببه نه گهر چی پیشت سهریپچیت کردبی، خوی تو ده بورئ و له گوناهان چاوپۆشی ده کات... ملکه چی بو پهروه دگارمان ته واو بکه نهوا تو له پرۆژی گهرمی فسلاندا له ژیر سایه ی نهودا ده بیت... پرۆژیک جگه له سایه ی نهو هیچ سایه یه کی دیکه نی یه.

نزا

نزا په رسته شه

نزا یه کینکه له په رسته شه کان، به لام پینش نه وه ی ده رباره ی نه م په رسته شه بدوین پیوسته من نه وه ت پی بلیم که ههستی پی ده کم.

له راستیدا نیمه هه موومان هه ندئ جار به دهستی کۆمه له گرفتیکه وه ده نالین و پیوستیمان به په وه ردگارمانه هه موومان هه ژارین بو پهروه دگارمان، وه هه موو که سیك له نیمه ناواتیکه هه یه وه یه وه بۆ بیته دی، هه یه له ناو نیمه دا هه له یه ک، یان تاوانیکه کردوه خوازیه که پهروه ردگار لیبی ببوری، به لام هه موومان بی جیاوازی داوا له خوا ده کهین و نه مه ش پتی ده وترئ نزا.

خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ

الْحَمِيدُ﴾ فاطر: ١٥... هه ژاری یه کی ره ها هه ژاری له هه مووشتیکدا، له

دهرپرینه که دا کهسی جیا ناکریتتهوه ، دهولمه مند ههژاره، ههژار ههژاره، دادوهر ههژاره
 نهو کهسهی یاسای بهسردا سهپینراوه ههژاره گهوره ههژاره خزمهت کراو ههر ههژاره .

هه موومان ههژارین لای خودا، نهو بهتهنیا بئ نیازو دهولمه منده... له بهرتهوه ئیمه
 هه همیشه پیوستیمان به خودایه... کاتئ که پهروهردگارمان ده فرموئ: ﴿وقال ربکم
 ادعونی استجب لکم﴾ غافر: ۶۰، نه موئ له گهل مندای بیر لهم واتایه بکه یتهوه خوای
 گهوره پیته ده فرموئ بهتهنیا پارانه وهت له نهو نزاکت وهلام ده داتهوه، نایا نهو ووتهی
 پهروهردگار بهراست ده زانی، یان نا؟، خوای گهوره به پونی فرمویه تی و سهیر له وه دایه
 پیاویک دیتته خزمه پیغه مبهر(ﷺ) و پیی ده لئ: نهی پیغه مبهری خودا نایا
 پهروهردگارمان لیمانه وه دوره بانگی بکهین وه، یان لیمانه وه نزیکه و له گهل خویدا رازو
 نیاز بکهین؟ نایا نهو لیمانه وه دوره و ئیمه هاواری لی بکهین و بلئین نهی پهروهردگار،
 نهی پهروهردگار وه، یان لیمانه وه نزیکه و بهیمنی راز و نیازی خو منی له گهلدا بکهین؟
 پیغه مبهر(ﷺ) بئ دهنگ بوو هتا په یقی خودای گهوره هاته خواری و فرموئ: ﴿وَإِذَا
 سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
 لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ البقره: ۱۸۶.

نهو هه لویسه پیوستی بهرپولینهری پیغه مبهر(ﷺ) نییه، خوای گهوره پیی نه
 فرمووه: پییان بلئ نهی محمد من نزیکم، بهلام دهست به جئ فرمویه تی هه والیان پی
 بده: ((انی قریب اجیب دعوة الداع إذا دعان))، پیغه مبهر(ﷺ) فیрман دهکات و پیمان
 ده فرموئ ههر کس له خودا داوا نهکات نهوا لئی دهره نجی).^۱

ههرکس داوا کردن له خودا نهکاته باو نهوا خوای گهوره لئی دهره نجی، بنه پرت له
 تودا نهویه نهی موسلمان که هه همیشه دهستت بهرز بکه یتهوه و له پهروهردگارت
 پاریتتهوه پیغه مبهر(ﷺ) فیрман دهکات و پیمان ده لئیت: (نزا بریتی یه له پرستش).^۲

۱- ترمذی له شعبه هریره وهی گرتوه.

۲- ترمذی و نسائی و ابو داود و ابن ماجه له نوعمانی کوری بهشیرموه وهریان گرتوه.

ههروهها له فرموده یه کی شیریندا پیغه مبهه (ﷺ) فیتمان دهکات که هیوادارام همومان بیړی لی بکهینهوه، چونکه نهو فرموده یه گوړ و تینمان ده داتس و له ناخماندا وزه یه کی گهوره ده خولقتینس که نه گهر به بهرده وامی و گوړ رایه لی له خودا پاپرینهوه پیغه مبهه (ﷺ) ده فرموی: (خوای گهوره خاوهن شهرمه و بهخشنده یه شهرم دهکات گهر بهنده یه که دهستی له پروو بهر زبکاتهوه و به خالی و ناتومی دی بیان گپریتتهوه بولای).^۱

... سهیری هه لېژار دنی پیغه مبهه بکه بۆ ناوی (خاوهنی شهرم و بهخشنده) ... واته: شهرم یکه که شایسته ی پهروه ردگار بیت و بهخشنده ش نهوه ت ده داتس که لیس داوا ده که بیت ... خوای گهوره بهخشنده یه و دهستی له پروو بهرز ده که یتتهوه و نهویش به ناتومی دی نایگپریتتهوه بولات به هرگیزی ... ثایا دلان تامه زرۆی نزا بووه؟

بۆچی نزا کانمان وهرناگیرین؟

گرفت و کیش له وه دایه که هندی کهس سکالای نهوه ده کهن که ده پاپرینهوه و وه لامیان نادریتهوه ده بیت راقهی نه مه چی بیت، نه گهر خوای گهوره په یمانی داوه وه لام بداتهوه.

په ننگه که می دلنیایی بیت، واته من به دلنیایی یهوه ناپاپریمه و وه لامم نادریتهوه، په ننگه حیکمه تی له ریگهی بهخشینه که دا هه بیت واته نهو شته ی که من داوای ده کهم خوای گهوره پیم نابه خشی، چونکه سوودی بۆ من نی یه؟

له پاستیدا په ننگه دوا که وتنه که ی نهوه بی که خوای گهوره نه م بهنده یه ی خویش ده ویت و شتیکیش هه یه جهخت له سهر نه م قسه یه ده کاتهوه: (خوای گهوره ده فرموی: نه ی جبریل بهنده کهم لیم ده پاپریتتهوه؟ نهویش ده فرموی: به لئس نه ی پهروه ردگار، خوای گهوره ده فرموی: نه ی جبریل، بهنده کهم ثایا سور بوو له سهر داواکردن؟ نهویش فرموی به لئس نه ی پهروه ردگار، خوای گهوره ده فرموی: نه ی جبریل نه م گرفته ی بهنده کهم دوا ده خه م، چونکه پیم خوشه که گویم له دهنگی بیت).^۲

۱ - ترمذی و ابو داود و ابن ماجه له نه نه سهوه وهریان گرتوه.

۲ - له نه نه سهوه لاوازی تیدایه .

هه ندى جار پهروه دگار دهيوئ په رستشت فير بکات وات لى دهکات لىي بپاريتته وه و وه لام دانهوت دوا دهخات تالى نزيک بونه وه له پهروه دگار بزانيت، گوى بگره بو نم فرموده يه ي پيغه مبر (ﷺ) ده فرموى: (بهنده يهک تا ئيستا نى يه که به نزيهک پارايته وه نه گه رنا خوى گه وړه نه و شته ي پي به خشيوه که داواى لى کرده، يان به وينه نه و شته له گوناھى بوراوه نه گه ر به خراپه، يان به پچراندنى په يوه ندى خزمایه تى داواى نه کردبى).

به قه باره ي نه وه ي که داواى ده که يت له تاوانه کانت کم ده کرېته وه، بينه به رچاوى خوت بو ماوه ي يه که هفته به رده وام، يان يهک مانگ ده پاريتته وه و وه لام دوا ده که ويټ گوناھه کانت لىي ده بوردرئ هه موو نزيهک وه لام تيايدا دوا ده که ويټ.

پوخته: خوى گه وړه وه لامدانته دوا دهخات، چونکه پيى خو شه که گوى له دهنگت بيت، هه ندى جار وه لام دانهوت دوا دهخات تافيرت بکات له دژى شه يتانه که تى بکوشى کاتى ديت و دوچارى دلخواه کيى نه وهت دهکات که پهروه دگار ليت گه راوه و وه لامى نزا کانت ناداته وه .

پهروه دگار مان وه لامدانته وهت دوا دهخات تا تاقيت بکاته وه و فيرت بکات که شه يتان له خوت دور بکه يته وه و پيى بليت: خوى گه وړه هر وه لام ده داته وه، به لام هه ندى جار دوا ده که ويټ و نه مهش له بهر ژه وه ندى توپه و هه ندى جار دوا که وتنه که بو نه وه يه که تيت بگه يه نى که تو به رده واميت له سهر گوناھ کردن لهو گوناھانه ته ببه بکه و خواش وه لامت ده داته وه.

نزا موخى په رستشه

ليم گه رين با پرسيارتک بکم سهارهت بهو فرموده يه ي، که نه فرموى: (نزا په رستشه)، گه ر نزا په رستشه نه ي نويز چى يه بوچى پيغه مبر (ﷺ) تايبه تمه ندى پيداوه و په رستشى له سهر نم کورت کردو ته وه.

(العباده) پرستش له بنهړتدا له (عبد)هوه هاتوه واته له بهندایه تیهوه، بهمانایه کی دیکه من بهندهی گهوره یه کم و یه که مین شتیک که وشه ی بهنده مان باس کرد چی یه به دلی تودا دیت؟ ملکه چی، گهردن که چی، په نابردن، پیویستی.

که واته وشه ی پرستش مانا که ی له بنهړتدا: گهردن که چی یه، ده کرئ مرؤؤ نوئز بکات و ههست به گهردن که چی نه کات، نه وه نی یه که کم و کورتی یه که له نوئزه که ییدا هه بیئت به لکو نه وه یه که تر کیز ناکاته سهری وه ده کرئ که زه کات به دیت، به لام ههست به مانای گهردن که چی ناکات و ده کرئ که پرستش کان به زوری راپهړینی و ههست به مانای گهردن که چی نه کهیت، تۆ کاتی که دهست بهرز ده که یته وه و ده لئیت: نه ی پهروه ردگار من پیویستم به تویه... کهس لهم گرفته رزگارم ناکات ته نها تۆ نه بی... نه مه ناکرئ بیئت و تۆ ههست به پرستش نه کهیت... له بهر نه وه لوتکه ی پرستش نه وه یه که تۆ له خودا بپارئیته وه، له بهر نه وه ی که تۆ زیاتر له خودا نزیك ده بیته وه و ده زانیت هدرنه و پهروه ردگاری تویه و به هیز و بالا دهست و تۆش بهنده یه کی لاواز و نه داریت و پیویستیت به نه وه.

له بهر نه وه ده کرئ بپارئیه وه تا لئی تی بگه ی نه که ته نها بۆ نه وه بیچ پارانه وه که ت له لایه ن خوی گهوره وه و لام بدرئته وه ههروه ها تۆ ده پارئیته وه تا مانای گهردن که چی فیتر بیت مانای پرستش فیتر بیت هه تا زیاتر و زیاتر له خودا نزیك بیته وه.

نزا له ژیانې که سانیکدا

نه وانهی که پیان گه شتوم و دواندومن له هونه رمه ند (وجدی نه لعه ره بی) و پرسیارم لی کرد:

کاریگه ری نزا له ژیانې تودا چی یه؟ وه نه م پرستش له ژیانې تودا له کوئی یه؟ مرؤؤ کاتی، که له خودا ده پارئته وه پیویسته نه وه له دۆخی گهردن و مل که چیدا بیئت، ملکه چی بۆ کی؟ بۆ چ هیزیک... نه وه هیزه بریتی یه له خودا، پیغه مبه رمان (ﷺ) له م بابه تدا هیچی بۆ نیمه به چی نه هیشتوه و هه موی به چی هیناوه، به مانای نه وه ی که

هه مو ژیاغمان نزا و پارانه وهیه، هه مو په رسته شه کاغمان نزایه واته نزا کردن له کاتی له خه وههستان، نزا کردن له کاتی خه وتندا، پیش خه وتن، له مال چونه دهره وه، نزا کردن له گه پرا نه وه بۆ مال، نزا کردن له چونه نیو چۆله وانوی و دهر چون لیتی و نزای چونه لای خیزان و نزای پو شاکوی نوی، وه من خۆم چه ندین نه زمونم له پارانه وه دا ههیه و زور ناسایی به که کاتی دو چاری قهیرانی ده بم، یان گرفت پیوه ندی به دایکمه وه ده که م و پیی ده لیم تو له م رۆژانه دا که م تر خه م بوی له گه ل من؟ نه ویش پیم ده لیت: نا سویند به خوا هه رگیز وا نی یه، تو هه میشه له دو عا کاغدا له گه لمدای له بهر به یاندا وه هه روه ها گه ر پیو یستیم به هه ندی پاره هه بیته دست به جی په نا بۆ سوره ی (الواقعه) ده بم، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) له باره یوه ده فهر موی: (گه ر نه م سوره ته له هه ر مالیک بخوینری نه وا نه و مال هه رگیز نه بونی روی تیناکات).^۱

دو رۆژ له گه ل خیزانه که مدا دوام که حه زم له هه ندی پاره یه، دیتم که پیی و تم، بۆچی زور له م گرفته بدوین و نیمه فیتامینمان هه یه ؟ وه خیزانه که م - خوای گه و ره به مان به خشی - ده ست پیش خه ری ته نانه ت له کرینی پیلا وه کانیشیدا ناکات ته نها به نیستخاره کردن نه بی تا خوای گه و ره کرینه که ی بۆ ناسان به کات، نه گه ر خوای گه و ره نه مه ی نه ده ویست، خوای گه و ره ش له فهر موده یه کی قود سیدا ده فهر موی: (به رده وام به نده کاغم به راپه راندنی سوننه ته کان لیم نزیك ده بنه وه تا خو شم ده وین، نه گه ر خو شم ویستن نه وا ده به نه و هه سته ی که پیی ده بیستی و نه و چاوه ی که پیی ده بینتی و نه و ده سته ی که زه بر و زهنگی پیی ده نوینتی و نه و پی یه ی که هه نگاوی پیی هه لده گری و گه ر داوام لی بکات پیی ده به خشم و گه ر داوای په نام لی بکات نه وا په نای ده ده م).^۲

سبحان الله... گرنه گ نه وه یه که من سه رقالی سوره ی واقعه م وه شه و و رۆژ کرد و ومه ته ویردی سه ر زارم و له و کاتانه ی که پیم خو ش یادی خودای تیدا بکه مه وه ده بخوینم... دوا ی نویژی به یانی و پیش خۆرئا و ابوون سویند به خوا رزق و رۆزیمان له شوینیکه وه بۆ دئ که بۆمان نایه ته هه ژمار، من به خیزانه که مم ووت ((واقعه سه رقال کره) له به لگه کانی سوژی خوای گه و ره نه وه یه که وه لامی داوا کاغم ده داته وه من ده مه وی

۱ - ماناکه ی به به قی و نه بو یعلی له ابن مسعوده وه وه ریان گرتوه.

۲ - بوخاری و نیمام احمد له عانیسه ی دایکی نیماندارانه وه وه ریان گرتوه.

شتيک بليتم نيتمه به چوند ليڙي يه کدا تيپهر وين وه هر يه کيکمان نزيهه کي تايبت به خڙي وتوه، يان که سيک بڙي پاراوه ته وه نهو نزيهه توي له دڅخه که وه گوريوه بډ دڅخه کي دیکه وه بابه تي نزا په يوه ندي به دايکانه وه هيه، په يوه ندي يه کي زور نامو وه نه گهر نا پيغه مبه ر(ﷺ) نه يده فهرموو: (به هشت له ژير پي دايکاندايه) په يوه ندي يه کي خوادايي له نيوان نزا و دايکدا هيه.

سويتم به خوا من روژي ۴ پاکهت جگهره م ده کيشا من په نام بډ نزا بر دو سور بوم له سهري... هه ميشه دم ووت: نه ي په روه ردگارم نه ي په روه ردگارم وه يه که مين نزا که وتم له يه که مين سه زداغدا بډ که عبه ي پيرو ز بو، من ده زانم که تراکم لي وه رده گيري له گه له يه که م نيگام بډ که عبه، به هيچ شتيک له خوا نه پارااموه ته نها به وه نه بي که خوي گه وره دورم بخاته وه له جگهره کيشان، سوپاس بډ خودا ماوه يه کي زوري نه خاياند تا لي تي دورر که وتمه وه، من به ته نها نه ده پارااموه به لکو خيزانه که م و دايکيشم بډم ده پارانه وه.

چهند چيروکيکي راسه قينه:

مردويهک بوم له شيوزي ناده ميزاد دا

من ناوم عبد الله يه، ته م هم ۲۴ ساله و هاوالاتي يه کي ميسريم و له کومپانيايه کي خزمه تگوزاري راگه يانندا کار ده که م سه ر بورده ي پابه نديم به ناساني که من گه يشتمه ته م نه ي ۱۶ سالي ده ستم کرده نمايشي جل و بهرگ و موديله کان له فيديو کليپ و ناگاداري يه کاندا، پاشان که شو هه وايه کي پر له خراپه کاريم ناسي نه گهر چي دايک و باوکم زور به باشي په روه رده يان کردبووم . من نکولي ريز و چاکه ي دايکم ناکه م له سه رم... واته له منداليمدا له سه ر نويز کردن په روه رده بووم، به لام به داخه وه تيکه ليم له گه له هاوه لي خراپدا زور له مال و په روه رده که مي دورر خستمه وه... گرنگ نه وه يه من دڅم زور گوړاو شه يتان هاوکاري باشي کردم... کيشه که سه ر هتا به ده رچون و په رش و بلاوي ده ستي پيکرد و، پاشان نان خواردن له چيشته خانه کاندا و به وشيوه يه، به لام دواتر وتمان پيوستي يه کان به ته نها خواردن و خواردنه وه نين، نه مانه وي کارتيکي نوي تر بکه ين،

ماوهیهک ماینه وه تا به دوای کاریکی نوی بگه پین هه تا کار گه یشته مهی و ماده بی هۆشکهره کان، چهن دین ئاههنگی سه مای کۆمه لیمان پینکده خست و شهو له ده ره وه ده ماینه وه .

من هه رکاتی که به ته نهها دابنیشتمایه له خۆم ده پرسی: ئایا من بهم کاره ی، که ده یکه م به خته وه رم، یان من نه مه بۆیه ده لیم تا خۆم رازی بکه م؟

کاتی که له گه لیان داده نیشتم و ده م دیتن هه تا ده م ووت: هه موو نه م خه لکانه هه لهن و ته نهها من راست ده که م و له گه لیاندا هه موو نه و کارانه م ده کرد که نه وان ده یان کرد .

گه ر نه وان هه مویان له سه ر هه مان کار کۆبونه وه نه وا نه مه پینگی راسته وه تیکه لیم له گه ل نه واندا وه ک بی هۆشیهک وابوو که من وه ک مردویهک نه م ده توانی سهیری ده ورو پشتی خۆم بکه م زینده یه کی مردو له هه موو شتیکدا وه من بویری یه کی خرابم هه بوو تا هه مو کاریکی هه له بکه م به جۆری هه له لای من راست و راستیش نه وه بوو که چۆن بتوانم دور که ومه وه له نوێژ و قورئان خویندن.

له یه کییک له پۆژگاره کاندایه گه ل هاورپیکام دانیشتبوین سهیری فلیمیکسی خه یالیمان ده کرد که کاتی مرۆفتیک ده مرئ، وه شهیتان چۆن گالتیه یان پی ده کات و ده یان خاته دۆزه خه وه، ههستم کرد من یه کییکم له وان و شهیتان سوکایه تیم پی ده کات و پیتم پی ده که نی، له م کاته دا جۆزه ترسیکی نامۆ روی تیکردم... ترسیکی ههستیری به جۆری هوارم کرد به سه ر هاورپیکاندا و وتم من ناتوانم له م ماله بینه مه وه وا ههست ده که م نه م ماله شهیتانی تیدایه وه پیتم وتن که من ده مه وی بپۆم گه رامه وه بۆ ماله وه لار ده بو مه وه وه جهستم هه مووی ده له رزی، نازانم چی بکه م، گویم له بانگی به یانی بوو وتم ده ست نوێژیک ده گرم و سوره ی (یاسین) ده خوینم، به راستی توانای خویندنه وه ی هه چم نه بوو، چونکه شهیتان له ناخدا بوو وه هه رکاتی که قورئانم ده خویند جهستم ده له رزی و زیاتر ده ترسام بۆیه وتم نوێژ ده که م، له گه ل نه وه ی، که ماوه ی نیوان من و مزگه وته که ۱۰ مه تر بوو، به لام ههستم ده کرد وه ک نه وه ی من له قاهره وه بۆ نه سوان پیم کرد بی، زۆر به ترسه وه پیم ده کرد هه تا شهیتان دهستی کرده دله راوکیم به جۆری که من شیت بووم نوێژم له سه ر نی یه من بۆ ماوه ی سی مانگ (۹۰ رۆژ) دژایه تی و به ره له ستکاری شهیتانم کرد وه سوپاس بۆ

خودا، که به خشیمی و سه ری خستم به سه ریدا، چونکه زور به توندی به دوامهوه بوو له کاتی دهست نویژ دوام ده کهوت، له کاتی نویژ دوام ده کهوت، له کاتی قورشان خویندن دوام ده کهوت، به جوړی که به دایکمم ووت من شیت بووم نهویش لیتی پرسیم چیته؟ هه مو شتیکم بۆ باس کرد و پرسى نه مه کهى؟ وتم له رۆژنیکى ئاوا ووتى سبحان الله، نهو هه ر هاواری ده کردو دهیوت الله اکبر نهوه هه ر نهو رۆژهیه که من به دلنیکى خاوتنهوه تیايدا دوام بۆ ده کردی که خوای گهوره به پوختی رینمونیت بکات.

له راستیدا من وا ههستم ده کرد که رینمونیم له سه ره وهک شتیك کراوه به بهرمدا و نزاکهش بهرز بۆتوه بۆ ئاسمان و خوای گهوره قبولی فهرمووه، من خیرا دابهزیم و له لای چهپهوه دهست بهجی گۆرام بۆ لای راست و پیم ووت: نهى ئیستا چى بکه م؟ نهویش ووتى (بهویستی خوا پهروهردگارمان نزاکه ی لیهوهرگرتوم و رینمونیت دهکات بۆسه ر پینگای راست... بۆ مزگهوت تۆ پینوستیت بهوهیه که دژایهتی دهرونی خووت و به رهه لستی شهیتان بکهیت، لهو رینگهیهی خودا ههول دهدهیت بهردهوام دهییت تیايدا ههتا خوای گهوره بهههشتت پی ده به خشی له راستیدا من چاوهروانی نهوه نهبوم که بهرگه ی نه م دۆخه بگرم، جگه بهجنگ ناتوانم نه م دۆخه به ههچ په یقینکی دیکه پیناسه بکه م، جهنگینک له ناخدا و جهنگینک له جهسته مدا به درینایی شهو و رۆژ... ههتا کار گهیشه نهوهی که من چوم بۆ یه کینک له مزگهوتهکان و به مامۆستام ووت چیم لی بهسه ر هاتوه لهو ترس و تۆقینه تونده و شهیتان چۆن دهیهوی فریوم بدات بهوهی که من شیتم، نهویش پیی وتم نهوه پهفتاری شهیتانه نهو کاتى که دههزانى که یه کینک لیتی دور ده کهویتتهوه چه که کانی به کار دینى که ناده میزاد به رهه لستی بکات نهوا نهو لاواز دهییت و چه که کانی له دهست ده کهویتته خواری، تهله که ی شهیتانیش لاوازه و نهو ورده و رده لیت ده گه ری ههتا یاری یه کانی له ناخدا ده مریت، وه تۆش پینوستیت بهوهیه که به چه که کانت که نویژ و قورشان خویندو پابه ندیته به رهه نگاری بیتهوه.

بهم شیوهیه مامهوه، تا رۆژی ٢٨ ی په مهزان و یه کینک له هاوه لام بانگی کردم بۆ یه کینک له مزگهوتهکان بۆ شهونویژ، که سینکم دی که خواری پارشینوی بۆ ناماده ده کردم، پیی و وتم هه رده بهن له گه ل نیمه پارشینو بکهیت، وتم نه م خه لکانه زور باشن و من سه ر

سامم پین یان، چونکه من همیشه هستم ده کرد که هر مرؤفیک که خزمه تیک پیش کهش بکات نهوا چاوه پروانی شتیکم لیّ ده کات له بهرامبهره کهیدا، دیاره نه مهش به فهزلی هاوړپیی خراپه وهیه، به لّام من نهو که سانم دی که به دوی پاداشتا ده گه پان و شتیکیان پاشکوت ده کرد بؤ دواړوژیان، وه کاتی که له لایان مامه وه، شهیتان به ته وای لیّم دور کهوته وه، تنانته کاتیکیش که ده هات بؤلام پیی ده وتم: نه مانه چیان له توده وی؟ بؤچی ناوا به باشی مامه لته له گه لّ ده کن؟ هر تنها به هه لّس و که وتم له گه لّیاندا و به بینینی بزهی سهر لیویان هستم ده کرد که دلّه پراوکیی شهیتانم لیّ ده پوات، گرنه گه وهیه که من پاش نه وهی که له مزگوت بؤ ماوهی دو روژ خه لوه تم کیشا گه پرامه وه ماله وه و سهر له نوئ شهیتان دهستی کرده وه به دلّه پراوکیی پیی کردنم، دستم کرد به په یوهندی و تله فون کردن بؤچهند کیژیک که پیشتر خوازیار بووم که یه کیکیان لیمی پروانیایه، یان نیشاره تیکی بؤ بکردمایه، من نه مام له تله فونه کهدا دیته وه که پیی و وتم وهره بابروین بؤ شهرم الشیخ، به داخه وه له گه لّ هندی لهو هاوه لانه دا چووم و شهیتان تیر پیی که نی پیّم و ووتی: تاقی بکه ره وه، به لّام من بریارم دابوو که هرگیز مهی نه نوشم و مادهی بی هوشکهریش نه کیشم... به لّام تنها له گه لّیان شوو بمیتمه وه من به ناشارامی مامه وه و نه متوانی مامه لّیان له گه لّ بکه م وه که نه وهی که بلّی من به وان نامو بم، پاش نه وه گه پرامه وه بریاری یه کجاری خوّم دا. په روه رگار به ویستی خوئی دامه رزوم بکات له سهری... که به هیچ جوړی له هاوه لّکانی مزگه وتم نه گه ریتم، به راستی من ناتوانم به ارورد له نیوان ژیانی رابردوو ژیانی نیستامدا بکه م، چونکه نیستا ژیانی من مانایه کی راسه قینهی هدیّه. ژیان مانا و مه بهستی خوئی هیه... تو ده ژیت تا به به هشت بگهیت، خیزان پیکه وه ده نیی هه تا نه وهی چاک بجهیته وه و به هویانه وه بچی به هه شته وه. کارده که م بؤ نه وهی سامانیکی حه لّام دست بکه ویت، هستم کرد که هه مو کاریکی چاک له دینادا به پاداشتیکی چاک له دواړوژدا دیته وه لّام بؤیه و وتم سوین به خوا: به هشت ده کرم و ته و او، چونکه من له دنیا زور به خته وه رانه ده ژیم ان شاو الله، سوپاس بؤ خودا خوی گه وره پیزداری کردوم و له خوی گه وره ده پارپیمه وه که دامه رزوم بکات له سهر پتگهی راست...

عبدالله وتی من مردویهک بووم له شیوهی ئاده میزاددا، نهو نهوهی ووت سبحان الله
 رهنگه نهو نایه ته شی نه زانی بی که خوی گه وره تیایدا ده فهرموی: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيْتًا
 فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
 لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الانعام: ۱۲۲

واته عبدالله ههستیکی درکاندوه بی نهوهی که نهو نایه ته شی زانی بی وه هه رکه سی
 خودا نه ناسی به راستی مردوه و زیندوو نی یه ...

خائیکی دیکه نهوه یه که: عبد الله ده لیت دایکی لهو ساته دا نزای بو کردوه وه نهو
 ساته لهو رۆژهدا بووه که عبد الله ی تیدا گۆراوه وه مامۆستا وجدیش ده لیت: نهو داوای
 له دایکی کردوه که هه میسه بو ی بیارپته وه، نهو سور بوون له سه ر پارانه وهی دایکه
 ده کری هه میسه ته ریزی بجهینه سه ر... ته نها هه ر دایک نا به لکو ده بیت سور بیت له سه ر
 نهوهی که خه لکی بو ت بیارپته وه، له به رنه وهی که هه ندی جار دو عای خه لکی بو تو به هیز
 تره له دو عای خو ت بو خو ت.

فهرموده یه کی پیغه مبه ر (ﷺ) هه یه که ده فهرموی: (نزای مرۆفی موسلمان بو برا که ی
 له پاش مله وه رگراوه، له سه ر سه ریدا فریشته یه که که وه کیلی نهوه وه ستاوه هه ر کاتی که
 دو عای چاک بو برا که ی ده کات نهو فریشته یه ده لیت: نامین وه بو تو ش هه روا یه).^۱

نهو پرسیا ره ی که لیزه دا دیته پیشی نهوه یه که دایکی عبد الله، بو ی پارا وه ته وه له
 کاتی کدا که نهو ملکه چی خودا بووه، نهو دهستی کردۆته باش بوون و به ره و خودا
 رۆیشتن و خوی گه وره ش دو عاکه ی قه بول فهرموه و لی ی وه رگرتووه، به لام چۆن ده بوو
 گه ر نهو دو عایه له کاتی کدا بوایه که عبد الله له م راسته شه قامه به دوربوایه نایا نهو
 دو عایه وه رده گه ر؟

بہرآسی سوفیانی پوری پہیفتیکی زور جوانی ہدیہ کہ شو یہ کیتک لہ تابعین بوہ
 دلہیت، نئمہ واتاہ کی زور جوانہ و بہلگہشی لہ سہر خوی گہورہ ولآمی خرابترین
 خولقینہری خوی دہ داتہوہ کہ نیبلیسہ و کاتس دہ فرموی: ﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ ﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿ الأعراف ۱۴-۱۵ .

مہرجہ کانی ولآمدانہوہی نزا

وہرن با بہ پہیفتیکی کرداری یانہوہ بدوین، گہر ویستت نزا کانت ولآم بدریتہوہ شوہ
 چوار مہرج ہدیہ کہوا دہبی بہجیان بہینی شوہانیش نئم مہرجانہن:

۱- دلنیایی، یان بی گومانی: واتہ دلنیا بیت کہ پہروہردگارمان نزا گیرادہ کات.

۲- ملکہچی: ہر بہوئی ملکہچی یہوہ نئمہوئی لہ ریتگی یہ کیتک لہ تابعینہوہ
 پہیفتیکی جواتان بی بلیم کہ دہ فرموی: من دہ زاتم کہی ولآمی نزا کاتم دہ دریتہوہ:
 خہلکی نئمہیان بی سہیر بوہ وہ پیمان ووت چون؟ شوہیش فرموی کاتس، کہ دلہ
 ملکہچ و چاو بہ فرمیسک و نئمہدماہکان و دہ مارہ کانی جہستم نارام بن، نئمہ واتاہ لہ
 فرمودہ یہ کی پیغہ مہبر (ﷺ) دا یہ کہ دہ فرموی: شوہش (بزائن کہ خوی گہورہ ولآمی
 دلٹیکی بی ناگا ناداتہوہ).^۱

واتہ: تو دلہیتی نہی پہروہردگارم من نؤتومبیلیم دہوئی... نہی پہروہردگارم ہم خہرہ
 نیو بہہشت و تو بی ناگایت و دہتہوئی خوی گہورہ ولآمت بداتہوہ!! ہرگیز شوہ نابی
 و، ناکری دہ کری دلٹ گہردن کہچ و مل کہچی لای پہروہردگار بیت... نہی
 پہروہردگارا... نہی پہروہردگارا... نہی پہروہردگارا.

بہ جوری نیمام احمدی کوری حنہل دہ فرموی: بو موسلمان ہیچ نمونہ یہ کم بی نی یہ
 کاتس کہ نزا دہ کات و خودا ولآمی نزا کہی دہ داتہوہ شوہ نہبی کہ شوہ وک کہسی وایہ
 لہ سہرداریک بیت لہ نیو دہریاہک و شہپولہ کانی توندو تیژین و بی گومان بی لہ مردنی.

۱- ترمذی و اما احمد لہ (مسند) کہی لہ نہبر ہریرہوہ.

گوږ و تین و گهرمی نزا چۆن ده بیټ ؟ نهو ده پارېته وه و په نا بو خودا ده بات...
دلنیا به که هانای پی دهریت.

له بهر نه وه کاتې که ملکه چی لای په روه ردگار ت ده بیټ و ملکه چی و گهردهن که چی
بو دهرده بری له ناووه ده هژتې و پینې ده لیت، نهی په روه ردگار فریام که وه، نهی
په روه ردگار فریاد په رسم به نهو کاته خوی گه وره به ویستی خوی وه لامت ده داته وه.

هر له بهر نه وه یه که په روه ردگار سه باره ت به خوی ده فرموی: ﴿أَمِّنْ حُجِيبُ
الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ
قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ النمل: ۶۲.

بوچی داماو؟ چونکه داماو و ناچار ملکه چی لای خودایه.

۳- په له نه کردن: ناگات له م خاله بیټ... پیغه مبه ر(ﷺ) ده فرموی: (وه لاسی
که سیکتان ده دریته وه گهر په له نه کات، ده لیت پارامه وه و وه لام نه درامه وه).^۱ واته: مرؤف
ده لیت: پارامه و پارامه وه خوی گه وره وه لاسی نه دامه وه و، پاشان واز له پارانه وه
دینې، نیمه نه وه مان رون کرده وه که بوچی په روه ردگار مان پارانه وه دوا ده خات.

۴- ده بیټ ماله که ت حه لال بیټ: چونکه پیغه مبه ر(ﷺ) ده فرموی: (خوی گه وره
پاکه و جگه له پاکیش هیچی دیکه په سه ند ناکات).

هه روه ها پیغه مبه ر(ﷺ) وه سفی پیاوینکی قژیچی جده پؤل ده کات واته هه ژارو نه بوو به
په روه ردگار مان که ده ست به رزده کاته وه و به ملکه چی یه وه ده لیت: نهی په روه ردگار نهی
په روه ردگار نه م ملکه چی یه ده بینی ملکه چی یه که ی ته واره، به لام خواردن و خواردنه وه و
پوشاک مان په بیدا کردنی به ریگه یه کی حه رامه چۆن وه لاسی ده دریته وه؟

پرسیارینکی دیکه دیت به هزرتدا (له راستیدا ناتوانم له خودا بیاریمه وه به په یقینکی
پازاوه و ریک و پیکه وه، ثایا ده کری بهو شیوه یه بیاریمه وه که دیت به سه ر زارمدا؟

الله... ئایا باوهر بهم پرسیاره ده کهیت، یه کیک پرسیارى ئه مەى له پیغه مبهەر (ﷺ) کرد... بیته پیش چاوی خۆت... پیاویک هاته لای پیغه مبهری خودا (ﷺ) و پیتی فرمو ئه ی پیغه مبهری خوا من ناتوانم وهک تۆ و مهعاز چوته چوت بکه م واته به جوانی و به پازاوهی بیارپیمه وه پیغه مبهر پیتی فرمو: (له نوژدا چی ده ئیت ووتی ده ئیم: خوایه من داوای به ههشتت لی ده کهم... خوایه بزگارم بکه ی له ناگری دۆزهخ، پیغه مبهر (ﷺ) فرموی: (ئیمهش به دهوری ئه وه دا ورته ورت ده کهین).^۱

ئهی خه ئکینه به وه بیارپینه وه، که له دلتاندایه.

نامۆزگاری

نامۆزگاری یهک که باسه که ی پێ کۆتایی دینم ئه وه یه که بهو شیوه یه بیارپینه وه که ههستی پێ ده کهن... په یف مه پازپینه وه له دلتوه بلی ئه ی په روهردگارا... من پیوستیم به تۆیه ئه ی په روهردگارا... من هه ژارم ئه ی په وهردگارا... من کاتی که گوناهیك ده کهم لیتی په شیمان ده به وه و ده گه رپیمه وه بۆ لای هاوکاریم بکه ئه ی په روهردگارا هاوکاری... ئه ی په روهردگار بمخه یته به هه شته کهت... ئه ی په روهردگارا لیم خۆش بی... ئه ی په روهردگارا لیم رازی بی... ئه ی په روهردگارا جگه له تۆ که سی دیکه م نی یه... من سست و لاوازم.

خوا ی گه وه ره له فرموده یه کی قودسیدا ده فرموی: (ئه ی بهنده کاتم هه موتان سه رگردان بوون ئه وه تان نه بی که رپینمونیم کردوه داوای رپینمونیم لا بکه ن باهیدایه تتان بدهم... ئه ی بهنده کاتم هه موتان برسی بوون ئه وه تان نه بی که تیرم کردوه، داوای خواردنم لی بکه ن با تیرتان بکه م... ئه ی بهنده کاتم هه موتان پرووت بوون ئه وه تان نه بی که پۆشته م کردوه داوای پۆشته م لی بکه ن تا پۆشته تان بکه م ئه ی بهنده کاتم ئیوه شه و و رۆژ هه له ده که ن و منیش له هه موو تاوانیک ده بورم داوای لی بوردنم لی بکه ن با لیتان ببورم).^۲

۱- مسلم و امام احمد له نه بو هریره وه.

۲- ترمذی و مسلم له نه بو ذه ری شغاری یه ره.

سهیر بکه، که پهروهردگار چند جار داوامان لی ده کات، که لی بیارینه وه.

واته هدرکاتی شتیکت ویست... هدرشتیک نهوا پهنا بۆلای خودا ببه.

له کویتایدا: پیم خوښه بهم نزایه کوتایی به باسه کمم بهینم به لکو پهروهردگار وه لامان بداته وه و نه گهر مهرجه کانی نزامان دهسته بهر کرد دلنیا دهین له وهی که پهروهردگارمان وه لامان ده داده وه.

به واتیاه کی دیکه نیمه په له ناکهین... کاتی ملکهچ و گهردن کهچ دهین ههول ده دهین که مالمان هه لال بیت و ده پارتینه وه و ده لئین نهی پهروهردگار سواس بۆ تو و بۆ سهر بهرزی و گه ورهیی دهسته لاتت سواس بۆ خودا سواس بۆ خودا... سواس بۆ خودایه که خولقینه ری زهوی و ناسمانه کانه... سواس بۆ خودایه که خولقینه ری شهو و پروژه سواس بۆ خودایه که بهم شیویه رینمونی کردوین و نیمه رینمونه کراو نه ده بوین گهر نهو نه بوایه سواس بۆ خودا به ئیسلام و سواس بۆ خوا به ئیمان و سواس بۆ خودا به قورئان...

الله صل علی سیدنا محمد فی الأولین وصل علیه فی الآخرین وصل علیه فی الملائه الاعلی الی یوم الدین... خویاه له گونا هه کافان ببوری له گونا هه کافان ببوری له گونا هه کافان ببوری عه بیه کافان ببوشی به زهیت به لاه زه کافاندا بیه وه وه کتیه کافان به دهستی راست وه برگین و لیپرسینه وه مان ناسان بکهت... نیمه داوای به هه شتت لی ده کهین و په نات به ناگر لی ده گرین... خویاه له ریزی به هه شتیمان بمان نوسی... خویاه به زهیت پیماندا بیته وه تو به نیمه میهره بانئ نهی نهو زاتهی که ده فرموی لیم بیارینه وه وه لامی نزا کانتان ده ده مه وه لیمان خوښ بیت، نهی خوښه ویست نهی به به زیی نهی نزیک نهی وه لامده وه ره ی نزا نهی گه وره و نهی به خشنده... خویاه نیمه داوات لی ده کهین که لیمان ببوری... نهی پهروهردگاری خاوهن به زهیی و مه زنی و به خشنده بی هیدایه تی لاوان و ژنانی موسلمان بدهیت و له هه مومان پازی بیت، آمین آمین وصل اللهم علی سیدنا محمد والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته

هاورپیه تی

هاورپیکانت کیڼ؟

نم بابته مان بابه تیکه زوریک له دایکان و باوکان نیگه ران ده کات نه وهی که ده کریت لایک سرگردان بکات و ولایکی دیکه رینمونی بکات هاوه لی کرده.

هاوه له کانی تو که سانی خراپن، یان چاکن؟ که سانیکن که له سهر ملکه چی پوره دگارت داتده مه زینن، یان له سهر دور که وتنه وه له ملکه چی؟ که سانیکن که بهو شیوه په پوره ده کراون که تو له ماله که تدا پنی پوره ده کراوی، یان نا؟

زوریک له مندالان هن که به شیوه په کی نیاب پوره ده کراون و کهس و کاریان خه لکانیکی به ریزن، به لام نازانین چون نه و لاه که له مالیکی باشدایه نه وهی ده یه وی بیکات ده یکات! به جوړی که کهس و کاره که ی خویان سرسام دهن کاتی ده زانن که نه و بهو جوړه کارانه هه لده ستی، یان به شتیکی کت و پری دپته پیش چاویان که کوره که یان له بنکه په کی پولیس وهر ده گرنه وه و نه وان سهریان سوپماوه، له بهر نه وهی که نازانن کی هاوه لی کوره که یانه... له خاله دا هیچ ته رکیزیکیان نه بووه، زورترین شت که مرؤف سرگردان ده کات هاوه لیته تی وه زورترین شتیش که مرؤف رینمونی ده کات هه هورپی یه له راستیدا و ته ی نیمه و نم رؤزگار هه نی یه به لکو په یثی قورنان و سونه ته که هی سالانیکی دور و دریزی له مه و بهر، به لکو ده گه رپته وه بو سهرده می موسی (علیه

السلام) که ده فرموی: ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾
وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَل لِّي وَزِيرًا مِّنْ
أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾
كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾.

موسی پیغه مبهه له خاوه نیازه کان (اولی العزم) بووه له نیو پیغه مبهه راندا وه که ده ییڼی به ته نه ناتوانی یاد و به ندایه تی خدا بکات و پیوستی به که سینکه

که دایمه زړینې، هر بویه په روږدگار پیغه مېبه ده دویښې و پټې ده فرموي: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ الكهف: ۲۸.

قورثانی پیروژ له سورې (الفرقان) نمونه په کمان ده خاته پیش چاو و بو مروثیک که روژې دوايي دیت و قهپ به دهستی خویدا ده کات، ثم حسره ته بینه پیش چاوی خوت: ﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الْأَطْلَامُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ ﴿يَنوَيْلَتِي لَيْتَنِي لَمْ أَخَذْ فُلَانًا خَلِيلًا﴾ ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿الفرقان: ۲۷-۲۹.

نهو تنها قهپال له دهستیکی ناگریت به لکو له ههردو دهستی... ثم حسره ت و نارپه حتی به بینه پیش چاوی خوت، زوړیک له لاوان هه ن که به ریگه ی هیدایه تدا ده پوشتن و هاوړې یه ک هات و له ریگه ی ژیانیان وه ستا و چند هه ن گاوکی زور زور بو دواوه ی گه راندنوه، له بهر نه وه یه که پیغه مېبه (ﷺ) ده فرموي: (مروژ له سه ر نایني هاوړې و دوسته که یه تی، هه ر که س با سه یر بکات که کی ده کاته دوستی).

نهو که سه هاوړې نی یه که بارودوخ ده یخاته سه ر ریگاکه ت، به لکو هاوړې نهو که سه یه که تو ده ست نیشان ت کردوه وه گونجاوی تیدا به دی ده که یه بو په روږده ت و ژینگه و په وشت و ناین و سروشتت...

له بهر نه وه پیغه مېبه (ﷺ) نه فرموي: (مروژ له گه ل نهو که سه دا یه که خوشی ده ویت).

۱ - ترمذی و امام أحمد و ابو داود له ابو هريره وه روايتيان کردوه.

۲ - بخاری و مسلم .

کیت خوښ بوئ رږزی دوايي له گهل نه وه دا دیت، که سیك بڼ خوټ ده ست نیشان بکه که خوشت بویت ده ته وی له گهل کیدا بیت ؟ من پیغه مبهرا (ﷺ) و یارانیم خوښ ده ویڼ، کهسانی پاک و بگهرد و بهر هوش و ریزدار و ثاینیم خوښ ده ویڼ.

دوو نمونه له هاوهلی چاک و هاوهلی خراب

پیغه مبهرا (ﷺ) ده فرموی: (ویڼه ی هاوړی ی چاک و هاوهلی خراب وه که هه لگری میسک و فوتیکه ری کوره وایه).^۱

سهرنجی نهو جیاوازی یه گه وره یه بده هه روه که نه وه ی، که پیغه مبهرا (ﷺ) تیایدا پیناسه ی هاوړی چاک و هاوهلی خرابی کرده.

سهر له وه دایه که میژوی نیسلامی چیرۆکی که سانیك ده گپرتته وه که وا بهسته بوو به که سانیك هه که دوچار ی سهر گهر دانیان کردوون ، نه مهش به سهر هاتیکی شیاوه بڼ بابه ته که مان... که بریتی یه له نه بو جههل و، وه نه بو جهلش یه کیک له سهرانی بی باوهر بووه نهو زږر بی باوهر بووه و هیچ هیوا یه تی چاک بونی لا نه کراوه، نهو هاوړی یه کی هه بووه به ناوی عوقبه ی کوری نه بو معیط و زږری خوښ ویستوه و له گهل نه بو جهلدا په یوه ندی یه کی دډستانه یان هه بووه نهو هاوهلی بوه و زږری خوښ ویستوه، به لام عه قبه له ناخوه زږر له نه بو جههل باشر بووه، نهو نومیدتیکی لی ده کرا، خه ریک بو باوهری ده هینا، به لام که میك دو دل بوو گویی له فرموده کانی پیغه مبهرا (ﷺ) ده گرت و پی ی کاریگر بوو و ده هژا، له م ماوه یه دا نه بو جههل به گه شتیك چوبویه ده ری مه ککه، نهو کاریگری یه ی، که ریگری ده کرد له موسلمان بوونی رږیشت، عه قبه چوبیه لای پیغه مبهرا (ﷺ) و نهویش داوای لی کرد که باوهر بهیڼی، عه قبه ووتی به لی، به لام چاوه ریم بکه هه تا سبه یڼی به یانی، به لام به داخوه نهو کاته هه ر هه مان کات بوو که نه بو جههل له گه شته که ی گه رایه وه، عه قبه پیی ووت سبه یڼی ده مه وی بچم بڼ لای محمد تا موسلمان بم، نه بو جههل پیی ووت: سوتندت ده دم بهو هاوهلی یه ی که له نیوان من و تودا یه

بگہر پتوہ بۆلای محمد و یدک تف بکہرہ نیو چہوانی، عہقبہ کاتئی کہ دہویست بلئی اشہد
 أن لا الہ الا اللہ و دستی حہزرت ماچ بکات، بہلام ہاواہ لہ کہی ہانی دہدات بہ
 پیچہ وانہوہ کارہ کہی نہ نجام بدات ہہ لہ بژاردنیش نہوہ یہ کہ نہبو جہہل پیئی دہ لئیت:
 ناینہ کہت، یان ہاوری کہت؟ کہس و کارت، یان ہاوری کانت؟ بہلام بہ داخہوہ
 ہہ لہ بژاردنہ کہ وینہی نہو زۆرینہ خہ لکانہ دہ بیٹ کہ دونیا یان ہہ لہ بژاردوہ و کہوتون و
 تیاجوون . عوقبہی کوری نہبو معیط نہبو جہہلی ہہ لہ بژارد بہ سہر پیغہ مہبر (ﷺ) دا،
 عہقبہ گۆرا بۆ کہ سیٹ کہ زۆرتین نہ شکہ نغہی پیغہ مہبر (ﷺ) دہ دا، وہ ہیچ کہ سیٹ
 و ہک عہقبہ بویر نہبو لہ بہ رامہر حہزرت دا، عہقبہ نہو کہ سہبو کہ دلئی بہ رامہر
 نیسلام پہق دہبو، نہو خہریک بوو کہ بیٹہ نیو نایہ نہوہ، بہلام کاتئی کہ حہزرت لہ
 کہ عہبہ دادہ بیئنی کہ نوئژ دہ کات، عاباکہی دا دہ کہنئی و لہ دہوری گہردنی
 پیغہ مہبر (ﷺ) ی دہ پیچئی و ہہول دہدات کہ بیخنکیئنی، عاباکہی توند دہ کات ہہ تا
 حہزرت ہیژی تیدا نامینئی ہہ تا لہ سہر نہ ژنؤ دہ کہوئیت، پۆژٹیک پیغہ مہبر (ﷺ)
 نوئژ دہ کات و لہ سوژدہ دا دہ بیٹ لہ کہ عہبہ دا عہقبہ پاشہر پۆی حوشتری مردوو دینئی و
 دہیکاتہ سہر پشتی پیغہ مہبر (ﷺ) و پیغہ مہبر (ﷺ) نہیتوانی ہہ ستیتہوہ ہہ تا زینہ بی
 کچی ہات و پیسی و پاشہر پۆکہی لہ سہر پشتی لاہرد . نہمہ عوقبہی کوری نہبو معیط
 کہ لہ جہنگی بہدر کوژرا پاش مردنی راستہو خۆ جہستہی ہہ لہ تۆقا و کہس و کارہ کہی
 نہیان توانی لہ بہر بۆگہنی جہستہی بیخہنہ گۆرہوہ بۆیہ ہہر لہ شوئنی مردنیدا خۆلیان
 دا بہ سہریدا و نہو بہ شیوہ یہ کی ناشیرین مرد .

وہرن با نمونہ یہ کی پیچہ وانہی نہمہ بہدی بکہین... عہیاشی کوری نہبو ربیعہ...
 عہیاش موسلمان بو... نیسلام ہیشتا ہہر لاواز بوو کاتئی کۆچ ہات و نہو ہاوری یہ کی
 دل سۆزی کئی بوو؟ ہاواہ لئی عومہری کوری خہتاب، نہو لہ گہل عومہر کۆچی کرد، نہوان
 لہ رینگہ دا بوون، دایکی کہ سیٹکی نارد بۆ لای ہہ تا پیئی بلئیت: دایکت دہ مرئ و سوئندی
 خواردوہ کہ لہ سیبہردا نہوہ ستئ و خۆی نہشتوات، نہو لہ خۆردا و لہ بہر گہرما
 دہمینیئتہوہ تا تۆ دہ گہر پتوہ بۆ لای... عہیاش دہستی کردہ شلہ ژان... ویستی
 بگہر پتوہ بۆ لای دایکی، بہلام عومہری کوری خہتاب دہستی کردہ دلدانہوہ و خۆراگری

کردنی و پیتی فەرموو ئەی عەياش گەر ئەمڕۆ لە بەرخۆر بېنیتەوه ئەوا سبەینی دەچیتە بەر سێبەر وەگەر ئەمڕۆ خۆی نەشوات ئەوا ئەسپێ لیتی دەدات و خۆی دەشوات واتە تۆ بۆ هیندە نیکرانی دایکتی، ئەو دواي دورۆژی دیکە سکالای چەپەلی لە خۆی دەکات و خۆی دەشوات، گەر ئەمڕۆ کەمێک بەرگەي بەرخۆر بگرێ ئەوا سبەینی ماندو دەبیت و لیتی دور دەکەوتەوه و دەپواتە سێبەر، عومەر(ﷺ) ئەو سەقامگیر دەکات و عەياش دەلێت هەر دەبیت بگەرێتەوه عومەریش پیتی دەفەرموی گەر بگەریتەوه دوچاری خراپەکاری دەبیت...

سەرئەجی ئەو نرخە بدە کە تۆ هاوئەلێکت هەبێ و پیت بلی: کاری وامەکە... براکەم ئەو هەرامەو دەکەوتە هەلەوه... بەدواي ئەو هاوئەلەدا بگەرێ، وێنەي ئەم جوۆرە هاوئەلەنە ئیستا زۆر کەمن...

عەياش ووتی هەر دەبێ بگەرێتەوه، کاتێ کە عومەر(ﷺ) زانی قسە کردن لە گەلیدا هیچ سودیکي نی یە و عەياش سورە لەسەر ئەوهي بگەریتەوه هەستا کاریکی زۆر سەر سورەینەری لەگەلدا کرد... لە حوشترەکەي هاتە خوارێ ئەو دەمە عەياش حوشتری پی نەبوو وە پیتی فەرموو: ئەي عەياش تۆ کە نکوئی دەکەیت لەسەر گەرانیوه ئەوا بە حوشترەکەي من بگەرێتەوه پەنگە پۆژێک منت وەياد بەینیتەوه و پیتی بگەریتەوه . حوشتریش وەک ئۆتۆمبیل گرانی واتە لەپروی نرخ و بەرزی نرخەکەیهوه... عەياش حوشترەکەي بردو گەراییوه نیو کەسانی و ئەشکەنجەیان دەدا و لییان دا نزیک بوو دوچاری خراپە بپیت، حوشترەکەي عومەر(ﷺ) وەک یادگاری یەک لە لای عەياش مایهوه هەرکاتێ کە دەبینی باوهر و ئیسلامی وەياد دەهاتەوه، پاشان عەياش بە چاکەي عومەر گەراییوه بۆ نیو ئیسلام.

پرسیار: ئیمە لە کوتی ئەم کارە داین؟ هاوڕێکانمان لە کام جوۆریانن؟ کێ هەلبۆزێرن؟
من ئەمەم دەوی لە ئیوه کە دیاری بکەن و بەراستی وەری بگرن.

پای لاوان

هاوړن وراستگویی:

له راستیدا من نهمونیتکم لهم بابه ته دا هه یه، من هاوړی یه کم هه بوو له لایه کی ترهوه به ته اووی له سهره تای پابه ندیمه وه، نهو هاوړی یه م زور له منه وه نزیك بوو، نهو هاوکاریکی باشی من بوو له روی پابه ندیمه وه کاتی یه کترمان ده دی بو نمونه پیسی ده وتم دوی نویژی عه سر ده تبینم، یان له فلانه شوین پیکه وه نویژه کانمان ده کهین، نه مه کاریکی زور گرنگه که مرؤځ هاوړنیه ک بدوزیته وه دامه زراوی بکات له سهر ملکه چی خوی گه وره.

کاریگه ری په روه رده:

من ده مه وی بلیم که نهم بابه ته له پهرسه ندن و په روه رده ی ثاینی یه وه ده ست پی ده کات هه رچند مرؤځ پوه روی مه ترسی بیته وه، یان پوه پی سه ختی و هه له بیته وه و پیویسته جاریکی دیکه و سهر له نوی بگه ریته وه سهر راستی یه کان، چونکه نهو سهره تاکه ی راسته، من کیویتیکم سهره تا له قوتابخانه یه کی نیسلامیدا... سبحان الله نیمه له کاتی نویژه کاندای فرشان راده خست و نویژمان ده کرد، زور ههستم به مانای نیسلام و ناین ده کرد له هه مو ساتیکدا، به لام به داخوه گرفتنی له قوتابخانه که هاته پیشی و له سهر خواستی باو کم گویررامه وه بو قوتابخانه یه کی دیکه... سبحان الله کاتی که چومه قوتابخانه ی دوه م دوچاری گرفتنی هاوه لی گرتن بووم، من زور ماندو بوم هه موو جارنی ده چومه لای دایکم و تیر ده گریام و پیم دهوت کوا دین و په وشت؟ من ده ترسم و را ده مالریم نه ی دایکه وه له کاته دا من له پولی یه که می ناماده یدا بووم و ده مویت بالا پوسی نیسلامی بکم و هه موان له سهر من ده دوان که هیچ هاوه لیکی نی یه، کوا هاوړی که ت؟ وه که نه وه ی من کیویتیکی سهر مه ریخ بم، سبحان الله نارامم گرت له په روه ردگار ده پارامه و ده م وت: په روه ردگار له سهر ملکه چی دامه زراوم بکه سبحان الله نزار نارامی به چاکه و فه زلی خودا بوو له گه ل پشت به ست به نهو من توانیم سهر کهوم به

به ده ست هيناني هاورې يه كه ئيستا هاورپمه خواي گهوره نهوي كرده هاوه لئى من تا هدره كه مان نهوي ديكه مان دامه زراوتر بكات سوياس بو خدا نهو حيجابى ده پوښى و منيش بومه يه كيك له پالا پوښه كان وه كاتې كه چوينه كوليژ نهو هاوكاريكي باشم بوو نهو له نيو وانه كاندا به منى دهوت وهره با سبحان الله و استغر الله بكهين.

په نا بگره به خودا له خراپه :

سه بارهت به هاوه لئى چاك و هاوه لئى خراپ كه هدره يه كيك ده توانې خوي گورج بكاتوه بوهر تيگه يشتنې... يادى هاوه لئى كى نازيز خوم ده كه موه و له خواي گهوره ده خوازم نهو په يقانه ي بيته وه ياد كه به ئيمه ي دهوت، نهو كه سه زور له خودا وه نزيك بوو، په يوه ست بوو به هاوه لئى چاكه وه و هه موو نوپزه كاني له مزگهوت ده كرد و بهرده وام بوو له سهر زيكه كاني و زيكري به يانينان و ئيوانى هه بوو وه پوژانه ويرد و ملكه چى هه بوو، به لام نه م كه سه بو دؤخيتكى ديارى كراو چهند هاوه لئى كى ديكه ي پيشى كه وتن نه م هاوه لئى گرته ناهنگ و شهوانه مانه وه له دهره وه مال و رازانه وه تيدا بوو، به لام به داخه وه نهو هاورپيه تى ه پيشه وي كرد له ژيانى ملكه چى و په رسته وه بردى بو ژيانى كى ته واو جودا تر، به جوړى هه زى له وه ده كرد كه شهوانه له دهره وه بيمينتته وه واى لئى هات خوي پازى ده كرد: و خوي قابل بكات (نه ي چى رو ددهات گهر هه فته ي پوژيكي له گه لئان بيمينتته وه)، نهو هه مو شهوانى كى پينج شه ممه تا به يانى له گه لئان ده مايه وه و ده يوت مادام نوپي به يانيم كرده گرفتم نى يه، به لام هه مو پوژگار ه كاني گوپان بو نه م ژيانه نهو سهره تا وازى له زيكه كان هينا و، پاشانيش له نوپو كردن و ژيانى ته واو گوپا، نهو پويشته نيو چوارچيوه يه كى ديكه وه نهو هه موو جاري دلئياى ده كردينه وه كه ته وقه له گه ل كچاندا نه كهين، ئيستا پيشه وي كرده كه ي به م هاوه لئى گرته خوي هاورپيه تى كچان ده كات و ته وقيهان له گه ل ده كات، ژيانى به ته واوى گوپا به جوړى چويه نيو چوارچيوه يه كى ديكه له ژيانى دوور له خودايى، من داوا له خودا ده كه م كه نهو هاوه لئى مان بينى و بير لهو په يقانه ي بكاتوه كه زوريك له هاوه لئى كاني بو كه سانى چاكر گوپى...

لە راستیدا دەمەوێ پرسىارىك بوروژىنم گەر هاوہلئىكى گوناھبارم ھەبى ئايا راستە لىي دور بکەومەوہ و وازى لى بهيتم و دەستى نەگرم و لەگەلئى دانەنىشم، يان لەسەر ئەو حالەتەى لىي گەرپم وبلينم گرىنگ ئەوہىيە کە پارىزگارى لە خۆم بکەم؟

تۆ خولقيتئىراوىكى كۆمەلايەتيت لەبەر ئەوہ کە تۆ لە هاوہلئەكانت دەگەرپى دەبى لە خوداى گەورە بپارىتەوہ و بلينى: ئەى پەرورەدگار، بە هاوہلئى باشترم ناشنا بکەى... هاوہلانى پزىدارو ئيماندار کە دامەزراوم بکەن لەسەر ئەوہى لە تۆ نزيك بيمەوہ و لە خراپەكارى دورم بچەنەوہ وە هاوہلئيش سى جۆرە کە ئەمانەن: هاوہلە گوئى رايەلەكان، هاوہلە بى ناگاگان، هاوہلانىكى گوناھبارى دور لە تايين و دور لە پەروشت.

ھاوہلە گوناھبارەكان، پىويستە لىيان دور بکەويتەوہ، بەلام ھىچ رىگرى يەك نى يە کە لە نيوانى تۆ ئەواندا پەيوەندى يەك ھەبىت، چونکە ھەر رۆژىك دىت و دەستيان بگرىت و رىنمونيان بکەيت بۆسەر راستە شەقامى ئىسلام لەبەر ئەوہ پارىزگارى لەو پەيوەندى يە بکە بۆ نمونە جەژنەكان و بۆنەكاندا، بەلام بى ناگاگان ئەوانە چىن و تووژىكى بەرپەوشتن، بەلام نە گوناھبارن، نە گوئى رايەلن، تۆ ھەول دەدەيت، کە دەست گرۆيى بکەيت و لەگەيدا دەمىنيتەوہ و ھەولئى لەگەلدا دەدەيت بەھەر رىگايەك بىت، بەلام ملکەچ و گوئىرايەلەكان بەدەست و دەم ھەرەك دەلین دەيان گرى و ھەول بەدە کە پەيوەندى، يان پىوہ بکەيت و لەگەلئيان برۆيت، چونکە ئەوان ھاوہل و کەشى تۆن و ئەوان لە تۆوہ نزيکن.

چەند چىرۆكىكى راستەقىنە

خۆشەويستى و برايه تى لە پىناوى خودا

نام ئەجمەدە لە داىك بووى ٥ى نۆفەمبەرى ١٩٧١م لەشارى ٦ى ئۆكتۆبەر لە يەكئىك
 لە كۆمپانىياكانى بەرھەمھېنانى ئۆتۆمبىل كاردەكەم، لەگەل سەرەتاي ماوہى خويندىنى
 ناوہنديدا، بەھىچ شىوہىەك لە ژيانى خۆم رازى نەبووم، لەبەر ئەوہ شىوازيكى دىكەم
 گرتەبەر، فيرى جگەركيشان بووم ھەول و كۆشەكانى داىك وياوك سوديان نەبوو، لە دوور
 خستەنەوہم لىيى وە ئاستى خويندىم دادەبەزى وە كيشەىەكى دىكە روى لەناخم كرد، چوہ
 دەرەوہى زۆر لەمال و مانەوہ لە دەرەوہ و گەشت كردن لەگەل ھاوپرېكانم، ئەمەش كارى
 تىكردم و واى لى كردم كە نمرەىەكى كەم بەدەست بەيتم، چومە كۆليژى سەربازى يەوہ
 ھەميشە گرفتەم لەگەل گەورەكاندا، يان لەگەل ھاوپرې كۆنەكانم دا دەخولقاند وە لە
 كۆتايدا و دواى سالانتيكى دوور و دريژى كۆليژ پريار روون و ئاشكرا بوو ئەويش ئەوہ
 بوو، كە من ناتوانم خويندىنەكەمى تيدا تەواو بەكەم ديارە ئەمەش واى لى كردم كە پريار
 بەدەم و وازى لى بەيتم لەگەل ئەوہشدا كەسەكانم ھانيان دەدام و رازيان دەكرد كە دريژە
 بە خويندىنەكەم بەدەم، ئەوان تەواوى داخوازي يەكانى منيان بەجى دەھيئا كە برياي دەست
 بەجى و بەپەلە سەبارەت بە وازھيتان لە كۆليژ دەر نەكەم ديارە ئەمەش كاريگەرى خۆى
 ھەبووہ زيادەپرۆيى لە لادان لەلای من بە پلەىەكى گەورە بەم شىوہىە ژيانم پرېوہيكي
 دىكەى گرت بە جۆرئ ھاوپرېكان ناويان نام شەيتان بەھۆى زۆرى بيركردنەوہم... واتە ئيمە
 ھەموو كاريكمان دەكرد لە خواردنەوہ... دەرچون... كيژان... ھەتا گەيشينە نەوہى كە
 پرسیار لە خۆمان بەكەين كە ئەو كارە حەرامە چى يە تا ئىستا ئيمە نەمان كردوہ، سوو
 خواردنمان دۆزىوہ، بۆيە پريارماندا كە كارى سوخواردن بەكەين بە پيشەكى پارەدان و
 وەرگرتنەوہى بە زياتر لە پرۆژى دواتر... بەم شىوہىە تەواوى كارەكانمان حەرام بوو... بە
 واتايەكى دىكە ئيمە دەمان ويست، كە بيسەلميتين بۆ خۆمان، كە كارى حەرام دەكەين...
 چومە كۆليژى بازرگاني و پريارم دا كە بايەخ بە خويندى نەدەم ئەگەر چى پروا نامەم دواى
 ١٠ سال وەرگت لە سەرەتادا دەرچوم، بەلام پاشان كەوتم.

له راستیدا دهستم کرده گیره شیتونى له ژياندا و ههستم دهکرد، که من له نائارامى يهكى تهواو دام وه هيچ شتيك ناتوانى بهجورى له جوړهکانى بهخته وهرى بيته ناخه وه، يان بهجورى له جوړهکانى رازى، له سالى دوهمدا بايهخم دايه خویند تا رايده يهک و بهجورى بيرم دهکرده وه و هيور دهبومه وه و دهستم کرده دورکه وتنه وه له هاورپکام ته نانهت حهزيشم نه ده کرد که چارم پييان بکه وي ته نها يه کيکيان نه بي که له تهنيشتمه وه داده نيشت و نارى ئيهاب بو، نه وه له کوليتو له گه له من بوو باوکی له يه کيک له ولاته عه ره بي يه کان کارى ده کرد، ئيهاب له نيوهى مانگى ره مه زاندا چو بو لای باوکی نه وه کاتى که گه رايه وه زور گورابوو بهو شيوه يه نه بوو که رویشته بو نه وي ديتم دهستى کردو ته نويز کردن له مزگه وت و شيوازى ناخاوتنى جوړيکى دیکه يه و نه وه باسى نه وه ي بوو و تم: نه وه شتيکه و داويه له که لله ي وه کو هر شتيکى دیکه له که لله ي ئيمهش دهرده پهرى دهروات گرنگ نه وه يه په يوه ندى نيوانان گه يشته راده يهک که دلّه راوکيتى و نزيک بوو له پچران.

من سه بارهت بهخوم کاتى که سهرقالى وانه کام دهيم له نزيكى خوم راديويهک، يان ته له فزيونى داده گيرسيتم و بايه خى پى نادم هر بهر يکوت بىزار بووم له تهواوى کاسيته کام، کاسيتيکى نه ناسراوم ديته وه و خستمه نيو ته سجيله کم کاتى که ديتم له قورنان دهچوو، بهلام پاشتر زانيم که نزيه، نه وه کاسيته زور جوان بوو وه يه کم جار وو که من گويم بو دهگرت، نزي جوان و گريان و کومه له شتيک که يه کم مين جار بوو گويم بو دهگرت، روژنيک دابهزيم و نويزى عه سرم له مزگه وت کرد، که چومه مزگه وته که وه هه موان سهرسام بوون که چون که سيکى وهک من گه يشته مزگه وت؟ واته که نويزى هه ينى نه کات ده کرى بچينه مزگه وت و نويزى عه سر بکات؟ چوم و نويزى عه سرم کرد... پاش نه وه ي که له نويزه کم لى بومه وه ديتم که سيک وه ستاوه و دهست به سهرمدا ديتى و، پاشان دانو يه وه و سهرى ماچ کردم، بهراستى زور، بهلامه وه سهر بوو دهست بهجى که سيک ديت که دراوسى مان بوو له کولانه که دا و هاورپى باوکم بوو، ههستم به نارامى يهكى ناموى دهرونى کرد و ههستم کرد که جهستم هه لده لهرزى و چاوه کام پر نه سرينن،

ههستیك بوو كه پيشتر ههستم پي نه كړدبوو، وپاس بؤ خدا هه ر نهو رږژه نوږي شيوان و خهوتنام له مزگهوت كړد و ماموستاي پيش نوږيش كوتايي سوره ي (الزمر) ده خوښند، كه نه فهرموئ: ﴿قُلْ يَعْبادِي الَّذِينَ اسرفُوا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ﴾ الزمر: ٥٣، كاتي كه گويم له م نايه ته بوو ههستم كړد كه نه م په يفه بهر من ده كه وئ... كاتي كه له مزگهوت هاته ده ر ئ ئيهام دي كه وهستا بوو وه له بهر ده رگاي مزگهوت ته كه دا يه كه مين ههنگاو كه له مزگهوت چومه ده ر ئ ئه و بهر ومدا هات و به گرمي باوه شي پيدا كړدم به جوړئ كه هه رگيز له بيرم ناچئ نه و مني ماچ كړد و چند په يثيكي جواني پي وتم و ووتئ: دلنبايه هه رچند برؤيت جگه له م جينگايه هيچ شوښيكي ديكه نابينيته وه و جاريكي ديكه ش بؤي ده گه رپيته وه... ناله م كاته وه من له ناخي خومه وه ههست ده كه م كه گه راومه و ته وه... هه رگيز فه زلي خواي گه وره له ياد ناكم كه ئيهابي بؤ من نارد، به جوړئ گه ر سه رپيچي خواي گه وره شم بكردايه له بهر ده مي دا نه و نارامي له سه ر ده گرت و ناموژگاري ده كړدم، ته نانه ت نه و وازي له مزگهوت ده هينا كه نوږي ته راويحي تيا ده كړد له گه ل من ده هات بؤ مزگهوت يكي تر كه زور زوو له نوږ ده بنه وه دواتر زانيم كه نه و ده گه رپيسته وه بؤ ماله وه و نوږي ته راويح له ماله وه ته واو ده كات.

ئيهاب خواي گه وره ريزداری بكات هه و لي دا كه كومه لگه يه كي ديكه بؤ من بدؤزيتته وه نه و مني ناساند به چند لاويكي نامؤ له نيو كوليژدا من وام ده زاني كه پياوي ئايني ده بيت كه سيكي به سالا چووي ريشدار بيت و دم و چاويكي گرژي هه بيت و دزداشهي كورت بيوشئ، به لام من نه و لاوانه م دي كه هه مويان ناياب و پابه ند بوون سوپاس بؤ خدا، له هه مان كاتدا ده چونه ده ر ئ و ياريان ده كړد و خو شحال ده بوون و ممارسه ي هه مو چالاكي يه كي ژيانيان ده كړد له سايه ي ملكه چي كړدني خدا و له پيناو ملكه چي خواي گه وره... وه له كوتاي دا كومه لگه يه كي ديكه م دؤزي يه وه و تيا دا ههستم به نارامي كړدو چي دي پيوستيم به كومه لگا كونه كم نه ما، هاوه له ديري نه كام بؤ نمونه من له گه ليان ده بوم و پنده كه نيم و له گه ليان ده دوام و گه ر پشتي ي خوم داينه ئ نه وا به جوړئ قسه يان پي ده وتم من ههستم كړد كه هه ندئ كيشانه يه كي ديكه م هه يه كه په فتار و كرده كاغي پي ده كيشم: براي هتي و خو شه ويستي له پيناو خوادا.

ئەمە چىرۆكى ژيانى ئەحمەد بوو لە راستىدا ئەحمەد لە لىدون لەبارەى ھاوپىي خراپە دەمنبات بۆ باس كردنى ھاوپىي باش، بەواتايەكى جوان، كە برىتى يە لەخۆشەويستى و براپەتى لەبەر خودا، ئەحمە دەلئيت: (ئەو بە جۆرئ لە كۆشى سەقامگىرى بىت وەك ئەوہى كە كۆشىك ھەرگىز لە يادى ناكەم) وەك ئەوہى كە كۆشى سەقامگىرى بىت وەك ئەوہى كە كۆشىك بىت يەكىك لەسەر رىنگاى خودا يى جىگىر بكات، ھەمىشە و تا مردن ئەحمەد يادى ئەم كارە دەكاتەوہ و ئەمەش كارىكى نوئى يە كە نىمە لە ژيانماندا نايانين (خۆشەويستى لەبەر خودا)، (براپەتى لەبەر خودا) تۆ مرۆڤىكت ھەيە كە خۆشت دەوئ، لە دونىادا ھىچت لىي ناوئ جگە لەوہى كە تۆ لە پىناوى خودا خۆشت دەوئ و دەستت دەگرئ بۆ مەبەستىك كە بە ھۆيەوہ بتخاتە بەھەشتەوہ لە راستىدا كە ئەحمەد باسى ئىھابى كرد فەرمودەيەكى حەزرت (ﷺ) ي وھياد ھىنامەوہ كە دەفەرموئ: (حەوت كەس لە ساپەى خودا دا دەبن لە رۆژئكدا ھىچ ساپەيەك نى يە جگە لە سىبەرى ئەو... لەوانە... دو پىاو لەبەر خاترى خودايەكتريان خۆش بوئت).

خەلكى ھەموان رۆژى فەسلان لەبەردەم خۆرىكى گەرمى بەتەن دەوہستەن و گەرمایى يەكەى لە كەلەى سەر نىك دەبىتەوہ و ئارەق و ماندو بووم و گوئ قولاخى و چاوەروانى بۆماوہى چەند سالىكى درىژ دەبىت، بەلام لەو رۆژەدا حەوت چىن لە خەلكى، نا لە سىبەرى داردا بەلكو لە ساپەى عەرشى پەروەردگارماندا دەوہستەن لەوانە دو پىاو كە لەبەر خوا يەكتريان خۆش ويستوہ، وەرن لەم واتايە بدوئىن كە زۆرىك لە خەلكى لىي بى بەش بووہ (دو پىاو لە بەر خاترى خودا يەكتريان خۆش ويستوہ لەبەر ئەو كۆبونەتەوہ و لەبەر ئەوئىش لىك ترازون)، ملكەچى پەروەردگار كۆيان دەكاتەوہ و رۆژىك دەترازىن، ئەوان لىك دەترازىن و نامۆڤگارى يەكدى دەكەن بە گوئراپەلئى فەرمانەكانى خودا چۆن ھەلدەستىن بۆ نوئىي بەيانى و كئ پەيوەندى بەوى دىكەوہ دەكات يەكىكىان بەوى دىكە، يان دەلئيت لەبىرت نەچئ ئەمروؤ دو ركات نوئى بكەيت، ئاگات لەو تاوانە بىت، ئەمەيە براپەتى و خۆشەويستى لە پىناوى خودا...

کاتیک که خوی گهوره په کیکمان ریمونه ده کات، با نهوه بکهینه بنه ما بؤ خومان، که خنده له رومان نه بریت و کاری سهره کی نهوه یه که تۆ شادومان بیت و همیشه به نهرمی مامه له له گه ل خه لگانی به رامبه رتدا بکهیت، سهرشانی نهو بته کیینی و ده ست به سهر نهوی دیکه دا بیینی...

نایا نیوه وریای چیرۆکه کی نه حمده بوون، که وتی: (فلان کهس دهستی هیئا به سهرمدا) و (فلان کهس باوه شی بؤ گرمه وه) ناخی مرؤژ ناره زوی نه م جوړه کارانه ده کات... نیستا زۆر تیک له خه لگی نه مه ناکهن، به لام نه مه کاری بنه رته تی بووه له سهرده می پیغه مبه ردا (ﷺ)، نه م واتایانه دله کان نهرم و نیان ده کات و نه مه ش بریتی یه له نیسلام...

نیسلام بریتی نی یه له توندی و گرزی و هه لچون و توندوتیژی به لکو بریتی یه له ناسکی و نهرمی و سۆزو گیانی نیسلام بریتی بوو له وهی که نیهاب مامه له ی له گه ل نه حمده پی ده کرد.

نای لهو به خته وه ری یه خوی گهوره مرؤژیککی بؤ ره وانه ده کات که له پیناوی خودا دا خوشی ده ویت... عومهری کوری خه تاب (ﷺ) ده فهرموئی: (گهر که سیکتان خوشه ویستی یه کی له براهی به دی کرد با دهستی پیوه بگریت چونکه کهم کهس نه وهی چنگ ده که وئی) له (الاش) یشیدا هاتوه، که (له پاش نیسلام هیچ شتیک نه دراوته به ندهی خوا که چاکتر بیت له برایتی باش گهر له یادی چو بیری ده خاتوه و گهر بیری که وته وه هاوکاری ده کات)...

کاتی که گوئی بؤ نه م فهرمووده قودسی یه ده گرین هه ست به چیژی برایتی ده که یین که مه عازی کوری جبه ل له پیغه مبه ر (ﷺ) نه ویش له خوی گهوره وه بۆمان پریاوت ده کات که خوی گهوره تیایدا ده فهرموئی: (خوشه ویستی خۆم به خشیوه بؤ نه و که سانه ی که له بهر من یه کدیان خوش ده وئی) ... خوشه ویستیم واجب بووه واته گهر دو کهس

په کیکیان نه وی دیکه یانی له پیناوی خودا خوښ بوئ له پینا و خواردن و پاره پیدا کردن نه بیټ... واته: نیمه هندی کهس دهناسین تا خوا بپه رستین و هموویان شایسته ی نه وه نه که خوښه ویستی خویان پی ببه خشریت.

نرخي خوښه ویستی خودا لای نیمه کاتس بیگومانی تیده که وی که گویمان له و فهرموده ی پیغه مبه ر(ﷺ) ده بیټ: که ده فهرموئ: (له نیتو بنده کانی خودا خه لکانیک هه ن که نه پیغه مبه رن و نه له توئوی شه هیدانن، به لام رژی دواپی پیغه مبه ران و شه هیدان نیرهی به و جیگه یه ده بن که خوی گوره پی پی به خشیون) یاران ووتیان نه ی پیغه مبه ری خودا(ﷺ) پیمان ده لیتیت نه وانه کین؟ نه ویش فهرموئ: (نه وانه گه لیکن په کترین خوښ ده وی به گیانی خودا و نه له سر به سوزی نیوانیان و نه و مالهی که به په کدی ده ببه خشن سوئند به خوا نیتو چه وانی نه وان هه ر نوره و خوښیان له سر نورن گه ر خه لکی ترسا نه وان ناترسن و، گه ر خه لکیش دلته نگ و غه مبار بوون نه وان دلته نگ نابن، پاشان نه م نایه ته ی خوئند ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

تَحْزَنُونَ﴾ یونس: ٦٢

هه روه ها خوښه یفه ی کوری په مان له پیغه مبه ر(ﷺ) وه ده گپړیه وه که ده فهرموئ: (باوه ردار گه ر گیشته به باوه ردار سلای لی ده کات و به ته وقه ده سته ده گوشه، به هویه وه گونا هه کانیان وه که لای دار ده وه ری).^٢

زانیمان بوچی په روه ردار به پیغه مبه ر(ﷺ) ده فهرموئ: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ الكهف: ٢٨.

هه روه ها پیغه مبه ر(ﷺ) تا ج راده یه ک ریزی نه م په یوه ندی یه ده گرت... په یوه ندی خوښه ویستی له پیناوی خودا... ریزی زوری لی ده گرت هه روه ها زور په ره ی پی ده دا...

١- نه بو داود ریواپته ی کرده .

٢ - طبرانی له کتبی (الأوسط) .

تەننەت لە غەزای ئوچود ژمارەى كوژراوانى موسلمانان گەيشتە ۷۰ شەھىد و برىنداران زۆر بوون و مال نەبوو خاوەنى شەھىدكە نەبى، حەزرەت (ﷺ) داواى لى كردن كە ھەر دوانىان بىخەنە گۆرپكەو، ياران دەستيان كرده بەجى ھىنانى فەرمانەكەى پىغەمبەر (ﷺ) ئەويش لە كاتىكدا كە دەگرىا و دلتنەنگ بو بۆ شەھىدبوونى حمزە، بەلام لەو كاتدا فەرموى بگەرپن بەدواى عبد اللہ كورپى حەرام و عەمرى كورپى جەوح و لەيەك گۆردا بە خاكيان بسپىرن، چونكە ئەوان لە دونيا زۆر يەكديان خۆش دەويست حەزرەت (ﷺ) لەنپوھندى ئەم كەشەدا لە مالەكەى دىتە دەرى و لەنپو ھەمو ياراندا بەدواى عومەر و ئەبو بكردا دەگەرپى و، پاشان دەستيان دەگرپى و لەرەوزەكەيدا دەفەرموى: (رۆژى دواى بەم شىوھە زىندوو دەكرىنەو).^۱

لە راستيدا پەيوەندى خۆشەويستى لە پىناوى خوادا پەيوەندى يەكى زۆر جوانە لە نپوھندى ساتە وەختىكدا مرۆڤىكت لە دەست دەچىت كە دەستت دەگرپى ھەتا بەرەو پەيرەوى خودايت بەرىت... كەسەك لەگەلى دا دەنپشى ھەردووكتان پىكەو دەدوين و خواى گورەش لىتان رازى يە لەھەمان كاتدا چاكەتان بۆ دەنوسى و خواى گورە بەم كۆيونوھە و دانپشتنەتان خۆشەويستى خۆيتان بۆ واجب دەكات.

ئىمە زۆرىك لە ھاوړپيان دەبينن كە لە دونيادا خيانەت لە يەكدى دەكەن و يەكترى بەرەو گومراپى و سەرگەردانى دەبەن، بەلكو يەكدى ئەشكەنجە و نازار دەدەن، بەلام گەر كەسەك لە پىناوى خودا و لەبەر خودا خۆش ويست ناكرىت ئەو سەرگەردانت بكات.

تۆبەشيكى لەمن:

سەيرى ئەم چىرۆكە بەچىژە بكە سەلمانى فارسى لەگەل ئەبو درداو دەبنە برا، ئەبو درداو لە تەمەنى مندالىدا ژن دىنى و سەلمان ئەو كارە دوا دەخات، سەلمانى گەرپۆك بە دواى راستيدا دەمىنپتەوھە و بەدواى چىژى ئيماندا دەگەرپى، سەلمان لە كارى ھاوسەرگيرى دوا كەوت و ئەبو درداو پىشى داىوھە، بەلام كاتى سەلمان برىارى پىكەو نانى خىزانى دا كىژىك ي دەست نپشان كرد لە يەكەك لە ھۆزەكانى ناوچەكە كە زۆر سەرسامى كرد بوو،

۱- ترمىنى و ابن ماجە لە عومەرەوھە وەريان گرتوھ.

به لآم نهو ههستی کرد بو که له تمهندا گورهیه بویه شهرم دهیگری که برواته داخوازی، نهو ههستی کرد که گورهیه بو نم کاره چی بکات؟ ههستا و نهبو دهردای نارد بولای باوکی کچه که، نهو بو دهرداو رویش باوکی کچه په یقینکی زور سهیری ووت: (سهلمان من پی پی سه رسام نیم و کچی خومی پی نادهم، به لآم توم دهوی بو کچه کهم) بیسه چاوی خوت!!

نهبو دهرداو نه موی په سهند نه کرد و ووتی داخوازی له سهر داخوازی برا کهم ناکه م... پی او هه کوش ووتی: هه رگیز کچی خوم ناده م سهلمان، به لآم من توم دهوی بو کچه کهم پرؤ بو لای سهلمان و نه موی پی بلی نهبو دهرداو هه ر به ره رچی ده دایه وه، پی او هه کوش پی پی ووت: سویندت ده ده م ده بی بگه ریته وه بولای سهلمان و من توم دهوی بو کچه کهم واته: کچه کهم ده ده مه خوت نهبو دهرداو گه رایه وه لای سهلمان و خه ریک بوو شی ت ده بو... سهلمان بی پی و پی ووت: چیه نهی نهبو دهرداو چیت کرد؟ نهویش بی ده نگ بو... بویه سهلمان لی نه گه را هه تا نهبو دهردا ووتی باوکی پی ووت: کچم ناده م سهلمان به لکو به توی ده ده م... سهلمانیس سهیری کی نهبو دهردای کرد و پیکه نی و پی ووت: تو نازانی نهی نهبو دهرداو وینهی من و تو وهک وینهی نهو نایه ته وایه که خوی گه وره تی ایدا ده فهرموی: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّٰٓٔٓ اِخْوَانًا عَلٰٓی سُرُرٍّٔ مُّتَقَابِلِیْنَ﴾ الحجر: ۴۷... خوازیام من و توش به م شیویه بین... نهی نهبو دهرداو نهو کچه بخوازه تو برای منی و به لکو تو پارچه یه کی له من!!

سبحان الله نایا ده کری دو کهس به م شیویه و تا نه م رادیه یه کتریان خوش بویت... هه ر کهس خوشه ویستی یه کهی له پیناوی خوادا بی ده توانی زیاتر له وهش بکات...

ده گپ نه وه که عه کره موی کوری نهبو جه هل له روژی جهنگی یه رموک بریندار ده بی ت و برا موسلمان هه کی له ته نیشتیه وه ده مریت... هه روه ها عه کره مهش ده مریت هه ردوک له تینویتی دا ده مرن ناو گپ ریک دیت و عه کره مه پی ده لیت ناخومه وه تا برا کهم ده خواته وه نهویش ده روات بولای برا کهی و نهویش پی ده لیت ناخومه وه تا عه کره مه ده خواته وه، به م شیویه ناو گپ ره که به نیو ده کهس لهو بریندارانه دا ده گه ری و هه ریه کان پی ویستی به قومی ناوه که ره نگه ژیا نی پی رزگار بی ت، به لآم هه ریه کیک له وانه ده لیت ناخومه وه تا

براکم ده خواته وه هه تا ده گهر پټ به سهر ده که سه که دا و ده گهر پټه وه بولای عه کره مه ده بیښی نه وه له پیناوی خوادا گیانی سپار دوه، باوهر بهم نمونانه بکه، چونکه خوښه ویستی له پیناوی خوادا زیاتر له مهش ده کات، کاتی که پیغه مبهری خوا برایه تی خسته نیوان یارانیه وه یه کیکیان ده چیت بولای یه کیکی دیکه یان و له ده رگای مالکه ی ده دات و پیسی ده لیت وهره با پیکه وه دانیشین و چند ساتیک پروامان به هیز بکه ی.

نیستا نه مه له کوئی ده دوزنه وه ؟ نیمه زورمان پیویستی پی یه تی، به راستی دلنه کان زیاتر له توانای خویان کولان... من نه م په یقه ده لیم و خوازیارم توش هه مو روژی پپار پیه وه و بلیت: (خوای گه وره برایه کی چاکم پی به خشی که دامه رزوم بکات له سهر ملکه چی و گوپراه لی تو) من دلنیام که ان شاو الله نه مه دیته دی... که سیك ده دوزیته وه که ده ست ده گری و توش ده ستی نه وه ده گری هه تا خوای گه وره پیکه وه و له به هشت کوتان ده کاته وه .

له به شی یه که مدا له سهر نه وه دوا یین که: هاوړ پکانت کین؟ له به شی دوه مدا گواستمانه وه بول: به دوا ی که سیکدا بگه ری که له پیناوی خودا خوشت بویت، هه رکه س له دنیا که سیك ی ده ست نه که وئ که خو شی بویت له بهر خودا نه وه له دنیا دا زیاره و چیژی شیرین ترین هه ستی نه م ژبانیه نه چه شتو وه... ده کری که سیك هه بیټ که له پیناوی خوادا خو شی بویت، نه مه زورترین شته که نارامت ده کاته وه و ده بیته دل سوژی و له گه لیدا به دلنیایی و نارامی یه وه ده می نیته وه.

له کوتایدا کوران و کیژان تکایه هاوړ پی خوتان ده ست نیشان بکه، هاوړ پی خوتان ده ست نیشان بکه تا له ته واوی ساته کانی ته مه نتاندا په شیمان نه ی...

خوښه ویستی:

نه م بابه ته مان له گرن گترین نه وه بابه تانه یه که کوران و کیژان ده یزانن وه به شیوه یه کی زور قول که بریتی یه له خوښه ویستی... ده مانه وئ له دله وه به راستی لیوه ی بدوین.

با به شیوه یه کی روون باس له هاوه لی نیوان کوران و کچان بکه یین و هه ول بدیه ت راست گو یین و دلمان بکه یینه وه...

به راستی من زور وریایی ده ده م له وه ی که راسته وخو بچمه نیو باسه که وه، هه ندی له کوران و کچان ده لین: نیمه ده زانین که چی له م باره یه وه ده وتری له بهر نه وه بهر په رچی نه وه ده ده نه وه که خویندنه وه ته واو بکه ن.

غەرىزەي زىكمانى

ئايا خۇشەويستى غەرىزەيەكى زىكمانى يە و خىواي گەورە لەسەر مەرۋقەكانى نوسىوہ ؟
 ئايا مەرۋقە دەتوانى بەبى خۇشەويستى بى؟ ئاسايى يە كە ئىوہ دەزانن ئىمە باس لە ئايىن
 دەكەين و پىش بىنى ئەوہ دەكەن كە ئىمە بلىين: خۇشەويستى ئەوہيە كە تۆ دايك و بابت
 خۇش بوئ راستە كە ئەمە خۇشەويستى يە و خۇشەويستى سەرەكىش تەنھا خۇش
 ويستى خودايە، بەلام رىگە بدەن كە بلىين: ئايا دەكرى مەرۋقە بى نىياز بىت لە
 خۇشەويستى ؟ بى لەگەل ئەوہي كەسىك تۆى خۇش بوئ، يان خۇشيان بوئى... ؟ ئايا
 ئەمە دەبى ؟ بەراستى نەخىر... كەس نى يە بەبى خۇشەويستى بى ئەمە شتىكى
 سىروشتى و زىكمانى يە گەر خىواي گەورە ئەمەي نەخولقاندايە بۆ مەرۋقايەتى ئەوا ئومىد
 لەبەردەوامى ژيان و زۆر بوون نەدەكرا.

ئەم غەرىزە يەكىكە لەو ھۆكارانىە كە بۆتە مايەي بەردەوامى خەلكى لە ژياندا
 كەواتە ناكرى بىر لە رىق بون لە غەرىزە بىكرىتەوہ وە ناكرى كاتى لەسەرى دەدوئىن خۇمانى
 لى بى ئاگا بىكەين... ھەندى گومانىان وايە كە بەوہي ئىمە مادەم لە دىن دەدوئىن ئەوہ
 شتىكىمان نى يە كە ناوى خۇشەويستى بىت وە ئەمەش بە راستى مەنتقىكى زۆر ھەلەيە
 و دەلاقەيەكى سەرنەكەوتوہ...

غەرىزە ھەر لەسەرەتاي ژيانەوہ سەرى ھەلداوہ... ھەر لەسەرەتاي دروست بوونى
 ئادەمەوہ (الطبيخ) فەرمودەيەكى پىرۆز بىرمان دەخاتەوہ، كە ئادەم كاتى چوئە بەھەشتەوہ
 ھەستى بە تەنبايى دەكرد... لەگەل ئەوہي كە ئەو لە بەھەشتدا دەژيا، بەلام ھەستى
 دەكرد كە لە شتىكى كەم بوو.

ئەو ھەستى كىر كە پىئويستى بە ھەوايە، ئەم ئاخواتنە لە ئەفسانەوہ نى يە بەلكو لە
 فەرمودەيەكى پىغەمبەر (ﷺ)، ئەو كاتى كە نوستبوو خىواي گەورە لە پەراسوى چەبى
 ھەواي بۆ خولقاند ئادەم ھەستاو ھەواي لە تەنىشتى خۆي بىنى و پىئى وت: تۆ كىسى ؟
 ووتى من: ئافرەتم، ووتى ناوت چى يە؟ ووتى: ھەوا، ئادەم ووتى: بۆچى دروست بووى

هواش ووتی بؤ نهوهی له لامل نارام بگریت، واته ئه وهیماي نارامی یه، تا له لای من نارام بگریت... ئه مه نکه وهك نهوهی که ههواء که نیزی، یان مولکی ئادهم بیته به لکو به مانای نهوهیه که نهی ئادهم و نهی هه مو ئاده مکه کان تا پرۆژی دوایی له ته نیشته هه وادا نه بیته نارامی و دلته واییت نیه... ئه مه ئایینی ئیتمه و ئیسلامی ئیتمه و تیگه یشتنی ئیتمه یه بؤ نه م مه سته له یه.

سه رسامی له وه دایه گهر تۆ له هه ندی پهرای ناسمانی و ناسمانیشدا و له ئاین زاکانی دیکه دا نه وه ت خویندیته وه که به سته مه وه له هه واده وروانن... به داخه وه م بؤ نه م په یقه نه وان وا سه یری نافرته ده که ن که گوایه له په گه زی مرۆڤ نی یه، یان پایه و پله ی زۆر که مته له پله و پایه ی پیاوان... هه ندی کس وا ده زانن که نه و بۆته مایه ی نه وه ی که ئاده م سه ربیچی بکات... وه نه و هۆی دابه زینی ئاده م بؤ سه ر زه وی و له خواردنی به یری داره که بووه، به لامل راستی یه که ی نه وه یه که قورئان هیچیکی له م باره یه وه نه ووتوه... به لامل هه ردوکیانی له هه مان پله و پایه و به رپرسیاریتیدا داناوه و نه م ئایه ته ش بخوینته وه بؤ زیاتر دلنیا بووت: ﴿فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّا اَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ الاعراف: ۲۰.

ئایه ته کانی قورئان باس له وه ناکه ن که ئیبلیس ته نها به هه واپیبه که نیبی، یان فریوی دابیت به لکو نه و هه ردوکیانی فریو داوه و له خشته ی بردون و پیکه وه دلّه پراوکی پی کردوون، به رپرسیاریتی یه که هاوبه شه، هه ردوکیان له به یری داره که یان خواردوو دابه زینه سه ر زه وی...

(الاشرو) چیرۆکه پیشه وکان باس له وه ده که ن که ئاده م له هندستان و هه و له شاری (جده) سعودیه که وتونه ته سه ر زه وی، په نگه هه ر به و هۆیه وه ناوی نه و شاره به و هۆیه وه ناوزه د کرابی واته: (دایره) گه وری نه وه کانی ئاده م...

ده ئین ئاده م به رده وام گه پراوه به دواي هه وادا تا له کیسوی عه ره فات به یه ک گه یشتوون، نه گه ر سه رنج به دن عه ره فات زۆر له شاری جده وه نزیکه و زۆریش له ولاتی

هندستانهوه دوره، کهواته نهوه نادهمه که زور ماندو بوه و بهدوای حوادا گهراوه ههتا پیی گهیشتهوه! پراستی یهکهی نهوهیه که له کتیبی راقه کارانی قورناندا پهیښی زور جوان بهدی دهکهیت، هم بابته هیوری و نارامی تیدایه نهک نهوهی که ههندي کس گرزوی و نالوزی تیدا بهدی دهکن... قورتوبی له تفسیره کهیدا دهفرموی فریشتهکان پرسیان له نادهم: نایا حهوات خوش دهوی؟ نهویش ووتی بهلی، پاشان به حهوا یان ووت ؟ نایا نادهم خوش دهویت ؟ نهویش ووتی: نهخیر... بهلام خوشهویستی له ناخی حوادا زور زیاتر بوو لهو خوشهویستی له ناخی نادهم دا ههبوو. وه من هم چیرۆکه دهگپرمهوه ههتا. نیمه بلین هم غهریزه هه لهسهرهتای خولقانی نادهم و حهواوه ههبووه.

له فرمودهیه کدا هاتووه، که (حهوا له پراسوی نادهم خولقاوه) پرسیار نهوهیه که بوچی کاتی خولقا نادهم نوستبوو، نهی بوچی کاتی نهخولقا که نادهم بیدار بیت ؟... ههتا نادهم ههست به نازاری خولقانی حهوا نهکات، وهک نهوه وایه نادهم له ژیر کاریگهری بهنجدا بیت بو نمونه له گهل نهوهدا کاتی که نافرته مندالی دهبیت نهوه لهو کاتهدا بیداره... دهلین لهبهرنهوهی سوزی حهوا زور له سوزی نادهم بههیتتر بووه، هم لهم کاره دلتهنگ نهبووه و هیچ بایهخیکیشی به نازارهکهی نهداوه، له کاتیکدا نادهم بهرگهی نهوهی نهگرتوه که هم کاره بهو شیویه کوتایی پی بیت.

من چند بیرۆکه و مانایهک پیشنیار دهکهم تا له روانگهیهوه بگهینه بوچوونی نیسلام بو نافرتهان.

لهو بیرۆکانه نهوهیه که نادهم له خولّ دروست کراوه، بهلام حهوا له پراسو واته له شتیکی زیندوو، لهبهرنهوه دهبینین که نادهم کاتی مامهله له دنیادا دهکات تهگه چی بازرگانی، یان پیشهکار، یان جهنگاوه، یان جوتیار بیت نهوا مامهله و ههلس و کهوت له گهل نهو مادهیهدا که لپی خولقاوه، نهو ههلس و کهوت له گهل زهویدا دهکات، بهلام حهوا ههلس و کهوت له گهل روحدا دهکات، له گهل مرؤفدا نهو کاری پهروهدهیهوه دهبیتته دایک، یان خوشک، یان خیزان وه، یان کیژیک، بهپراستی مامهله له گهل شتیکی زیندودا دهکات ههرویهش ناونراوه (حهوا) لهبهرنهوهی که له ژیان خولقیترهوه.

نهمه نافرتهوه نهوهش رۆلیهتی وه نیمه چندین پهیهندی جوان و پهنگینی نیوان ژن و پیامان له لایه پیتان چونه له گهل دو خوشهویستی قهشهنگدا کهمیگ بژین، گهورهمان

ابراھىم پېغەمبەر و سارە خاتونى خىزانى، ئەو زۆرى خوش دەويست و بەدرىزايى ۸۰ سال
لەگەلدا ژيا و مندالى لى نەدەبوو، بەلام لە پىناوى خوشەويستى يەكەيدا نەيدەويست
ھەرگىز ژنى بەسەردا بەيئەت بەجۆرى ئەو لەگەل ھاجەرە خاتونى داىكى ئىسماعىل
خىزانى پىكەو نەنا ھەتا سارە خاتون داواى ئەو لى کرد و سور بوو لەسەر ئەو
خىزان پىكەو بىئەت ھەتا نەو لە داوى خۆى بخاتەو.

ئايا دەكرى خوشەويستى بگاتە ئەم رادەيە ؟ ۸۰ سال و ئەو نايەوئ ھەستى
خىزانەكەى برىندار بكات، پاشان داوى ئەو لى كە ھاجەرە خاتون خىزانى پىكەو نەو
مندالى بوو، سارە چاوى چو بە قولاً (ئەمە سروشتى ئافرەتە) و نەيدەويست لەگەل
ھاجەرە لەيەك شوندا بۆ ئىبراھىم (عليه السلام) بەمە پازى بوو، دەستى ھاجەرە و
كۆرپەكەى گرت و بەمەبەستى پازى كردنى سارەى خوشەويستى بردنى بۆ جىگايەكى دور
ئايا پاتان چى يە بەرامبەر ئەم پەيوەند يە سۆزدارى يە بەرزە ؟

خوشەويستى ھەر خوشەويستى يە، خوازراو و قەشەنگە، بەلام... كام خوشەويستى ؟
ئەمەيە كە ئىمە دەمانەوئ پىئى بگەين.

گوئى لە چىرۆكى بەسەرھاتى عەمرى كورى عاص بگرن... كاتى ھاتە خزمەت
پېغەمبەر (ﷺ) لە دەستەيەك بوو بەناوى (ذات السلاسل) و پېغەمبەر (ﷺ) تيايدا
بەسەر كەوتوبى گەرابويەو، عەمر ويستى لە دلئى پېغەمبەر (ﷺ) دا شونى بىتەو، عەمر
پىئى ووت: كى خوشەويستى كەسە لە تۆو ؟ عەزرەت پىئى فەرموو: (عائىشە).

ئايا ھەرگىز پىكەوتەو لە كەسەك بېرسىت خوشەويستى كەست كى يەو و بلى
خىزانەكەم! من تەحدای ئەو دەكەم كە رۆژنامەيەك بەكەينەو و ژيانى گەورەيەك
بجوئىنەو و زۆرتىن كەسەك لە دونيادا خوشى بوئىت خىزانەكەى بىت، بەلام
پېغەمبەر (ﷺ) زۆر بە ئاسانى ئەو لى فەرموو و بەناوى خىزانەكەشەو فەرموى...

ھەرەو ھا خوشەويستى عومەرى كورى خەتاب بۆ خىزانەكەى يەكەل لە ياران زۆر
دلئەنگ دەبىت بەھۆى خىزانەكەيو، چونكە دەنگى بەسەردا بەرز دەكاتەو، ئىو ش
خوتان دەزانن كە لە نىو ئافرەتاندە ھەيە كە ھەمىشە گەروى ھاوار كرىيان بلندە، ئەم
ھاوئە دەروات سكالائى خۆى لاي ئەمىرى ئىمانداران عومەرى كورى خەتاب بكات

پښت تا له ده رگا بدات، بیښی که دهنگی خیزانه که ی عومر له سهری دهنگی عومره وه یه ده گاته کولان تهو بچ نومید بوو وه پښت، نه م هاو له کاتس که ویستی بپرات عومر (ﷺ) هاته بهر ده رگا و فرمووی: له وه ده چیت بو لای من هاتبی، نه ویش ووتی: به لای هاتم سکا لای دهنگی خیزانه که م بکه م، به لام دیتم لای توش ههروه هایه ... سهیری وه لامی عومر و سوزی بکه، که ده فرمووی: (نهو بهرگه ی منی گرتوه و جلو بهرگه کام ده شوات و پیخه م ساز ده کات و منداله کام پهروه رده ده کات و ماله کم خاوتین ده کاتوه، هه موو نه م کارانه ده کات و خوی گه ورهش به مه فرمانی پی نه کردوه، به لگو نهو به نارزه وی خوی هه موو نه مانه ده کات و بهرگیان ده گریت، نایا من بهرگه ی نهو نه گرم که ده نگم به سردا بهرز بکاتوه) نه مه خوشه ویستی و هه ست و سوزه .

هاورپیه تی نیوان کوران و کچان

په یوه ندی هاورپیه تی وه که نه وه ی که کوران و کچان ناوی لی دهنین و چی له سهر پیکده خه ن کامه گرفت و بهر هه مه کانیه تی ؟ وهرن پیکه وه پاش نه وه ی زانیمان خوشه ویستی بنه مایه که و گرفتی تیدا نی یه با نهو په یوه ندی یانه ببینین، نه مه له روانگه ی نیسلامه وه دیدیکی زور بهر پیزی هه یه: کورو کچ ده کری هه ست به هه ندی سوز بکه ن، پاشان هه ست ده که ن به وه ی که هه له یان کردوه و هه ولده دن که هه له کانیا ن راست بکه نه وه، به لام به داخوه نه م هه له یه به پیکه یه کی هه له و به هه له یه کی دیکه چاره سه ده که ن که بریتی یه له پیکه وه نانی خیزان بهر پیکه یه کی لاهه کی ... نه وه ی که پی ی ده لین: (زه واجی عورفی)، که کور و کچ گریهستی هاوسه ریتی نه نجام بدن بی نه وه ی که س و کاریان ناگادار بیت ...

به پراستی نه مه پیکه یه کی زور نامویه ... لایک ده بیښی که هه له ی کردوه ده یوه ی چاره سهری نهو هه له یه به هه له یه کی دیکه بکات، چونکه توانای دارایی و ته واوی توانا کانی و سروشتی کومه لگه که ی پیکه به م جوړه هاوسه رگیری یه ی نادات که نهو هیشتا هه ر له زانکو دایه، نهو به شتویه کی لاهه کی خیزان پیکه وه ده نی، به لام نایا ناکامی نه م هاوسه رگیری یه چی یه ؟ گرفته که نه وه یه که نه م لاهه پاش دو، یان سی مانگ له کاری هاوسه ر گیری یه که ی واز له م نافرته دینن ته ویش نه که له بهر نه وه ی که

نهم لاهه خراپه، يان رقی له هاسره که یه تی، به لکو له بهر نه وهی که ههست ده کات که له دوختیکی ناسایدا نی یه و ناتوانی پوه پوی کهس و کاری بیته وه به وهی که کردویه تی... ناشتوانی به کهس و کاره که ی بناسینی، چونکه ههست به وه ده کات، که (سوکه) و له ناستیکی که متری کهس و کاریدایه وه بهر که ی نه و بیرو که یه ناگری که نه مه خیزانیه تی له بهر نه وه ههول ده دات که له دهستی هه لیبی... وه نه مهش به سر هاتیک نی یه که چنراوی نه فسانه بیته به لکو نه مه پوژانه روو ده دات... کیویش خو ی له گرفتیکی وادا ده بینیتته وه که چو ن پوه پوی کهس و کاری بیته وه چی بکات و چو ن ده ژی بو یه دو چاری خه م و په ژاره ده بیته نه و تنها دو ههفته به خته وه بو وه و داهاتو ی خو ی به ته واری ویران کرده وه تنانته له هاسه رگری سروشتیشدا، به کارهینانی ده سه وازه ی خراب بو وشه ی خو شه ویستی ده بیته مایه ی کاره ساتی زور گه وره، دلنیام که هه موومان چه ندين فونه ی زورمان له پوژگاری کدا دیوه که باسی وتو ویژی کو مه لگایه له ده ورو به ریاندا، نه ی چو ن ده کوی که نه وان یه کتریان خو ش بو ی و هیان چو ن له قوناعی ناماده یدا په یوه ندیان به یه که وه هه بو وه وه، يان چو ن و چو ن... ؟ به لام پاش هاسه رگری هه موو شتی به جیابونه وه کو تایی پی دی، دیاره نه مهش تنها حاله تیک نی یه و به لکو زور زوره.

له لایک ده پرسم پیم ده لیت: له چاو رابردوودا زور گوړاوه، که چه ش ده لیت: بو ته مروفتیکی زور جیواز تر له جارن، نه و به جاری گوړاوه!!

له ماوه ی پیش هاسه رگری یه که هه ریه که وا خو ی ده رده خات که له وی دی چاتره، به لام کاتی به یه که ده گن هه ردو لاشتی دیکه به دی ده که ن له وان هی که پیشتر نه ی دیوه و کاره کان وه که پیشتر نه رازینراونه ته وه گه ر پیشتر یه کیدمان نه ناسیبا نه و ده ستمان ده کرده گونجان و پیک و پیک کردنی بارو دوخی خو مان له سر نه وه ی که ده یزاین له هاهو لئی ژیا مان، به لام هه ریه کیک له نیمه له سه شیوازیکی دیاری کراو خوی گرتو وه وه زور نه ستمه که له سر شتیکی دیکه رابیت.

که م و کورتی یه کانی نه م هاوریه تی یه

له که م و کورتی یه کانی نه م هاهو لئی یه نه وه یه که مروژ ده بیته هاوریتی زیاتر له که سیک و له په گه زکی دیکه پیش پیکه وه نانی خیزان، نه مهش شیوازیکی نارازی بوونی

لاوان لای خیزانه کانیان ده خو لقیښی له سهره تاي ناکوکی یه که دا ده لیت هاورپیکم چاکتره
 نهو گویم بو ده گری و به پوره شه بوم... و چند شتیکی دیکه ههروه ها کچهش به هه مان
 شیوه.

نهم گرفته به زوری پروده دات به تاییه تی له نیو بیرو هوشی مرؤفدا نهو لاره ی که
 خاوه نی ۵ تا ۶ هاورپی کچه هه لسه نگاندن ده کات و ده لیت: خیزانه کهم چاک و نایابه،
 به لام کاتی که له خه هه لدهستی پرچی پهرش و بلاو و تیکچوه و کچانی دیکهش
 ده بیښی له تهواوی خو رازاندنه وه یاندان، نهو تنها یهک، یان دوو کات ژمیر ده یان بیښی و
 نهوانیش له تهواوی ناماده باشیدان. به لام خیزانه که ی ۲۴ کات ژمیر له رؤژیکدا ده بیښی و
 بهراورد ده کات و له ژیاندا ماندو ده بیټ، ههروه ها کچهش به هه مان شیوه ده لیت
 پیاهه کهم زور باش و به ریزه، به لام تو (هاوه لی) لایک ده که یت به شان و شه و که ت و هیژ
 و بازوه و جوانتره، نهم کوره دیت و به ناماده یی و لیها تویه کی تهواوه دیت بو دیتنی
 خزی رازاندو تهوه و جل و بهرگی نویی له بهر کردوه، به لام هواسه ره که ی که مانده و
 هیلاک بووه له کارکن له پیناو به ده ست که وتنی ژیانیک کی به ریز بو خیزانه که ی.

شهیتان ده روا ته نیو گرفته که ی واته پیش کاری هواسه رگری په یوه ندی نیوانیان حه رام
 بووه، به لام شهیتان نهو په یوه ندی یه ده رازینیتته وه و بو یان سازی ده کات و نهوانیش وا
 هه ست ده کن که نهمه کهش و هه وایه کی به چیژه که نهوانی تیدایه، ههروه ها ژیان پاش
 کاری هواسه رگری پریده تی له خو شه ویستی و هه ست و سوز و نهمهش زور سروشتی یه
 شهیتان لیږه دا نیگه رانه و ده ست ده کا به شیواندنی کاره که، له بهر نهوه ی که هه ز له
 مالیک ده کات که ناژاوه و گیره شیونینی تیدا بیټ، نهوه وا ده کات له هه ردوولا که
 گلهی و گازنده و کومه له شتیک بکن که پیشتر بایه خیان پی نه داوه.

که م و کوریه کانی نهم جوړه هاورپیه تی یه

نهو زیانان هی، که له م جوړه په یوه ندی یه دا له کچ ده که وی زورن ساده ترینیان نهوه یه،
 که کچ هه ست به وه ده کات که سوکایه تی پی کراوه و بو مه به ستیک به کاره ی تراوه و وهک
 زیږ به پاکي نایه ته هه ژمار، نهو له مائی کس و کاره که یدا زور به ناز بووه، له بهر نهوه ی
 که هه و لیک دیکه ده گریټ و له مائی کس و کاره که ی و به تاییه تی باوکی دور

دەكەوتتە... ۋە بەدرۆ سەبارەت بەوان دەدوئ و پرو بەپرو چەند كېشەيەك دەبەتتە ۋە لەمال ۋە ۋا ھەست دەكات كە بەتەنیا پروپرو ئەم دونيايە دەبەتتە، چونكە ئەم خۆشەويستی يە دلتەنگی ۋە تاريكى ۋە پەشى لەدلتا دەچەتتە... لە راستیدا دەمەوئ زيانەكانى كچ لەم پەيوەندى يەدا لە چەند وشەيەكى سادەدا كۆ بكەمەو.

ئایا ئىسلام كە ئەم جۆرە پەيوەندى يە قەدەغە دەكات ئایا ئەيوئ تەنگە لانى لەسەر مەزھەكان دروست بكات، يان ئەمە بەرژەوەندى گشتى تەدايە؟

پاشان رېژە ۹۵% ى ئەم پەيوەندى يە بەكارى ھاوسەگىرى كۆتايى پى نايەت، كەواتە دلى كچەكە دەشكى ۋە نازارى پى دەگات، كە كوپرەكە دوچارى ئەشكەنجە ۋە نازار ۋە خەم ۋە پەژارە بىت بە كۆتايى ھاتنى ئەم پەيوەندى يە ئەى دەبى ھالى كچە چى بىت؟

ئىسلام ۋە ھاورپەتتە

ئایا لە ئىسلامدا شەتتە ۋە تراو دەبارەى ئەوئ، كە ئەم پەيوەندى يە ھەرامە؟ بەئى، لە سورەى نساء دا ئايەتتە دەبارەى ئافرەتان دەفەرموئ: ﴿وَلَا تُتَّخَذَنَّ أَخْدَانٌ﴾ النساء: ۲۵

ۋاتە: دروست نى يە كە ئافرەت دۆستى، يان ھاورپەتتە يەكى ھەبەت... چونكە سەروشتى كچ ۋە نەفسىيەتى ۋە ھايە گەر سەرنەكەوت لەم پەيوەندى يەدا ئەوا شەكست دىنئ ۋە ھەست دەكات كە سوکايەتى پى كراو ۋە تىكشكاو ۋە دوور لە كەس ۋە كارەكەى.

ئەو كچەى درۆ لەگەل كەس ۋە كارەكەيدا دەكات ئەوا خيانەت لە باوك ۋە دايكى دەكات كاتى كە لاوتك بەبى ناگادارى ئەوان دەناسى.

ئەو باوكەى خۆى ماندو دەكات تا خەرجىت بكېشئ ئایا رەوايە كە تۆ بەم رېگەيە لەگەلیدا رەفتار بكەيت ۋە لە پەشتەو بۆ نمونە كەسەتتە لە تەلەفۇندا بېنە نىو مال؟ پەرسىار بۆ كچە ئەمەيە، گەر باوكت لە تەلەفۇنتكى دىكەو گوى بگىرى لەوئ كە تۆ ھەتا سئ شو جۆرە قەسەيەكى ھەرام لەگەل گەنجىكدا دەكەيت... ئایا چى رودەدات؟ بە دلتايى يەو ۋە پوخانى... بەدلتايى يەو ھەرگىز ناتوانى سەبرى چاوەكانى باوكت بكەيت

بیټ چۆنه گهر خواى گهوره بهم شیوهیه له تۆ به ناگا بیټ؟ ئەمه بیینه پیش چاری خۆت !! کوا شهرم کردن له پهروهردگاری مەزن له کاتیڤدا که تۆ نهو قسانه دهکهیت و دهزانی خواى گهوره گوتی لى یه نایا ههست بهچی دهکهیت، له راستیدا ئافرهت که دهچیتته نیو ئەم جۆره پهیوهندی یهوه بهشیکی زۆری شهرمنی لهدهست دهوات و خۆی له ئەنجامدانی چەند شتیڤدا بهدی دهکات که ههرگیز به بیریدا نهدههات که ئەنجامی بدات.

لاوهکه و کچەش ماوهی دوو تا سێ سال ههست به کامهراڤی دهکهن و پاش نهوه به درێزایی تهمهنیان دلتهنگن، خواى گهوره دهفرموئ: ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ البقرة: ۱۸۹. بهلام واتهی نهو قسهی پیشوو نهویه که پهیوهندی نیوان ژن و پیاو هیچ سویدیکی نی یه؟، یان ناكرئ که چی دی لهگهڵ یهك بدوین، یان ههر پیاویك ئافرهتیکی دیت پهنا بهخودا بگریټ، یان ئافرهتیك که پیاوی دهبینی راستهوخۆ له لایهکی دیکهوه بروات؟!، یان لیڤه دا جۆره پهیوهندی یهك ههیه؟

سنوری ئەم پهیوهندی یه

لهو پروایه دام باشتیرین پهیوهندی پهیوهندی برایانهیه، راسته که لیڤه دا مامهلهیهك ههیه، بهلام له سنوریکی ساده دا که نایته مایهی گرفتی ویران که... و خوداش پهست مه که پیویسته تۆ له سنوری هاوهلی یهکی ریڤه پی دراو دا بیټ بۆ نمونه له کۆلیژه کهت، هاوهلیکم لهسهر کار، ئیمزایه کم لهسهر وههقهیهك بۆ دهکات بهبی نهوهی کەس پیی بلیم: (تۆ چی دهکهیت)؟ تهنانهت نه بهیانی باشیکیش، ههتا شورای نیوانیان ورده ورده نهپوخټ و ئەمەش ههر سبهینی رو دهوات: تۆ چۆنی و، پاشان پیکهوه دهچینه دهری.

دهکرئ ئیمه بلین، مادام پیویسی یهکی سروشتی بۆ ئەم پهیوهندی یه ههیه نهوا ئەم پهیوهندی یه پهسهند و ههلاله... واته دۆستایهتی و هاوهلی یه دهکرئ که مامهلهیهکی ساده له سنوری کاردا ههبیټ، بهلام ئەم کاره پیش ناکهوی که تۆ بلیتی بابهتهنها و پیکهوه بچینه دهری، چونکه ههندی کەس که هاوسهریان ههیه هاوپی کانیاڤ ئافرهتن و له مالمی خویاندان و پههسهندیکی خراب لهو پهیوهندی یه دا رودهوات و ههپهشه له سروشتی نیو ماله کان دهکات و دهرونه کان خراب دهکات.

سنوری نهم په یوه نندی یه له قورئاندا

وهرن با له چوار چپوه یه کی ناسکدا به سهرهاتیک بناسین، که باس له په یوه نندی نیوان ژن و پیاویک ده کات، پیاوه که پیغه ممبر موسی (علیه السلام) و کچه کوش کچی شوعه یبه، نهم چیرۆکه له قورئاندا باسی هاتوه، که بهم شیوه یه کاتی، که موسی میسری به جی هیشته و بهره و مه دینه به ری کوهت، زور ماندوو بوو چاوی به بیریک کوهت که کومه له پیاویک مهر و مالاته که یان لی ئاو ددها و دوو کچیش وه ستاون و مهر و مالاته که یان ئاو نادهن، موسی که پیغه ممبریک بوو چوپه لایان و لی ی پرسین: چیتانه؟ له دوو وشه ی ساده دا نه وانیش به ئاسانی وه لامیان دایه وه ووتیان: (لا نسقي حتى یصدر الرعاء) واته نیمه ناتوانین ئاژه له کاغمان ئاو به دیت وه نه گهر باوکمان پیاویکی گه وری پیر نه بوایه نه ده که وتینه نهم هه لویتسته وه، موسی به شیوه یه کی زور له سهر خو مهره کانی ئاودان و پاش نه وه ی که لی بویه وه وازی لی هیتان و بهره و سینه ری کوهته ری، نهم دو کچه گه پانه وه لای باوکیان و به سهرهاته که یان بو گپرایه وه و باوکوش داوای له کچه کانی کرد که برۆن نه و لاوه ی بو بانگ بکن.

یه کییک له کچه کان، که زور شهرمن بوو به شهرمه وه ری هیشته و به موسی ی ووت: (باوکم بانگ ده کات) یانی من نا به لکو باوکم بانگت ده کات به باوک دهستی کرد به قسه کردن نه که به وه ی، که (وهره بو مالمان) نهمه کچه نه که نه وه ی، که به باوکی ده لیت، که ده مه وی شو بکه م به فلان که س شوی پیده که م و بوتان نی یه له سهری برۆن ... کچه که زور سهرسام بوو به و لاوه و نهمه ش شوره یی نی یه ... باوکوش زیره ک و تیگه یشتوو بوو ... داوای له موسی کرد که یه کییک له کچه کانی بخوازیت له به ره نه وه ی که نه و له کچه کانیه وه نزیکه و لییان تیده گات، نهمه نمونه ی په یوه نندی یه که له چوار چپوه یه کی بهرز و به ریژدا.

پرسیار نهمه یه: کچ چۆن ره فتاری لاویک ده زانی به مهرجی که پیشت نه یناسیوه، ئایا نهمه له ماوه ی ده ست گیراندا ریدا ده بیت ؟

به لئې ماوه ی ده ست گیراندارى... په کتر ناسین تیایدا و له م ساته ی که نیمه ی تیدا ده ژى خوازراوه، چونکه خه لکى وای لیته اتوه که به پیى پیویست یه کترى نانا سن وه پیویسته ماوه ی ده ست گیراندارى ماوه یه کی پیویست بیت بؤ حوکمدان له سر نه و که سه، چیرؤکی زیاده رؤیى ده ست گیراندارى هه لده گرین بؤ کاتیکى دیکه و نم چیرؤکه له سر زارى خاوه نه که ی ده خوینینه وه که خؤى بؤ مان ده گپړیته وه...

چند چیرؤکیكى راسته قینه

خوشه ویستی به خراپه و تاوان

من کچه خویند کاریکم... به درېژایى ته مدم پابه ند و باوه ردار بووم، به لام به داخه وه نه متوانیوه که حجاب بپوشم، له گهل بوونى گرفتیکى زورى خیزانى له ماله که ماندا، به لام من هر سور بوم له سر پابه ندی خوم به پرستنى خوداوه... هه میسه له نیوان من و، خودا دؤستایه تی هه بووه...، به لام کاتى که تیکه لى که سانیکى بى باوه ردم کرد خه ریک بوو پیشیان ده که وتم، کاتى که چومه قوناعى کولیتزه وه گرفته که زیاتر قورس بوو له سر م له به رنه وه ی دؤخه که زور تیکه ل تر بوو، من له گهل لاواندا زور به شیوه یه کی ناسایى هه لس و که وتم ده کرد هه تا نم هه لس و که وته گؤرا بؤ هاتنه کایه ی په یوه ندی یه کی تایبته له گهل یه کیکیاندا و وه ک شتیکى باو ده ستمان کرده هاوه لى کردن، پاشان له سر نه وه دواين که له م کاره دا هه ستیک ی تایبته هه یه زیاتره له هاوه لى، هه ردولا ریکه وتین له سر نه وه ی که له شته حه رامه کان دور بکه وینه وه و پابه ند بین به خوشه ویستی یه کی پاک و بى گه رده وه... پاشان له ته له فون ده ستى کرده په یوه ندی کردن، چونکه نه وه نه یده توانى لیم دور بکه ویته وه و دواى نه وه ی که پیشتر په فزم کرد بؤوه، به لام دواتر ده ستم کرده دوان له گهل ی هه موو جارئ چونه ده رى که س و کارم ده قؤسته وه و قسم له گهل ده کرد و نه گه ر یه کیک له که سه کانم به اتایه ژورى وای ده زانى که یه کیک له هاوه له کچه کاغه من به ته واوی وه دزیک، یان تاوانباریکم لیته ات که بیه وئ تاوانه که ی بشاریته وه به م شیوه یه بابه ته کان پیش که وتنیان به خویانه وه بینى و من له گهل

كۆمەلنىڭدا لەگەللى دەچومە دەرى و، پاشان لەگەللى يەككى لەوان جيا دەبوينەۋە و دۆخەكە شىۋە ھەرامى يەكى لە خۆى دەگرت و، پاشان دەستمان دەكرده ئەنجام دانى خراپەكارى و تاوان...

من بە نوپۇزەكانم و باۋەردارى كۆنى خۆمەۋە لە خۆبايى بو بووم وە پەروەدەكەم پىڭرى دەكرد لە ھەلخلىسكان و وام دەزانى كەشەيتان لىمەۋە دورە... ھەرگىز دوچارى دلە پاكىم ناكات، پاشان بەھۆى چەند كىشەيەكەۋە كە لە نىۋاغاندا پويدا ئەو لاۋە ۋازى لى ھىنام، بەراستى ئەمە زۆر كۆسپىكى گەروە بوو بۆ من، چونكە پاش ئەۋەى كە لىم گەپرا وام دەزانى كەسىك نادۆزمەۋە كە خۆشم بوپت ئەو ھەمىشە يارى بەۋە دەكرد كە من ئەوم خۆش ناۋى ئەگەر خۆشم بوپ ھەرچى بوپت بۆى جى بەجى دەكەم، چۆن ئەو دەتوانى كە ھەستى خۆشەويستى خۆى لە بەرامبەر من دەربىرى، ئەم دەربىرەش لە پراى ئەودا دەگاتە نىمچە پەيوەندى يەكى خىزانى ئەم پەستان و فشارە چەند كارىكى زۆر ھەرامى ھىنايە كايە، من كاتى كە دەگەپامەۋە مالەۋە دەترسام لە خەوتن، گەر گىانم بكىشرى چۆن رووبەروۋى بىمەۋە؟ من ھىچ نامادە باشى يەكەم بۆ مردن نەبوو بە جۆرى من ھەمىشە لە ھالەتى جارس بونىكى ھەمىشەيى ناسروشتىدا بووم.

پۇڭنىڭ زانىم، كە بەشدارى وانەيەكى ئاينى دەكات وتم دەچم بۆ ئەۋى و دەمزانى، كە ژمارەيەكى زۆر لە كورپان و كچانى لى يە، من گومانم ۋا بوو كە لاي مامۇستاكە سكالالى لى دەكەم و پىنى دەللىم پىنى بللى بگەپتەۋە بۆ لام، چونكە من پىشتەر نامادەي ئەم وانانە نەبووم... و لەبەردەم مامۇستاشدا بەللىن بەدىن كە ھەرگىز ھەلە نەكەين.

بەلام پۇڭنىڭم و كارەكەم بەشىۋەكى زۆر جياۋاز تر بىنى، وانەپۇز سەبارەت بەھەستى ئىماندار لەبەرامبەر پەروەردگار دەدۋا كە دەكرى چۆن بىنى، وانەكە زۆر بەچىز بوو من ھەستەم دەكرد، كە تىنوم بوۋە و تىر ئاۋ بووم و لە ژيانى مندا چاللىكى قول ھەبۋە و ئەو پۇڭ پىر بۆتەۋە ھاقە دەرى و دەم ويست باۋەش بىكەم بە ھاورپىكانغا و ماچيان بىكەم ۋەك ئەۋەى، كە بەۋى دەست بەسەرى خەللىدا بەپىنم لە كۆلانەكاندا و شلپ و ھورپان لى ھەستىنم... بە جۆرى نەمدەزانى كەمن چەند ھەلەيەكەم كىردۋە خوازىارى تەۋبەم... من دللىا بووم، كە پەروەردگار لەۋ تاوانانە خۆش بوۋە.

لەبەر ئەوێ خوای گەورە زۆر بەخشنده و بەبەزەبى يە، من ئىستا بە فەزلى خوای گەورە قورئان فيرى خەلكى دىكە دەكەم و لەزۆرەبى شتەكاندا رىك و پىكەم و لە خوای گەورە داواكارم كە بىكاتە ماىەى هىداىەتى زۆر كەسى دىكە... من هەول دەدم دەستى زۆر كەسان بگرم بۆ ئەوێ دەستى خۆم بگرم... من كۆمەلە شتىك دەكەم كە هەرىگز بە بىرمدانەهاتو سوباس بۆ خوداى پەورەدگار هەست دەكەم كە من خۆم نامادە كردو بۆ مردن و من بەختەوهرم و لىنى ناترسم وە گومانى باشم بە خودام هەبە، چونكە ئەو گومانى باشى بە بەندەكانى دەبىت.

ئەم چىرۆكە بە ناسانى كارى ئالوگۆر كردنى خۆشەويستى يە لەگەل لاوىك بۆ خۆشەويستى خوای گەورە، ئەگەردەستم كردايە بە نامۆزگارى كە كچ لەبرى لاوىك دەكرى خوای گەورەى خۆش بوى ئەوا ئىو پىم پى دەكەنين، بەلام ئىستا و پاش ئەوێ كە ئەم بەسەرھاتەمان لە زارى خاوەنەكەىو وەرگرت ئەتوانم ئەو بلىم...

پىتان چۆنە ئىمە لە ساىەى خۆشەويستى خودا بژىن... هەتا كاتى هاوسەر گىرى دىت، من تەحدەى ئەو كچە دەكەم كە پەيوەندى لەگەل خودا تەواو بى و بەبى ملكەچى خودا لاوىكى خۆش بووىت... چونكە دەبىت هەست بەو بەكات كە شتىك بۆ دواوێ دەباتەو... وەرن با ئەو تاقى بەكەىنەو كە سۆزەكانان بۆ پەروەردگارى بالادەست كۆ بەكەىنەو، ئەمە ئەو راستىيەى كە مرۆڤ تىايدا هەست بەچىژى دنيا دەكات و حەسانى كورى پابىتىش لەبارەىو دەفەرموى:

ولن اسعى الى غيرك	بىابك لن أغـادـره
وأشرف اننى عبدك	سأنسج بالرضا ثوبى
حين يقال من ريك	وأهتف في جبين الصبح
أشرف أننى عبدك	الهي خالق الأكوان
لأسعى الى غيرك	إلهي فالق الاصباح

لەبیرمە جارىڭك لەگەل كۆمەلئى گەنج لە شوپىنئى دانىشتبوين لىم پىرسى گەورە ترين نىعمەت چى يە، كە پەروەردگار بە ئىوھى داوھ؟ يەككىيان وتى داىك و باوكم، يەككىكى دىكە وتى پارە و سامان و سى يەمىيان ووتى: لىبوردنى خوا لە تاوانىكم، بەلام لاوتىك، كە تەمەنى ۱۷ سال بوو ووتى گەورە ترين نىعمەت ئەوھىيە، كە (خوای گەورە پەروەردگارمانە) واتە گەورە ترين نىعمەت ئەوھىيە، كە ئەو مولكى خودايە، چونكە پەروەردگار ئەو خوايەيە، كە بەخشندەو لىبوردەيەو لىمان خوښ دەبى، ئەمەش وا لە مرۆڤ دەكات، كە ھەست بە چىۆيىكى زۆر بكات، ئەم نىعمەتە گەورەيەش ئەوھ، كە ئەم خوښكەمان ووتى: ويستومە بە نىو شەقامەكاندا بگەرپىم و ئەمە برىتى يە لە پەيوەندى خوښەويستىت بۆ خودا و تاقي بگەرەوھ، تا دەيدۆزى يەوھ، گەر لە سەر ملكەچى خوای گەورە راھاتى ھەست دەكەيت، كە دلت دەشەكيتەوھ و، شادمانى و ھەست دەكەيت كە تۆ لەنىو لەپتدا دونيات ھەيە بەھۆى ئەوھى كە بروى بە مولكى پەروەردگارمان... بەرپىز ترين شت لە دنيادا تۆ ھەتە برىتى يە لە خودا.

ملكەچى پەروەردگارمان بوين كامەرانى و بەختەوھرى و خوښەويستى خەلاتى كردىن.

من ھاوپىتى يەكى تايبەتيم ھەبوو كە كچىكى خوښ دەويست و تەواوى يانەكە دەيان زانى، كە پەيوەندى يەكەيان چەند بەھىزە وە ئەو كۆلىزەش، كە تيايدا بوون لەمە بەئاگا بوون، چونكە ئەوان وا بەستە بوو بوون پىكەوھ ئەم پەيوەندى يە، يان بەردەوام بوو ھەتە كۆرەكە پرووى لە پابەندى و ئاينگەرى كرد و بەراشكاوى بە كچەكەى ووت من زۆر تۆم خوښ دەوى و ناتوانم لىت گەرپىم، بەلام وا ھەست دەكەم كە لە خودا نزيك دەبەوھ و ناتوانم كە دوو خوښەويستى پىكەوھ بكەم و دوو سالىشم ماوھ تا خویندكەم كۆتايى پى بيت و پاش ئەوھ إن شاو الله دىمە خوازىنىت و دەزانم كە تۆ بۆ من شياوى... برىارم داوھ بە تەواوى پەيوەندى يەكەم لەگەلت راگرم... ئەگەر خودا ويستى كرد ئەوا دەبىە خىزانم... پاشان ئەم كچە بويە خىزانى و كۆرەكەش تەواوى ئەوانەى كە وتبووى بەجى ي

ھىناو ئىستا ۵ مىندالى ھەيە ھەتا دەلىت: ئەو بەردەوام خۇشى دەۋىت و پەراۋىكى نوسىوھ كەمن زۆر پىتى سەرسامم !! كە دەلىت:

ملكەچى پەروەردگارمان بوۋىن بە كامەرانى و بەختەوهرى و خۇشەويستى خەلاتى كروۋىن.

چىرۆكىكى نامۆى دىكە ئەوھەيە كە من لە ئىنگلترە بووم پىاۋىكى مىسرى لەخوا ترسى بەتەمەن ھات كەمن لە بىكەيەكى ئىسلامى ناسىم و پىتى ووتم دەمەۋى دىارى يەك بىكەم بۆ خىزانەكەم ماينەوھ گەپراين بەدۋاى دىارى يەكى شىاودا من ماندوۋ بووم لەگەل ئەوھشدا ئەو تەمەنى ۶۰ سال بوو، كەچى ھىشتا دەۋىت: پىت چۆنە ئايا ئەمەى بەلاوھ چۆن دەبىت ؟ منىش دەم ووت سوتىند بەخوا نازام... ئەو پىسىاى لە ھەندى شت دەكرد كە زۆر گران بوو ۋە دەۋىت: گىنگى نى يە من دەمەۋى ئەو كامەران بىت، كاتى كە گەپراينەوھ بۆ مىسر بە بى دانانى كاتىكى دىارى كراو سەردانم كىرد لە پاستىدا ئەو منى برده ژورى ۋە پىتى ووتم بۆ چەند دەقىقەيەك بەجىت دىلم، لەبەرئەوھى كە ئىستا موعدى قورئان خويىندى رۆزانەم ھەيە لەگەل خىزانەكەم ۋە ئەمە موعىدىكە كە ناپىت ھەرگىز لە دەستى بدەين... چاۋەرپىم بىكە پاش ئەوھى كە لى بوينەوھ دەگەرپىمەۋە لات...

ۋەرن با خۇشەويستى بگىرپىنەوھ بۆمالە كاغان بەگەپرانەوھ بۆلاى ملكەچى پەروەردگار ۋەرن با ۋاز لە گوناھ بەپىن ھەتا خۇشەويستى بەردەوام بىت.

خۇشەويستى و ۋەفادارى

دەمەۋى بەسەرھاتەكەم بە بەچىزىترىن چىرۆكى مىژۋى كۆتايى پى بەپىنم نە چىرۆكى لەيل و مەجنون و نە بە چىرۆكى رۆمىۋ و جولىت، لەبەرئەوھى ئەم چىرۆكانە بە ھاۋسەرگىرى كۆتايىان نەھاتوۋە ھاۋسەرگىرى تاقىكردنەوھىەكى راستەقىنەيە بۆ خۇشەويستى ۋە خۇشەويستى راستەقىنە ئەو خۇشەويستى يە كە پاش كارى ھاۋسەرگىرى بەردەوام دەبىت و تەننەت ئەگەر يەكىكىشىيان مردن ئەوا خۇشەويستى يە كە ھەر بەردەوام دەبىت...

بە چىزترىن چىرۈكى خۇشەويستى چىرۈكى خۇشەويستى پىغەمبەر (ﷺ) و ھەزرەتى خەدىجەيە.

خۇشەويستى يەكى سەرسام ھەتا خەدىجەش دەمرى و، پاش سالىك لە مردنى ئافرەتىك دىتە لاي پىغەمبەر (ﷺ) و پىي دەلىت ئەي پىغەمبەرى خوا ئايا ژن ناھىتى؟ تۆ ھەوت مندال و بانگەوازىكى بەگورپ ھەيە، كە پىي ھەلدەستى، لە ھاوسەرگىرىدا كىشەيەكى چارەنوس ساز ھەيە بۆ ھەر پىياويك، پىغەمبەر (ﷺ) دەست دەكاتە گريان و دەفەرموى: (ئايا دواي خەدىجە كەسىكى شىاو ھەيە بۆ ئەو كارە).

ئەگەر فەرمانى خواي گەورە نەھاتايە بۆ پىغەمبەر (ﷺ) سەبارەت بە فرەژنى ئەوا ھەرگىز ژنى نەدەھىنا، پىغەمبەر (ﷺ) وەك پىياويك جگە لە خەدىجە ھىچ ژنىكى دىكەي نە ھىناوہ ئەوانەي دواي ئەويش تەنھا بۆ داخوازي يەكانى پەيامەكەي بوون، وە پاش ۱۴ سالىش ئەو خىزانەي ھەر لە ياد نەكردبوو... رۆژى فەتھى مەككە خەلكى بەدەورىدا كۆبوونەوہ و قورەيش ھەمويان دەھاتنە لاي تا داواي لىخوش بوون و لىبورنى لى بكن، لەو كاتەدا ژنىكى پىرى بەسالآ چوو دەبىنى، كە لە دورەوہ دىت... واز لە ھەممو خەلكەكە دىنى... لەگەلى دەوہستى و دەدوى، پاشان عاباكەي دادەگرى و لەسەر زەوى يەكە راپىدەخات و لەگەل ژنەكە دەكەويتە گفتوگو عائىشە لىي دەپرسى... ئەم ژنە كى يە، كە ھەزەرت ئەم ھەممو كات و بايەخ و لىدوانەي لەگەل كرد؟ ئەويش دەلىت: (ئەوہ ھاوہلى خەدىجەيە) عائىشە پرسى ئەي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى چىتان دەكرد؟ ئەويش فەرموى: (سەبارەت بە رۆژانى خەدىجە دەدواين) عائىشە چاوى چوو بە قولآ ووتى ئايا تۆ ئەو پىرە ژنەت لەبىرە كە خۆل داي رزاندوہ خواي گەورە لەو چاكترى پى بەخشىوى؟ پىغەمبەر (ﷺ) فەرموى (سويىند بەخواي گەورە لەو چاكترى پى نەبەخشىيوم ئەو گرتمىە خۆي و دلنەوايى كردم كاتى كە خەلكى دەريان كردم و باوهرى پى كردم لە كاتىكدا كە خەلكى بەدرويان دەخستەوہ) عائىشە واى زانى كە ھەزەرت پەست بووہ بۆيە پىي ووت داواي لى خۆش بوونم بۆ بكنە ئەي پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، ئەويش فەرموى (داواي لىخوش بون بۆ خەدىجە بكنە تا داواي لى خۆش بوونت بۆ بكنەم).

نایا ده کړې که خوښه ویستی دواى مردن به ۱۴ سال بهر ده وام بیټ؟ به لئې، له بهر نه وهی، که په یوه ندى حرامی له پيشدا نه هاتووه وه له بهر نه وهی که خواپه رستی له و ماله دا بنه مای سهره کی بووه، مالتیک که یادی خودای تیدا کراوه نه کی یادی شهیتان...

ئهی لاوان پیتان چونه گهر ماله کاتمان بهو شیوه یه لی بکهین، پیاو له گهل ژنه که یدا قورنان ده خوینئې، ئهی چه ند جوانه منداله کان به شداریان له گهلدا بکهین، وهیان ژن پیاوه که ی بؤ نوژی به یانی بیدار بکاته وه وهیان پیاو شهو نوژی به خیزانه که ی بکات... ئهو ماله چون ده بیټ و جوانی و چیژ و خوښه ویستی تیدا چون ده بیټ؟

تاقی بکه نه وه ده بینن کاره کان چون ده گورین و خوښه ویستیش زیاد ده کات و خواش پیروزی ده کات.

په یامه کانی خودا

په یامیکی تاییه تی

خوای گه وره چی له مرؤده ویت؟ وه لام رون و ناشکرایه و په روه ردگار ده فرموی: ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا﴾ ٢٧، ٢٨. يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ٢٧ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

وهك نه وهی که خوای گه وره بفرموی: (ده مهوی بتان به خشم، به زهیم پیتاندا بیټه وه رینمویتان بکهیم)، وهك نه وهی که مه بهست له ژیان و نامانچ له دنیا نه وه بیټ که به ره و ریگای هیدایه ت پیشکه وین، وه له پیناو نه م نامانچه گه وره یه دا خودای گه وره لیمان ناگه ری بهم شیوه یه به لکو هرساته ی په یامیکمان بؤ ده نیرئ تا بیټه پیش په ومان بؤ رینمونی...

نه گهر یه کینک پرسیت تاوانی نه و ناموسلمانان هی روظناوا چی یه که ئیسلامیان پی نه گه یشتوه؟ چون له سهر نه وه لیپرسینه وهیان له گهل ده کړیت؟ ئیمه ده لئین: که په یامی خودایی تنها موسلمانان ناگرتته وه به لکو ته وای کومه لگاکان ده گرتته وه.

مرؤفیک به دی ناکریت له سهر زه ویدا وه ته گهر نا خوی گه وره کومه له په یامیکي بؤ
ناردوه که به ژماردن نایهت، دهی با پیکه وه تهو په یامه خودایی، یان بژمیږین که بؤ
رینمونی مرؤفایه تی هاتووه و بهم شیوه یه ده یان بینینه وه:

۱- پیغه مبه ران: خوی گه وره ناردونی و به ته نها یه ک پیغه مبه ریش بهس نه بوو و
به لکو چندین پیغه مبه ری ناردوه و خوی گه وره ش ده فرموی: خوی گه وره پیغه مبه ر له
دوایی پیغه مبه ری ناردوه بؤ مرؤفایه تی. ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن
مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر: ۲۴

۲- په راوی ناسمانی زور و فره: به چند زمانیکي جی اواز و بؤ چند گه لانیکی زور
هدتا به قورثانی پیروز کوتایی هات.

۳- تم گهردونه زور فراوانه له ده ورو بهرمان: هر کهس به نیو تم گهردوونهی ده ورو
به ریدا بگه ریت نهوا چندین سه مبه ره له دروستکراوه کانی خوی گه وره ده بیننی له بهر نه وه
زانایان ده لیتن: خوی گه وره دو په راوی ناردوه بؤ مرؤفایه تی یه کیکیان په راویکی نوسراوه
که قورثانه و نهوی دیکه یان په راویکی سهرنج پراکتشه و بینراوه که تم گهردونه یه، هه تا
ببیته به لگه یه ک بؤ نهو که سهی که ناخوینیتته وه وه نهوی که پیویسته له سه ری نه وه یه
که سهیری ده ور و پشتی بکات و بیر بکاته وه.

۴- خودی مرؤژ و خولقانی مایه ی سهر سوږمانه: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا

تَبْصِرُونَ﴾ الذاریات: ۲۱، سهیری خوت بکه چون ده جوتی و ده ماره کانت چون،
کونه ندامی هه رست چون، خوینت چون که به نیو ده ماره کاند تیده په ری...

زانستیکي گه وره پر له دانایی که ده لالهت ده کاته سهر خولقینهر و داهینهری
په روه ردگار تم په یامانه هه مویان په یامی گه وره و سهر سوږهینهر و نه مهش په یامی
گشتی یه، به لام خوی گه وره وه ک به زه یی یه کی به نیمه دا هه ر به مه وه نه وه ستاوه به لکو
په یامی تاییه تیشی بؤ ره وانه کردوین، هه ریبه ک له نیمه نامه یه کی تاییه تی هه یه که

تایبه ته به خوی و دلۍ کیش ده کات و مروډ بیدار ده کاتهوه، نهو نامه ده یهه ژینۍ، جهسته ی راده چله کینۍ، به لام به داخه وه نیمه هم مومان ناتوانین بخوینینه وه، نیمه هم مومان له خدا ناگهین و گوره ترین نیعمه ته کانی خوا له سر مروډه کان نهو یه وایان لی ده کات که تیښگن، هه یان هه ست به دانایی په روه ردگار ده کات له خه رجی یه کانیدا بو ژیانۍ نه مهش وا به سته ی ده کاته وه به په روه ردگاریه وه و خوی گوره هه رکس له بار بکات نهوا له بارو گونجا وی ده کات بو تیښگیشتن له په یامه که ی وه له خراپه کانی کاری مروډ نهو یه، که لیلی و په لای زور بیت نهو کاته نهو هه ست به نه م په یامه ناکات و لیلی تیښگات و سه مود باشترین نمونه ن بو نه مه: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ فصلت: ۱۷.

نیمه گفتوگویی خومان تایبه ت ده کهین بهو په یامه تایبه تانه ی که نهینۍ بوون، وه که نهو ی که تو چاوت به که سیکۍ هه ژار بکه ویت که هیچی نه بیت بیخوات و به ده وری پاشماوه گسکدراوه کاندا ده گه پری به لکو شتیکی تیا بدوژینه وه و ریگری برسۍ تی یه که ی بی بکات، که سیک که نهو ده بینۍ ده لیت: سوپاس بو خدا له سر نه م ناز و نیعمه ته ی که پیتی به خشیوین... وه یان خاوه ن هیز و ده سه لات ده بینۍ که چون ستم و گوره یی خوی ده نوینۍ هه تا خوی گوره نهو ده سه لاتهی لی و هه ده گریته وه و به نه بویی لیلی ده گه پری، پاشان نهو که سه له خه و بیدار ده بیته وه و ده لیت پشت به که س نابه ستم من پشت بهو خودایه ده به ستم که هه رگیز له ناو ناچی و لاواز نابۍ .

ده کری که په یامه کان زیاتر روون بن، به لام پیوستیان به خویندنه وه یه کی ورد ده بیت، بو نمونه مردنی هارپی یه ک، یان کو سپۍ که دیته ریښگات نهو کاته نهو هت دیته وه یاد که تو چند تاوانیکت کرده و شایسته ی له وه زیاتری ، جا خوی گوره وه بیرت دینیته وه، خوی گوره رات ده رگری و پیت ده لیت: بو کوئ ده چیت، تو به گوئی خوت ناییستی، به لام له گرفتیکدا که لیت روو ده دات له بهر چاوت روون ده بیته وه وه که نه خوش که و تنی کوره که ت، یان له که م و کورتی رزق و روژیت... جگه له په روه دگار تو کیت هیه... جگه له په روه دگار کی ده ست ده گری، نه م په یامانه پیوستی، یان به چند دلۍ کی خاوین و بی گهرد هیه تا لیلی تیښگات وه لیږه شدا چند نمونه یه که هیه له سر په یامه روونکان که پیوسته له سهرت بیان خوینیته وه...

له وانه نهو په یامه ی که خوی گهوره ناردی بۆ مالکی کورې دینار که یه کیک بوو له گهوره تابعینه کان، نهو له سهره تادا خراپه کار و زور تاوانبار بوو، نهو باسی خوی ده کات و ده لیت: تاوان نی یه من نه مکر دبی و نه نجاصم نه دابی من ته مه نیک هر بهرده وام نه شکه نجه ی خه لکم ددها و مالیانم دست به سهردا ده گرت . ههتا رۆژیک له بازار پیاویکم دیت، که شیرینی ده کړی و به فرۆش یاره که ی دهوت که می زیاترم بده ری، چونکه سی کچم هدی، پیغه مبر (ﷺ) مزگینی به ههشت ددهات بهو که سه ی که خنده ده خاته سهر لیوی کیژانی بچوکه وه ، ده لیت: خو شه ویستی کچان که وته نیو دل مه وه بزیه خوازیار بووم ژن بهیتم و کچم هه بیت (تۆ تیبینی نه م په یامه زور روونه بکه) نه م په یامه بۆ برواداران نه هاتوه به لکو بۆ تاوانباران هاتوه.

ده لیت: په رۆشی ژن هینانم، به لام له خۆم ده پرسی کی ژم پی ددها له کاتیکدا من هینده داوین پیسم؟ پرک له خراپه کانم کهم کرده وه، پاشان هر بهو شیوه یه ی که له پهروه ردگارم داوام کرد بوو خوی گهوره کچیکی پی به خسیم و ناوم لی نا (فاطمه)، زورم خو شه ویست به تایبه تی کاتی ورده ورده باوه رپم به هیز و خراپه و داوین پیسی له دلما رووی له لاوازی ده کرد ههتا کچه کهم ته مه نی بویه سی سالان له گه ل نه وه ی که من زور سهر خو ش بووم، به لام مه ی خوارد نه وه م زور کهم کرد بویه وه ههتا رۆژیک که مهیم ده خوارده وه کچه کهم هات و پیکه که ی له ده مم دور خسته وه و منیش ههستم کرد که نه مه دهستی خودایه که پیکه که دوور ده خاته وه.

پاشان کاریکی زور سهیر پویدا و کتوپر (فاطمه) کۆچی دواپی کرد، نهو ده لیت گه پرامه وه بۆ دۆخیکی خراپتر له وه ی که له سهری بووم نه م ده توانی له سهر مه ی خواردن ههستم وه له باوه ریشمدا هیچم پی نه بوو که نارامی پی بگرم، ههتا شه ویک داهات و وتم نه م شهو هینده ده خۆمه وه که هه رگیز بهو شیوه نه بویم... هینده م خوارد ههتا بی هۆش که وتم و له خه ومدا خه ونیکی سهیرم دی: من وام ده زانی رۆژی دواپی یه و مه ترسی یه که زور گه وره یه، خه لکی هه موو به ره و لای خوی گهوره کۆ ده بنه وه و خور له سهری مرۆقه کان نزیک بۆته وه و هه یانه ئاره ق گه یشتۆته پاژنه بی و هه یه گه یشتۆته نه ژنوبی و

هه یه گه یشتوته گهر دنی و هه یه له نار هقی خویدا مه له ده کات، پاشان بانگ کرایه مرؤفه کان به پیتی ناوه کانیان: فلانی کوری فلان و هره له بهر ده م خوی گوره دا ناماده به، هه تا گویم له ناوی خویم بوو بهو شیوه یه، ته واوی مرؤفه کان له چواره دورم نه مان و به ته نهها مامه وه و له ویستگه ی خوینشان دان و لیپرسینه وه دا له م کاته دا ماریکی گه و ره هات که ده می کرابویه وه تا بمخوات، پام کردو هه لهما تم تا پیاویتیکی پیرم دیته وه و پیم وت: رزگارم بکه له و ماره نه ویش ووتی من لاوازم و ناتوانم رزگارم بکم، به لام بهو ناراسه یه دا رابکه به لکو رزگارم بی زور پام کرد هه تا ناگری له بهر ده مم ده رکه وت و ماره کهش به دوامه وه بوو، من زور گریام و پیاره پیره کهم دی که نه ویش بو من ده گریا، نه و ناماژی پی دام بو لایه کی دیکه که چیا یه ک بوو وه له سه ر چیا که چند مندالیکی بچوک ی لی بوو که مرد بوون و دایک و باوکیان به جی هیشتبوو له دنیا، نه وان که چه که میان بانگ کرد و وتیان فاطمه و هره نه مه باوکت، فاطمه هات و من نهوم ناسی و نه ویش منی ناسی یه وه و به ده ستی راستی ده ستی گرم وه به ده ستی چه پ دای له ماره که و دوری خسته وه، نه و ههروه که له دنیا و ابو له سه ر کوشم دانیشتم منیش ده له رزیم و و وتم: که چه کهم نه و ماره گه و ره یه چی بوو؟ نه ویش ووتی نه وه کاره خراپه کانت بوو، وه، پاشان و وتم نه ی نه و پیاره پیره کی بوو؟ نه ویش ووتی نه وه کرده وه چا که کانت بوو هینده لاوازت کرده که نه یوانی رزگارم بکات و نه گهر مردنی من نه بوا یه هه رگیز نه مرؤ رزگارم نه ده بوو، پاشان بانگی کردم و ووتی نه ی باوکه ﴿الْمَ یَّانِ لِلَّذینَ ءَامَنُوا أَن تَحْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِکْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ الحدید: ۱۶.

له خه و رابوم و و وتم: نه ی پهروه ر دگارم نیستا کاتیه تی، نه ی پهروه ر دگارم نیستا کاتیه تی، نه ی پهروه ر دگارم نیستا کاتیه تی، هه ستام خویم شوشت و پام کرد بو مزگه وت که کاتی نویژی به یانی بوو چومه نیو مزگه وت و ماموستام دیت که هه مان نایه تی ده خویند، نه و ده لیت له پهروه ر دگارم تیگه ی شتم و زانیم که من نه مرؤ نه گه ریتمه وه بولای نه ویش له مرؤ به دوا وه په سه ندنم ناکات.

من داوا له ته واوی نه و که سانه ده کهم که په یامیتیکی دیاری کراویان بو هاتوه با ده ربیریت، ره نگه نیتمه بهو په یامه له پهروه ر دگارمان نزیک ببینه وه.

چهند چیرۆکیکی راسته قینه

ماشاء الله... لاحول ولا قوة الا بالله

ئیمه له هاوینه ههوار دهگه راینه وه، چوار ئۆتۆمبیل بووین، یه کیك له شوڤیره کان نوست راسته و خۆ وه رگهرا، له گهڤ ئه وهی که ئیمه که سمان لی نه مرد ئه وه نه بی که کاتی بیدار بوینه وه زانیمان که مرۆڤ ده کری له یه که چرکه دا ژیا نی کۆتایی پی بیت من ئه و کاته حیجام نه ده پۆشی زۆر دوریش بووم له قورئان خویندنه وه، به لام هه ههوارم بۆلای خودا ده برد...

پاش پابه ند بووم به نزیکه ی ۴ سال ئه وه ی زۆر نیگه رانی ده کردم ئه وه بوو نایا په روه ردگار نه مەم لی وه رده گری، یان نا ؟ نایا نه و له من رازی یه، یان نا ؟ شه ویتک که من خۆم بۆ نوستن ریکه ده خست ئه م بابه ته زۆری سه رقال کردم، له خه ومدا یه کیك هات و وه ک ئه وه ی که پیم بلتی: نایا ده ته وئ بزانی که په روه ردگار لیت رازی یه، یان نا ؟ وه ره با بیینی، شتیکی زۆر گه وره م دی که له ته لسه کۆب ده چوو که له ناسمانی ده پروانی و منیش سه یرم کرد و ناسمانم دی که زۆر جوان بوو و وتم: ماشاء الله، لا حول ولا قوه الا بالله، هه ستام ئه م په یقانه م دوپات ده کرده وه زانیم وه ک ئه وه ی که په روه ردگار ناگادارم بکاته وه که ئه وه په یامه که مه و ده بیت به رده وام بم له سه ری و ته وای بکه م.

په یامیکی رهمه زانی پوختا:

له راستیدا من خۆم په یامیکم هه یه که به ته وای پارێزگاری لی ده که م ئه ویش ئه وه یه، که (پاش هه ر گونا هیتک ده کری که کاره ساتی، یان پیکدا دانیک پروو بدات) وه پاش گونا ه چاوه پروانی ئه و رودا وه ده که م و پیش بی نی ده که م، ئه مه شتیکه که ته نگه لانی تیدا نی یه، چونکه ان شاء الله هه ر چاکه و خیر ده بیت، هه ندی که س گونا ه ده که ن و خوای گه وره مۆله تیان ده دات و چاکه یان له گهڤ ده کات ئه وانیش له سه ر ئه و تاوانه به رده وام ده بن و ده زان که شتیکی زۆر بچوکه خۆ ئه گه ر گه رتیکی تیدا بوا یه خوای گه وره لیتیان ده پرسیه وه و له سه ر ئه وه سزایان ده دا و بۆیه له سه ر ئه و تاوانه به رده وام ده بن، به لام

هر که سې خوی گه وړه به په یامینک وریای بکاته وه له سهر گونا هیټک که رویداوه شه وه مانای وایه که خوی گه وړه دهیوئ پیسی بفرمویت: بوهسته، من خوټم له مانگی په مه زاندا پرسیایه ک بۆ خوټم داده نیټم، له خوی گه وړه داوا کارم که بهرده و اومم بکات له سهری تا مردن... که بریتی به له پاریزگاری کردن له نویژه کانم له ریزی به کهم له جه معاعه تی به کهم له لای دهسته راستی پیش نویژه وه و به هه مو توانایه که مه وه ده مه وئ شه مه راپه ریټم.

له یه کیټک له ساله کاندا من راهاتبوم که نویژی عه سر له یانه بکه م و، پاشان برپوم بۆ خو سه رقالکردن به وهرزشه وه، شه مه هه تا پیش نویژی شیوان و، پاشان له مالته وه به بریانگ بکه مه وه، رژیټیک چووم بۆ یانه و گویم له دهنگی نیمام بوو له مزگه وتدا که دهیوت: سمع الله لمن حمده به داخه وه پرکاتی به که مم له دهست چوو، به لآم قهیدی نی یه ده گم به جه معاعه تی به کهمدا ان شاو الله، شه وم به بیرمدا هات که برپوم بۆ گرتنی شوینی یاری له بهر شه وهی که من به ناسانی ده گم به جه معاعه تدا و یه کهم ته کبیرم له دهست چووه و، پاشان یاریگاگان له په مه زاندا زور چرو پرپن هه رواش بوو چووم بۆ یاریگا که و کهل و په له کانم له وئ دانا، لایټک دیتی، یه ک وشه ی پی وتم، بیانووم هینا یه وه بزی بۆ نویژه کهم له نیوه ندی شه م گفتوگو یه دا گویم له نیمامه که بوو ووتی: (السلام علیکم ورحمة الله و برکاته... لیژه دا په یقینکی جوانم وه یاد هاته وه که یه کیټک له پیساو چاکان فرمویه تی، سه رسامی له وه دانی یه که به نده یه ک ملکه چی گه وړه که ی بکات، به لآم سه رسامی یه که له سه رداریکه وه که دؤستایه تی بۆ به نده که ی بنوینی، خوی گه وړه خوی چه ندین ناماژه و په یامان بۆ په وانه ده کات هه تا تی بگه یین و بگه ریټنه وه، وه ک شه وهی که پیمان بللی: نایا کاتی نه هاته وه به نده کهم، که بگه ریټنه وه.

دلته نگ بوم و په شیمان بومه وه، یه که مین جه معاعتم له په مه زاندا له دهست چوو، پام کرد بۆ مزگه وت، من پام کرد و پیټم چه رخاو بۆ ماوهی سې هه فته نه متوانی ری بکه م، نه یاریم شه کرد و نه هیچی دیکه، شه مه په یامینکی په مه زانی پوخت بوو.

خه ون ده کړی په یامیک بیت:

خوای گه وړه دو په یامی بو ناردم، به لام من لییان نه گه یستم، ته وانیس مردنی براکم بوو له تمه نۍ ۱۹ سالی و، پاشانیش باوکم هر له هه مان سالدا کوچی دواپی کرد، به لام په یامی کو تایی شه بوو، که من خه ونم بینی به بارودوخی مردن و شه و شتانه ی بو ی ده پرون، شه مهش وای لی کړدم، که من مهرگ به دی ده کم و دلنیا بووم له وه ی، که هه رساتې بیه وی به ره و رووم دیت، هه رکاتې که نیه تی گونا هیکم بکړدایه خوای گه وړه به فزلو که ره می خو ی له دایده پوشیم و له شه نجامدانی شه و کاره ی دور ده خسته وه.

گه ر بمرم و بچه به رده م په روه ردگار... چی پی بلیم؟

من ناوم هیشامه... ژمیتریارم... ماوه یه ک پیش نزیك بونه وه له په روه ردگار، له نیرو خیزانیتکی ناین په روه ر گه وړه بووم، که هر خودایان ناسیوه، به لام به داخه وه من له وانیس و له نویژ کردنیش دور بووم، پیم وایی ته نها نویژی هه نیس ده کرد، له ماوه ی ژیانی زانکو مدا چن دین تاوانی ناشیاوم له ژیاندا شه نجام داوه وه ک شه ونخونی له باره کان و کیشانی ماده ی بی هوشکهر نیمه هه مو کاریکمان ده کرد و، له هه چیش نه ده ترساین و، ژیان به نیسبت نیمه وه شه بوو، که به شه و چی بکه یین؟ بوچ ناماغیکی دیکه هه ننگاو هه لبگرین، روژنیک ده ستم کرده خوار دنه وه ی (بانجو) وه کاری هه می شه یان و تیر گالتو گه پان کرد و شه و تا دره ننگانی بیدار بووین... به لام کاتې که گه رامه وه بو ماله وه هه ستم ده کرد، که هه مو دنیا له به رچاوم په شه...

من هه ستم کرد، که فریشه ی مهرگ گیانم ده کی شتی، ماله که هه مووی تاریک و وام ده زانی، که شتی که ده مخنکی تی، پاشان پرسیارم له خو م کرد، که چو ن به دیداری خودا بگم؟ له کاتیکدا شوینه واری ماده ی بی هوشکهر له جه سته مدایه... ده ستم کرده پارانه وه: خواجه گه ر لیم گه ری چی دی و له مرپو به دواوه مادی بی هوشکهر ناکیشم، سوپاس بو خودا نوستم و، پاشان هه ستمه وه، من روژ به دوا ی روژ له خودا نزیك ده بوومه وه....

راسته که په نام نه برده لای نهو ماددانه، به لām مانه وه، تا دره نگانې له ديسکو و سهر خوشی و مهی خواردن نه مانه شتيك بوون، که لیسې دانه پرا بووم، له یه کيک لهو مانه واندها و پاش نه وهی، که گه پراينه وهو بو مال یه کيک په یوه ندی پپوه کردم و وتی فلان کس مرد... پیم ووت: چۆن، نهو دوینې له گهل نیمه بووه و تهن دروستی زور سروشتی بوو تیږی خوارده وه و گالته و گه پی کردو... نهویش ووتی کهس و کاره کهی چون له خهو بیداری بکه نه وه، به لām دیویانه که مردوه، چوین بو مالیان و له سره جیگه کهی دیتمان... هیچ هیږو توانای نه بوو...

سبحان الله پاش ماو یه کی کهم، له گهل یه کيک له هاورپیکانم سهیری کاریکمان ده کردو، یه کيک له هاورپیکانم له تهنیستمه وه بوو، به لām له پر له تهنیشت بهرزه که کهوه (مصعد) کهوت و مرد، هه موو نه م کارانه ده بوو کارم تی بکات و بگه پرنیتته وه بو لای خوی گوره، به لām به داخوه کاریگه ری یه کان تهنها کاتی بوون....

بارودوخی کار کردن وای لی کردم، که برۆم بو دهره وه و بریک به روبروم بهیتم و بهم شیوه یه تاوان له لām دهستی پی کرد و پرووی له گه وره یی کرد واته له گونا ه و تاوان نوقم بووم و به ته واری له خوی گه وه دور که و تمه وه، له م کاته دا، باوکم هاته خهوم وه ک نه وهی، که به سره شه قامه کاندای پربکات، من دیتم و سلووم لی کرد و ویستم ماچی بکه م، به لām دیتم دم و چاوی بو لایه کی دیکه و هرچه رخانده، دهستم کرده بانگ کردنی، وای نیشاندا که گوئی لیم نیه: به ته واری به ناراسته یه کی دیکه دا پږیشت، پاشان خهویکی دیکه دی، که تیایدا له ژوره کهی خۆم ده گریام و نهویش له ژوریکي دیکه دانیشتبوو وه نهیده ویست بیت و له گه لم بدوی و له هزی گریانه کهم پرسی...

لیره دا ههستم کرد، که هه له یه که له ژیانی مندا هه یه و، کاره که له م سنوره دا نه وه ستاو گه یشته نه وهی، که خوشکه کهم په یوه ندی پپوه کردم و پیسی وتم باوکم خوا په حمی لی بکات زور لیت په سته، من خهونم به نه وه وه دیتووه. وه پیی و وتم بگه فریای براکت نهو ده که وی و تیا ده چی... ترس له مردن پرووی لینام... دهستم کرده پرسیار له خۆم گه برم چۆن بجمه بهرده م په روه ردگارم... چی پی بلیم؟

من زور له خوداو له دیداری نهو ده ترسام وه زور رقم له تاوان دهبویه وه، تا خوی گهوره هاوه لیکي بۆ ناردم... کاسیتیکي پیدام، که زور گوشاردمی و بۆلای خوی پراکیشام... وهک تهوهی، که له گهل من بدوی، نهو په یقانه دهباره ی نهوه بسون گهر تۆر بتهوی له پهره ردگار نزیك بیهوه و، بهره و نهو بچولیی نهوا نهویش بهره و تۆر دئ و دهست دهگری، له خوی گهوره نزیك ببهروه نهویش بهره و پروت دیت، بهره و خودا برۆ ههر کاتیک بهره و گونا ه ده پوت... دهست پیشخه ری مولکی تویه به تنها و تویش خاوه نی نهو رایهیت...

به لئ من ههستم به پیوستی نهو تهویه یه ده کرد بۆ لای خوی گهوره و دورکه وتنه وه له تاوان، من ورده ورده ههستم به به خشندهیی خوی گهوره ده کرد و دهرونیشتم هیدی هیدی نارام ده بوو ههتا وای لیها ت که ههستم به ترس له مردن و دیداری خوی گهوره نه ده کرد.

ههولئ ناماده بوونی وانه ثانیی یه کام دا و ههولئ چون بۆ مزگه وتم داو هاوری کانم گۆری و نه مهش زور گرنگ بوو به لای منه وه که هاوری بگۆریت، لیان دور بکه ویته وه و ناخی خۆت له ژینگه یه کی پاک هاوه لیتی ئیماندارانه برۆینی.

سوپاس بۆ خودا ههر نهو ساله چووم بۆ حه ج، ههروه ها کیژیکم ماره کرد، به لام نهو پابه ند نه بوو، من داوام له پهره ردگار کرد گهر نه م کاره م خهیری تیدایه نهوا ههردو کمان لیک نزیك بکاته و گهر نا و به پیچه وانه وه شه وه خیری تیدا نی یه نهوا لیکمان دور بجاته وه ههستم کرد که که عبه ده هه ژئ و تهواوی نهو شوینه ده له ریته وه و منیش له ناخه وه ده لهرزم و سوپاس بۆ خودا که خیزانیکي باشی پئ به خشیم.

من دلنیام، که خوی گهوره لیبورده و به بهزهیی یه، ههستم به پرپایه خی گه رانه وه بۆ لای خودا ده کرد که به ههشتی ناماده کرده، نه م به ههشته بۆ له خودا ترسان نه بئ شیوا نی یه بۆ که سی دیکه، چونکه پهره ردگار بۆ نهوانی ساز کرده، که واته پیوسته له خودا بترسم ههتا بجمه نیویه وه، له بهرده مدا تنها یهک ریگه هیه وه هیچی دیکه، جگه لهو ریگه یه هیچ ریگه یه کی دیکه راست و شیوا نی یه.

هه نځاوه کردار په کانی پووکردنه په روهردگار کامانه؟

له راستیدا زور کهس لهم باره یوه پرسیار ده کمن، نهوان هه نځاوه کردار په کانی پووکردنه خوداو گه رانهوه بو لای نهویان دهوئ... تکایه ریگم پی بدن تا به شیوه کی دیاری کراو وه لاسی نهم پرسیاره بده مهوه، چند هه نځاویکی واقعی و تهواو هه یه بو کونترول کردنی دهرن و پابه ند بوون به خوداوه که نه مانه:

پینج خال هه ن که له منه وه نی یه و به لکو له پیغه مبهری خوداوه یه و تیایدا وریایان پی دهادت سه باره ت به کلپله کانی گه رانهوه بو لای په روهردگار

یه کهم: نویژه کان له کاتی خویدا، وا راهاتن له سهری که نهوه زیاتر خوی گه وره رازی ده کات و زورترین هوکاره که په یوه ندی نیوان تو و خودا بهرز راده گری.

دووه: یادی خودا، نه گه ر بو تنه ها ۵ خوله کیش بیت له رژی کدا و به هر شیوه یه ک بیت: استغفر الله... الحمد لله... لا إله الا الله...

سی یه م: نزا و پارانهوه له خودا هه موو رژی... دلنیابه که تو له دنیاو دوارژی شدا پیوستیت به زور شت ده بی، به هر زمانیک بیت بیارپوه بهو شیوه ی که ههستی پی ده کهیت و بیت باشه.

چواره م: خویندنی قورنان رژیانه و به بده وهامی... نه گه ر چی یه ک لاپه رش بیت.

پینجه م: دوور کهوتنه وه له هاوه لی خراب... من دلنیام بهمه تو ده بیته مروثیکی دیکه .

پیم خوشه لی ردها شتیک بلیم واته هیشام و هاوری کانی به مردنی نهو هاوه له یان په روهردگار په یامیکی بو ناردن، نه م دو هاوری یه گونا هیان چی یه، نه ی بوچی په روهردگار په یامی بو ناردن، من پیم خوشه که بلیم:

خوی گه وره له کهس ناگه ری و هه رکه سه په یامیکی خوی بو ده نی ری، به لام بهر په رچ

ده درتته وه.

دەمەوئ بە پەيامىكى زۆر پاراۋە ووتەكائىم كۆتايى پئى بهيتم، كە لە منەوہ نى يە بەلكو پەيامىكى خودايى يە، فەرمودەيەكى قودسى يە كە پەرورەدگار لەو بەرزى يەوہ تيايدا بۆمان دەدوئ و دەفەرموئ: (ئەي بەندەكائىم من ستمم لەسەر خۆم حەرام كەردوہ، لەنيو ئىوہشدا حەرامە، ستمم لە كەس نەكەن، ئەي بەندەكائىم ھەموتان برسى بوون ئەوہتان نەبئ كە من تيرم كەردوہ، ئەي بەندەكائىم ھەموتان پروت بوون ئەوہتان نەبئ كە من پۆشتەم كەردوہ، ئەي بەندەكائىم ئىوہ بەشەو و پۆژ ھەلە دەكەن و من لەھەموو گوناھەكانتان دەبورم داواي لىخۆش بوونم لئى بكن لىتان خۆش دەم، ئەي بەندەكان ئىوہ ناتوانن زيانم پئىبگەينن وە ناتوانن سوود م پئى بگەينن... ئەي بەندەكائىم يەكەمىنتان و داوھەمىنتان و مرۆڤ و جنۆكەتان لەسەر ناپاكتريئ دلئى پياويك بن داوام لئى بكن... داواي ھەر مرۆڤئىك جئى بەجئ بكم، ئەوہ لە لاي من كەم ناكات، مەگەر وەك ئەوہى كە دەرزى يەك كەم دەكات كە بخرىتە دەريايەكەوہ... ئەي بەندەكائىم ئەمە كارى ئىوہيە كە من بۆم ھەژمار كەردون و، پاشان پىتان دەدەمەوہ... ھەركەس لە كەردەوہكانى چاكەي بينى با سوپاسى خودا بكات، گەر وانە بوو با ئەو كەسە تەنھا لۆمەي خۆي بكات).^۱

ئەمە پەيامىكى خودايى يە، خوازيارم كە بىرى لئى بگەينەوہ و ھەلس و كەوت لەگەن ئەو پەيامانەدا بە بايەخ و متمانەوہ بگەين.

پازىكردنى خودا

ھەندئ كەس كە گوئى لەم پەيغە دەبيت دەليت: ئەمە چى تىدايە ھەمومان (سوپاس بۆ خودا) پەرورەدگارمان پازىدەكەين وە ئەم بابەتە پونەو پىويسى بە گفتوگوئ نى يە، لەبەر ئەوہى كە ھەمومان پىمان خۆشە كە خودا پازى بگەين...

پازىكردنى خودا (تەوہرە) ي ژيان و گرتتى تەمە نمانە

لە بەشئىكى ژيانماندا بەسەر ھاتى زۆرىك لە لاوانمان ديوہ كە كيژىكيان خۆش ويستوہ و ئەوينداری بون و ئەمەش بۆتە گرتتى ژيانيان، ئەو لاوہ دەيەوئ ئەو كيژە پازى بكات و

۱- مسلم لە ابوذر ئەويش لە پىغەمبەر كەلە خودا ي گەرە پىوايەتى كەردوہ.

همه مو ههول و کوششه کانی له پیناودا ده خاته گهر، له راستیدا مرؤه ههست به شهرم ده کات وکه ئه مه وهک نمونه یهک بۆ خودا دینیتسه وه... به لام به داخه وه له واقعی هاوچهرخی نه مپروماندا هیچ نمونه یه کی پروتر له م نمونه یه به دی ناکه م...

ئه گهر لاویک کیژیکی خویش ویست و بویه ئه وینداری، ئه وه زانی که حهزی له چی ده بیست و رقی له چی ده بیته وه و چی پازیی ده کات و ئه گهر کیژی ئاره زوی شتیکی بکات و کوره به پیچه وانه وه حهزی له شتیکی دیکه بیست ئه وا ده گهر بیست به دوای ئه وه ی که چۆن ئه وه ی ئه وکیژه حهزی پی یه تی دهسته بهری بکات نهک ئه وه ی که خو ی ده یه وی، ئیمه مه بهستی خو شه ویسته کافان ده خهینه سه روی مه بهستی خو مانه وه و ئاره زوی نه وان ده خهینه سه روی ئاره زه کافان ه وه، ئه گهر ههستمان کرد خو شه ویسته کافان به خته وهرن ئه وا به خته وهر و کامهران ده بین، ئه م ههسته بریتی یه له ههستی که سیکی که خه شه ویستی ده کات و ده یه وی خو شه ویسته که ی پازی بکات... ده ی وهرن له م نمونه دونیایی یه وه پرۆین بۆ نمونه یه کی دیکه بۆ هه لئس و کهوت له گه ل پهروه دگاری بالا دستدا.

تۆ بلی که ئه مه بریتی بیست له واقعی په یه وندی یه کافان له گه ل خودا، ئایا ئیمه سورین له سه ر پازی کردنی پهروه دگار به هه مو هۆکاریک و به به رده وامی، ئه گهر من خوازیاری شتیکیبم و خوا ی گه وره شتیکی دیکه ی پی خو ش بیست تای ته رازوی کامیان قورس ده بیست پازی کردنی خوا ی گه وره، یان هه واو ئاره زه کانت.

له بهر ئه وه که تۆ ئایه ته په روزه کانی قورنان ده بیننی بایه خ ده دات به م مانایه و جهختی له سه ر ده کاته وه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ البقره: ۱۶۵.

ههروه ها له فه رموده و نزاکانی پیغه مبه ر (ﷺ) داها توه که ده فه رموی: (خودایه من خو شه ویستی تۆ داوا ده که م، داوا ی خو شه ویستی ئه وه که سه ش ده که م که تۆی خو ش ده وی، داوا ی ئه ویننی ئه وه کاره ش ده که م که له خو شه ویستی تۆ مان نزیک ده کاته وه، ئه ی پهروه دگار له وه ی که تۆ رزی منت داوه و له وه ش که خو شم ده وی بیکه ره هیتیک له وه ی که تۆ خو شت ده وی، ئه و شته ش که من خو شم ده وی تۆ په نات لی ی داوم بۆم بکه ره بۆشایی یه ک بۆنه وه ی که تۆ خو شت ده وی).

ئوه پیغه مبهره (ﷺ) ژيانی به ته واوی کرده وه کانی و هیواو خواسته کانی بریتی به له خوښه ویستی خودا، ئوه کاری ته منی بووه... په روه ردگارا گهر مندالیک، یان هر شتیکت لیم سنده وه ئهوا بیکه ره بوشایی له کات و بیرو هوشما هتا ئه و کارانه ی تیدا نه نجام بدهم که خوشت دهوین ههروه ها پیغه مبهره (ﷺ) فهرموده یه کی زور سهیری هه یه که تیایدا ده فهرموئ: (سویند به وهی که گیانی منی به دهسته پیم خوښه که له پیناوی خوادا بجه نغم و، پاشان بکوژیم ههروه ها زیندوو بیمه وه و بکوژیمه وه، پاشان زیندوو بیمه وه و بکوژیمه وه دیسان زندو بیمه وه و بکوژیمه وه).^۱

بوچی نه مهت پخ خوښه ئه ی پیغه مبهری خودا ؟... له بهر نه وهی هر ئه و خودایه یه ریژی لی ناوم و نیعمه تی خوئی پرژاندوه به سه رمدا، فلان شتی پی داوم و ناوا چاکسازی کردوم و ریمنونی کردوم و شیوازی جوان کردوم... نه مه کیسه و گرفتیکه و زور ده گمهنه له ژیاغاندا، هر ئه م کاره یه که جاریکی دیکه ده مانه وی له ژیاغاندا بیگی پینه وه و له ژیاغاندا بیبوژتینه وه ئه ی ئه و که سه ی که سه ریچی خودا ده که یه... سهیری ئه م په یغه ی موسی بکه بو په روه ردگاری ((و عجلت الیک رب لترضی)) واته: من په له مه ئه ی په روه ردگارا، نایا که سینک له ئیمه ئه م ده سه وازه یه ی کردو ته دروشمی خوئی.

من واز له فلان تاوان ده هیمنم به په له و به ره و تو دیم تا لیم رازی بیت ههروه ها بروانه ئه م په یغه ی ابراهیم (علیه السلام) کاتنی که ده فهرموئ به قه ومه که ی: ﴿ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴾ الصافات: ۹۹ بوچی ئه و به م شیوه یه ده دویت ؟ نایا پیش بینی مردنی ده کات؟ ئه و له ته منی ۱۶ سالیدا ئه مه ی ووتوه، ئه و ئه م په یغه ده لیت، ده فهرموئ من ده چم بو لای په روه ردگارم، ده مه وی له تو نزیک بیمه وه په روه ردگارا ده مه وی رازیت بکه م.

۱ - بوخار و نیما احمد له مه سنه ده که ی و نسائی رواه تیان کرده .

چەند چىرۆكىكى راستەقىنە

بەرگىكى سادە، بەلام شتى زۆر كۆنترۆل دەكات

ناوم نايە رفعدتە، ژيانى ھاوسەرىم پىكەوہ ناوہو دو كچم ھەيە، ماوہيەكى زۆر كەمە
 حىجام پۆشيوہ، من پىشتەر وام دەزانى كە ژيانم برىتى يە لە چونە دەرەوہ و جلى جوان
 لەبەر كەردن، ھەر كارىك بۆم دەست بەدات دەيكەم، بەلام لەھەمان كاتدا نوپژ دەكەم و
 قورئان دەخوينم و عەمرەش دەكەم من واھەست دەكەم كە مافى خودا بەجى دىنم و
 مافى خۆشم دەدەم، ژيانىشم دەگوزەرىنم، تا رادەيەك گرنگترىن شت لە ژياندا ئەوہيە كە
 من چ جەل و بەرگى بپۆشم؟ و چى بكىرم، پۆشاكى ئەمپۆ چى يە؟ ناتوانم دوو پۆژ
 لەسەريەك يەك جۆرە جەل و بەرگ لەبەر بكەم، ھەتا كاتىك ھات و تيايدا ھەستم بە دلە
 راوكى يەكى زۆر كەرد، تاواى لىھات كە ھەستم دەكرد گويم لە دەنگىكى زۆر خۆشە كە
 پىم دەلئىت: ھەستە لەسەر جەلەكانت، ھەستە لەسەر پۆشاكەكانت، ئەمە وشەيەكى وابوو
 كە لىتى نەدەگەيشتم، بەلام من ھەستام و جەلكانم كۆكردەوہ و ويستم لىيان ھەلبژىرم،
 ناشازنم كە من بپيارم داوہ حىجاب بپۆشم، تەواوى جەلكانم كۆكردەوہ وە خستە نىو
 كيسەيەكى زىلەوہ لەبەر ئەوہى كە جانتايەكم نەدۆزيەوہ تىيى بكەم، ھەستم دەكرد كە
 تەنگە نەفەسم بە ئۆتۆمبىلەكەم گەپام و شوپىنىكى (ايشاربات)م دىتەوہ، بۆ يەكەمىن جار
 لە ژياندا خۆم دىتەوہ، كە (ايشارب) دەكردم بۆ پۆژى دواتر من راويژنىكى زۆر گرنگم
 ھەبوو، وە گرنگ وا بوو كە من تيايدا بە جەل و بەرگى (شيك)ەوہ دەر بكەوم بە دواى ئەو
 كيسەيە گەپام كە پۆشاكەكانم تى كەردبوون بەشويىنى شتىكدا دەگەپام كە تەنك و تەنگ
 نەبى واتە لە حىجاب بچىت، بەلئى من ئەو جەلم پۆشى لەگەل ئەوشدا ئەم بپيارە زۆر
 كارىگەر دەبىت لە ژيانى كۆمەلايەتىم، چونكە حىجاب لەنىو خىزانەكەمدا شتىكى زۆر
 نامۆ بوو، واتە من بوومە حىجاب پۆشكى يەكەمى و سەرەتايى، كەس بپرواى نەدەكرد
 كە من بەرەو ئەو وەرچەرخانە گرنگە ھەنگاوم ھەلگرتوہ.

ھاوسەرەكەى دەئىت: لە راستیدا من بەختەوهرترین پیاو بووم كاتى، كە خىزانەكەم حىجابى پۆشى، چونكە زۆر ھەولم لەگەلى دەدا، بەلام دەتوانىن بلىين ئەو كەمىك درەنگ تر بەدەم كارەكەوہ ھات، بەلام سوپاس بۆ خودا ئاكامى باش بو، من ئامۆزگارى پياوان دەكەم، كە ھانى ژنەكانيان بەدەن، كە بىنە حىجاب پۆش، چونكە بەھۆى ئەم خىزانە پياوہكە، لەبەرئەوہى كە گەردنى لە ناگر رزگارى دەبىت پىش ئەوہى كە خىزانەكەى گەردنى خۆى ئازاد بكات لە ناگر گرفتى ئەو بۆشايى يە كۆتايى پى ھات، تەواوى خىزانەكە بەيەك ئاراستە دەدوئ كە ئەویش پازى كردنى پەرورەدگارە...

كچە بچوكەكەى دەئىت: كاتى كە داىكم حىجابى پۆشى زۆر بەختەوهر بووم و چووم بۆ لای باپىرم وە پىم ووت: داىكم زۆر جوان بووہ كاتى كە حىجابى پۆشيوہ وە پرسىارم لى كرد: بۆچى داىكم حىجابى پۆشيوہ، ئەویش ووتى پەرورەدگارمان ئەوہى پى فەرمووہ كە حىجاب بپۆشى، نەك كەسىكى دىكە ھەرەك چۆن بە ئىمە دەفەرموئ نوئىز بكەن و ئىمەش نوئىز دەكەين.

ئايەت دەئىت: من وا ھەست دەكەم كە داھاتوى مندالەكەم دابىن كردوہ و چى دى لىيان ناترسم... وە من زۆر بەختەوهرم... ھەست دەكەم كە دەمەوئ بچم بۆ لای پەرورەدگارم و سەرم بەرزە و حىجابىش جوانى دەكات... لە سەرەتادا من وەك زۆرىك لە كچان بىرم دەكردوہ كارەكە زۆر دژوار بو، بەلام لە پى بۆم دەركەوت كە كارەكە زۆر ئاسانە سەير لەوہدايە... حىجاب پەوشت و سروشتى كىژىك رىك و پىك دەكات، بەئى پۆشاكىكى سادە، بەلام زۆر شت كۆنترۆل دەكات... لە ژيانيدا، لە پەيوەنديدا لە پەوشت و پەفتاريدا... ئەوہى سەير ەكەس و كارم و برادەرەم كە بەرھەستى بالاپۆشى منيان دەكرد، ئىستا بوومەتە پىشەنگيان و وايان لى ھاتوہ بە شىوہىكى زۆر گارىگەرن بە من... ئەم ئامازانە ھەرچەندە بچوكن لەم خىزانەدا، بەلام من وا ھەست دەكەم كە ئەم مائە زۆر ئارامو دئىيايە لە دوای ئەم برىارى حىجابەكردنە... چونكە برىارى پازى كردنى خودايان داوہ...

پازىكردى پەرورەدگار لە پازىكردى داك و باب دایه

ئەو دەربارەى ئەزمونەكەى دەدوئى و دەلئیت:

پۆژىك دایكەم - پەجمەتى خۆى لى بئى - نەخۆش كەوت و نەخۆشى يەكى زۆر سەختى گرت... ناچار بووم واز لە كار و خۆئىندن و ھەموو ژيانم بىنم و لەمالمەوه چاودىرى بكەم... ھەتا تەمەنناى ئەو دە كرد لەبەر سەختى نەخۆشى يەكەى گيان لە دەست بدات، بەھۆى ئەوھى كە خزمەتم دە كرد ھەستم كرد بەوھى كە پەرورەدگار لە پىنگەى دیاكەمەوه دەرگای پەجمەتى لەسەر والا كرددووين... وەك ئەوھى كە دایكەم پازى بووبى، چونكە ئارامان لەسەر ئەشكەنجەكەى دە گرت، تەنگەلانى پەوشتى لە كارىگەرى نەخۆشى يەكەى ھۆيەك بوو بۆ پازى كرددنى پەرورەدگار.

سەبرى ئەم ھۆكارە ئاسان و، جوانە بكن بۆ پازى كرددنى خۆى گەورە پازى كرددنى داك و باب، وەك ئەوھى كە پەرورەدگار بفرمویت: تۆ پىزى داك و بابت گرتو و ئىمەش پىزى لە تۆ دە گرین، ھەرچۆن بەختەوهرت كرددون ئىمەش بەختەوهرت دەكەین.

لە راستیدا ھەر ھەللىك كە تۆ پىتتى ھەلدەستى لە دنیا بۆ پازى كرددنى خۆى گەورە و بالا دەست، ئەوا ئاكامەكەى ھەستى تۆیە و ھەست دەكەیت كە تۆ لە بەردەم خۆتدا گەورە بویت و نرخىكت ھەيە... ھەر بەندەيەك بۆ خوا واز لە كارىك بىنئى، خودا لەبىرى ئەوھى كارى چاكترى پى دەدات، ئەو چىرۆكەكەى دەگىرئەتەو و دەلئیت:

فەرمودەيەكى پىغەمبەر(ﷺ) ھەيە كە ھەمىشە لەسەرى دەوہەستم، چونكە گرفتىكى ھاوشىوھى ئەو فەرمودەيە پويدا لىم... ئەوئىش (ھەر بەندەيەك تەنھا بۆ خوا واز لە كارىك بىنئى... خوا چاكترى پى دەدات لە دین و دىناي) ^۱ لە راستیدا لە سەرهتای تەواو كرددنى خۆئىندم لە كۆمپانىيەكەى زۆر بەناوبانگ كارم دە كرد كە مۆجەيەكى زۆرى ھەبو وە ئىمتىيازىشى باش بوو، بەلام من حىجام نەدەپۆشى... كاتى كە بىارم دا حىجاب بپۆشم كتوپر ئەوان پىيان و تەم سىياسەتى ئەم كۆمپانىيە وایە گەر حىجاب پۆشى دەست بەجى

۱- لە ابن عمرەو بەرز كراوئەمو و سىرطى لى (الجامع الكبیر) روایەتى كردو.

واز له کاره کهشت دیني... بهراستی نه مه ته حه دایه کی زور گه وره و له بنه په تدا بازارې کار زور لاوازه وه زور دژواره که پاش ده چون پراسته وخو کارت ده ست بکه ویت... بارو دڅه که زور دژوار بوو، به لام سوپاس بو خدا پشتم به خدا به ست و له و کاره گه پام وه پاش ۱۵ پروژی ته واو خوی گه وره پیزداری کردم به کومپانیایه کی چاکتر له هه موو پرویه گه وه و زور تیایدا به خته وهر بوم.

گرنگی هه ست کردن به رازی بوونی په روه ردگار

به سه رهاتیک هه یه، که خوّم دیتومه و... زور لیئی سه رسام بوم!

له سه رتای ژیانی کارمدا، کارم له نویسنګه یه کی پیدا چونه وده ده کرد و سه رڅکه که م کاردا پیاوه یکی زور باش و به ریز بوو که ناوی ماموستا صلاح بو... نه م پیاوه میانپه و زور به پره وشت بوو، من تازه خویندم ته واو کردبوو. جیاوازی نیوانمان زور گه وره بوو، سه رنجم دا، که نه لقه یه کی زیر له په نجه دایه و ده شانم، که پیغه مبه ر(ﷺ) قه ده غه ی کرده، که پیاوان زیر بکن به خویاندا، من ویستم له و باره یه وه بیدوینم، به لام به جوړی، که نه ههستی بریندار بی و نه شه رمه زار بیټ، چاوه پروانی هه لیک بووم، که هه ردو وکمان به تنه نا بین و پیم ووت: نه ی ماموستا صلاح من زور پیټ سه ر فرازم زور سودت لی به دی ده کم و، زور پیټ سه رسام و پره وشتت زور به رزه، به لام من وا ده بینم، که نه لقه یه کی زیر له په نجه تدا یه و پیغه مبه ر(ﷺ) هه والمان پیټ ده دات، که نه مانه له سه ر پیاوان هه رامن و بوم پون کرده وه، که نه مه چون په روه ردگار په ست ده کات... نه و پیټی ووتم: پیغه مبه ر(ﷺ) وای فه رموه؟ منیش ووتم: به لی، نه ویش ووتی که واته ده ست به جی له په نجه ی داده که نم... به لی نه و نه لقه که ی داکه ند و من زور سه رسام بووم له م په له کردنه و ه لامه دلخوشکه ره، پاشان بو پروژی دواتر هات و له به رده م خه لکه که دا ووتی: من نه لقه کم لابرده ده ست، چونکه عه مر واو وای پیټ ووتم و من ناماده نیم، که هه رگیز خوی گه وره لیم رازی نه بیټ، له راستیدا نه مانایه زور هه ژاندمی، که مرؤډ هه ست به گرنگی رازی بوونی په روه ردگاری بکات...

من سه رنجیکي راسته قینه م هه بوو، که ده مه ویټ ناماژهی پیټ بکم نه ویش نه وه یه، که به جی هیټنای پیټیستی یه کانی مرؤډ رینگه یه، که له رینگه کانی رازی کردنی په روه ردگار.

فهرموده یه کی پیغه مبهه هیه که هم رایه پشت راست ده کاته وه و پیغه مبهه (ﷺ) تیایدا ده فهرموی: ((الخلق عیال الله، وأحبهم إلى الله أنفعهم إلى عیاله)).^۱

وهک شهوهی که خوشه ویسترین بهنده له لای خودا شهوهیه، که دهستی خه لکی ده گریت بوسه ریگهی چاکه.

همه دوو ریگه بوو، بوو رازیکردنی پهروه ردگار، که له سهری دواين: یه که م: رازیکردنی دایک و باب.

دووه م: راپه راندنی پیوستی یه کانی مرؤډ.

نهو نمونانه ی، که باسماں کردن مانای زور گرنگیان هیه... شهوی شهوهیه که مرؤډ کاتی ده که ویتته شه زمونیکی له شه شهوهیه له شه نیوان هه لبراردنی نارزه کانی، یان هه لبراردنی نامانجه کانی پهروه ردگار شه له سهره تادا دوچار دی دژواری ده بیته... له بهر شهوهی که دهرونی په یوه سته به دونیا وه و هیشتا دلی پر نه بوته وه له خوشه ویستی خودا... به لام کاتی که نارام ده گریت له سهه هه لبراردنی نامانجه نیلاهیسه کان و له پاش چند شه زمونیک له کو تیایدا شه به دی ده کات که نارزه کانی به شهوهیه کی توتوماتیکی به ره نگاری ویسته کانی پهروه ردگار نابنه وه له بهر شهوهی که خوشویستی یه که می شهوهیه که ههستی به خوشویستی شهوهی که خودا پیته خوشه و گرنگ شهوهیه که له گه ل پهروه ردگاریدا راست گو بیته...

ناگادارتان ده که مه وه له وهی که هه موو ده لاقه کانی نیوان خوتان پهروه ردگراتان دا بخن، ته نانه ته گهر تاوانبار بیت و تاوانی زوریش شه نجام به دیت...

من چیروکی یه کیک له تابعینه کاتان بوو ده گپمه وه... امام احمدی کوری هه نبل (ﷺ) ده لیت: به ریگیایه کدا ده رویشتم جه رده و ریگر خه لکیان پوت ده کرده وه، منیش شه دزه دی، که نویژی ده کرد منیش چومه لای و وتم هم کاره ی تو ده یکه هیت

۱- طبرانی له ابن مسعود وه.

لایقی پهروهردگار نی یو لیت وهرناگریت و نهم نویژهت پهسهند ناکات، شو دزه پی پی ووتم: نهی امام له نیوان من و پهروهردگاردما زور دهرگا هن که داخراون و پییم خوش بوو یه کیک لهو دهرگایانه بهکراوهی لی گهریم... امام احمد نهم په یقهی زور بهلاوه نامو بوو و نکولی لی ده کرد و پاش چند مانگیکی کم امام احمد رویشت بو بهجن هیسانی فهرزی حج و له کاتی ته وافی به دهوری که عبه دا و فهرموی پی او یکم دیت که خوی هه لواسیبوو به که عبه وه و دهیگوت: نهی خودا من لای تو ته و بهم کردوه... بهزهیت پیما بیته وه... من ههرگیز ناگهریمه وه بوسهر پیچی کردنی تو... سهرنجی شو شاه و نزیاهم دا که شو له گهل پهروهردگاریدا ده و او... کاتی که لپی چومه پیش دیم که پیاه دزه کهی دوینن یه و منیش ووتم:

له دهرگایه که را بهکراوهی به لام خوی گه و ره هه موو دهرگاکانی بز کردوه.

چهند نمونه یه که له هاوه لان

باخچه کهی نه بو ده حداح

جاریکی دیکه ده مهوی بگهریمه وه لای نمونه قه شنگ و رازاوه کان له که سانیک که گرفتگی سهره کیان له ژیاناندا رازیکردنی پهروهردگاریان بووه... گهر نیمه له سهر نمونهی لبردنی نه لقه یه کی زیر له په نجه و کیژیک که حجاب ده پوشی، یان که سیک واز له کاره کهی دینن دوا بین شو نه مانه نمونهی رازاوه بون... به لام له راستیدا خه لکی هه همیشه به زوری به په روشی لاسایی کردنه وهی یارانی پیغه مبه ر(ﷺ) بوون، نیمه باس له هندی نمونه ده کهین، به لام نامه وی که بلیم دژواره، به لام ده لیم نه مانه نمونهی بالان له بهرده و امیدان له سهر رازیکردنی پهروهردگاری بالاده ست و به توانا... من ههرگیز به سهرهاتی نهم یاره (نه بو ده حداحم) له یاد ناچیت... نهم هاوه له که سانی ده وله مند بوو وه باخیکی هه بوو له گه و ره ترین باخه کانی مه دینه... نهم باخه ۷۰۰ داری خورمای تیدا بووه... بزانه چند ماوه ده بریت له سایه ی نهم هه موو دار خورمایه !!

ئەبو دەحداح دەچیتە خزمەت پیتغەمبەر (ﷺ) و لەو کاتەدا ئەم ئایەتە دیتە خواری، که
 ئەفرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَمْضَعًا
 كَثِيرًا﴾ البقرة: ۲۴۵، ئەو سەرسام بوو وه پرسیاری کرد و ووتی: ئایا پەرورەدگار
 تکای قەرز له ئیمە دەکات؟ حەزرت فرموی: بەلێ ئەی ئەبو دەحداح، ئەویش ووتی:
 ئەی پیتغەمبەری خوا (ﷺ) دەستت بینە... پیتغەمبەر (ﷺ) دەستی دایه و ئەبو دەحداح
 دەستی نایه نیو دەستی پیتغەمبەر و ووتی ئەو باخەهی هەمه له لایەن منەوه بەقەرزی
 دەیده مه خودا و، پاشان لێیدا و پۆیشت!! ئەو چۆن توانی ئەمه بکات؟! بەلێ ئەو
 مەبهستی تەنها پازیکردنی خودا بوو... ئەبو دەحداح له باخەکه نیک بوویهوه کۆره کهی
 و خێزانەکهی دی تیایدا و ووتی ئەی دایکی دەحداح... ئەویش ووتی: فرموو ئەی
 هاوسەرم، ئەبو دەحداح ووتی: تۆو ئەو مندالە لهو باخە وەر نه دهی، ئەم باخە بوو ته
 قەرزی له لای خودا خێزانەکهی دەست بەجێ هاته دهی به جۆری مندالە کهی دنکه
 خورمایه کی له دەمدا بوو پیتی فری دا... له بەرئەوهی له ئیستاهه مافی ئەوهیان نی یه و
 ئەو باخە بۆ ته مولکی خوی گهوره واته ئەم باخە بۆتوی تیک نه دا و فریویشی له سەر
 نه خوارد، بەلام ئەم کاره هەمووی له پیناو پازیکردنی پەرورەدگار دا بوو و هەر له پیناوی
 ئەوا هەموو شتی بێ نرخ ده بێ و مرۆڤ هەموو شتی ده به خشی...

دامەزراوی عبد الله کوری جوزافه

لەم جۆره نمونەشدا ئەم یاره بەرپێزه ناوزه ده کړی که ناوی عبد الله کوری
 جوزافیه... بەسەر هاته کهی به سادەیی ئەمهیه که ئەم بەرپێزه له گەل سوپای ئیسلامیدا
 ده پوات بۆ رو به رو بونه وهی رۆمان و، پاشان له گەل ژمارهیه کی زۆری ئەوانه ی که له
 گه لیدا بوون به دیل ده گیرئ... ئەم جهنگه له سەر ده می ده ستەلاتی عومەری کوری
 خەتابدا (ﷺ) رویداوه، ئەم هاوه له بەرپێزه و زیاتر له ۱۰۰ کهس له ئەوانه ی له گه لیدا بوون
 ده بردرینه لای پادشای رۆمه کان... پادشای رۆم ده وه ستی و لێیان ده پرسئ ئایا که سیک له
 ئیوه پیتغەمبەری (ﷺ) دیوه؟ واته مەبهستی ئەوه بوو که کێ له ئیوه پیتغەمبەر (ﷺ) ی

دیوه؟؟ وتیان: تاکه پیاوئیک که پیغه مبهری (ﷺ) دیوه عبد الله کوری حوزافه یه، عبد الله له بهردهم پادشای پرمدا وه ستاو نه ویش ده یوست به مالتی دونیا له خوی بایی بکات و دانوستانی له گهل بکات و پیی ووت من دهمه وی بت کم به هاوبه شی سامانه کی خوم، به لام له ناینه که ت گه ری، عبد الله ووتی: سوین به خوا هم موو دونیام پی بدهیت واز له ناینه کم ناهینم، پادشا ووتی نه شکه نجت ددهم و تیربارانت ده کم، تیری به کومهل دیدا به لاتنه شتیدا و نم له شوینی خوی نه ده بزوا، پادشای پرم زور لم که له پیاهه سهرسام بوو بویه ریگایه کی دیکه ی بو نازاردانی گرت بهر و فرمائی دا ناگر بکه نه وه و مه غه لئیکی پرله رۆن بجه نه سهر ناگره که و ههرکاتئ که رۆنه که سور بویه وه دوکه سیان هینایه بهرده می عبدالله و، پاشان داوایان لی کرد که له ناینه که ت وازدینی و دیتته سهر ناینی نیمه؟ نه ویش فرموی: نه خیر، پادشا وتی: بیگرن و بیخه نه نیو نه و رۆنه وه ههروه کو چۆن نه و دوانه تان تی فری دا، عبد الله ده سی کرده گریان، نه وان به خته وه بوون و خیرا گه رانه وه لای پادشای پرم وتیان نه و ده گری، ووتی بوم بیتن و دواتر ووتی ده بینم که ده گریت که واته وه ره سهر ناینه کم و له ناینه که ی خوت گه ری... نه ویش فرموی نه خیر، سویند به خوا نه و پادشایه سهرسام بوو وه لیی پرسی: نه ی بچی گریای؟ عبد الله ووتی: گریام له بهر نه وه ی که من ههر ته نها یه که نه قسم هه یه و له پیناوی خودا یه که جار ده مرم وه من له خۆشه ویستیم بو خودا جه زم ده کرد که به قده ژماره ی موه کانی جه ستم گیانم هه بویه و یه که له دوا یه که له پیناوی خودا ده ریچونایه.

له راستیدا من تاوئیک له گهل خوم وه ستام... تا نم پاده یه؟! له کاتی مردندا ده گری، له بهر نه وه ی جگه له گیانئیک هه یچی دیکه ی نی یه... تا نم پاده یه نم که له پیاهه سور بو له سهر رازی کردنی پهروه دگار... گرفتی عبد الله کوری حوزافه نه مه بووه من چی بکم تا پهروه دگارم رازی بیت؟!

نزا و پارانه وه ی عبد الله کوری جه حش

با بیین نمونه یه کی دیکه بجهینه پروو... عبد الله کوری جه حش یه کئیک بووه له یارانئ پیغه مبهر (ﷺ) ی له رۆژی غه زای نوحود، عبد الله کوری جه حش و سه عدی کوری مه عاز (ﷺ) پیکه وه وه ستان و سعد وتی من دو عایه که ده کم تو نامینی له سهر بکه وه،

پاشان تۆ دوغایهك بکه من نامینی بۆ ده کهم، عبد الله وهستاو سعد دهستی کرده دوغاکهیی و فهرمووی: پهروهردگار من داوات لی ده کهم، که سبهینی به پیاویکی به هیزی بی باوهر پرزم بدهیت که له دژی یه کدی بجهنگین و، پاشان من نهو بکوژم، نه مه دوغای سهعد بوو که عبد الله نامینی له سهر کرد، دواتر عبد الله دهستی کرده دوغای کردن و ووتی نهی خواجه سبهینی به پیاویکی به هیزی کافر پرزم بدهیت که له دژی یه کدی بجهنگین و بیکوژم و، پاشان پیاویکی دیکه ی به هیزی کافر بیته له گهلی بجهنگم و بکوژی، به لام نهو پیی وا بوو تهنها نه مه بهس نی یه تا پهروهردگاری پیی رازی بکات بویه ووتی ورگم هه لبدپی و لوت و گویم بکات و رۆژی دواپی بیمه لات و لیم پرسی نهی عبد الله نه مه چی رویداوه لیت ؟ منیش ده لیم: پهروهردگار نه مه له پیناوی تۆدا بووه و تۆش به من ده فهرمووی راست ده کهی.

نه م پیاوه چی ده ویت؟ بهس نی یه که بریت، به لکو ده یه وی جهسته ی بکریت به چهند پارچه یه که وه، نه م په یقه ش زۆر دژواره، نایا راسته، به لام کی هیه به م شیویه بیرى کرد بیته وه تا لینی رازی بیته، خوی گه وه له عبد الله کورپی جهش رازی بوو، سهعدی کورپی مهعاز ده فهرمووی من دوا ی که وتم و له کاتی جهنگه که دا چاوم لی لا نه ده دا، بۆ نه وه ی که ببینم چی له عبد الله روده دات وه پاش کۆتایی هاتنی جهنگه که سعد ده فهرمووی عبدالله م دیته وه ورگی هه لدرابوو و لوت و گوئی ی کرابوو وه له ته نیشته وه دوو له و کافرانه که وتبوون که نهو کوشتبوونی پیغه مبه ر(ﷺ) فهرمووی: (نهو له گه ل خودا راستی کرد و خوداش راستی بۆ هینا).

نه م نمونانه نمونه ی جهنگه کان بوون، به لام نیمه ده توانین له زۆر شتدا پهروهردگار رازی بکهین... سه رنجی نه م فهرموده یه بدهن:

(دوو ووشه ی سوک له سه رزمان و قورس له کیشان و زۆر خۆشه ویستن له لای پهروهردگار، که نهوانیش (سبحان الله و بحمده سبحان الله العظيم).^۱

یه کیك له تابعین په یقینکی زۆر ناسک ده لیت: من ده زانم که ی خوی گه وه لیم رازی ده بیته... پیمان وتیان: چ کاتی؟ ووتی: کاتی که ده لیم: (سبحان الله و بحمده سبحان الله

العظیم)، چونکه لای خوی به خشنده زور نازیزن، گهر پهروهردگار بی وهیم بکات بؤ وتیان نهوا لیم رازی یه وه نه گهر نا توانای وتیانم نابی.

خوی گهوره رازی بکهن به هوی کس و کارو دایک و باوکتان... پهروهردگار رازی بکهن به هوی کاره کانتان.. رازی بکهن بهوهی له سهر پیچی پهروهردگار واز بهینن، پهروهردگار رازی بکهن له همموو شتی خوځی دهوی و پی رازیه..

له کوتایی دا...

وشه یه کی ناسک که پیغه مبر (ﷺ) ده یفه رموی کاتئ که که سی لپی ده پرسئ: کی خوځه ویستی خودایه و بهرده وامه له سهر رازی کردنی پهروهردگار؟ وه لام دایه وه به مانا که ی: بهنده یه کی خواناس له دهرونیدا، بهنده یه که په رۆشی و گرفتگی گهوره و مبهستی گهوره ی خودی خوئی نه بیټ... بهنده یه که پابه ندبی به رازی کردنی پهروهردگار وه، گهر دم بکاتوهه ده ربارهی خودایه و گهر بدوی بؤ خودایه و گهر بی دنگ بی له گهل خودایه، نهوه به خوداو بؤ خودا... و له گهل خودایه...

تو ده توانی ناو ها بژیت؟ بؤ پهروهردگار بژیت... سهرنج بده چؤن به خته وهرت ده کات و نهو مالانهش که پرین له گرفت رینمونیان ده کات... دهی که واته با بؤ رازی کردنی پهروهردگار راپه رین به دورکه وتنه وه له تاوان و به نه غامدانی گوئی راپه لئ و ملکه چی و به گه یاندنی په یوه نندی خزمایه تی و به چاکه کردن له گهل دایکان و باوکاندا بؤ نهوهی خوی گهوره مان لی رازی بیټ.

هیوادارم بهم زوانه به یه که بگهینه وه و پهروهردگار مان لیمان رازی بیټ... أقول قولی هذا و أستغفر الله لي ولكم وجزاكم الله خيرا والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته...

پشت به ستن به خودا

بؤ نهوهی که سهرهت به (پشت به ستن به خودا) بدویین، پیویسته سهرهتا ده ربارهی یه کیک له ناوه کانی پهروهردگار بدویین که بریتی یه له (وکیل).

مانای ناوی پهروهردگار - وکیل - چی یه؟

وکیل

ئهو زاته که به میهری خۆی کار له کاروبای بهنده کانیدا دهکات، بهوهی که چاکیان بکات نهک خراب.

ئهمه پیناسهیه کی نه کادیمانه ی بیریری بوو، بهلام ئهی برایان ئهمهیه که له واقعی مرۆفدا پروو ده دات، نه مهیه کرده ی خوی پهروه ردگار به خه لکی، ئهو زاته به سۆز و میهری خۆی له کاروباری بهنده کانیدا گۆرانکاری دهکات و پینگه نادات سرگرهردان بن... له بهرئوه خوی گهوره ههرگیز زیان ناگهیه نی هه موو کاره کانی بو تو چاکهیه ته نانهت ئه گهر پروکاره که شی کۆسپ بیت...

ئایا تو که سیکت دیوه که که سیکی دیکه بکات به وه کیل و له ناوی بهریت ؟ که واته چۆن دهیکه یته وه کیل؟! وکیل ههرگیز بهنده کانی له ناو نابات... ئهم بئ گومانی یه پیویسته له ناخماندا چه سپاوبیت ههر له بهرئوه یه که سهیری پیغه مبهه (ﷺ) ده کهین که هه موو شهوئ دهیفرمو: ((لبیک ربه وسعیدک والخیر کله لدیک و الشر لیس إلیک)) ئهی پهروه ردگار له لایهن تووه ههرچی چاکه نه بیت نایهت، رهنگه ئهمه راڤه ی ئه وه مان بو بکات که گرفت و کۆسپه کان چۆن پروو ده دهن بهم شیوهیه و بهو شیوهیه و، پاشان له کۆتایی یه کهیدا ده بینین که بو ئیمه چاکهن، بو نمونه که سیک بهوه تا قی ده کریته وه که کورپکی ده مرئ، ئهو وا ده بینن که ئهم کورپه بمایه له نیو گوناھ و تاواندا ون ده بوو وه ده بویه یه کیک له ئه هلی دۆزهخ، بهلام به مردنی ئهو دایک و باوکی زیاتر وزه ی خۆیان له په رستنی خودا به کار دینن و نهویش لییان رازی ده بیت، ئهو کورپه له فیردهوس پتییان ده گات و له ته واوی خیزانه که رازی یه، هه ندئ کهس وایان زانیوه که خوی گهوره خراپه ی ئه وانی دهوئ، بهلام سویند به خوا خوی گهوره جگه له خیر و چاکه ی ئه وان هیچی دیکه ی ناوئ... ئهمه نمونه یه کی زۆر ساده بوو که ده کرئ به هۆیه وه ئیمه له وه بگهین که وه کیل ناییت بهنده کانی له یاد بکات و ناشکرئ که خراپه ی ئه وانی بویت و به ره و خراپه به پتییان بکات... ئهی برایان بو ئه وه ی که تیبگهین چۆن پشت به خودا به ستین نمونه یه کی جوانتان بو دینمه وه، ئایا پیشتر چویت بو بانکی عه قاری ؟ بئ گومان به لئ رۆیشتوی،

دلنیام له وهی که که سیکن، تو هه ستاوی به وهی که گری بهستی نهو وه کیلی یه نیمزا بکهیت نایا تاوی گومان بردوه به وهی که ده بیته وه کیلت ؟ بی گومان نه خیر، نه گه رنا نه تده کرد به وه کیلی خوت، له سهر تادا کاتی که تو نیمزات کردوه له وپه ری متمانه یدا بویت...

نه ی بوچی له هاوشپوهی نهو گری بهسته له گه له پوره ردگاری بالا دستدا نیمزا ناکه ی، بو نایکه یته وه کیلی خوت ؟ نیمه پیی ده لئین: به هه مو کاروباره کاغمانه وه به تو گه یشتووین، تو به پرسی له ژیانی نیمه ...

کی ده تپاریزی له من؟

پیاویک دپته لای پیغه مبه ر(ﷺ) که لهو کاته دا به ریزی نوستبووه و شمشیره که ی هه لواسیبووه به داریکدا، نهو ده شته کی یه بی باوهره ده یه وی پیغه مبه ر(ﷺ) بکوژیت، شمشیره که له سهر داره که داده گری ده یخاته سهر گه ردنن حه زهت و نهویش له خه و راده بی شمشیره که ی ده بینن که به دهستی پیاویکه وه یه و له سهر گه ردنیه تی و پیاوه که پیی ده لئیت: کی له من به ریگری لئ ده کات ؟! پیغه مبه ر(ﷺ) ده فهرموئ: (الله) لهو کاته دا شمشیره که له دهستی نهو پیاوه ده که وپته خواری له به هیزی نهو وشه یه و راستگویدا، پاشان پیغه مبه ر(ﷺ) شمشیره که ده بات به پیاوه ده فهرموئیت: نه ی تو کی له ده ست من به ریگری لئ ده کات).^۱

نه وه ی که من ده مه وی پیی بگه م نه ی برایان ... نه وه یه نایا نیمه نهو متمانه و نهو پشت به ستنه مان هه یه ؟ نایا نیمه پشتمان به خودا به ستووه، که نابهم شیوه یه بیته؟! نه ی برایان لیتره دا دوو چین مرؤف هه یه:

چینیکی نیمان لاواز... کاتی که هؤکاره دونیایی یه کان ده بینن دوا ی ده که وپت نارامی لئ ده بری، مه به ستمان لهو هؤکارانه، خو شیه دونیایی و مادی یه کانه وه هر کاتی که هؤکاره کان دوا که ورتن نهو بی گومانی (یقین) به خودا که م ده بیته وه.

۱- بوخاری و مسلم له جاری کوری عبد الله وه ربوایه تیان کردوه.

چینیکی نیماندارى راستگۆ... هەر کاتى که دونیا پشتى تیده کات و دهروات بى گومانی به خودا زیاتر ده بیته بۆچی؟ له بهرته وهی که لیژدها هۆکاره کان هه بن نهوا تو بۆ که میکیش بیته مهیلی دونیا ده کهیت، بهلام کاتى که هۆکاره کان لیته داده برین جگه له پهروهردگار هیچ کهسیکت بۆ نامینیتته وه.

وهگیل هه رچۆن بیهوئ ههئس و کهوت دهکات

براکانم؛

هه ندی جار دونیا به ته وای تاریک ده بیته و ته وای دهر وازه کانی داده خرین وه که نه وهی که بیهوئ جگه له دهرگای خوئ هیچ دهرگایه که نه مینى... رهنگه بانگه وازی پیغه مبهه (ﷺ) فونه یه که بى بۆ ئیمه له سه ره نه وه... کاتى که نه شکه نجهی بى باوه ران له سه ره پیغه مبهه (ﷺ) زۆر تر بوو کۆسپی گه و ره نه م نه شکه نجهیان له سه ره تیکدان، کۆسپیته که دهر وهی ماله که ی که نه بوو تالبی مامی بوو که بى باوه ران لیته ده ترسان، وه کۆسپه که ی دیکه له نیو ماله کهیدا بوو که نه ویش خه دیجه (ﷺ) خیزانی بوو که نه شکه نجه و نازاره کانی سه رشانی سوک ده کرد.

بهلام پهروهردگار ویستی هه ردوکیان له یکه سالدا بمرن و ته نهها دو مانگ نیوانیان بوو، نه وه وه کیله که هه ر چۆن بیهوئ ههئس و کهوت دهکات، نهوان پاش په ره سه ندى بانگه واز و ته وای بوونی بنه ماکانی ئیسلام کۆچیان نه کرد، به لکو پهروهردگار ویستی وابوو که له کاتیکدا کۆچی دواى بکه ن که پیغه مبهه (ﷺ) زۆر پیویستی پیمان بوو... ههروه که نه وهی که پهروهردگار پیی بفرموئ که جگه له من (الله) کهس وه کیلی تو نی یه پیغه مبهه (ﷺ) چی کرد؟ نه وه هه ولتیکی زۆری داو ۱۰۰ کم به پیی پرۆزه کانی پیی کرد... هه تا نه هلی تائف بانگ بکات و وه که نه وهش به خودا بلیت من تا کۆتایی رینگه کهم پشتم به تو به ستوه و من رازیم به وهی که تو دیکه یته.

تۆ چیته به دوو که سه وه، که سى یه میان الله یه!

گه ر ویستت به راستی مانای پشت به ستن بزانیته، نهوا سهیری به سه رهاتى کۆچ کردنی پیغه مبهه (ﷺ) بکه که به راستی مانای پشت به ستنمان بۆ رۆن ده کاته وه به ده ست پیوه گرتنی هۆکاره کان.

پینغه مېر (ﷺ) له کۆچه که دا، یانزه هۆکار دنیای گرتنه بهرو هیچ پلانیکی دروستی پشتگوږ نه خست و همووی نه جامدا.

له کاتیکی درهنگانی شهودا له مالکه کی چویه ده ری هتا بی باوه پان ههستی پی نه کهن، پاشان له نیوه پړدا چویه مائی نه بو بکر و نهویش ده فرموی: کاتیکی هات بۆ مالمان که نیمه چاوه پیمان نه ده کرد هتا سر له قوره یشی یه کان بشیوینتی و ههوالی کۆچ بداته نه بو بکر نه وان له نیو ده لاقه یه که وه هاتنه ده ری که له بهشی دواوه ی مالکه که دا بو (دهرگای پشته وه)، پاشان بهرو باشوور ریگیان گرتنه بهر له گهل شهوی که مه دینه له لای باکوری مه که که وه بو، هتا نهو بی پروایانه ی که ریگی باکوریاں ده پیسا بهرو مه دینه نه یان دۆزنه وه، پاشان له نه شکه وتی (ثور) سی رۆژ بۆ زیاتر ری که خستنی کاره کان مانه وه و عبد الله کورپی نه بو بکر ههوالی قوره یشی بۆ ده هینان و نه سمای کچی نه بو بکریش خواردن و خواردنه وه ی پی ده گه یانندن .

سهیری نم پلانه دروسته بکه ... کهس له بی باوه پان پی ی وانسه بو که نافرته تیکی خواردن و خواردنه و یان بۆ بهیښی نه گه رچی کچی نه بو بکریش بیست، ههروه ها نه ده بو، که نه وان ههست به وه بکه، چونکه نهو ته نه ا دوو مانگی مابو که مندالی بیست.

نایا دیتتان، که پلانی پشت بهستن به خودا چونه؟! ۱۱

نه ی سه به رت به شوینه واری پی یه کان چی؟ نه بو بکر عبد الله ی کوری فه هیره ی شوانی ناردو مه ره کانی به شوین پی یه کانی نه سمای کچیدا تیده په ری وه که شهوی که مه ره کانی ده له وه پینتی و کهس شکی پی نه کات.

به لام پاش نم هموو پلانه نایا بی باوه پان پییان گه یشتن، یان نا؟ به لتی، پییان گه یشتن، نایا نه گه یشتنه بهرده م نه شکه وته که؟ وه که شهوی که له ناخسته وه بیلیتی؟! نایا پاش نه خسه سازی نم هموو پلانه شتیکی باوه پی کراو نی یه که بلین که نابی پییان گه یشتن؟! نه خیر... نممه له مهنتقی مروبی دایه، به لام به مهنتقی وکیل (په روه دگار) ویستی که پییان بگهن... هتا پینغه مېر (ﷺ) و نیمه ش به ته واهتی له مانای پشت بهستن به خودا بگهن، به ری کردنی هۆکاره کان له گهل پشت بهستن به په روه دگار هوی ده ربا زبونه ...

بڼ باوه پان ده گه نه بهردهم نه شکوت، نه بویکر (ﷺ) به پیغه مبه (ﷺ) ده فهرموئ گهر به کیکیان سهیری ژیر پیی خوی بکات نهوا ده مانبینی پیغه مبه (ﷺ) یش وه لامی ده داته وه و ده فهرموئ رات چونه بهرامبه دووکس که سی یه میان خودا بیټ، نیگه ران مبه نیمه خودامان له گه لدايه).

پشت به ستن له گه ل که می که ره سته دا

گهر بگه پښنه وه به میژوودا له کاتیکدا که نیمه باس له پشت به ستن ده که مین... همیشه نه وه به دی ده که مین که موسلمانان له غهزا و جهنگه نیسلامیه کاندا که مترین ژماره یان هه بووه له پرووی ژماره ی جهنگاوه ران و که ره سته شه وه، نه گهر چی له غهزای به در، یان نوحود، یان موټه و تهنانهت له جهنگی نوکتو به ریشدا... و په رنگه نه وه ی که نیستا نیمه تییدا بین له میسر له ناز و نیعمه تی نیسلام و هه مووی له تهرازووی چاکه ی عه مری کورپی عاصدایه که داوای له عومهری کورپی خهتاب (ﷺ) ده کات، که ۴ ههزار که سی بو په وانه بکات بو پاکسازی میسر و نه ویش له بری هه ر ههزار پیاوئ یه که که لئه پیاوئ بو ده نیترئ، که (زویتری کورپی عهوام و میقدادی کورپی نه سوهد و عوبادی کورپی صامت و مسلمه کورپی موخه لهد) بوون نهوان له به ره به یاندا چونه نیو سوپاکه و به متمانه بوون به پهروه ردگار فته چی میسر کرا...

نیستا نیمه مندالیک ده بینین که به به ردیکه وه که سه ربازیکی جوله که به په شاش و زری پو شیکه وه لیی هه لدی، هم منداله پشت به خودا ده به ستی و متمانهی ته وای پیی یه تی بو یه نه و سه ربازه مله وړه له ده ستی هه لدی...

نایا پشت به ستن به خودا له گه ل نزا دا درئی یه کن؟

واته کاتئ که من له کاریکدا پشت به خودا ده به ستم و، پاشان له خودا ده پاریمه وه له نویژه کاندا نایا نه مه به نیمان لاوازی داده نری؟، یان پیویسته من له خودا پاریمه وه تا هم کاره م ده سته بهر بیټ؟!

ئهی براهیم وریای مانای پشت بهستن به، پیوسته له گه له بهرین کردنی هۆکاره کاندای د و دهرونت ته سلیم به پهروه دگار بن، نراش له هۆکاره کاندن بویه له خودا ده پارتینه وه، له بهرته وهی که به مه فرمانان پین ده کات تا له هه موو ده رگاکان بدهین و کیشه کاندان چاره سهر بکهین...

برایان له بهر شه وه: ناکرئ خویند کارینک بۆ نمونه ماوهی سالتیک وانه نه خوینن و، پاشان بیت و بلن: من پشت به خودا ده بهستم!! ئهی برایان ئهم واتایه چهند بهرز و بهرینه بۆ یه کنی لینی تینگات.

چهند نمونه یه که له وانهی که پشتیان به خودا بهستوه

حسبی الله ونعم الوکیل

په مبه رمان ابراهیم (علیه السلام) ته مه نی ۱۶ سالان بوو، که ته وای شاره کهی تومه تباریان کرد به تیکشکاندنن بته کان، ابراهیم (علیه السلام) کۆت و بهند ده کریت، تا فرین بدرتیه نیو ئاگره وه، به لکو ئاگرینکی ئاسایی نه به: ﴿ قَالُوا أَبْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴾ الصافات: ۹۷.

ئایا دیتتان که ده یانه وئ چی بکهن بهم منداله چکۆله یه، به لئ ئهو ئاگره یان بۆ سازدا قسمی ناشیرنیا ن پین ده وت و نازاریان ده دا ئیبراهیم جگه له یه که په یف (حسبی الله ونعم الوکیل) هیچ دیکه ی نه ده وت.

ئهمه بریتی یه له گری بهستی پشت به سن... به لئ، ئایا تو گری بهستیکت ئیمزا کردوه ئهی ابراهیم؟؟ ئایا کاری خۆت داوه ته ده ست وه کیلینک؟؟ که واته وه کیل هه رگیز له یادت ناکات!! شه وان واته بی باوه ران مه نجه نیقیان هینا که نامیرینکه وه ک نامیری (سوسته) وایه راده کیشری بۆ دواوه و له کاتی ته قانیدا ئاگره که ده کاته نامانجی خۆی... یا الله له میژوودا مردنیک نی یه له م مردنه درندانه تر!! ابراهیم ده خرته نیو مه نجه نیقه که وه و بهرده وام ویرده کهی خۆی ده لیته وه، که بریتی یه له (حسبی الله ونعم الوکیل).

ئایا تۆ ئەم متمانهیهت ههیه؟ ئایا تۆ ئەم پشت بهستنت ههیه، یان تۆ له هیچ گرفتێ ناترسیت؟ بۆچی به کێشه کانتهوه روو له خودا ناکهیت که هیچ گوناھێکی تۆی تیدا نی یه؟ فلان کهس بهو شیوهیه نهخۆش کهوت، فلان کیژ ئهوهی لێ پرودا.. پشت به خودا بهسته، جگه له وهی که بلیی (حسبی الله ونعم الوکیل) چیت پێ ده کری؟

ده گهرینهوه بۆلای ابراهیم پیغه مبهەر، ئهوه (عليه السلام) ده خریته نێو مهغه نیه وه و له م کاته دا جبریل (عليه السلام) دیت و پێی ده فرموی: ئه ی ابراهیم پیوستیت به هیچ نی یه؟ سویندت ده ده م به خودا تۆ بایه ی چیت وه لām ده دایه وه؟

ابراهیم فرموی: به تۆ نه خیر، به لām به پهروه ردگارم به لێ: (حسبی الله ونعم الوکیل) به لām هه ندی جار وه کیل له گرفته که ده گهری هه تا ده گاته لوتکه و چله پۆیه بۆ ئه وهی له پاش ئه وه توانای خۆی ده ربخات، پهروه ردگار ده یوانی ناگره که بکوژینه تته وه و کۆتایی به کێشه که به یینی، به لām خودا ویستی ئه وان پلانه که یان ته واو بکه ن و ابراهیم فری بده نه نێو ناگره که وه و خه لکی شاره که هه له له لێ بده ن و گۆزانی بلین و بلین: (کۆتایمان هینا به ابراهیم) ئه وان چاوه روانی ناکامی کاره که یان ده که ن هه تا پاش کپ بوونه وهی ناگره که ابراهیم به خه لۆزی به دی ده که ن.

پاش سێ رۆژ... ابراهیم له نێو ناگره که دیته ده ری... به شیوه یه ک دیته ده ری که ناگره که هیچی پێ نه کرده، ته نها ئه وه نه بی که کۆت و به نده که ی کراوه ته وه، ئه وه دیته ده ری به ده ست و پێ کراوه یی و، پاشان ابراهیم (عليه السلام) زیاتر له سه د سال ژیاوه له کاتی مردنیدا لییان پرسی که خۆشترین رۆزانی ژیا نته کامه بوون؟ ئه ویش ده فرموی ئه وه سێ رۆژه ی که له نێو ناگره که دا به سه رم برد...

ئهی برایانم وه کیل هیچ کاتێ له به نده کانی ناگهریت، به لām گرنگ ئه وه یه که تۆ ئه و متمانه یه ت به خودای خۆت هه بیته...

له نیو تاریکیدا هاواری کرد

له نیو سکی نههنگ و له نیو ده ریا و له نیو تاریکی شهودا یونس (علیه السلام) ووشه کۆده کاتهوه و پیتیکی ده خات... ئایا ئیوه ئهم ههلوئسته لهم سێ تاریکی به دیننه پیش چاوی خۆتان؟! بیته پیش چاوی خۆت به کینک تۆ له نیو شوینیکدا به ند بکات و گویت لی بی کلیلی شوینیکه فری بدات و، پاشان ده رگای ژووره که و خانوه کهت له سه ر دا بخت و بروات... پاش چهند چرکه تۆ ده پوخیسی؟! له کاتیکدا تۆ له نیو جهرگهی ژیاندا بیت... ئهی بیت چۆنه بهم شیوهیه له قولایی ده ریا به کدا بیت!؟

هیچ له یونس نه وه شایه وه نه وه نه بی فرموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ الانبیاء: ۷۸.

ده ست به جی... نه ههنگه که دیته که ناری ده ریا که و یونس دیته گۆ و له نیو قولایی ده ریا که دیته ده ری، به لام ئهو راهاتبوو له سه ر تاریکی ده ریا و نه خۆز و نه روناکی نه بوو، په روه ردگار ده فرموی: ﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ الصافات: ۱۴۶ تا بۆ جهسته ی بیته سایه...

چۆنه ئهم لیبوردنه ؟ ئهم توانایه چۆنه ؟ ئه وه ئهو وه کیله یه که هه رگیز به نده کانی له یاد ناکات...

هه ندی کهس هه ن پیمان وایه که ووشه ی: (حسبی الله ونعم الوکیل) بریتی به له پارانه وه له یه کینک، به لام (حسبی الله ونعم الوکیل) واته په روه ردگارا من تۆم کرده وه کیل چیت ده وی هه ر ئه وه بکه...

کچانی عبدالله و سورهی (الواقعه):

عوسمانی کوری عه فان له کاتی سه ره مه رگدا چویه لای عبد الله ی کوری مه سعود که سێ کچی هه بوو، عوسمان (رضی الله عنه) به ابن مسعودی فرموو، فرما مان داوه به دابین کردنی خه رجی بۆ کچه کانت؟ - واته خه رجیان بۆ دابین ده کهین - ابن مسعود فرموی:

کچه کانم پیوستیان به پاره نی یه، عوسمان فرموی: چۆن؟ نهویش فرموی نهی نه میری
 نیمانداران، پیغه مبهه (ﷺ) فیری کردوم که هه رکهس شهوانه سورهی الواقعة بخوینن
 هه رگیز نه بونی و هه ژاری روی تیناکات، منیش کچه کانم فیر کرده که شهوانه سورهی
 الواقعة بخوینن.

نایا ده کرئ ئیمه نه متمانیه مان هه بی و بهم شیویه له منداله کانمان دلنیا بین؟
 خه لکی نه مرۆ له نیو په ژاره و که نه فتی ده روئیدا ده ژین و نازانن گه ر خودا بکه نه وه کیل
 نه و گرفتانه، یان چاره سه ر ده بیته ...

دۆخی دنیا ده گوریت

سهیری چیرۆکی یوسف پیغه مبهه بکه، کاتێ که ده بینین روداوه کان پیکه راون پیسی
 سه رسام ده بین، نه م کوپه بابی زۆری خووش ده وی، نایا نه مه کاریکی خراپه؟! به لام
 ناکامی نه مه نه وه یه که یوسف فری بدریته بیریکه وه (نه مهش کاریکی خراپ و به ده) و
 دواتر له ناکامدا ده رواته نیو کۆشکی عزیز میسه وه، که (شتیکی باشه) و ناکامی
 نه مهش نه وه یه که ده خریته زیندانه وه، که (شتیکی خراپه) دواتر ده بیته عزیز
 میسه، که (شتیکی باشه) و بهم شیویه ... هیچ شتیک به و جوړه نابیت که ئیمه پیش
 بینی ده که بین ... وه که نه وهی که خوای گه وره فیرمان ده کات که روداوه کانی دنیا ملکه چ
 به ویستی خودان چۆن بیه وی هه ر به و شیویه، یان پی ده کات، نه وهی که تو به چاکی
 ده زانی ده بیته مایه ی خراپه، وه نه وهی که تو به خراپی ده زانی ده بیته مایه ی چاکه،
 کاره کان هه موویان ده گه پینه وه بۆلای خودا له بهر نه وه له هه موو کاره کانتدا بیکه ره
 وه کیل.

چهند چیرۆکیکی راسته قینه

بۆ نه وهی که راست گوین

لاویکی ته مهن ۱۸ سالان هه بوو، که زۆر تیگه یشتوو بوو ئهو خواهن توانایه کی ناسروشتی بوو ئه مهش وای لی کردبوو هه میسه به سه ره به رامبه ره کانیدا سه ره که وتو بیت، ئه م لاوه دو چاری نه خووشی یه ک بوو که نهیده توانی هاوسه نگی جهسته ی رابگریت، کهس و کاره که ی بردیانه لای هه رچی پزیشکی جیهانه، به لام نه یان توانی نه خووشی یه که ی ده ست نیشان بکه ن، من سه ردانی ئهو لاوه م ده کرد و زۆر پیی نارپه حه ت ده بووم، رۆژی که دایکی په یفیکی زۆر جوانی پی و تم، ووتی: ئیمه زۆر به خته وه رین، که پزیشکه کان ناتوانن نه خووشی کوره که مان ده ست نیشان بکه ن، منیش لیم پرسى بۆچی؟ ووتی: هه تا جگه له خودا کهس نه میتیتته وه هه تا ئیمه راستگوین کاتی به پهروه ردگارمان ده لئین: پشتمان به تۆ به ستوه ئه ی خودایه .

خوشک و براکام پشت به ستن واتایه کی دژوار نی یه، ئایا ده زانی مانای پشت به ستن چی یه؟ پشت به ستن بریتی یه له وهی له دونیادا به ئه ندامه کانی جهسته ت هه ول بدهیت، به لام ئیمانته به وه هه بی که جگه له خودا کهس نی یه بتوانی سود و زیانت پی بگه یه نی.

واته... تۆ ده زانیت چاره سه ره کی شه که ت لای که سیکه و ده چیه ت لای و داوای لیده کهیت له و گرفته هاریکاریت بکات، به لام له ناخدا ئه وهش ده زانی که پهروه ردگار بۆت چاره سه ره ده کات واته تۆ به جهسته هه ول له گه ل خه لکیدا ده ده یته و به دلته له گه ل خودا، ئه مه ئهو پشت به ستنه یه که پهروه ردگاری بالاده ست لیمان ده یه وی....

پشت به خودا بیهسن... هه رکاتی که ئیوه چاک بوون له پشت به ستنتان به خودا ئه وا له کاره کاندراستگۆن و خوداش ریزتان لی ده گری و سه رفرازان ده کات.

ملکه چی که سینک ناگریت که له سه رپینچی کردنی پهروه ردگاردا بیت

کیژی که به سه رهاتی خوی ده گپرتته وه و ده بیژی: من کیژی که ته مهنم ۲۳ ساله... له زانکۆی ئه مریکا خویندکارم من نه زۆر پابه ند و نه زۆریش لادهر بووم و هه میسه له م

نیوانه دا بووم خیزانه کم تاین په روه و هه میسه پاریزکار بوون، دایکم نافرته تیکی زور به پریزه و باوکیشم هه روا بووه که له قوناعی ناماده میدا کوچی دواپی کرده و ماله که مان هه صوی شله ژا له بهر نهوه هه ر له مندالیمه وه که پیگه یشتوم نویژم کرده و ده زانم چی په روه ردگارم په ست ده کات و چی رازیی ده کات.

من له و زانکو نه مریکی یه دا له نیو کیسه یه کی زور گه وره دا ده ژیام به جوړی که من له کومه لگایه کی جیاوا تر بووم که زور باش و زور خراپیشی تیدایه، به لام چینی ناوهند زور که مه و منیش یه کیک بووم له و نیوه نده دا وه من زور کات له مزگه وتی زانکو دا نویژم ده کرد، زور بیرم له پوشینی حجاب ده کرده وه، به لام بوچونی خیزانه کم بو نم مه سته له یه زور جیاواز بوو، نه وان ده یان دی که من هیشتا کیژتکی رۆشنبیر و به پریز بووم و له خوا ده ترسم، پوشینی حجاب بو من پیویست نی یه، به تایه تی دایکم و خوشک و براکام له بواریکدا کاریان بو من ده ویست، که ریگری له حجاب ده کات.

رۆژتیک چومه نیو مزگه وت و پاش نه وهی بو ماوه یه کی دور و دریز نویژم کرد، نه مه کاریکی زور باش بو له نویژه که مدا بیرم له خوم کرده وه که چون به بی حجاب ه وه له مزگه وت ده چمه ده ری، من نیماندارم و په روه ردگاریش نافرته تی نیمانداری به خاوتنی و داوین پاکی خولقاندوه، نه م بیرکردنه وه یه وای لی کردم که رازی بم به وهی که پیویسته به م شیوه یه بیتمه وه و بچمه به رده م خودا، گه پامه وه بو مال و هه صوو هیوا یه کم نه وه بوو که دایک و خوشکه کام له کوشم بگرن و پیروز بایم لی بکه ن... دایکم له ده روه بوو واته له مال چوو بویه ده ری من له ریگه ی ته له فونه وه په یوه ندیم له گه ل گرت و پیم ووت که من شتیکی چاوه پروان نه کراوم بو تو پی یه.

به لام به داخه وه، کاردانه وه یه کی زور درندانه و ناشیرینم دیت حه رام بی لیت تو هیشتا هه ر مندالی...

من زور ده ترسام که دایکم فشارم بو بهینی و حجاب ه کم پی لا بیات، له بهر نه وهی که من زور قه ناعه تم به و حجاب ه هه بوو وه به راستیشم ده زانی، به لی هه روا بوو دایکم هه ستا به دراندنی په رتو که کام و ریگه ی چون بو زانکو لی گرم، لای پوریشم ده ری کردم هه تا چی دی نه و پو شاکه نه پو شم به هوی نه م بابه ته وه له نیو گیژاوی چهن دین کیسه له گه ل

دایکم و خوشکه کانم مامه وه، من نهو کاته ههستم به ون بوونی خوّم و سوکایه تی پیئ کردنم ده کرد، تهنانهت هه موان پییان ده وتم له بهر شهوهی که دایکت لیت پهسته پهروه ردگار نهو حیجابته لیّ پهسند ناکات و هیچ کاریکت دیکته لیّ وه رناگری... من ههستم بهسه رگردانی و له ناوچوون ده کرد، نایا هه موو شهوانه ی که خوّم له پیئاویدا کرده قوربانی، نایا هیچ نرخ و بایه ختیکیان نییه وه نهم ده زانی جودای بکه مه وه که نایا من لهسه ر راستم، یان نا؟ نایا دلّی دایکم رازی بکه م و له حیجابته بکه یم بکه یم له کاتیکدا که من ده زانم شه مه خودام لیّ پهست ده کات؟ وه یان پابه نند یم پییه وه له ده ره وهی مالله که م بیتمه وه، وه ژیانی زانکو و خه رجیم له خوّم قه ده غه بکه م؟...

رؤژگار تیده په پی و فشاره کان زؤرتتر ده بوون و هاوړپیکام زیاتر هیرشیان ده کرده سهرم... من چؤن به بی ناگاداری دایکم بؤ ماوه ی ۲ سال به موجه به یی مامه وه به تهنه او له ده ره وهی مالله وه، من حیجابته که م له جانتاکه م ده شارده وه له نؤتؤمیته که دا دم پؤشی و به درئیایی رؤژگار له ده ره وه ده مامه وه هه تا دایکم پیتم سه رسام بوو وه پرسیاری لیّ کردم ده رباره ی گؤرانی شیه وهی پرچم و پؤشینى جل و بهرگی فراوان و گؤرانی شتوازم، نهو بهر ده وام هیرشی ده کرده سهرم تا نهو کاته ی حیجابته که م ناشکرا کرد، نهو ده مه پییان و وتم که تؤ منافقی، من به م کاره م رویه کی خرابی نیسلام نیشان ده ده م و کاتئ که دایکم به مه ی زانی فشاری خسته سهرم تا حیجابته که م دیسان لابرده نا لهو کاته وه ژیان به ته واری شتوا، له بهر نه وه متمانم به هیچ شتیک و بریاریک نه ما که ده ری بکه م، ههستم ده کرد که من بی جل و بهرگم و من دوو که سایه تیم هه یه و خوی گوره ش لؤمهم ده کات که ناتوانم بهرگری له راستی بکه م وه له ده ره نه نجامی نه م کؤسپه گوره یه هه ژانی متمانم به دایکم و خوشکه کانم من دهستم دایه کؤمه لئ کرداری پیچه وانه و به پابه ندی نه مامه وه، من بؤ شه نجامدانی نه م کردارانم ههستم ده کرد که گونا هبارم، له بهر نه وهی که من لیتیان رازی نه بووم، به لآم شه مه تهنه ههستیک بوو، چونکه من که سیکم نه ده دی که پشتیوانیم لیّ بکات، پاشان قؤناعی زانکوّم ته و او کرد، لهو بواره دا کارم کرد و هه ندئ جار گریانیکی زؤر و دابران له دنیا یه خه ی پیّ ده گرتم.

من داوا له هه موو دایکان و باوکان ده که م که هاوکاری رؤلّه کانیان بکه ن، من نامؤژگاری برایان ده که م به تاییه تی، چونکه کاریگه ریان لهسه ر خوشکه کانیان زؤرتتره.

گەرانەوہى ھەموو کارەکان بۆلاى خودايە

ئەمە ماناي ئەو پشت بەستەنەيە، كە پيويستە فيرى بين و پيويستە لەناخماندا جيگير بيت لەبرى ئەو غەم و پەژارەيى يەي، كە كۆنترۆلى لاوان دەكات لە تەمەنى ۲۰ سالىدا لە ترسى ژيانى داھاتوو، پشت بەخودا بەسە و ھۆكارەكان لەدەست مەدە، بەم ئاسانى يە زۆرىك لە گەرفەكانت چارەسەر دەبيت و ھيىز و بتەويەكت چنگ دەكەويى بۆ روبرو و بونەويان.

خوازيارم لە خوینەران كە سور بن لەسەر پشت بەستن بە خودا، ھۆكارەكان بەرپى بكە و ئەو كارانەي كە پيويستە رايان پەرينى بەجيان بەيئەنە و گريى بەستى و كالت لەگەل پەروەردگارت بەسە بە پەيغى (حسبى الله ونعم الوكيل) إن شاو الله پەروەردگار ھەرگيز شەرمەزارت ناكات...

شەرم: الحياء

باس لە يەكيتك لە رەوشتەكان دەكەين كە كارىگەرى يەكى زۆرى لەسەر تاك و خيزان و كۆمەلگە ھەيە . كەسيك نى يە لەسەر زەويدا و پيويستى پيى نەبيت، وە ھىچ خيزانى نى يە ھەر پيويستە تيادا دامەزراو بيت، كۆمەلگەش نى يە كە بەبى ئەو بتوانى بژى، گەر ئەم رەفتارە لەدەست بەدين زۆرىك لە توژى لاوانمان لەدەست دەچيىت، ھەروا ئە گەر ئەم رەفتەمان وون كرد لە نيوانماندا ئەوا زۆر شت لەدەست دەدەين، ئايا زانيمان ئەو رەفارە چى يە ؟ ئەو رەفتارە شەرمە...

پيغەمبەر (ﷺ) دەربارەي شەرم بۆمان دەدويى با چاويك بە پەيغەكەيدا بگيرين كە چەندىن واتەي جوانى لى بەدى دەكرىت (باوەر شەست و شتيكە، يان حەفتا و شتيك لەقە، بەرزترينيان ووشەي لا الە الا الله و نزمترينيان لا بردنى دركيكە لەسەر پيگادا ھەروەھا شەرم بەشيكە لەباوەر)^۱ (شەرم و ئيمان زۆر ليكەوہ نزيكن، گەر يەكيكيان ھەلگيرا و نەما ئەوي ديكەشيان ناميىتت).^۲

۱- بوخارى و مسلم لە ئەبو ھريرەوہ.

۲- ابن عمر لە جامع الصغير.

(شهرم هه مووی چاکه یه)^۱

(شهرم تنها به چاکه دیت)^۲

(نوهی که مرۆفه کان له په یفتی پیغه مبه رانی پتی گه یشتوون نوه یه گهر شهرمت
نه بوو چی ده که یت بیکه)^۳

هه موو ناینی رقتاریکی هه یه رقتاری ئیسلامیش شهرمه^۴

نایا ئەم چەند فەرموودە یە پیغه مبه رتان (ﷺ) دیت که تیایدا نرخى شهرمان بو رون
ده کاته وه و باس له کاریگه ری شهرم ده کات له کۆمه لگادا، به راستی پیغه مبه ر (ﷺ)
پیشه نگى ئیمه یه لهم ره فتاره دا ئەو زۆر شهرمن تر بووه له کچ له کاتی بوکینیدا).^۵

زۆر فەرموودە ی پیغه مبه ر (ﷺ) هەن که جهخت ده که نه وه سه ر ئەو ره فتاره ی
له نیتوماندا وون بوه و زۆر تیکیش له لاوان وونیان کردوه.

بوچی شهرم به تاییه تی؟ ئەی کوا لقه کانی دیکه ی ئیمان؟

خوشک و براکانم مبه بست له مه نوه یه که شهرم ته وای لقه کانی دیکه کۆنترۆل
ده کات وه که ئەوی که پیغه مبه ر (ﷺ) له کۆی په یفه کانیدا هیناویه تی ئەو تا که وشه یه ک
ده فەرموئ که هاوکاریت ده کات له سه ر کۆنترۆل کردنی لقه کانی دیکه ی ئیمان که بریتی
یه له شهرم، تو گهر شهرمت هه بیئت درۆ ناکه یت، هه روه ها گهر شهرمت تیدا بیئت ئەوا
هه رگیز به خراپه باسی کهس ناکه یت، گهر شه مت هه بیئت ئەوا نازاری دایک و بابت
نا ده یت، گهر شهرمن بیت واز له نوێژ ناهینى، گهر شهرمن بیت شانازی به دروشه کانی
ناینه که ت ده که یت...

۱- عمران کوپی حصین له طهرانی و سن ابی داود.

۲- بوخاری و مسلم له عمران کوپی حصین.

۳- صحیح بوخاری و مسندی امام احمد.

۴- ابن ماجه و طهرانی.

۵- بوخاری و مسلم و امام احمد له مسنده که یدا.

مانای شهرم چی یه؟ په یوه نډی نیوان شهرم و ژیان چی یه؟

له راستیدا په یوه نډی یه کی سهرسورپهینهر له نیوان شهرم و ژیاندا هیه هر کاتی که شهرمت زور بوو ژیانته باشر ده بیته، ته ووترین کهس له ژیاندا نهو که سدی که شهرمی ته وای هیه بیته...

خوشک و براکام شیوازه کانی شهرم زورن و له بهر زوریان نزیکه که ناین همووی بیته شهرم ههروهک زانایان وایان گوتویه بو پشته راستکردنه وهی نهو فهرمووده ی پیغه مبهرا (ﷺ)، که ده فهرمووی: (هر ناینی په وشتیکی تایبه تی خو ی هیه و په وشتی نیسلامیش شهرمه).

شهرم چی یه؟

شهرم وهک نه وهی که زانایان پیناسه یان کردوه په فتاریکه که ده بیته هو ی دورکه و تنه وه له خرابه نه گهر چی که سیش نه تبینی نه مه پیناسه ی شهرمه: سوزیکه دهرونی پی دور نه که ویته وه له بی ناپرووی، کاتی که خوت ده بینی که ناتوانی کاریکی خراب بکه بیت بزانه نه وه شهرمه که ریگهت پی نادات.

جیاوازی چی یه له نیوان شهرم و (الخجل): شهرمه زاری، یان ته ریق بوونه وه):

زوریک پینان وایه، که (الخجل) شهرمه، یان به شیکه له شهرم، به لام له راستیدا (شهرمه زاری) پیچه وانه ی شهرمه، زور جار ته ریق بوونه وه هوکی که می یه له که سایه تی مروفا به جوړی، که هه ست ده کات له کهسانی ده ورو بهری لاواز تره و نهو ناتوانی رو به رویان بیته وه نه گهر کاریکی هه له شی نه نجام دابیت وه نه مهش جودایه له شهرم، شهرم: هه ستیکی هه لقلوله له هه ست کردن به به رزی و گوره یی نه فس نهو کاته ناخی خوم به بهرز و بلند ده بینم که شهرم بیخه ناو شتی که م و بی ریز. پیای به حدیا شهرم ده کات له وهی زینا بکات، یان درو بکات له بهر نه وهی که پیی باش نی یه له نیو نهو کاره نزمانه دا بیته، به لام پیای شهرمه زار گهر هلیکی بو هه لیکه وئی که کاریکی واکات بی نه وهی که سیک به دی بکات نه واکاره که ی نه نجام ده دات...

خوشک و براکامم به پراستی من زور کار یگهرم به یه کینک له گه وره که سانی ئیسلام نهویش که سایه تی عوسمانی کوری عه فانه (رضی الله عنه)، که به شهرمنی ناوبانگی دهر کردوه به جوړی که پیغه مبهه (رضی الله عنه) هه والمان پی ده دات، که (له زوری شهرمنیدا فریشته کان شهرمی لی ده کهن).^۱

خوازیارم که په ورو دگارم به دیداری شادم بکاتوه هه تا نهو پیاوه ببینم که فریشته شهرمی لی ده کهن، به لام نه م پیاوه شهرمه که ی نه بوو بوویه هوی پښگری کردن له داواکردنی مافی خوی به لکو دا کوکی له مافی خوی ده کرد و نه مهش پیچه وانهی شورهی یه.

من ده تانبه مه سهر خالیکی دیکه که نهویش نه مه یه:

**نایا شهرم له گه ل له دایک بوونی مرقفه کاندایته کایه، یان دهگری
دهسته بهری بکه یته؟**

به لئ خوشک و براکامم هه مومان له سهر فیتره ت له دایک ده بین فرموده یه کی پیغه مبهه (رضی الله عنه) هه یه که تیایدا ده فرموئ (زانیاری به فیر بونه و نارامیش به نارامگری یه).^۲

هه روه که نه وه ی، که پیغه مبهه (رضی الله عنه) بیمان به فرموئ که هیچ په فتاریک نی یه که تو نه توانی دهسته بهری بکه یته گه نارامت هه بی فیری نارامگری ده بیت وه گه دروزن بیت به راهاتن ده بیته راستگو وه گه شهرمن نه بیت نهوا به مه شق کردن ده بیته که سیکی شهرمن، هه نه وه نده به سه که له یارانی پیغه مبهه (رضی الله عنه) فیرین که دخی نهوان له پیش ئیسلامدا زور جودا تر بووه له دوی ئیسلامیان، به لام کاتنی که وابهسته بوون به ئیسلامه وه په فتاری نه م ناینه یان له خو گرت.

۱- امام احمد له مسندکمی له عایشه (رضی الله عنها) ده بیگرتنه وه .

۲- له جامع الصغیر له نبو درداره .

چەند چىرۆكىكى راستەقىنە

بەختەۋەرى راستەقىنە لەۋەدايە كە ملكە چى خوداى گەۋرە بىت و شەرمى لا بىكەيت ، شەرم
كردن ئە پەرۋەردگاردايە

من ناوم شەرىفە... پىم خۇشە ئەزمونى خۇمتان لەو پەرى لارى يەۋە بۆ ئەو پەرى
راستى بۆ بگىرپمەۋە... لە راستىدا من ۋەك زۆرىك لە لاۋانى دىكە دەۋيام، ژيانىكى بىن
باكانە دەۋيام، ھەرچىم بويستايە دەمكرد ئەگەر چى لەھەر جىگايە كدا بوايە، پەنگە
گەشەسەندنى يەكەم تا رادەيەك ئىسلاميانە بويى و كەس و كارم سوور بوون لەسەر
ئەۋى كە من لەسەر پەرۋەردەيەكى پابەندى بە ئاينەۋە گەۋرە بىم و پىبگەم، من لەسەر
خوپرەۋشتى باشو سەقامگىرى و پابەندى و پارىزگارى و بەردەۋامى دان بە نويژەكانم
پاھاتم، تا ئەو كاتەى كە گەۋرە بووم و كەسايەتيم بە ئەنجامدانى چەند ھۆكارىكى زۆر
دەستى كرده گۆران لەۋانە: خويىندن من لە قوتابجانەى زمانە جياۋازەكان بووم، قوتابى
ھەرچى يەكى بويستايە دەيكرد ۋەك سوكايتەى كردن بە مامۇستا و ھەندى جار لىدانى،
جگەرەى دەكىشاۋ ھاۋەلى كچانى دەكرد، بەراستى ئەمە برىتى بوو لە كەسايەتى
خۇشەۋىست و زال لە قوتابجانە بەم شىۋەيە و بەم پىگايەدا لە قوتابجانە و زانكۇدا
تىدەپەرىم، ھەرچىك لە راستى يەۋە دور بىت و بە بىرى ئىۋەدا بىت من ئەنجام دا كە بە
جۆرى بىتتە مايەى گرفت بۆ كەس و كارم و پۇلىس، لەم دۆخەشدا و لە راستىدا ژيان
ھىچ چىۋىكى نەبوو، زۆر دەترسام لەۋەى كە خودا گيانم بكىشى و من لە گىژاۋى خەو
دام، ئەۋا لەسەر تاۋان و خراپە كارى و ئەو دۆخەى منى تىدام دەمەم...

پاش ئەمە چەند ھەلۋىستى رويان دا كەوايان لى كردم بىر لە خۇم و ژيانم بىكەمەۋە...
بۆ نمونە كارەساتىكى ئۆتۆمبىل لە خۇم و ھاۋرى يەكەم رويىدا و كارەساتەكە زۆر گەۋرە
بوو، دەكراتىدا بىرىن و چەندىن نەشتەرگەرىمان بۇكرا، پاش ئەمە باۋكەم لەگەلم دانىشت و
ۋوتى: تۆ ھىچ سوودت بۆ من نى يە، گەر بە چاكى بۇت ئەۋا بۆخۆتە و گەر بە خراپىش
بۇت ئەۋا بەو شىۋەيە دەپۇت، كە بەردەۋامىت لەسەرى، بەلى پاش ئەۋە ھەۋلەم دا كە
لىپرسىنەۋە لەگەل خۇمدا بىكەم، ھەۋلەم دا كە بۆ ماۋەى سى مانگ پابەند بىم، بەلام

که سیټک نه بوو له سهر نهم کارهم هاوکاریم بکات، هم مو هاوړیکانم وهک خوځم وا بوون، به پیچه وانوهه وایان لیّ کردم که جاریکی دیکه له گهلّیان سرگردان بمهوه...

پاشان کومه لّی روداوی دیکه پرویان دا وهک نهوهی که خواوی گهوره چهند ناگادار کردنه وهیه کم پی بدات، یه کیټک له هاوړی هاوته مه نکانم به کاره ساتی نوتومبیل کۆچی دواپی کرد یه کیټکی دیکه یان له پلیکانه کهوته خوارئ و یه کیټکی دیکه ش به گالته وه خوی کوشتبوو...

بهم شیوهیه همر ماوهیهک و که سیټکی نزیکم لیّ ده مرد، دیتم کاتی منیش هاتوته پیشی پاش نهوهی که هاوړی یه کم به خوارندهوهی چهند بریکی زیاتر له مادهی بی هوشکهر مرد، نهو له هم موان به هیتر بوو کاتی نامادهی شیتلّ کاری یه کهی بووم که هیچ ههولّ و هیزیک فریای نه کهوت پزیشکه کان سنگ و سریان کردهوه نهو نه بهرگری هه بوو نه وه لامیک وه نهیده توانی هیچ له خوی بکات نهم هه لویسته هه ژاندمی و وام هینایه پیش چاوم که نیستا گفتوگویهک له نیوان نهو و فریشتهی لیپرسینه وه دا پرو ددات بویه بریارم دا که خوځم دهر باز بکهم و پهند لهم ناگادار کردنه وانوهه وهر بگرم که پهروه ردگار بوم په وانوهه دکات.

له گهلّ هندیّ هاوړی پابه ندمدا دهستم کرده دهر چون، نهوان پروژانی دوشه مه ده چون بو یه کیټک له مزگه وته کان بو وانه خویندن، من له سهره تادا بیروکهی نهم وانانهم لا په سهند نه بوو، بیروکه سهارهت بهم کومه له پابه نده باش نه بوو هه تا پروژیک له گهلّیان ناماده بووم....

نهمه سهره تابه کی راسته قینه و گوزرانیکی ریشالی بوو له ژیانی مندا به پیچه وانوهی نهوهی که له میشکمدا بوو دهستم کرده ناسینی کومه لّی لاری پابه نده، یه که مین وانه که من نامادهی بووم ماموستایه کی جوان بوو، که هم میسه بزه له سهر لیوانی بوو، چهندين هه لویستی جوانی له سیره گتپایه وه، راقهی فرموده ی ده کردو، سهارهت به پروژی دواپی و زیندوو بوونه وه و لیپرسینه وه ده دوا، نهم شتانه زور گونجاو بوون لهم کاته دا بو من و بو بارودوخی دهر ونیم...

من زور به ناخاوتنه کهي کاریگر بووم بویه بریارم دا کهواز لهم وانانه نه هیتم و تهواوی گفتوگوکانی به جی بهیتم نهک هه ره وهی که گوئی بو بگرم، پاش وانه خویندنه که هاوړیکانم به چند لایکی دیکه یان ناساندم، دیتم نهوانه کومه لیکي زور نایابن و بهیه که ده گن و یاریش ده کهن و نامادهی وانه خویندنیس ده بن و نانی نیوارهش له دهره وه ده خون، من دیتم که نه مانه ژیانیان زور خو شه و بهو شیوه یه نالوز نین که من ده مزانی، نهوان نویژیش ده کهن و یاریش ده کهن و نامادهی وانه ی زانستی ده بن و هه ولی بانگ کردنی که سانی دیکه ش ده دن و زور به جوانی ژیانیان ده گوزه رینن و کاته کانی بی کاریان به خوشی به سه ده بن منیش بریارم دا وه که نهوان و اجم له بهر نه وهی منیش لهوان که مترنیم به لی دهستم دایه به رده و امی دان له سه روانه کانم و خویندنی قورنان و نیتر زانیم که پیویسته چون بژیم، من دوخه کهم دی که زور گران نی یه و نه مه نهو ژیانیه که په روه ردگار بو نیمه ی دهوی که پیویسته به شیوه یه ک تیایدا بژین که هه رتاوی برین نامادهی دیداری خودا بین، هه رکه س دیداری خوی پی خوش بیت خوی گه ورهش دیداری نهوی پی خوشه، به لام کی له نیمه پی خوشه به خودای خوی بگات؟ که س مردنی خوش ناوی، که س باسی مردنی خوش ناوی، که س بیر له مردن ناکاته وه، به لام کاتی که بیر لهم په یقه ده که یته وه ده بینی که نه مه راستی یه و نه مه یه که په روه ردگار بو نیمه ی مده بسته.

به لام من پاش نه وهی که به ویسی په روه ردگار پابه ند بووم خویندنی کولیژم تهواو کردو، له گه وره ترین نوسینگه ی پیداچونه وهی حیسابات له میسر بو ماوی یه ک سال کارم کرد، پاشان وازم لی هینا و له کومپانیایه کی دیکه کارم کرد که نیستا خوم بو نه وه ناماده ده کهم که له کومپانیایه کی بیانی بیه به ریوه بهری فرشته نی ناوچه کانی روزه لاتنی ناوه راست، نه م کومپانیایه له تهواوی جیهان لقی خوی هیه دیاره نه مه ش به ویستی خوی گه وره بوه به وهی که نیعمه تی نیمانی رژانده به سه رمدا...

﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ تَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴾ الطلاق: ۲

به کورتی من لهم نه زمونهم دهرچووم... بهخته وهری راسته قینه له ملکه چی خوی گهوره و شهرم کردن له پروه ردگار هوهیه، وه لاوانی پابه ند پیویسته همیشه باشر بن له خه لکی...

چهند شیوه و نمونه یه که له بی شهرمی له نیو کومه لگهی لاوان دا به دی ده کهین و خوازیارین بگورئ و کوتایی پی بیت...

۱- دیسکو ۲- پیا هلدانی کیژان له شه قامه کاندای.

گرفتی پیا هلدانی کیژان زور ناشیرینه، به جوړئ همو خه لکی له گه لیدا هلس و کهوت ده کهن... له سیره دا هه لویتستیک هیه که په یوه سته بهم گرفته وه، شان دیک هاته لای پیغه مبر (ﷺ) بو نه وهی که به یعتی پی بدین، له نیویاندا پیاریک هه بوو به ناوی قهیس، نه وان له ریگه یاندا بوون بو لای پیغه مبر (ﷺ) قهیس له یه کیک له ریگه کانی مه دینه دا لایدا، به لای کچینکدا و پیایدا هه لدا، بو رژی دواتر رژیشتن بو به یعت دان پیغه مبر (ﷺ) یه که به یه ک سلاری لی کردن و کاتی نوبه ی قهیس هات حه زره ت دهستی گوشارد و ووتی: (تو هاوه له کهی دوتینیت)، واته: تو نهو که سه ی، که رژی پاردوو کاره خراپه کهت نه نجام دا پیغه مبر (ﷺ) له رویدا سور هه لگه را نه ویش به په له به ره و روی رایکرد و پی ووت: نهی پیغه مبری خوا به یعت تم لی وه ریگه سویند بی که هه رگیز کاری وان کهم و پاش ماوه یه که حه زره ت رازی بوو...

سه رنج بده! حه زره ت (ﷺ) نهو به یعت به ره رچ ده داته وه، دۆخه که سامناکه...

دۆخه که سامناکه نهی خوشک و براکام، وه پرواناکه م کهس به مه رازی بیت که له به رامبر دایک و خوشکه کهی نه نجا بدری...

ههروه ها شیوازیکی دیکه ی بی شهرمی بریتی لهم خاله

۳- کیشانی نیرگه له له لایه ن کیژانه وه.

۴- نابه جی ی پۆشاک که جل و بهرگی نوستن له سهر روی دوکانه کان به دی ده کهین.

۵- نه وهی که لهم رژیگارهی نیتمه دا په ره ی سه ندوه نه وهیه که لاوان یه کتری ده دوتینن له سهر نینته رنیت به جوړئ که شایسته ی باس کردن نی یه، من داوا له و کوپ و کچانه

ده کهم که کاتئ ئه م کاره ئه نجام ده دهن ئه وه بهیننه پیتش چاری خوځیان که کاتئ ئه م قسه نابه جئ یانه ده کهن دایکیان، یان باوکیان گوئی لئیانه.

که واته پیت چۆنه که خوای گه وره گوئی له قسه کانتته و ده بینئ ئایا شهرمی لئ ناکه یت؟

به کورتی: نمونه یه کی باشتان بۆ ده گپرمه وه له شهرمی ژن و پیاویک له مامه له و هه لئس و که وتیانان... موسی و کچی پیاو چاکیکی له خوا ترس ئه م به سه رها ته له سوره ی قصص دا هاتو وه که کاتئ موسی له ده سته ی فرعه ون هه له ات، ئایه ته ده فهرموی:

﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ﴾ القصص: ۲۳، دوو ئافره ت له لاره وه ستاون و موساش

ده ست به جئ به ره و رویان رۆیشت و پرسیری لئ کردن (قال ماخطبکما قالتا لا نسقی حتی یصدر الرعاء و أبونا شیخ کبیر) گرفت چی یه وتیان ئیمه گرفتیکسی وامان هه یه، موسی شهرمه که ی وای لئ نه کرد که هاوکاریان نه کات، به لام پاش ئه وه ی که له کاره که ی لئ بویه وه لئیان دور که وته وه... (فجاءته احداهما تمشی علی إستحیاء قالت إن أبی یدعوك لیجزیک أجر ما سقیتم لنا)، واته: رۆینه که ی به شهرمه وه بوو ووته کانی به شرم و جو له کانی به شهرمه وه بوون خوشک و براکام ئه مه ئه و شهرمه یه که ئیمه ئه مانه وی... .

شهرم کردن له خودا پیویسته گه وره ترین شت بیت که بوونی هه بیته... ئه ی که س و کاره کافان، ئه ی که چه ئازیزه کافان... گهر له دنیا شهرم له خودا نه که ی، ئه ی ئیمه چی بکه ین له رۆژیکدا که له ژیر چنگیداین؟! له کاتی کدا که ده فهرموی: ئه ی به نده که م... بیرته ئه و گونا هه ت کرد... په یامه که ت بخوینه وه ئه ی به نده که م... وهرن با له دنیا دا شهرم له خودا بکه ین تا له دوا رۆژدا پیروزیایمان لئ بکریت.

مه به ست

پرسیار ئه مه یه: مه به سته تۆ له ژیاندا چی یه؟ ئامانجت چی یه؟

له راستیدا که سانیکی زۆره دن به تاییه تی له تویری لاون، که نازانن له م ژیانده دا چی ده که ن و هه ر ئه وه نده ده زانن که ده لئین، ئیمه ده ژین و ده خوین و ده خوینه وه و کار ده که ین و خیزان پیکه وه ده نیین و ژیان ده گوزه رینن...

ئهمرۆ سه بارهت بهم کیشه یه ده دوتین، نایا راسته تو به بی مه به ست و بهم شیوه یه بژیت؟ یان پتویسته چند نامانج و مه به ستیکی دیارت له ژياندا هه بیته، با من به پاشکاو ی له گه ل ئیوه بدویم ئهم بابته به زور و به تایبه تی ئاراسته ی چین و تو یژی لاوان ده کری بۆچی؟ له بهر ئه وه ی که گه وره کان وایان داناوه که نامانجی خویان له ژياندا دیاری کرده، به لام تو یژی لاوان ئه وانن که زیاتر لهم کاره دا شوینی مه به ستن، ئه ی که واته نامانجه کانی تو له ژياندا چین، ئه ی حکمه تی بونی تو لهم ژيانه دا ده بی چی بیت؟

پتویسته تو ئه وه بزانیته که گرنگترین شت له ته مه نی تو دا لاویته، ئه مه ش جوانترین قو ناغی تو یه له ژياندا، ژيانی مندالی ته ندروستی یه و ئه قلی تیدا نی یه و به سالآچونیش حکمه ته و لاویته تیدا نی یه، به لام ئه وانسه که خاوه ن ته ندروستی و ئه قلیکی پیگه یشتون ئه وه چینی لاوانن.

له بهر ئه وه گرنگی دانی ئیسلام و پیغه مبه ر (ﷺ) به لاوان شتیکی سه یر نیسه که ده فهرمو ی: (بی یه کانی ه یچ به نده یه ک له شوینی خویان جیا نابنه وه له رۆژی قیامه تدا هه تا پرسیا ری له چوار شت لی نه کری: ته مه نی له چیدا به سه ر برد، لاویته ی له چیدا تاقی کرده وه، له و مال له ی که هه ببو به چی په یدای کرد و له چیدا به خشی، ئه و زانسته ی که هه ببو چ کاریکی پی کرد).

سه رنج بده تاوتوای ته مه نت پرسیا رت لی ده کریته، ساتیک ئاوا و رۆژیک ئاوا، ساتیک بهم شیوه یه و رۆژیک به و شیوه یه، ئهم پرسیا رانه چند دژوارن، بیته پیش چاوی خو ت که سیک هه موو ته مه نی به بی نامانج و ناسنامه به سه ر بر دی، سه رنجی ئه وه ش بده پاش ئه وه ی پرسیا ری ته مه نت به شیوه یه کی گشتی لی ده کری پرسیا ری ژيانی لاویته شت به تایبه تی لی ده کریته!!!

ره نگه بللی نایا من پرسیا ری هه موو ته مه نم لی نه کرا و ئه ی بۆچی دو باره پرسیا ری قو ناغی لاویته ی لی ده کریته وه؟ به لی له بهر ئه وه ی که ئه مه گرنگترین قو ناغی ژيانته.

له بهر نه وهی که قورئان ده بینین که به شیوه یه کی نا سروشتی بایه خی داوه به چین و تویدی لاوان بو نمونه ده بیننی که خوی گه وره یاساکانی نم گه ردونه ی له بهر خاتری شه ش تا حموت لاو گوړپوه بیننه پیش چاوی خوت!! دوخی نم گه ردونه به خاتری هندی لاو ده گوړی، به لئی په روه ردگار ده ربارهی پیایو نه شکوت ده فرموی: ﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿۱۳﴾ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ ﴿۱۴﴾ الكهف: ۱۳ و ۱۴.

فتیه: گه نجانیك بوون واته تمه نیان له نیوان ۱۶-۱۷ سالیدا بوو بارودوخی نم گه ردونه یان بو ده گوړدری: ﴿وَتَرَىٰ الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوُّرُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ هُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ﴾ الكهف: ۱۷ واته: خوی گه وره له خور پاراستنی و نه شکوتیکی بو رام هینان، کاتیک روژ هله دهات به لای راستی نه شکوته کهیدا ده دا، کاتیکیش ناوا ده بوو له لای چه پی ده دا، گه رمای خوریان نه ده گه یشتی که لاشه یان پیی تیک بچی به تایه تی له بهر زور مانه وه یان، نه مهش له بهلگه روون و ناشکراکانی خوایه له سهر توانا و به زه پی خوا. نه وهش ابراهیم (علیه السلام) لاویکی دیکه یه که بارودوخی نم گه ردونه له پیناوییدا ده گوړدری و کاتی فری ددریته نیو ناگره که وه تمه منی تنها ۱۶ سالانه: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُرْ أَهْلَكَ مِنَ الْجِبَالِ فَاصْدُرْ لَهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَخُذْ مَعَكَ كَهْفَ هَارُونَ وَدَاوُدَ إِذْ أُنزِلُوا مِنَ الْجِبَالِ فَاصْدُرْ لَهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ﴾ الكهف: ۶۹.

من نم په یقه ده نیم هه تا توی لاو بیزانیت...

لاوانیک زور به ریزن لای په روه ردگار توش وه لاویک له پلهو پایه ی خوت دامه به زینه، شوره پی یه که تو له ژیا نه دا نامانجیکت نه بی، هه میسه له خوت بپرسه نایا نامانجی من له ژیا نه دا چی یه؟

بۆچی من له م دونيايه دا ده ژيم ؟ نايا ته نها بۆ خواردن و خوار دنه وه و، پاشان ده مرم ؟
 نايا نه مه شياوه ؟ نايا تو ده ژيت و نازاني که بۆچی ده ژيت ؟

به و نره يه و ا قوتا بخانه م کو تايي پي هينا و له کوليز و هر گيرام و، پاشان قوناغي
 کوليزيش ته و او بو دواتر له شويتنيک دامه زرام و ده ستم کرده کارو سامان و دارايي يه کم
 کو کرده وه و خيزانم پيکه وه ناو، پاشان ده مرم... نايا نه مه گونجاو و شياوه !!؟

چهند نمونه يه ک ده باره ي نامانجي لاوان

عەلى كورپى ئەبو تاليب (ﷺ) شەوى كۆچ لە جینگەى حەزرەت دەنوئ و تەمەنى
 تەنها ۲۰ ساله، پيغه مبه ر (ﷺ) ديتى که بۆ ئەم کاره شياوه پيى سپارد.

ئەسمای كچى ئەبو بكر... خۆراك دەگەينيتە پيغه مبه ر (ﷺ) لە ئەشكەوتى (شور) و
 هەل دەستى به بينينى رۆلنيكى گەوره له كۆچدا له كاتيكدا که تەمەنى تەنها ۲۳ ساله !!

موصعبى كورپى عومەير... پيغه مبه ر (ﷺ) وهك بالوتيزيك دەينيرى بۆ ناو دانىشتوانى
 شارى مەدينه، چونکه ئەو مامۆستا و قورئان خوین و داعى بووه... تەمەنت چەندە ئەى
 موصعب؟ تەنها ۱۸ سال !!

معاژى كورپى جەبەل... پيغه مبه ر (ﷺ) دەينيرى بۆ ناو خەلكى يەمەن... تەمەن
 چەندە ئەى معاژ؟ ۲۰ سال !! ئەمه چى يه !! ئەوهى که دەمهوئ بيليم ئەى چينى لاوان
 ئەوه يه که:

تۆ زۆر زۆر به پيژى، که واته بۆچی له پيژى خۆت که م دە که تەه وه و به بى نامانج
 ده ژيت !!؟

من بۆچی وا ده ليم؟

له بهر ئەوهى که من ئەبينم کۆمه لگه که مان به ده ستي ژماره يه ک لاوه وه دە ناليني که
 به بى نامانج له پيناويدا ده ژين، هەر رۆژهى گازينو يه کى نوئ داده مه زرى، گازينو کان
 بونه ته زۆر ترين ئەو پرۆژانهى که جى بايه خن، بۆچی؟ له بهر ئەوهى لاوان بۆ زياتر له چەند

کاترميری تيايدا داده نيشتن، زور جار به توتومبيله کم تیده پهرم کومه له لويک لهو گزينويانه دا به دی ده کم که له تمه منی خونچميدان، به داخوه بو شهوی که هه نديکيان ياری ده کهن و هه نديکی دیکه يان، به بی هو خيال بردونی.

زور به داخوه م بو کيژانينک که غه می گوره يان له ژياندا دواين جور و مؤديله کانی مکياژه، فلانه کچ شهوی کړی، وه يان ده مهوی بچمه ده ری بو کړینی نهو جوره پوښاکه ...

نایا نه مه شياوه!!

نایا نه مه شياوه که هه موو په ژاره يه کی کيژانينک شهوی له ژيانيدا که جوانه، يان نا ؟ نایا نه مه شياوه که لويک تنها مه بهستی نهو بی که فلانه کچ سه رسام بکات ؟ نه م نمونانهم به داخوه به چاوی خو م دیتوه ..

لويک به بی ناوات له خواردن و خوار دنه وهيدا پشت به کس و کاره کی ده به ستی و نایه وی داهاتويه ک بو خزی ساز بدات، کچانیش هه موو مه به ستی کيان شهویه که به خیرایی شوو بکن، به لام بوچی ؟ له بهر شهوی هه موو کيژان شوو ده کهن و ژيان به م شيوه يه به رده وام ده بیټ.

ناکړی نیمه له نیو نه م بو شایی یه گوره يه دا بژین شهی لاوان وه نایټ به م شيوه يه کومه لگا پټک به یین و بنیاتی بنین.

نایا ده زانی که زانیانی کومه لئاسی ده توانن که توانای کومه لگه کان له سه ر به رده وامی و گه شه کردن دیاری بکن و ده توانن شيوازی کومه لگا دیاری بکن ؟ پاش چند سالیټک و پاش چند سالیټک نه م کومه لگایه ده روخی و نایا نه م زانیان چي ده کهن ؟

نه وان دیراسه ی باری ژيانی لاوان و بایه خدانیان به ده وروره يان ده کهن، گهر لاویان به بی ناسنامه و نامانچ دیتوه، نهوا بو یان ده رده که وی که نه م کومه لگایه دواي هینده سالی دیکه ده که وی و نهوانیش کاره کانیان زور به وردی نه غام ده دن ...

نه م په یغه بریتيیه له شیکاری زانیان نه وان هی که بایه خ به بارودوخی ژيانی لاوان ده دن له کومه لگای روژناوایدا ...

له م مانایه دا چیرۆکیکی نویتان بۆ ده گپرمهوه...

موسلمانان له شاری نهنده لوس ۸ سده مانهوه لهو ماوهیه دا سهر زهوی، یان پر کرد له شارستانیته و زانیاری و ناین و پرتوگالیه کان به بوونی موسلمانان له نهنده لوس پازی نهده بوون، ههولیان دا که دهریان بکهن بهرهو وولاتی رۆژئاوای عهره ب، نهوان چیان کرد ؟ نهوان دیراسهی کاره پر بایه خهکانی لاوانی موسلمانان کرد له نهنده لوس، وه بۆنهم مه بهسته چند سیخۆرپیکیان نارده ناوچه که، رۆژیک ژماره یه که لهو سیخوړانه چونه نیو کۆمهله لاویکه وه و دیتیان که مشت و مریانه بهخته وه بوون و رۆیشتن تا له کیشه که بکۆلنه وه دیان که نهم دوو لاوه له سهر ریکه خستنی فهرموده کانی (صحیح البخاری)) ناکۆکن، گه پانه وه و ووتیان نهم نومه ته ئیستا ناروخی، سالانیک تیپه ری و جاریکه دیکه سیخوړه کان گه پانه وه لاویکیان دیت که هیشتا سه باره ت به زانست و زانیاری و ناین ده دوی جاریکه دیکه شه به بیئ نومییدی گه پانه وه، پاش چند سالیکی دیکه گه پانه وه و لاویکیان بینی که ده گریا، لییان پرسی نه وه بۆ ده گریت ؟ له وه لامدا ووتی هاوری کچه کهم به جیتی هیشتم، سیخوړه کان گه پانه وه بۆ شوینی خویان و ووتیان ئیستا ده توانن سهر که ون به سهر موسلماناندا، به لئ موسلمانان روخان و زۆر به ناسانی له نهنده لوس ده رکران و پاش ۲۵ سال هه موو شتی به ته وای کۆتایی پی هات و جاریکه دیکه ناوی نهنده لوس نه هاته هه ژمار...

نه ی لاوان... کیشه که مه بست و نامانجه... نایا تۆ له ژیانندا نامانجیکت هدی، یان نا؟

نهو هۆکارانه چین وایان له لاوان کردوه که ههست به بهرپرسیاریتی نه کهن، یان نه یانه وی بیگرنه نه ستۆ؟

لیره دا کۆمهله خالیکه دیاری کراو هیه که هۆی نه بوونی نامانجن له ژیاندا که بریتین له (لاوازی خواست و له دهست دانسی متمان به خو بوون و نادیا ری پیشهنگ و له دهستدانی ناوات به هۆی نیوهنده وه)...

بەلام لە پاستیدا ھەموو ئەم ھۆکارانە راست نى يە بکرىتتە بيانوويەك كە ويژدانى ھەر لاويكى پى ناسودە بيت و ژيانى خۆى بەبى ھىچ نامانج و ئاواتى پى بکاتە بيانوو.

تۆ سەيرى كەسيكى وەك ابراهيمى كورپى ئەدھەم بکە، ئەو يە كىك بوو لەو كەسانەى كە زۆر لەخودا ترساو و لەسەرەتاي ژيانيدا لاويكى نازدار و خۆش گوزەران بوو، لە يەككە لە رۆژەكانى ژيانيدا دەلەيت: سواری ئەسپەكەم دەبوم و ئاسكىكم پراو دەنا لە رىگەكەمدا، لەم كاتەدا پىرە پىاويكم دى و ھەوسارى ئەسپەكەى گرتم و ووتى ئايا تۆ بۆ ئەمە خولقيئىراوى؟ ئايا بەمە فەرمانت پى دراوہ ؟ ئايا تۆ بۆ گەمە و كات بەسەر بردن خولقيئىراوى؟

لەبەر ئەو ئەى لاوان، نامانجەكان لە ژياندا كىشەيەكى سەرەكە كە دەبن، يان نا و ئەمەش وام لى دەكات كەسەر لەنوئى ئەم پىرسيارە دوبارە بکەمەوہ؟

ئىمە بۆچى خولقيئىراوين؟ ئايا بۆ ئەو خولقيئىراوين كە بھۆين و بھۆينەوہ و بىينە خاوەن مال و مندال و، پاشان بىرين؟، يان ئىمە بۆ شتىكى دىكە خولقاوين؟

زۆر جار ئىمە كەسانىك دەبىين كە ھاتونەتە ئەم دونيايە و ژياون و مردون و نازانن بۆچى خولقيئىراون ئىمە نمونەيەك دىنينەوہ ئەفلاتون دەلەيت: خودا گەردونى دروست كرد و، پاشان لەبىرى چوئەوہ لەبەرئەوہيە كە مرۆشەكان زۆرانباز دەكەن و ھەندىكيان ئەوى دىكەيان دەكوژى وە رۆشنىبىرىكى دىكە دەلەيت: ئەم گەردوونە ھىچ نى يە جگە لە يارى يەكى گەورە، بىنە پىش چاوى خۆت كە ئەم گەردوونە ھەمووى بۆ يارى و رابوادن بيت، وە يەككىكى دىكەى وەك: ئىليا ئە بو ماچى دەبىين كە دەلەيت:

جنت لا أعلم من أين ولكن أتيت...

ولقد ابصرت أمامى طريقا فمشيت...

. وسأبقي سائرا إن شئت أم أبيت...

. كيف جنت؟! لست أدري!!

نهمه فه لسه فه ی ژيانی بی مه بهسته

به لآم نهم په یفه دروست نی یه که په یفی لایکی موسلمان بیټ تو مه بهستیکت بز
دانراوه، خوای گورهش ده فرموی: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا

لِيَعْبُدُونِ ﴾ الذاریات: ۵۶

به لی نهمه یه نامانج!

واته له م گهردونه دا بڑیت و نامانج رازی کردنی خودا بیټ.

نهی چین و توژی لوان وهرن با له ژيانی خو ماندا نامانجکی گوره دیاری بکهین که
ناوی رازی کردنی خودایه و چند لقیکی زوری لی ده بیتهوه، به لآم مه بهستی من له ژياندا
بریتی یه له رازی کردنی خوای گوره.

من نهم له یاده که رۆژنامه نویک گفتوگو یه کی له گه ل یه کی له یاریزانه
به ناوبانگه کان نه نجام دده و پی ووت: نهی کاپن فلان نایا تو نومیدت چی یه له ژيان ؟
یاریزانه کهش ده لیټ: که بجمه به ههشت، رۆژنامه نوسه کهش ده لیټ: نا من سه بارهت به
نومیدت له ژيان ده دویم: نهویش ده لیټ بجمه به ههشتهوه رۆژنامه نوسه که ده لیټ من
شتیکم دهوی که بینوسم... نهو ناتوانی که پیشبینی نهوه بکات که نهمه نامانج و
مه بهسته، پاشان پرسیاری کرد که گه رایه کهواته تو بز یاری ده کهیت؟

یاریزانه که ووتی من یاری ده کهم ههتا پاره م جنگ بکهوی و نمونه یه کی به ریز پیش
کهش به جه ماوهر بکه م، کاتی که لوان یاریزانیتی به ریز به دی ده کهن که به ره وشتهوه، به
شیوه یه کی زور جوان مامله له گه ل خه لکیدا ده کات، خوای گوره ده په رستی،
سدر که ووتوه له کاره کهیدا، وابهست دهن پی یه وه و به ممش پاداشتی چاکه ی نهو لوانهم
دهست ده کهوی.

چەند چىرۆكىكى راستەقىنە

چۇن واز لە ئاينەكەم بىنەم من بۇ ھەركۆي يەك بىرۇم ھەر مۇسلمانم:

بەسەرھاتى مۇرۇقىكتان دەخەينە پىش چاۋ كە بارودۇخى ژيانى لە ژيانى ھەر ھەموتان دۇوار تىبوو، ئەو كىژە بەرەگەز ئەلمانى يە، بەلام مەبەستىكى زۆر گەرەي لە ژياندا بۆ خۇي ھەلبۇرادوۋە و ھەولتى بۆ داوۋە وەرن با بەسەر ھاتەكەي بخوئىنەنەو:

من ناوم عالیەيە، مۇسلمانم، نىكەي ۱۲ سالى مۇسلمان بووم ئەمەوى سەرگوزشتەي مۇسلمان بوونى خۇمتان بۆ بگىرمەوۋە من لە يەككىك لە شارەكانى ئەلمانى ژيانىكى سادەم دەگوزەراند وە ھىچ رابردوويەكى گەرەم لەسەر نىسلام نەبوو وە ھىچ شتىكىمان دەربارەي نىسلام نەدەزانى ئەو نەبى كە لە رىنگەي ھەوالەكانەو پىمان دەگەي، وە لە قوتابخانەشدا وا بەرگوتىمان دەكەوت كە ئەمە تەنھا ئاينى عەرەبە.

بەلام ئىمە ھەرگىز وەك ئاين بىرمان لە نىسلام نەكردۇتەو لەبەرئەوۋە كە ئاين لە كۆمەلگەي ئىمە زۆر گرنگ نى يە، خەلكى لە وولاتى مندا بۆ دونىايان دەژىن و بىر لە گرفتى دوا رۇژيان ناكەنەو.

ھەتا ئەو كاتەي كە كۆمەللىكم لە مۇسلمانان ناسى و ئەمەش واى لى كىردم كە زىاتر لە نىسلام شارەزا بىم، دەسەم كىردە خوئىندى قورئان و بەشدارى چەندىن گفتو گۆم دەكرد لەگەل مۇسلمانان و من دەمەوى ھەموو شتى دەربارەي ئەم ئاينە جوانە بزاتم، دواتر ھەندى بنەماي نىسلامىم تاقىكردەو تا بزاتم دەتوانم بەجىيان بەيتم، يان نا ؟ ھەرەك مۇسلمانان نوئىم كىرد و رۇژووم گرت...

پاشان بىرم لە مردن كىردەو، من لەبەردەم خودادا دەوہەستم و لىتم دەپرسى بۆچى مۇسلمان نەبووم ؟ من چى بەئەو بلىتم؟ لەبەرئەوۋە بىرارىم دا كە مۇسلمان بىم، ئەو كاتە ھەوالىيان پىن دام كە دەبى خۇم بشۆم، خۇم شوش و شايەتومان ھىنا، ئەو دەستەواژە قەشەنگەي كە نىسلامى لەسەر پاينە دەكرى، لەو ساتەوۋە دەستەم كىردە نوئىز و ھەردوو سورەي(الفاتحە و الاخلاص)م لەبەر كىرد ھەتا بتوانم نوئىزەكانم بخوئىنم، لەسەرەتادا ھەوالى

موسلمان بوونم به کس نه دا، به لآم دواي ته وه ته وه والتم گه يانده خه لکي، به لآم حيجابم نه پوشي بوو له کاتيکدا حيجاب گرفتيتکي زور دژوار بوو بو من، له ته وروپادا هينده بايه خ به روو کارت ده دري بايه خ به ثاينه که ت نادرې و حيجابيش پوښاکيکي نامؤو سه رنج راکيشه به نيسبته ته وانه وه.

روژنيک له گه ل هاورې يه کي زانکوم که وتينه گفتوگو و ته ووتې موسلمانان به سوز و ميه ره بان نين و نازانن چون تم دونيايه ده روات به رپوه هه والتم پي دا که من موسلمانم، ته و سه ري سوپما و ووتې له وه ناچي که به و شيوه يه بيت!! ناليره وه حیکمه تي حيجابم بو ده رکوت که پيوسته نيتمه خومان داپوشين هه تا بو ده ورو به ري ده رخه ين که نيتمه موسلمانين...

حيجابم پوشي، ته مه زور ساده نه بوو به نيسبته خيزانه که مه وه خيزانه که م له سنوري خوياندا بايه خ به ثاين ناده ن، ه اوسې و که سه نزیکه کاتم پرسياريان ده کرد تم کچه ي نيته چي ده کات؟ بوچي تم پوښاکه ده پوشي؟ له بهرته وه چه ندين گفتوگو ي سنور بر له پيناو تم پارچه قوماشه دا ده هاته ناراهه.

وورده وورده دوچاري به رته نگی ده بووم، له سه ر شه قامه کان پييان ده وتم که وايه پرؤ بو وولاته که ت!! تو شوينت ليتره نايته وه به نيسبته ته وانه وه له ته لمانيا نيسلام هيچ شوينيکي ني يه، پاش موسلمان بوونم به ماويه که، له گه ل لايکي ميسري خيزانم پيکه وه نا له کاتيکدا که هيشتا خويندکاري زانکو بووم، پاشان به ويستي خوا خويندنه که م ته و او کردو بروانامه ي ماجستيرم به ده ست هينا و نيستاش خواهه ني دوو کيژم، کاتي که خوي گه و ره کيژي دووه مي پي به خشين بيرمان له په روه رده کردنيان کرده وه ژينگه له ته لمانيا له بارو شياو ني يه به لکو دوچاري زور گرفت ده بنه وه نيتمه ويستانم تم دو مناله له و گرفتانه دوور بخه ينه وه له بهرته وه برپارماندا که له ميسر له نيو کوشي که س و کاره موسلماننه که يان په روه رده يان بکه ين..

به لآم بارودوخه که به نيسبته منه وه سانا نه بوو، له لايه ن خه لکي ميسره وه خراب مامه له ده کرام ده مديت که هه ندي که س هيشتا وا سه يریم ده که ن که من موسلمان نيم وه پييان ده وتم که تو له پيناوي ه اوسه ره که ت موسلمان بویت و دلنيان که کاتي گه رايته وه

بۆ ئەلمانیا حیجابە کەت فریخ دە دەهیت و نوێژ ناکهیت و پرۆژوش ناگریت، له بهرئوهی که تۆ وهك ئیتمه له مندالی یهوه له سه رته مه پانه هاتووی، منیش پیم ده وتن: که هه رگیز واز له تاینه که م ناهینم و من موسلمانم و له هه رکوی یهك بم و بۆ هه رکوی برۆم ئیسلام له گه لندا ده بیته، ئەمه په یوه ندی به و ولاته وه نی یه که منی تیدام، به داخوه کۆمه لگای میسریم به و شیویه نه دی، که پیشبینیم ده کرد، وام ده زانی که من موسلمانان له نیگارێکی نمونه دا به دی ده که م، به لام دیتم که هه ندی که س سه رسامن به نه وروپا و له زۆر شتدا لاسایی ده که نه وه و به دوای جل و بهرگ و مکیازیاندا ده گه پین به دوی شتی نویدا، من کاتێ که موسلمان بووم و حیجابم پۆشی پینان وابوو که ناتوانم خویندن ته و او بکه م به ئی من خویندم ته و او کرد و بروانامه ی ماجستیرم وه رگرت له بهرئوهی که ئیسلام هانی تاکه کانی ده دات له سه ر خویندن، وه کاتێ که خیزانم پیکه وه نا گومانیان وابوو که من چی دی کارناکه م و ده به دایکی ۱۰ منداڵ و له مال ناچمه ده ری و پابه ند ده بم به کارو باری ماله وه م، به لام ئەمه پوینه دا، خوای گه و ره ته نها دو کچی پیدام و له وه ش زیاتر نه بو وه من زۆر پینان به خته وهر بووم وه کاتێ که مندا له بچو که که م گه یشته قۆناغی دایه نگا جارێکی دیکه گه پامه وه سه ر کاره که م وه له ریگه ی ئینته رنیته وه چیروکی موسلمان بوونی خۆم نووسی و بلاوم کرده وه ... هه فتانه له هه موو جیهانه وه نامه و په یامم پی ده گات... له نه مریکا و پاکستان و سنغافوره و نه وروپا و خاوه نه کانیان پرسیارم لی ده که ن ده رباره ی ئیسلام و منیش شاره زایی خۆمیان ده رباره ی ئیسلام بۆ ده گتیرمه وه و وا هه ست ده که م که من کارێکی باش ده که م.

جوانترین و قه شه نگترین شت له دنیا ئه وه یه که تۆ مه به ستیکت هه بیته و پازاوه ترین مه به ستیش ئه وه یه که تۆ په روه ردگاری خۆت بناسیت نایا ئه و خولقینه ری ئیتمه و ئەم گه ردوونه نی یه و هه مومان هه ر بۆ لای ئه و ناگه رپینه وه؟!

چند نامنجيك

نامانجی پاره کړدنه وه

ده بينی هندی کس له ژياندا نامانجيان سهرهوت پيکه وه نانه شوی خوشک و براکام
 هم سامانه له شوینی تایبهتی خویدا نامانج نی یه به لکو هؤکاریکه که نامانجه
 بهرزه کافمانی پی دهسته بهر ده کین ، که ساتیکي زور همن له وانهی که مال و دارايه کی
 زوریان هه یه، به لام له ناوه وه پوخاون، با بیتین دارایی وه هؤکاریک بؤ مه به سستیکی
 گوره تر وه ریگرین... ورن با پیکه وه بهرزه زامندی خودای ببه ستینه وه، پاره و دارایی
 چون له گه ل رزه زامندی خودا پیکه وه گری ده درین...

به لئ من ده مه وی سامانیک دهسته بهر بکه م که زور بهر پزه وه بژیم، هتا به شپوه یه کی
 بهر پزانه منداله کام پوره ده بکه م و به هؤیه وه بیان گه یه نه پوره دگار، هتا بتوانم
 له پریگای خودا بیبه خشم و هاوکاری هه ژاران بکه م و شو کاته سهر مایه داریکي ناین
 پوره رم نه مه ههروه که وایه که خوشکه عالیه وتی کاتی که ده لیت، من
 موسلمانیکي ناین پوره رم و پروانامهی ماجستیرم به ده ست هیناوه و له ژیاندا
 سهرکه وتووم، بینه پیش چاوی خوت که نه مه راز و نیازت بی سامانیش پیکه وه بنی،
 شو کاته له هه مو خوله کیک دا که تو سامانی تیدا کو ده که یته وه له ملکه چی
 پوره دگارد ده بیت، ده کری که هه نامانجیک له ژياندا له چوار چپوهی هم روناکی یه دا
 بینیه پیش چاوی خوت...

لاونیک ده یه وی وهرز شکاریکی سهرکه وتوو بیت

بوچی پوره دگارت ناخه یته سهر هم نامانجه ت، تو لویکی و له ناخدا وزیه ک
 هه یه وگر له چاکه دا به کاری نه هینی رهنکه له خراپه دا بیخیه گه ر ده به یاریزانیک و
 رزه زامندی پوره دگار به هه مو لیدان و دهر و و پرشتنی دلپه ناره قیک چاکه یه ک
 به ده ست دینم...

باوکیک دهیوئ کارى هاوسه رگیری نه نجام بدات

با پهروه ردگارت له سه روی نهم مهبهسته وه بیته نهو کاته نیازی تو له خیزان پیکه وه نان نهوه ده بیته که خوت به پاکی راگریته و دهستی خیزانه که ت بگریته بو ملکه چی و به ندایه تی کردنی خوی گه وره تا بینه مالیکى موسلمان و خوی گه وره ی تیدا رازی بکن، راده بویرئ و ده رۆیه ده رئ و گه شت ده کهیت له سه ر نهو بنه مایه ی که هه می شه پهروه ردگارت له سه ر و نهم مهبهسته وه بیته.

کیژیک مهبهستی له ژیانیدا نه وه یه، که خیزان پیکه وه بنی و مندالی بیته بوچی؟

نایا له بهر نه وه ی، که هه موو ئافره تان خیزان پیکه وه ده نین؟، یان هه تا له گه ل منداله کانی گه مان بکات و پیمان به خته وه ر بیته؟ نه خیر... نهم مهبه ستانه پاش ماوه یه کی کهم کو تایی پی دئ، به لام با بیین به تیگه یشتنی نهم نایه ته پیروزه بایه خ و گرنگی پی بده یین، مهبهستی نهم کیژه نه وه یه، که نه وه یه ک پهروه رده بکات، که خودا په رستن و بو خودا کار بکن، له بهر نه وه منداله که ی ده چیتته نیو یانه یه کی وه رزشی تا بیته یاریزانیکی سه رکه وتوو و بایه خ به خویندنه که ی ده دات هه تا سه رکه وتوو بیته تیایدا، ده مه وئ له بهر خودا به نمونه یه کی ته واوه وه بچمه ده رئ، سه رنج بده گه ر نهمه نیازی تو بیته منداله کانت پهروه رده بکهیت هه موو تاوئ له پهروه رده کردنی منداله که ت چاکه یه که ت بو ده نوسرئ، پاک و خاوین راگریته منداله که ت و رویشتننت بو یانه که ی و هاندانی نه مانه هه موو چاکه ن بو تو...

که واته له خوت بپرسه... نایا نامانجی من له م ژیاندا چی یه؟

پیاو به

په ندیک هه یه ده ئیت: پیاو به له بهر امبه ر هه زار پیاو، گه ر نه توانی پیاو یک به نه ک نیو (پیاو).

نه ی برایان چه ندیک له ده ورو به ری ئیمه مهبهستیکی گه وره یان ناوه ته سه ر گه ردنی خو یان، نه وه فلانه له بری هه زار پیاو، نه وه ش پیاو یکی دیکه یه له بری سه د پیاو، وه نیو

پیار و چواربه کی پیاوټیکیش ههیه، پیاویش ههیه هر هیچ نی یه دهی سدرنج بده و بزانه تو له کامیانی؟؟

کاتی که قه لای بابلین به عمری کوری عاص نه گرا داوی له عومهری کوری خهتاب (ﷺ) کرد که چوار هزار پیاری بو بنیری بو فتحی میسر، عومهر سی هزار پیار ویدک پیاری بو نارد له بری هزار پیار، نهو پیاره نهو هاوه له بهر پزهیه قه عقاعی کوری عومرو بوور، عومهر فهرمووی: سویند به خوا هاوار و نه عره تهی قه عقاع له جهنگدا له بوونی هزار پیار باشتره، جهنگ دهستی پی کرد و قه لاکه له بتهوی خوی نه کوهت و موسلمانان نه یانده توانی کونترولی بکن، قه عقاعی کوری عومریش له ژیر قه لاکه دا وهستاو هاواری کرد: الله اکبر خواجه موسلمانان سرفراز بکهیت، قه لاکه شکستی هینا و موسلمانان چونه نیویه وه و بهم نه عره تهی قه عقاع سرکه وتنیان بدهست هینا تا وته کانی عومهری کوری خهتاب پشت راست بیته وه که فهرموی پیاوټیک به هزار پیار.

کاتی که داگیر کهران له کوتایی سدهی ۱۸ و سهره تای سدهی ۱۹ هاتنه ولاته که مانه وه له نیو موسلماناندا که رهسته ی پیاره تی و له نیو لاوانیشدا له گه ل لاوازیان نه وه یان دیته وه که هیشتا نهوا خاوهن مه بهست و نامانجیکی گه ورهن، نهوان زانیان که ناتوانن کونترولی جیهانی نیسلامی و، پاشان عهره بیهش بکن تهنها به پلانیکسی دوو ناراسته جیاواز نه بی که یه که میان بریتی یه له گومرا کردنی نه م لاوانه و دووه میشیان بریتی یه له سرینه وهی شارستانیته تی باو باپیریان له هزریاندا.

له بهر نه وه هندی له لاوان ده بینین که به سهر شه قامه کاندا تیده په ری و سهری لی حفر کرده و گشت گیانی کردو ته ملوانکه و خشل و گوئ له ساوازه رۆژتاوایی یه کان ده گریت و لییان تیناگات و به بالای کچاندا هه لده دات به شیویه کی ناشیاو... ههروه ها هندی کچان هیچ غه میکیان نی یه جگه له وهی که پو شاکي تەسک و تەنک له بهر بکن بو دهر خستنی جهسته یان و ههروه ها...

نه وه یان له بیر چوه که باپیریان که عومهری کوری خهتاب و خالیدی کوری وه لید و عوسمان و علی (ﷺ) هه مو نه مانه یان له یاد کرده پاش نهوان هوکاره کانی روخان دهستی پی کردوه.

ئهی لاوان... له کۆتایدا ده مهوئ کورتهی ئه وهی که باسمان کرد له دوو وشه دا کۆ بکهینه وه که بریتی یه له (مه به ستیک له ژياندا هه بیته که ئه ویش خودا بیته).

پاش ئه وهی که ئهم په یقه ده خوینی یه وه نامۆژگاریت ده کهم که به چیه ژوره کهت و قه لهم و کاغه زیک بگریته به دهسته وه و ئاماغه کانی خۆت له ژیانته دا تۆمار بکهیت، زۆر شوره یی یه که تۆ بژیت و بریت و نه زانی چیت له ژياندا مه بهسته.

ئاماغه کانت تۆمار بکهو هه وئی به دی هیتانیان بده، ئه وهت له بیر نه چیت که گه وهره ترین ئاماغه له ژيانی تۆدا ئه وه یه که په روه ردگارت وه ک خولقی نه ری ئهم ژيانه بنا سیت و بۆ رازیکردنی ئه و بژیت له کاتی کهدا که به شیوه یه کی سروشتی موماره سه ی ژیانته ده کهیت.

خۆشه وستی خودا بۆ بهنده

چۆن ده کری که خوای گه وره ئیمه ی خۆش بویت

په ننگه زۆرمان بیستی سبه ارته به خۆشه وستی بهنده بۆ خودا، وه بیستومانه که زۆرینک له بهر خۆشه وستی خودا له ناو چوون و له جه نگی کهدا، یان له هه ر کارینکی دیکه دا گیانیان به خودا به خشیوه، به لام ئه وهی که ئه مرۆ ئیمه له سه ری ده دوین (خۆشه وستی خودایه بۆ بهنده) وه ئه وهی که جیگای سه رنجه ژيانی پیغه مبه ر(ﷺ) پره له و فه رمودانه ی که باس له خۆشه وستی خودا بۆ ئیمه ده کهن...

ئهی چۆن ده کری، که خوای گه وره ئیمه ی خۆش بویت؟

یه که مین فه رموده له و فه رمودانه ی گوئ بیستی ده بین زۆر کاریگه ری کردۆته سه ر یه کیتک له ئیمه ئه وه یه، که پیغه مبه ر(ﷺ) ده رباره ی خوای گه وره ده فه رموئ: (خوای گه وره گه ر بهنده یه کی خۆش بوئ بانگ ده کات: ئهی جیریل من فلائم خۆش ده وئ تۆش خۆشت بوئ جبریلیش بانگی دانیشته وانی ئاسمان ئه کات و ئه فه رموئ: خوای گه وره فلانی خۆش ده وئ ئیوه ش خۆشته ان بوئ).^۱

۱- امام احمد له نه بو هریرمه وه.

چهند جوانه ئەم خۆشه‌ویستی یه!... چهند جوانه ئەم راگه‌یانندنه! خوای گه‌وره هه‌ر به‌وه واز ناهیتنی که فلانی خۆش ده‌وئ به‌لکو ئەم خۆشه‌ویستی یه له ناسماندا ئیعلان ده‌کات و جبریل و شه‌لی ناسمانیش له مرۆقه‌کان و پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان و، پاشانیش دانیشتوانی سه‌ر زه‌وی خۆشیان ده‌وئ... ئیمه‌ش هه‌روه‌ها تۆمان خۆش ده‌وئ ئەی خودایه، ئەی ئەو زاته‌ی که ئەم خۆشه‌ویستی یه‌ت پی به‌خشیوین هه‌روه‌ها له فەرمووده‌دا هاتوه که خوای گه‌وره به‌نده‌کانی خۆی له به‌هه‌شت بانگ ده‌کات: ئەی به‌نده‌که‌م ته‌مه‌ناو ناره‌زوو بکه تۆ هه‌موو ئەو شتانه‌ت ده‌ست ده‌که‌وئ که ته‌مه‌ناو ناره‌زوویان ده‌که‌یت).

هه‌روه‌ها (به‌نده‌یه‌که‌م به‌شتی لیم نزیك نه‌بۆته‌وه که من خۆشم بوئ له‌وه‌ی که فەرزم کردوه به‌سه‌ریدا) ئایا ده‌ته‌وئ خوای گه‌وره خۆشی بویت!! پیوسته‌ فەرزه‌کانت راپه‌رتنی...

(به‌ده‌وام به‌نده‌که‌م به‌ به‌جی هیتنانی کاری باش لیم نزیك ده‌بیته‌وه هه‌تا خۆشم ده‌وئ) ئەمه‌ ناوه‌رۆکی بابه‌ته‌که‌مانه، چی رووده‌دات گه‌ر ئیمه‌ خودا خۆشی بوین!!

(گه‌ر به‌نده‌یه‌که‌م خۆش ویست ده‌بمه‌ ئەو هه‌سته‌ی که پیی ده‌بیستی، ئەو چاوه‌ی که پیی ده‌بینی ئەو ده‌سته‌ی که زه‌بری پی ده‌نوینتی، ئەو پیی یه‌ی که پیی ده‌روات، گه‌ر داوام لی بکات پیی ده‌به‌خشم و داوای لی‌بوردنم لی بکات ئەوا لیی ده‌بورم).

ئایا ئەمه‌ شیاوه؟! ئایا هه‌ر که‌سیک له ئیمه‌ نالیت ئایا من بۆ ناگه‌مه ئەم پله به‌رزه

زانایان په‌یښتیک زۆر جوان لهم باره‌یه‌وه ده‌رده‌برن که شه‌ویش بریتی یه له‌وه‌ی، که (مایه‌ی سه‌رسامی نی یه که به‌نده‌یه‌که‌م گه‌وره‌که‌ی خۆی خۆش بوئ و په‌رۆش بی بۆی، به‌لام ئەوه‌ی که به‌ته‌واوی مایه‌ی سه‌رسامی یه ئەوه‌یه که خۆشه‌ویستی و په‌رۆشی له‌گه‌وره‌وه بی بۆ به‌نده‌که‌ی) به‌لێ چهند واتایه‌کی جوان و رازاوه، ئیمه‌ زۆر هه‌ستیان پی ناکه‌ین و بیران لی ناکه‌ینه‌وه، له‌به‌ر ئەوه زۆر، به‌لامانه‌وه سه‌یره کاتی که گویمان له

هه ندى فرموده ده بيت بۆ نمونه پیغه مېهر (ﷺ) ده فرمووی: (خوای گوره له سې یه کی کۆتایی هه موو شهویک داده به زیتته ناسمان و ده فرمووی من سهردارم هه رکه سې که لیم ده پاریتته وه وه لامی ده ده مه وه وه هه رکه سې داوام لی ده کات پیی ده به خشم، هه رکه س داوای لیخوش بووم لی بکات لیی خوش دهیم دۆخه که بهم شیوهیه ده مینیتته وه تا بهری به بیان).^۱

مانای (هه موو شهویک) چی یه؟! واته هه رچه نده ئیوه بی ناگابن ئهی به نده کانم وه شه گهر چی ئیوه له گیزاوی خودا بن له و کاته دا ئه وا پهروه ردگار هه موو شهوی دا ده به زیتته ناسمان و تهوبه و میهری خۆی و لیبوردنی ده خاته پروو.

نایا ئه وه بهس نی یه که پهروه دگار مان پیمان به فرمووی ئیوه فرمانتان پیدراوه به خوشه ویستی پهروه ردگار، بۆچی خوای گوره هانمان ده دات بۆ خوشه ویستی خۆی و ئه وینی خۆیمان بۆ ده رده خات من پیم وایه که مرۆفیک کاتی که ده زانی که سیکی دیکه خوشی ده ویت ئه وا به هه مان شیوه ئه ویش ئه وى خوش ده ویت ئهی تۆ چیتته له خوشه ویستی خودا؟!

به لێ مانای ئهم چهند فرموده یه ئه مه یه: پروانه ئهی به نده که چۆن خوای گوره تۆی خوش ده وى، به لام ئیستاش کاتی ئه وه یه که ئه و خوشه ویستی یه ی ئه و به ئه وینی خۆت بۆ ئه و بگۆریتته وه و وه لامی ئهم خوشه ویستی یه به په یوه ندى و نزیک بوونه وه و به نده یه تی ملکچه چی پهروه ردگار بده یته وه؟

زۆریکیش هه ن، که له ترسی دۆزه خ ملکچه چی خوای گوره ده بن نه ک له بهر خوشه ویستی خودا.

برایان ئهم مانایه زۆر گرنگه، پیویسته خه لکی بیروکی خۆیان سه باره ت به په یوه ندىان له گه ل خودا بگۆرن، ئیمه له مردن ده ترسین، له گۆر له دۆزه خ، ترس بنه مای په یوه ندىان نی یه به خودا وه به لکو بنه مای په یوه ندى یه که ئه وه یه که تۆ خوشت ده وى وه به لگه ش له سه ر ئه مه ئه و چهند نایه ت و فرموده زۆرانه ن که خوای گوره تیایدا

هه والمان پئی دهدات کا تاچ رادهیهک خوښی دهوین، سهیری نهم نایه ته پیروزه بکه ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ المائدة: ۵۴. هه میسه نهو به خوښه ویستی خوی بۆ نهوان دهست پئی دهکات.

من خوای گهوره ناپه رستم له بهر نهوهی که لیلی ده ترسم به لکو بویه ده پهرستم له بهر نهوهی که خوښم دهوی. کاتی که مرؤفیک مرؤفیک دیکهی خوښ دهوی بنه رت له وه دایه که چاوپوښی لی بکات و لیلی خوښ بیت، له بهر نهوه هیچ پیمان سهیر نی یه که گویمان له خوای گهوره بی که ده فرموی: ﴿كَتَبَ عَلَيَّ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ الأنعام: ۱۲.

خوښه ویستی خودا له کوندایه؟

که سیک ده پرسی: چۆن خوای گهوره نيمه ی خوښ دهوی و دوچاری کۆسپ و گرفت ده بین، که سیک نی یه که دوچاری گرفت نه بی، هه ندی جار دونیای له بهر چارو پش ده بی، نهی کوا خوښه ویستی خودا؟ پیم وایه که تا قی کردنه وهی خودایی بۆ نهو به ندانهی که خوښی دهوین و جوړیکه له پاکسازی له دنیا، نهو پاکیان ده کاته وه له گونا هنی که له دونیادا نه غامیان داوه.

گومانم وایه که کۆسپ و تاقی کردنه وه که له بهنده روو دهدات جوړیکه له وریایی دان، له کاتی که نومی گپژاوی تاوانه کانه، خوای گهوره گرفتیان بۆ ده نیړی هه تا پیی ده فرموی: (من نامادهم)، یان چاکه کانی نهو که سه که من جا خوای گهوره خوښی دهویت و جا دهیوی پلهو پایه ی بهرز بکاته وه تاقی ده کاته وه هه تا ده یخاته به هه شته وه... به لی، پیغه مبهر (ﷺ) ده فرموی (هره موسلمانیک دوچاری غم و په ژاره، یان دانه وینه وه، یان درد و نازاری درپوځایه، ته نانه ت گهر درپوځایه بیت که به له شی بکه ویت نهوا خوای گهوره به هوی یه وه له تاوانه کانی ده بوری).

برایان نایا دیتتان که تاقی کردنه وهی خودایی هه میسه بریتی نی یه له تسوره بوونی خوای گهوره.

خۆشه ویستی خودا له ژیانې نه مانه دا

نهوانه ی که له گهلان دانیش تووم و له م باره یه وه دواندومن، هونه رمه ند خاتوو سو هیتر
البابلی:

حاجیه سو هیتر، که ی هه ستت کرد که پهروه ردگار خۆشی ده ویتت؟ کاریگه ی نه و
له سه ر تو چی یه ؟

کاتی که هه ست ده که م که پهروه ردگارم له گه له و ده مبینی، دلّم نارام ده گری، هه ست
ده که م که پهروه ردگارم له کاتی نو ستنمدا چاودیریم ده کات، له کاتی خواردم و له
منداله کاتم و له هاوړیکاتم... له بهر نه وه هه می شه ده یدوینم، چونکه من خۆشم ده وی،
خۆشم ده وی له بهر نه وه ی زۆر شتی پی به خشیوم و له زۆر شت پرگاری کردوم زۆر به
قه شهنگی رایگواستوم، به داخه وه من له دنیا دا زۆر وون بوو بووم، هه می شه غه م نه وه
بوو نایا له م نایه دا سه رکه وتووم، فلان که س زۆر له من باشتر بوو، فلان که سیش زیاتر
له من سامانی پیکه وه ناوه... هتد، به لام من چند تاویکی ئیمانی راسته قینه م هه یه،
هیچ به نده یه کی موسلمان، یان گه لیکه ی موسلمان نی یه نه گه ر نا چند تاویکی ئیمانیان
هه یه...

نه وه له ده کات و، پاشان له خودا ده پارپیتسه وه (اللهم اغفر لي) نه مه خۆشه ویستی
خودایه، له بهر نه وه که به نده ده زانی که خوای گه وره زۆری خۆش ده وی و نه و
خولقی نه ریه تی، چون وازی لی دینی؟ یه که مین جار، که به م ناراسته جوان و نازیز و
به ریزه دا هاتم... نه مده زانی که پیویسته چی بکه م؟ چی پیویسته، که بیلیم؟ به لام زانیم
که پیویسته من گف تو گو له گه له خودا بکه م و لئی بهاریمه و نو یژه کان بخوینم... شتانیکی
زۆر ساده، به لام زۆر زۆر قه شهنگ، له دوا ی به جی هینانیان هه ست به نارامی و دلنیا
یه کی نامۆ ده که م، ته نانه ت من زۆر ده خه وم و له خه ویشدا زۆر نارامم، بروام پی بکه من
زۆر به م ناراسته و ناینه م شادوماتم وه زۆر به لاوله به خته وه رم که به لئین و په یان ده دات و
رئیکه ی خودا ده دۆزیتسه وه و خوای خۆش ده وی و خوای گه وره ش نه وی خۆش ده وی...

له قسه کانتدا ووتت له گهلّ خودا ده دویم... چی ده لیتیت؟

ده لیتیم: په روه ردگارا کهم و کورتی یه کاتم له سهر زهوی و له ژیر زهوی و له پرژی دوایدا
پپوشه نه که هر خوم به لکو له گهلّ منداڼ و خوشک و براو کهسه کاتم و ته وای موسلمانان
به گشتی.

بی گومان تو له زیانت زور نه زموت تیپه پرانده وه، نه وه لویسته چی یه که له
به رده میدا پراوه ستاویت و ووت په روه ردگار خوشی ده دویم؟

زور جار له بواری شانۆ و ته مسیلی یوه شهیتان لیم نریک ده بیتوه و ده لیتیت: کومه له
نه لقه یه که به حیجابوه نمایش بکه. منیش هیچ سامانیکم نی یه وه که نه وهی که پیشتر
به ده ستمه وه بووه، تیپینی نه م دوخه زور به باشی بکه ن نیمه له رۆزگار ی کداین ماده تیایدا
زاله (چهندت هیه و بایی نه وهندی) ته نانهت گهر رۆشنبریش نه بیت، یان ناین په روه ریش
نه بیت، همیشه من ده لیتیم: په روه ردگارا کار ناسانیم بۆ بکه، من پابه ندیم زوره و
خهرجی ته وای خوم هیه، همیشه هست به سانایی و ناوه لای ده رگای په همه تی خوا
ده کهم له بهر نه وه همیشه داوای چاکه ی لی ده کهم، ته نانهت پیش نه وهی ناماده ی نه م
به رنامه یه شیم داوای چاکه م لی کرد، هه تا بزاتم نایا نه وهی که ده لیتیم باشه، نایا ده توانم
له بهر خودا نه په یامه بگه یه نم، هه روه ها له بهر نه مه، من پیم خوش نه بوو نه مه بلیم - له
نوژی به یانیدا، یان له شه ونوژی مده همیشه ده لیتیم: ((اللهم اجعل هذا اليوم كله لوجهك
الکریم واجعلني اعمل عملا صالحا)) به لئی هیچ رۆزیک تیپه پرئی که من له بهر خاتری نه و
خودایه کاریک ی باش نه نجام نه ده م.

نه وه ش بزاتن: که حاجی سوهرت کاتنی که به م دوعایه ده پارایه وه په نگه نه یزانی بی
نه مه دوعاو نرای پیغه مبه ره له نوژی به یانیدا هه زره ت همیشه له نوژی به یانیدا
دیفه رموو: ((اللهم هب لي من لذنك عملا صالحا يقربني إليك)).

سبحان الله... حاجیه سوهرت تو وزه یه کی زور گه وره ی سهر ته ختی شانۆ بویت، ده زاتم
که ئیستاش هه روایت... نایا نه مه راسته؟!

- به لئی من نهوهم زور خوش دهوئ، دلنیا بن که که سیک پاش پابه ند بونی هه مان گیان و هه مان ناخی هه یه، به لام جیاوازی یه که نهو هیه که نه مه یان له سه ری پاداشت و هره ده گری، به لام نه مه یان پاداشتی له سه ر و ه ناگری، من هه روه ک خو م وام، هه چم له که سی تی خو م ون نه کرده، گه ر داوای به شداری کردنم لی بگریت له کاریکی شانژی به نرخ له کاره نیسلامی و میژوویه کان نهوا دودل نا بم له نه نجام دانئ.

- به لئی سو هیتری بابلی له روی وزه و چوست و چالاکئ هه مان که سایه تی پیشووه، به لام له روی نه خلاقه وه گوراوه.

من هه ست ده که م تو له په روه ردگار نزیکی، نایا تو ده ترسی له وه ی که نه م په یوه ندئ یه روو له خرابی بکات؟

گه ر نه وه رویدا نهوا من به ته و اوئ کو تاییم پی دئ، به شیوه یه کی زور سامناک دوراوم، من له پاش نه وه هه چم پی ناگری، هیشتا زورم له ریگه دایه، هه موو نه وه ی که نه نجامداوه دلۆپیکه له ده ریایه ک، نه وه ی که ده بیینم ته نها نه وه یه که که میک ته نگه لانیم خستۆته سه ر ناخی خو م، له سه ره تائ پله به ندئ و پۆشینئ حیجا بمدا چهند جاریک سه ردانئ که عبه م کرده، به لام هه ستم به په ژاره یی ده کرد و به خو م ده وت، من چیم به خو م کرد؟ نایا من شیت بووم؟ بوچی من خو م نا نوینم له کاتی کدا که به ریژم؟ له کوئ سامان و خه رجی بیتم؟ به رده وام نوژم ده کرد و سوژده م ده برد و ده گریام و ده گریام، نه موت نه ی خودایه، نایا من له سه ر راستیم، یان نا؟ من به شیوه یه کی هیستری ده گریام هه تا هه موان ناوریا دایه وه به لامدا، پاشان گه رامه وه شوینی نیشته جئ بووم، من ده مه وئ نه وه بزاتم نایا له سه ر راستیم، یان نا؟ هه ر له کاتی پیشوازی کردندا فه رمان به ریک هه وائی پیدام که وتاریکم بو هاتووه، وتاره که م وه رگرت و خویندمه وه له ژوره که م که تیایدا نوسرابوو (نه ی خوشکه نازیزه که، نه ی هونه رمه ند ه گوره که، ناوړ بو رابردو مه ده روه، تو پیشه نگی و بو پیشه وه برۆ به سوپاسه وه سوژده م بو خودا برد! هه ر له و کاته وه گو مان لای من به ته و اوئ کو تایی پی هات، ده کری که په روه ردگار به ند ه کانی خوئ تا قی بکاته وه، من تا قی کرامه وه و زیاتر و زیاتریش تا قئ ده کریمه وه.

سویند به خوا ئه ی لاوان نازانم کئی ئه و وتاره ی بو ناردم... ئه و فرمانبهره هه وائی پیدام که بوک و زاوایهک هاتون و وتاره که یان به جی هیشتووه.

که تو له لوتکه ی هه وائی هونه ریتدا بویت چۆن توانیت ئه مه بکهیت، وه تو که ئه ستیره یه کی کۆمیدی بویت چۆن توانیت له مانه هه مووی بگه ریت؟

- سویند به خوا نازانم چیت پی بلیم، به لام ده توانم بلیم که خوشم ده وئ وه نه گه ر داوام لی بکات خۆم سه برپم ئه و ئه نجامی ده ده م.

حاجی سوهر ئه مه ده لیت و ئیمهش به م بۆنه یه وه ئه و نایه ته دینینه وه، که ده فرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ احْرَبُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَقِيَّتًا﴾ النساء: ۶۶.

وه لامه که به سانای ئه وه یه که پهروه ردگار ده یه ویت، خوی گه وره ده فرموی من ئه م ئومه ته م خوش ده وئ و ده مه وئ له بهنده چاکه کانی نوینه ری ویسته کانی پهروه ردگار هه بیت.

چی ده کهیت له پیناو پاراستنی ئه و خوشه ویستی یه ی که خوی گه وره پیی به خشیویت؟

- خوشه ویستی به خوشه ویستی ده گۆرمه وه، ئه و ناز و نيعمه تی خوی پرژانده به سه رمدا و له نیو به خشنده ی خویدا نوقمی کردوم و زۆری پی به خشیوم و چه ندین یاسا و ریسای بو دانام، منیش به پیی توانا پابه ند ده بم پی یه وه ئه مهش راقه ی خوشه ویستی منه بو ئه و.

ئایا پابه ندیت به پله بووه، یان ئه نجامی هه لۆستیتک، یان تاقیکردنه وه یه کی دیاری کراو بووه؟

- دیتم که من زور له تهمه ندا گه وره، جوانیم خه ریکه له دست ده چی خه لکی به دهورو پشتمدا ده گه پښ ههروه ها هونه ریش کم بویه وه، و وتم به خوم: بچی خوم پرگار نه کم له کاتیکدا که من له تهمه نه سامناکه دام؟ ههروه ها شتیکی دیکه هه بوو، شه ویش شه وه بوو که شهرمه زار ده بووم که که سیک له بهرام به رمداسی شاینی بگردایه و من لیتی بی ناگا بووم، نازانم که چون ده پاریمه وه، له به یانیدا چی ده لیم، له روزه ناو ابون له خوم پرسى: له سه رچی لیم ده پرسنه وه؟ نایا له سه ر شانۆ و کاره کاتم؟ ده بی من له گه ل خومدا هه لویتسته یه ک بکم، به خوم ووته وه: من فیتری شانۆ و گورانی و سه ما و هه مر شه و شتانه بووم که خزمه تی شانۆ ده کات، به لام تا نیستا فیتری وشه یه ک نه بووم له قورنان؟ له بهر شه وه ده کړی که شه پښگایه بگرم.

- کاردانه وهی هاوړی و که سه کانت پاش پابه ند بونت چی سوو؟ نایا پیشوازیان لی کردیت، یان به لایانه وه شه کاره په سه ند نه بوو؟

- والله شه وان نازادن... من به وان نه ده چمه به هه شت نه دوزه خ، ووتیان نیتمه به خاتری تو ده رۆین بۆ بینینی شانۆ، شه له نیستا به دواوه کی بینین؟ به لام هه موو مرؤفیک پیویسته به رزه وه ندى خوی بزانی وه شه هه بزانی که رۆژیک له به ره ده م خوادا راده گیری .

چهند چیرۆکیکی راسته قینه

خوای گه وره و ناینه گه ی سهرخست، خوای گه ورهش نه وی سهرخست:

ناوم (نهرمین) ه ته مه نم سی ساله له قوتابخانه ی زمان له فهره نسا خویندومه پاش شه وه چومه ته کۆلیژی ته لسن و، پاشان کۆچم کردوه بۆ بهریتانیا، ههشت سال له وی ژیاوم و، پاشان گه پراومه ته وه بۆ میسر و ماوه ی دو مانگه لیتره م، من بۆتان ده گێرمه وه چۆن پرووم له ئیسلام کرد، چۆن سهرکه وتم و چۆن ئیسلام له ژیا نی پۆژانه مه دا ده چه سپینم.

من کیژی نکم باوه رپم به ئیسلام و بنه ماکانی هه یه، من نوێژم ده کرد و پۆژوم ده گرت، به لām کاتی که سه فهرم کرد و ناشوب و ژیا ن له وی ده ستیا ن گرتم، زۆر دژوار بوو بۆ من که حیجاب بیژم، من به نیاز بووم له وی بخوینم و کار بکه م، له بهرته وه ی که نه وان ئیسلام و حیجاب به دوا که وتوی له قه له م ده دن، گه ر بیرم له حیجاب بکر دایه ته وه نه وا ه یچ شتی کم له وی چنگ نه ده که وت.

دواتر گه پرا مه وه میسر و له لایه ن لاویک داخواز کرام به چوار پۆژ پیش نو سینی ماره برین چاوه پروانی بووم تا برۆین پیکه وه له بازار هه ندی کالا بکرین، به لām نه وه نه هات، ئیمه له ره مه زاندا بووین پاش شه وه ی که نوێژی ته راو یحمان کرد و گه پراینه وه یه کیک له هاو پیکانم هه والی پیدام که له کاره ساتیکدا مردوه، ده رونم تیک شکا، دوا ی شه وه ی که پیشتر ههستم کرد که هه موو دنیا له نیو دهستم دایه، به لām به م هۆیه وه وام زانی که ه یچم نی یه، که سم نی یه که لیم بپرسیتته وه.

ههستم کرد که دنیا له لām له میشی ساناته ره، له بهرته وه ی که ئیمه به پۆژوو بوین هانی خۆم دا که حیجاب بیژم، پاشان جار یکی دیکه گه پرا مه وه بۆ بهریتانیا، ده ترسام نه مه کاری گه ری بۆ سهرکاره که م هه بی من ته نها موسلمانیک بووم، له خودا ده پارا مه وه که به م شیوه یه وه رم بگرن و له کاره که م ده رم نه که ن، سوپاس بۆ خودا هه مو ان په سن دیا ن کردم، دیتم که ده رگای ماله کانیانم بۆ ده که نه وه ههستم کرد که خوای گه وره کاتی مرۆقیکی خۆش ده وی له دلی خولقی تراوه کانی شیدا خۆشه ویستی ده کات، من زیاتر له

خودا نزيك بومەوہ و فەرزى حەج بەجى ھىنا، لەويدا ھەستەم بە شىتىكى زۆر جوان كرد ئەويش ئەوہبوو كە خەلگى بەھەموو پەگەزەكانيانەوہ داواى لىخۆش بوون لە پەروەردگار دەكەن ھەروہا ھەستەم كرد كە بەختەوہى بەندە لە نىزك بونەوہىتە لىخودا، نەك ھەر شىتىكى دىكە. دواتر گەرامەوہ بۆ بەرىتانيا، سوپاس بۆ خودا خەلگى پەرسىارىان لىم دەكرد سەبارەت بە حىجاب، بەلام بە داخوہ وىنەكانى پراگەياندن ھەمويان شىواون، چونكە ئەوان پىيان وايە ھەر كەس حىجاب پىوشى بە شىوہىكى باش قسە و كار ناكات، سوپاس بۆ خودا دىتم كە خودى حىجاب خەلگى دەورويەرم دەگۆرن، بۆ نمونە گەر لە ناھەنگىكدا لەگەليان بومايە داواى مەى، يان نەدەكرد، دىتم كە ئەوان رىز لە حىجاب دەگرن، ئەمەش واى لى كرم كە خۆم پەيوەست بەكەم بە كۆمەلئى شتى دىكەوہ كە خواى گەورە داوام لى دەكات كە پىوہى پابەند بىم، ھەندى كات بەزەيم بە خەلگىكانىكى دىكە دەھاتەوہ لە ژياندا كە ھەست بەم كامەرانى يە ناكەن ئەوان سەيرى تۆ دەكەن وەك ئەوہى كە زەرەر مەندى، بەلام تەواو پىچەوانەكەى راستە.

يەكەم جار كە سەفەرم كرد پەسەند كردنى ئەم حىجابە زۆر ئاسان نەبوو سەبارەت بەوان ئەوان وايان دەزانى كە ئەمە بەشىكە لە كەلەپورى ئىمە ھەتا ئەو كاتەى كە ويسم حەج بەكەم، بەلام بەرپۆئەبەرەكەم بو بە رىنگرم وە پەسەندى نەكرد مۆلەتم بەدات، ھەتا لە نوسىنگەكەى گريام و ھەوايم داىە كە دەبى بچمە حەج، لەبەرئەوہى من ماندوم و ھەست دەكەم كە حەج كردن ھاوكارىم دەكات، سوپاس بۆ خودا بەمە پازى بوو، وە كاتى كە گەرامەوہ پىنى و وتم تۆ زۆر گۆراوى وە من زۆر شادمانم بەم پۆششتەت، بەلام لەوئى ھەمىشە سىياسەتى (سىياسەتى لىدان لە ژىر پشستىن) لەئارا داىە، ئەوان ھىچ سەرە موچەو بەرز كەردنەوہىكى موچەيان بۆ من نەدەبەست، بەلام من بەختەوہر و پازى بووم بەحىجاب و پابەندىم بە ئىسلامەوہ.

كاتى كە خوشكە (نەرمىن) ئەم سەرگوزشتەى يەى دەگىراپەوہە من ئەو ئايەتەم وە ياد ھاتەوہ كە دەفەرموى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ ھمد: ۷ ئەو لە ولاتىكدا حىجابى پۆشى وا گومان دەبات ئىسلام شتىكە كە

رێز له لایهنگرانی ناگریت، تۆ خودا و ئاینهكەت سهرخست و پابه‌ند بویت به فرمانه‌كانی خوداوه، خوای گه‌وره سه‌ركه‌وتنی پێ به‌خشی هه‌تا ئه‌وانه‌ی ده‌وریشی رێزیان له‌و حه‌جابه‌ی ده‌گرت.

ئه‌ی لاو سه‌رنج بده که گرتی مرۆڤ و نازاره‌کانی له‌سه‌ر ده‌م و چاوی به‌ده‌ر ده‌که‌ون له‌به‌رئه‌وه چ له‌ نه‌رمین وچ له‌ حاجیه‌ سه‌هه‌ریش ده‌بینین که پرویان نارام بوو و هه‌ر که‌سیک پروو له‌ خودا ده‌کات نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی خودا له‌ چاوانیا ده‌بینی، له‌به‌رئه‌وه‌ی که دل به‌خته‌وه‌ره هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ش له‌ قورئاندا ده‌رباره‌ی هه‌م‌ای خۆشه‌ویستی بۆ به‌نده‌کانی ده‌فرموی: ﴿سَيَلِّدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بَالَهُمْ﴾ محمد: ۵.

نیشانه‌کانی خۆشه‌ویستی خودا بۆ به‌نده:

(۱) زۆری گوێزایه‌لی: له‌ نیشانه‌کانی وه‌رگرتنی گوێزایه‌لی ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره له‌بارت بکات بۆ نه‌نجام دانی گوێزایه‌لی یه‌کی دیکه .

(۲) هاوه‌لی باش: خوای گه‌وره شیاو و له‌بارت بکات بۆ چهند هاوه‌لیک که یارمه‌تیت بده‌ن بۆ دامه‌زراوی له‌سه‌ر ملکه‌چی کردنی په‌روه‌رگار.

(۳) خوای گه‌وره به‌لا و کۆسپ نه‌خاته ئاینه‌وه: عومه‌ری کوری خه‌تاب هه‌رکاتی که دوچاری گرتی ده‌بوو سوپاسی خوای له‌سه‌ر ده‌کرد و کاتی که له‌و باره‌یه‌وه په‌رساریان لی ده‌کرد ده‌یفه‌رموو له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی گرفته‌که‌له ئاینم دا نه‌بوو .

(۴) خوای گه‌وره چاکه‌ی بۆ هه‌ر که‌سی بوی له‌ نیه‌لام شاره‌زای ده‌کات: زۆر شه‌وره‌ی یه‌ بۆ لایی که چهند زمانێ بزانی، به‌لام نه‌زانی قورئان بخوینیته‌وه.

(۵) گه‌ر خوای گه‌وره بۆ سه‌ركه‌وتنی ئاینه‌که‌ی، یان کاری چاکه به‌کارم به‌یت به‌لی: له‌ نیشانه‌کانی خۆشه‌ویستی خودا بۆ به‌نده ئه‌وه‌یه که که‌سانی دیکه‌ی پێ چاک بکات.

(۶) پێویسته هه‌میشه ناواتت بۆ سه‌روتر هه‌بیت: عومه‌ری کوری عبده‌ل‌عزیز (رضی‌الله‌تعالی‌عه‌نه‌و‌آله‌وس‌لهم‌السلام) ده‌فرموی: (من نفسیکی عه‌ودالم هه‌یه، رۆژیک عه‌ودالم بووم که نامۆزاکم بخوازم، له‌به‌ر ئه‌وه خه‌زانم له‌گه‌ل پیکه‌وه نا، پاش ئه‌وه عه‌ودالی ئه‌وه بووم که ببه‌مه‌ والی مه‌دینه

تا داد پهروهري له مهدينه‌ی پيغه مبه‌ر (ﷺ) بهرپا بکه‌م، بۆيه بومه والی مهدينه، دواتر عه‌ودالّی ته‌وه بووم که بيمه خه‌ليفه‌ی ئيمانداران و بووم وه ئيستاش نه‌فسم عه‌ودالّی شتيکی بهرزتره من ئيستا عه‌ودالّی به‌هه‌شتم.

(۷) نارامی ده‌که‌ويته ناو دل: له‌سه‌ر دونيادا هيچ ناخ هه‌لکيشانايک نابيت.

(۸) تاقیکردنه‌وه: من واده‌بينم که تاقیکردنه‌وه هۆيه که له هۆکاره‌کانی خۆشه‌ويستی خوا بۆ به‌نده‌که‌ی.

پيغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموئ: ((ما يزال البلاء بالمؤمن والمؤمنة في نفسه وولده و ماله حتى يلقي الله وما عليه خطيئة)).^۱

(۹) وام لى بکات رقم له گوناھ بيته‌وه: ئاده‌میزاد له‌بارييت بۆ ته‌ويه کردن.

(۱۰) هه‌ست کردن به رازيبوون: هه‌ندى جار که‌سانايک هه‌ن که هه‌ست به‌خشيینی خوا ناکه‌ن له‌سه‌ريان، هه‌ست کردن به رازيبوون مرۆڤ له‌هه‌ر فتينه‌يه‌که ده‌پاريزی.

(۱۱) خۆشه‌ويستی خه‌لکی بۆ به‌نده: خواي گه‌وره خه‌لکی وا لييبکات، که ليم رازی بن و خۆشم بوين و خۆشيان بويم.

که‌سانايک که خواي گه‌وره خۆشی ويستون:

ئهبو هريره (ﷺ):

ئهبو هريره چو بۆ لای پيغه مبه‌ر (ﷺ) و سکا‌لای دايکی کرد و وتی ئەه‌ی پيغه مبه‌ری خوا من دايکم بانگ ده‌که‌م بۆ ئيسلام، به‌لام ئەو سه‌رپيچی ده‌کات، باسی ئيسلامي بۆ ده‌که‌م سوکايه‌تيم پي ده‌کات، داوا له‌خودا بکه که هيدايه‌تی دايکم بدات، پيغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستی به‌رز ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رموئ په‌روه‌ردگارا هيدايه‌تی دايکی ئەبو هريره (به‌هيت) ئەبو هريره ده‌فه‌رموئ به‌و نزايه‌ی هه‌زه‌رت زۆر شادومان بووم، گه‌رامه‌وه بۆ مائه‌وه و له‌به‌رده‌رگا وه‌ستام، دايک وتی ئەوه کي يه ؟ ووتم: ئەبو هريره، ئەه‌ويش ووتی: ئەه‌ی ئەبو هريره، منيش ووتم به‌لئ، دايکم ووتی: أشهد أن لا إله الا الله وأن محمدا رسلاً

۱- ترمذی له ئەبو هريره‌وه.

الله، پاشان نه بو هریره ده لیتت گه رامه وه بؤلای حه زرهت (ﷺ) و پسیم ووت: نهی پیغه مبهری خودا مزگیننی بیت خوی گه وره وه لای مزاکه تی دایه وه، و دوعا بکه، که من و دایکم له لای نیمانداران خۆشه ویست بین، پیغه مبهر (ﷺ) فهرموی: (په روه ردگارا نه م بهنده یه و دایکی لای نیمانداران خۆشه ویست بکه یه و نیماندارنیش لای نه مان خۆشه ویست بن) نه بو هریره نه فهرموی: له ژیا ندا به هیچ باوه رداری نه گه یشتوم و خۆشی نه ویستبم، که واته له نیشانه کانی خۆشه ویستی خودا نه وه یه که وا له خه لکی بکات خۆشیان بویتت و له سه رزه ویدا په سندنه بکه ن.

خه دیجه (ﷺ):

خه دیجه له سه مره رگ دایه و جبریل داده به زتته سه رزه وی و به حه زرهت (ﷺ) ده فهرموی: (نهی محمد سلایوی خوی گه وره بگه یه نه به خه دیجه و پیی بلئی: خوی گه وره مزگینیت ده داتی به ته لاری له به هشت که له قامیش (مرواری) دروست کراوه، نه و کۆشکه نه زاوه ژاوی تیدا یه و نه نه خۆش که و تن) بۆچی جبریل له ناسمانه وه داده به زتی له کاتی کدا که خه دیجه (ﷺ) پاش ۲ تا ۳ ده قیقه ی دیکه کۆچی دوابی ده کات، نه وه شاهیدی دانیکه بۆ مرۆقایه تی له سه ر خۆشه ویستی خودا بۆ خاتو خه دیجه (ﷺ).

نه بو بکر (ﷺ):

نه بو بکر (ﷺ) له گه ل پیغه مبهر (ﷺ) دانیشتبوو له م کاته دا جبریل (علیه السلام) هاته خوارئ و به پیغه مبهری خوی فهرموو: (نهی پیغه مبهری خودا (ﷺ))، خوی گه وره ده فهرموی به نه بو بکر بلئی: که خودا له تۆرازی یه نهی نایا تۆ له نه و رازیت؟! نایا دیتان که نه م خۆشه ویستی یه گه یشتۆته چ ناستی.

نوبه ی کوری که عب:

کاتی که سوره ی (البینة) هاته خوارئ، نوبه ی کوری که عب جولکه بو وه موسلمان بو بوو، حه زرهت (ﷺ) فهرمووی (کوا کوری که عب؟) نوبه ی له و کاته دا هات، پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی: (نهی نوبه ی خوی گه وره فرمانی پیناوم که سوره ی (البینة) ت به سه ردا بخوینم، نوبه ی ووتی: نایا نهی پیغه مبهری خوا (ﷺ))، خوی گه وره ناوی هیناوم؟ حه زرهت (ﷺ) فهرموی: به لئی و نوبه ی کوری که عب دهستی کرده گریان.

به لئۆ برابان، خۆشه ویسی خودا بۆ بهنده کانی سه رسورمانی تیدا نیه. له کۆتاییدا... لهو پهروهردگاره مان ده پاریینه وه که ئەم هه موو سۆز و خۆشه ویستی یه ی پێداوین، که هه موو شه وی بانگ ده کات: (نایا که سه ی داوای پێویستی یه ک ده کات هه تا پسی ی بده م) ئەو پهروهردگاره له هه موومان ببورئ و لیمان رازی بیته... أجمعین آمین وه له به هه شتی یه کان قه بولمان بفرموئ أجمعین و هیدایه تی لاوانی موسلمان بدات ئمین ئمین

وصل اللهم وبارک علی سیدنا محمد (ﷺ):

ئارامگرتن (الصبر)؛

له راستیدا هه ندئ که س دین و ده لئین ئیمه گرفتیکمان هه یه و چاره سه ریتیکی کرداری مان ده وی بۆی وه کاتئ که پێیان ده لئیم ئارام بگرن له سه ر ئەو گرفته، نه وانیش پیم ده لئینه وه ئیمه ریگه چاره یه کی کرداریمان ده وی وه ک ئەوه ی که بلئنی ئارامگرتن هه ر ته نها قسه یه و به س، ئەمه ش زۆر ئازارم ده دات...

ئیمه کاتئ که باسی ئارامگرتن ده که یین، ئەوا ئیمه له سه ر نیوه ی ئیمان ده دوین و سه بهاره ت به بنه مایه کی سه ره کی له بنه ماکانی ناینه که مان ده دوین...

ئوه ی که هاوکاریت ده کات له سه ر ئارامگرتن، ئەوه یه که نرخ ی بزانی و بیناسی، چونکه ته واوی گهردوون له سه ر ئارامگری وه ستاوه که تیبینی بکه یین ده بینین که گهردوون له سه ر بیرۆکه ی پله داری وه ستاوه، خۆر راسته وخۆ له نیو جهرگه ی ناسمان ده رناکه وی به لکو هه لدئ و ههنگاو به ههنگاو پرشنگی زیاد ده کات، وه کشتوکال خیرا سه ر هه لئادات به لکو پێویستی به ئارامی و کات و چاودیری هه یه، ههروه ها کۆریه ش له سکی دایکیدا ده ست به جئ گهوره نابئ ته نانه ت خوای گهوره کاتئ که زه وی و ناسمانه کانی دروست کرد له ٦ رۆژدا، هه تا فیرمان بکات که ئەم گهردوونه ورده ورده په ره ی سه نده وه وه ئەم کاره ش پێویستی به ئارامگری ده بیته ههروه ها ناوی خۆی ناوه به (الصبر) پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرموئ: ((لا أحد أصبر علی اذی یسمعه من الله، إنه یشرك به، ویجعل له الولد، ثم هو یعافیهم ویرزقهم)).^١

١- إمام أحمد له أبو موسى الأشعري یوه.

نه وپه روه دگاره تاك و تنهها و نه صره خوايه كى به نارامه و سه ریټچى ده كرى و نارام ده بیټ، هه له ده كهین له بهرام بهریدا و نهو لیټمان خوښ ده بی و به زهیی پیماندا دیته وه.

نیمه تیټینی شتیكى زور سهیر ده كهین كه بریتی یه له وهی كه هیچ شتیك نی یه مه گه له سهر نارامی وه ستاوه... بو نمونه هیچ جوړه ملكه چى یه ك نی یه كه تو به جیټی بهیټنی به بی نارامگرى، نوټیټی به یانی پیویستی به نارامی یه: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ طه: ۱۳۲، ملكه چى خوټه ویستن واته به خشین دان به خه لكی پیویستی به نارامگرتن هه یه، شهو نوټیټی روژو گرن، حه ج و واز هیټنان له گونا ه و تاوان پیویستی به نارامگرتن هه یه.

كاره كان هه مویان ده گه ریټنه وه بو لای نارامگرتن.

نارامگرتن نه قورناندا.

نهو نایه تانهی كه باس له نارامگرى ده كهن گه لیک زورن: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ الكهف: ۲۸.

نهم نارامگریه له سهر په یوه سستی نیمانداران ، واته له هاوه لى خراب دورور بکه وه ره وه و ناخټ پابه ند بکه ((مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي)) و لیټیان دورور مه كه وه ره وه.

﴿وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾ العصر ۱-۳.

ئیمامی شافعی ده فهرموی: (گهر له قورئاندا جگه له مه هیچ سوره تیک ده ربارهی نارامگرتن نه بوایه ئەوا ئەمه بۆ خه لکی بهس بوو، له بهر ئەوهی ته وای ئەو شتانه ده گریته وه که مرۆف پیویستی پێ یه تی و به نارامگرتنیش کۆتایی دیت.

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ القلم: ۴۸.

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ البقرة: ۴۵.

خوای گه ورهش به نارامگرتن دهستی پێ کردوه، له بهر ئەوهی که یه که مین یارمه تی ده ره که یارمه تیت ده دات له ریگادا.

﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ طه: ۱۳۰.

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَدَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ البقرة ۱۵۷-۱۵۵.

ههروه ها له قورئاندا تییینی شتیکی زۆر جوان ده کهین، ئەو خودایه هه رکاتی که به سه رهای پیغه مبه ریگمان بۆ ده گریته وه ئەوا له کۆتایی نایه ته که دا بۆمان کورت ده کاته وه، به سه رهای نوح پیغه مبه ره له سوره ی هود له دوو لاپه ره دا هاتوه له م سوره ته دا وه له کۆتایی ئەم دوو لاپه ره یه دا ئەم نایه ته هاتوه: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ

الْغَيْبِ تُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
 إِنَّ الْعَقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿ هود: ۴۹.﴾

پروانه ئه م نایه ته: ﴿إِنَّهُر مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُحْسِنِينَ﴾ یوسف: ۹۰، ئه م نایه ته کاتى هاتوته خواری که پیغه مبه ر یوسف
 سه ر که وتنى بده ست هینا پاش چند سالی دوور و دریزه له نارامگرتن.
 ههروه ها گوئی بو وه سیه تی خوا بگره بو ئیمه که ده فهرموی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ﴾ آل عمران: ۲۰۰.

له راستیدا چندین نایه تی قه شهنگ ههیه له م باره یه وه و هه ر هه مویان هه ستمان به وه
 پی ده که ن که پاداشتی نارامگرتن کوتایی بو نی یه ..

﴿إِنَّمَا يُوقِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ الزمر: ۱۰ ئه و که سه ی که نارام
 ده گرتت وه ک ئه وه ی که پیویسته نارامگری هه بیت ، هه یج حسابیکی بو نیه ... ناتوانی
 کوتایی پاداشه که ی له لای پهروه ردگاری بینیته پیش چاوی خوی، چهنده ها پله و چهنده ها
 پله ی ههیه .

نمونه ی نارامگران له پیغه مبه ران

ئه م چهنده نمونه یه ده خه مه پیش چا و تا به خۆت بلتی: که خۆشه ویستانی خودا له
 پیغه مبه ران دوچاری ئه مه هاتون و نارامیان له سه ر گرتوه ئه ی من چی؟!

پیغه مبه ر نوح (عَلَيْهِ السَّلَام):

با پیکه وه بهیینه پیش چا و ۹۵۰ سال قه ومه که ی بانگ کرد: ﴿وَمَا ءَامَنَ مَعَهُر

إِلَّا قَلِيلٌ﴾ هود: ۴۰.

زۆرتیرین شه ژماره یه ی که نیمانداران باسی لیوه ده کهن ته نها ۸۰ نیماندار بوون، واته هدر ۱۲ سال جاریک یه کیک نیمانی به خودا هیناوه، وه نوح هیشتا به نارامه و بهرده وام دهستیان ده گریئ شه مه چی یه ؟ بو نمونه گهر تو هاورئ یه کت هه بی و پیت بلی: من هدرگیز نویژ ناکه م و توش پی بلی: (هاوار بو خوت له لای خودا) وه گهر لیت بدات، یان نازارت پی بگه یه نی پی ده لیت سویند به خودا نزا ی خراپت لی ده که م ، به لام نوح پیغه مبه ر پاش ۹۵۰ سال خوی گه وره پی ده فهرمو ی: که شتی یه ک دروست بکه، شه ده ست ده کات به دروست کردنی و بی باوه ران سوکایه تی پی ده کهن وه پاش شه وه کوره که ی ده بی نی که ژیر شو ده که وی ﴿ وَنَادَى نُوْحٌ اَبْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِيْ اَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۲﴾ قَالَ سَعٰوِيْ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصُمِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ؕ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرَقِيْنَ ﴿ هود: ۴۲ - ۴۳.﴾

شه خورا گریه چی یه ؟ نایا نیمه نارامگر نه بی ن؟

شه یوب پیغه مبه ر (الکافرون):

۸۰ سال به به خته وه ری ژیا، پاش شه وه ۱۸ سال به نه خوشی ژیا، کاتی که خیزانه که ی پی فهرمو له خودا بیاریوه، فهرمو ی: من شهرم له پهروه ردگارم ده که م، که ۸۰ سال ریژی لی نام وه ناتوام ۱۸ سال به نارام بم ﴿ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادَى رَبَّهُ اَنِّیْ مَسِيْ الضُّرِّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿ الانبیاء: ۸۳.﴾

تیبینی شه وه ده کهن که شه پیغه مبه ر به ریژه نه یه فهرمو: پهروه ردگارا رزگارم که له م دوخه ی که تیدام، به لکو فهرمو ی من ناوا و ناوام و توش به سؤزترینی خاوه ن سؤزانی .

زه که ریا پیغه مبه‌ر (ﷺ)

کاتې که خوی گه وره یه حیای پې به خشی و خیزانی له منداډا بسون که وتبو واته ته مه نی زور گه وره بو. به لآم له گهډ نه وه شدا هیوا براو نه بوو به لکو پاش خور اگریه کی زور فرموی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ الأنبیاء: ۸۹.

تیبینی نه وه نه که یین که هه ریه که له پیغه مبه‌ران، خوا کردویه تی به نمونه یه که له نمونه کانی خور اگری، واته نارام گرتن له سه نه خو شی، کورې لاسار، پارانه وه له خدا.

گه وره ترین مروقی به نارام محمد پیغه مبه‌ر (ﷺ) بووه.

نه مه وی شیوازه کانی نه و تاقی کردنه وانه تان بو بزمیرم که پیغه مبه‌ر (ﷺ) له ژیانیدا هاتوته ریگای، نه مه ی که باسی ده که م پیش که شی ده که م به هه موو نه و که سانه ی که گرفتیان هه یه و پیش که ش به و دایکانه ی که به مردنی روله کانیان جه رگیان سوتاوه و بویان گریا ون.

باسه یر بکه یین که پیغه مبه‌ر (ﷺ) وه که خوشه ویسترین خولقی تراوی خودا دو چاری چی ده بیته حه زره ت (ﷺ) به هه تیوی له دایک ده بی، پاشان دایکی کوچی دوا یی ده کات و، پاشان مامی و پاشتر ۷ مندا لی، مروق کاتې که روله یه کی ده مرې به دریژایی ته مه نی له سه ری ده گری، به لآم پیغه مبه‌ر (ﷺ) مندا له کانی له چه ند ته مه نی کی جیا یدا مردون و دوا ین کورې که مرد ابراهیم بوو له کاتیکدا که ته مه نی پیغه مبه‌ر (ﷺ) زور گه وره بوو، پیش مردنی به سی سال نه و به له دایک بوونی ابراهیم زور دل خوش بوو، به لای مالی هاوه لانیدا تیده په ری و پتی ده فرموون: سه یری ابراهیم بکه ن، وه پاش چه ند مانگی کی که م مرد و پیغه مبه‌ر (ﷺ) بو ی گریا و پتی دلته نگ بوو، پاشان هه ریه که له روقیه و نوم کلپوم و زه ینه بی کیژانی پیغه مبه‌ر (ﷺ) و خه دیجه (ﷺ) و مامی مرد، که پشتیوان و هاو کاری کی باشی بوو.

نهم هه موو تاقیکردنه وانه چین !!!

پاش نه وهی که پیغه مبهری راستگویی دهست پاک پیچ، یان دهوت دروژن و شیت و پیچی پی ده کهنین و سوکایه تیان پی ده کرد به جوړی که ناوه که یان گوړی و به لومه کراو بانگیان ده کرد نه مه بوبه مایه ی نازار گه یشتن به یارانې بزیه پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی: (نه وان سوکایه تی به لومه کراو و نه فرته له لومه کراو ده کهن، به لام من محمد).^۱

نه وه له پرووی شه ره فیشه وه یه ک مانگ تومه تبار ده کریت و تومه تیکی پر و پوچ ده خنه شوین عایشه ی دایکی نیمانداران (ﷺ) پیغه مبه (ﷺ) له پیناوی ناینی خوادا جیهاد ده کات و زوربه ی کاته کانی ژیانې هینده خوراکی دهست ناکه وی به جوړی هندی جار له بهر زوری برسیه تی ۲ بهرد ده بهستی به سکی یه وه. وه خراپترین کاره سات که پیغه مبه (ﷺ) له پیناوی نیسلام و بانگه وازه که یدا دوچاری بوو نه وه بوو که پروی کرده تائف بو نه وه ی بانگیان بکات بو سهر ناینی نیسلام، به لام ده ریان کرد و بهرد بارانیان کرد وه هندیکیان پینان دهوت: نایا خوی گه وره له تو باشتری نه دیته وه بو مانی بنیری؟!

هه ندیکیش پیچی ده لیت: سویند به خوا بت بینم که به دیواری که عبه وه خوت هه لواسیت و سویند بخویت که پیغه مبه ریت نه وا پروات پی ناکم وه ههردوو کچه که ی پوقیه و نوم کلپوم که دهست گیرانی عوتبه و عوته یبه ی کورانی نه بو له هه ب بوون ته لاق ده درین به هوئی نیسلامه وه.

هه زهرت (ﷺ) له غه زای نوحود دیته ده ری و، ده که ویته چالیکه وه و دانیکی پیروزی ده شک و دم و چاری ده بییت به خوین له گه ل نه وه شدا له خودا ده پارپته وه و، ده فهرمووی: ((اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون)).

نایا که سیکتان ناسیوه له سهر زه ویدا، که وه ک پیغه مبه (ﷺ) بهو شیوه یه دوچاری گرفت بوو بییت؟

نوهی که پیغمبر (ﷺ) دوچارى بووه بریتى یه له وهی که نهو خوښه ویستړین خولقی تراوی خودایه لای خودا وا له هر مروښک ده کات که گرفتیکى هه بیت بلیت: گهر پیغمبر به وهی که خوښه ویستى خودایه و نهه هموو گرفته ی لی رودایى نهی من چی؟ که واته نهه مانای نهوه نی یه که په روه ردگارم منى خوش ناوی.

له گهله هموو نهه تاقیکردنه وانهدا ئیمه پیغمبر (ﷺ) ده بینین، که ده فرموی: ((لبيك وسعيدك والخير في يدك والشر ليس إليك)) هه روه ها ده فرموی ((اللهم إني أسألك لذة النظر إلى وجهك والشوق إلى لقائك)).

نایا که سیک هه یه که نهه هموو تاقیکردنه وهی له سهر بى و بیبینى هه میسه له سوژده دا و بلنى: ((خشع لك سمعي وبصري ومحي وعظمي)) من هه موو جهه سم ملکه چی تویه، خه لکانیکى زور له ساتى یه که مى تاقیکردنه وه یاندا هه لده گه پرنه وه و ده لین: بو و امان لی ده کات؟ چاکه یان له بیر ده چیت و سات و کاتى چاکه ده یان بینى که خوی گه و ره ده پهرستن و له سهره تى دوچار بونیان به گرفته دست به چی و هه رده گه پرن... .

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ الحج: ۱۱.

عائشه ی دایکى ئیمانداران ده فرموی: که سیکم نه دی که وهه پیغمبر (ﷺ) به سهختى تاقیکرتته وه، که سیشم نه دی له پیغمبر (ﷺ) زیاتر سوپاسى خودا بکات.

نایا تو ده زانى که ناوا بیت و بیت؟ نهه گیانى پر له وره یه تیدا بیت؟

جوړه کانی نارامگری، یان خوړاگری

نارامگری سى جوړى هه یه: نارامگرتن له سهر په رسته شه کان، نارامگرتن له سهر شه نجام نه دانی تاوان، نارامگرتن له سهر تاقیکردنه وه کان.

نارامگرتن له سهر په رسته شه کان: نهوه یه که پاریزگار یان لی بکه ت و... نوژی به یانی ده که م، شه و نوژی ده که م و پژ و ده گرم و یادی په روه ردگار ده که م.

نارامگرتن له سهر نه نجام نه دانی تاوان: هر گیز نه م تاوانه نه نجام نادم... له کاتیکدا، که ده توانی نه نجامی به دیت، به لام نایکه ی... .

نارامگرتن له سهر تاقیکردنه وه کان: خه لکی وا ده زانن، که نارامگرتن بریتی به له، نارامگرتن له سهر تاقیکردنه وه کان به تنه ا، به لام نه مه راست نی به .

هر سی جوړ ده چنه سایه ی نه م نایه پیروزه که ده فرموی: ﴿إِنَّمَا يُوقِى الصَّبْرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ الزمر: ۱۰.

به زرتین پله و پایه کانی نارامگرتن

کامیان به زرتین پله و پایه و زرتین پاداشتی هیه، خوړاگری له سهر ملکه چی، یان تاوان؟، یان خوړاگری له سهر تاقیکردنه وه کان، نه نجام نه دانی تاوان و ملکه چی گوره تره و به زرتین پله ی هیه، له بهر نه وه ی که نه شکه نجه ی زیاتره، وه من گومان ده به م که ملکه چی و تاوان کردن به ده سستی خودی مرؤفه و به ده سستی خوږه تی که له گونا و تاوان دور بکه ویتته وه، به لام تاقیکردنه وه کان به ویستی مرؤفه کان نی به، نه وه له خوداوه یه و له لای خوداوه دیت گهر پینی رازی بیت، یان نا وه سه ختیش ویستی ده رونی مرؤفه له بهر نه وه ی که هه ول و تیکو شان ده دات

هه ندی جار خوړاگری له سهر تاقیکردنه وه کان پیوستی به هیزی تیمان هیه، هه تا کاتی که تیماندار تاقی ده کریتته وه ده لیت: الحمد لله.

واته: خوړاگری ده کرئ به ناره زومه ندی بیت و ده شکرئ که هه ندی جار به ناچار ی بیت، نه گهر به ناره زومه ندی بوو نه وا پاداشته که ی گوره ترو زورتره.

لەبەر ئەوہ خۆپراڭرى يوسف پلە و پاىەى بەرزترى ھەبووہ لە خۆپراڭرى ئەيوب
 پيغەمبەر لەبەرئەوہى كە خۆپراڭرى يوسف بە ھەلبىژاردنى خۆى بووہ، بەلام خۆپراڭرى
 ئەيوب لەسەر نەخۆشى بووہ و ناچار بوہ لەسەرى.

زانايان ووتەيەكى زۆر بەچيژيان ھەيە كە دەفەرمون: ئارامگرتن لەسەر ملکہچى يەكان
 و بەندايتى گەورە ترە لە ئارامگرتن لەسەر تاوان و گوناھ، لەبەرئەوہى كە چاكەيەك
 بەدەھيئەدى خۆيەتى، گەر خۆپراڭر بوو لەسەر پەرستەن ئەوا ئەو ھەلانەت دەبەخشرين كە
 لە ئارام نەگرتن لەسەر تاوان ئەنجامت داون ، تاوانەكانت لە تاوان دەبەخشرين، وە نەگەر
 يەكيك چاكە و گوناھەكانى يەكسان بوون ئەوا زۆر كات بەرميھرى پەرورەدگار دەكەويت.

چەند چىرۆكىكى راستەقىنە

ئەمە سۆزىگە لە پەرورەدگارەو:

نام ئەجمەدە... ئەندازىارى كارەبايم... پاش تەواو كىردنى خويىندن ۸سال كارم كىردە و چەند جارىك لە پىشەكەم بەرز كراومەتەو، ماوہى ۲ سالە بەرپۆبەرى فرۆشتەنى يەكىك لەو كۆمپانىا گەورانەم كە كار لە بوارەكەى خۆمدا دەكات...

ئەم سەرگوزشتەيەى من دوسال دەبى دەستى پى كىردە كاتى كە من وازم لە بوارى كارەكەمدا هينا لەو كاتەدا بىرپارىكەم دەر كىرد بە كىردنەوہى نوسىنگەيەكى تايبەت بە خۆم، دۆخى مادىم زۆر خراپ بوو بەداخەو، دواى ئەوہى كە من خۆم و خىزانەكەم لەسەر دۆخىكى دىارى كراو راھاتبووين پاش ئەوہى گىرتىك پوى تى كىردم كە ئەمە ناوہرۆكى بەسەرھاتەكەمە...

من خىزاندارم و سى كچم ھەيە، پاش ئەوہى خىزانەكەم جارىكى دىكە دوگىان بوو زۆر سىروشتى يە كە خوازىار بوين كە ئەمجارەيان منداكە كىر بىت، بەلئى منداكە كىر دەرچوو، بەلام دوايى بۆمان دەر كەوت كە منداكە نائاسايى يە و ھەستى تەواو نى يە، ئەمەش بوئە ھۆى كۆسپىك بۆ ھەموو ئەوانەى كە لە دەورپىشتمانەوہى بوون وە بۆ ئەوانەشى كە ھەوالەكەيان زانى وە لە راستىدا من و خىزانەكەم، كە پىزىشكەكان ئاگادارىان كىرئەوہى زانىمان ئەمە تاقىكردنەوہى كە و پەرورەدگار بۆ ئىمەى ھەلبىئار دوە، بەلام كەس و، كارى ھەردولامان وا مامەلەيان لەگەل ئەم بارودۆخەدا دەكرد وەك ئەوہى كە يەكىكىان لى مردبى ئىمە ئەم منداكەمان ناو (عبد الرحمن) لەبەرئەوہى كە ئەمە رەجمەتتى بوو كە خواى گەورە بۆ ئىمەى نارد وە ئىمە زۆر پەيوەست بووين پى يەوہى وە پاش لە دايك بوونى عبد الرحمن خىزانم پاش چوار تا پىنج مانگى دىكە بەشىئەوہىكى چاوەرپوان نەكراو جارىكى دىكە دوگىان بوو وە بەپى شىكارى يەكانى پىزىشكى بۆ ماوہىيى دوچار بوون بەم نەخۆشى يە لە دواى منداكى چوارەم زۆر دەبىت، پىزىشكەكە زۆر سور بوو لەسەر شوئىنەوارى ئەو ھەملە و دەپىرسى ئايا شىكارتان بۆ ئەنجام بەدەم سەبارەت

بهو کۆرپه یه که بزاین دوجار بووه، یان نا؟ بهلام ووتمان نه خیر... نهوهی که خوای گه وره بۆمان بنیرئ ئیمه پتی پازی ده بین وه له سه ره تای شهش مانگیدا حمله که کۆتایی پی هات، چونکه خیزانم توشی خوین به ربونیکمی زۆر هات و، پاشان بۆمان ده رکهوت که ویلاشه که جیابۆته وه و له بهرته وه کۆرپه له که تهواو نه بو پاش تر له بارچوو که کچیک بو که به هه مان نه خویشی دوجار بوو بوو، من پۆزی سی شه مه چوم به خاکم سپارد، بۆ پۆزی چوار شه مه عبد الرحمن زۆر نه خویش بوو هه ر نه شه وه بردمان بۆ بیمارستان، هه ر نه پۆزه له ته کسی یه کدا گویمان له کاسیتی مامۆستایه که بوو که باسی خۆپاگری ده کرد، ئیمه عبد الرحمن مان برده نه خویشخانه و پزیشکه کان به دیتنی زۆر کاریگه ر بوون هه ر به گه یشتنمان بۆ زوری ئۆکسجین نه و کۆچی دوایی کرد هه مو نه وهی که هات به ناخدا له و کاته دا نه و فه رموده قودسی یه بوو که ده فه رموی: (خوای گه وره کاتی فرمان ده دات به گیان کیشانی کوریک به فریشته کانی ده فه رموی: به نده که م چی ووت ؟ نه وانیش ده لئین سوپاسی کردی و گه راپه وه واته ووتی: (الحمد لله، انا لله وانا اليه راجعون) هاته ده ری بۆلای خیزانه که م و پیم ووت: انا لله وانا اليه راجعون، خیزانه که م چه ند جارئ نه مه ی ووته وه، پاشان هه ستم کرد که ئیمه که متر له خه لکانیکی زۆر تر تاقی کراوینه ته وه . هه ر له م کاته دا هه ستمان کرد که نه وهی له ئیمه رویدا وه سۆزیک بووه له په روه ردگار وه بۆ ئیمه، کاتی که نه و منداله ی پیبه خشین کاتیک بوو که ئیمه تیایدا له خودا وه دوور بوین، مالمان گرتیکی زۆری تیدا بوو، بوونی نه و منداله جوړیک له سۆز و خو شه ویستی پی به خشین وه جاریکی دیکه تهواوی خیزانه که ی کۆ کرده وه، ئیمه زیاتر له خودا نزیک بوینه وه واته نه و کۆرپه یه په یامیکی دیاری کراوی پی گه یان دین که په روه ردگار په وانسه ی کرد بوون وه کاتی که په یامه که ی کۆتایی پی هینا خوای گه وره بردی یه وه له کاتیکدا که ئیمه نیمانان زۆر به ته بوو.

کاتی که ئیمه به م شیوه یه ده پاراینه وه (اللهم أجرنا مصیبتنا وأخلفنا خیرا منها) به ویستی خوا کاتی ئیمه نه م دو عایه مان کرد که هه موومان کۆبوین وه من دلنیام که په روه ردگار وه لامی نزا که مان ده داته وه پاش نه وه به مانگ و نیویک جاریکی دیکه خیزانم حمله بوینه وه ئیمه نه و کاته زۆر بۆتویمان خراب بوو کاره که م کۆتایی هاتبوو.

ھېچ خەرجى و پاشەكەوتىڭم بەدەستەۋە نەبوۋ، ۋە پاش چۈر مانگ بۆمان دەرکەوت
 كە دوانەيەكە و سوپاس بۆ خودا ناۋمان لىنان حسن و حوسەين بەراستى گەۋرەتەين
 ھيوامان ئەۋە بوۋ كە خۋاى گەۋرە بارمەتەكەى لەۋ مندالە نەخۆشەدا گەراندەۋە و لەبەرى
 ئەۋە نەك مندالەئى بەلك و دوو مندالەئى تەندروستى پىئ بەخشىن ۋە دوو مانگ پىئش لە
 داىك بونيان لە يەكەك لە ۋالاتانى كەنداۋەۋە گرى بەستىڭم پىئ گەشىت ۋە خەلكى پىئش
 ھاتنى ئەم كارە پىيان دەۋتەين نىۋە ژمارەتان بەردەۋام زۆر دەبى و خەرجىشتان نى يە،
 بەلام ئەم كارە سەرى ھەلدا ھەتا خەلكى پىئ دۇنيا بىكات و پىيان بلى: خۋاى گەۋرە لە
 نىمە چاۋەرپىي ھېچ ھەۋلىك ناكات بەلك و چاۋەرۋانى ئەۋەمان لى دەكات كە سوپاسى
 بىكەين و يادى بىكەينەۋە.

﴿إِنَّمَا يُؤَقِّبُ الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ الزمر: ۱۰.

پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرمۇي: (ئارامگرتن پوناكى يە) ... نىمە زۆر گۆيمان لەم
 فەرمودەيە بوۋە، بەلام ئايا كەسىك لە نىمە بىرى لى كەردۆتەۋە؟ پوناكى يە بۆچى پوناكى
 يە؟ كىشەۋ گەرت تارىكى يە ۋە خۆراگرى لەسەر تاقىكەردنەۋە دۇنيابى يەكان برىتەين لەۋ
 پوناكى يەى كە لەۋ تارىكى يەدا دەرەدەچىت.

بەلەئى نىمە سەر گوزشتەى ئەھمەد دەخوئىنەۋە ھەست دەكەين كە بابەتەكە زۆر
 سادەترە لە پىشېنى يەكانان گەر نىمە دۇچارى ھەمان كىشەۋ گەرت بىنەۋە . ھەرۋەھا
 ئەھمەد گوى لە خەلكانى دەگرەت كە دۇچارى گەرت بونەتەۋە و خۆراگرى، يان بەلاۋە
 سەيرە .

ئەى خەلكىنە خۆراگرى پوناكى يە، بىر لەم واتەيە بىكەنەۋە كە زۆر گۆيمان لى بوە و
 بە زەينماندا تىپەرىپوۋە و لەۋەى كە نىمە بىرمان لە ماناى پوناكى كەردۆتەۋە... لە پاستىدا
 ھېچ سودىك نايىرى گەر نىمە ئەم بابەتە بەفەرمودەيەكى پىغەمبەر (ﷺ) كۆتايى پىئ
 نەھىتەين كە دەفەرمۇي: (سەرسامى بۆ كارى نىماندار، كە ھەموو كارەكانى ھەر چاكەيە

گهر خۆشی پرووی لى بکات سوپاسی خوا ده کات و ئەمەش بۆی دەبیت به چاکه وه ئەگەر زیان پرووی لى بکات نارامی له سەر ده گری و ئەمەش هەر به چاکه بۆی دەنوسری و ئەمە جگه له نیماندار بۆ هیچ که سینکی دیکه نی یه).

هه زرهت (ﷺ) سه ری له کاری نیماندار ده سوپمى... نیماندار ئەمەى زۆر نامۆیه که هیچ گرفتیکى نی یه و تهواوی ژيانى سانایى یه إن شاو الله...

نایا ئەوه مان له یاده که ئەحمەد چى ووت به خیزانه کهى کاتى که کورە که یان مرد؟ پیتی ووت بلتی: (إنا لله وإنا اليه راجعون).

ده کرى که هه موو مو سلمانى ئەم نزایه بکات...

پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموى ((إنا لله وإنا اليه راجعون، اللهم اجرني في مصيبي وأخلفنا خيرا منها، لا يقولها عبد إلا عوضه الله خيرا منه))^۱.

به خته وه ر بن به م خۆرا گرى و پارانه وه يه

نامه وى کۆتایى به په یقه که م به یتم هه تا په یامى ک ئاراسته ی ئەو دایک و باوکانه نه که م که کۆرپه کانیان مردوون...

له راستیدا من ده زاتم ئەزمونه کهى مامۆستا ئەحمەد و خیزانه کهى ئەزمونیکه له نیو زۆرىک له ماله کاندا هه یه، له نیو زۆرىک له خیزانه کاندا هه یه، پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموى ((إن السقط لیراغم ربه اذا دخل أبویه النار، فيقال أيها السقط المراغم ربه: أدخل أبویک الجنة، فيجرهما بسره حتى يدخلها الجنة))^۲.

فه رموده يه ك زۆر جوانى دیکه هه یه که ده فه رموى ((إذا مات ولد العبد قال الله لملائكته: قبضتم ولد عبدي؟ فيقولون: نعم، فيقول: قبضتم ثمرة فؤاده: فيقولون: نعم، فيقول: ماذا قال عبدي؟ فيقولون: حمدك وإسترجع، فيقول الله أبسوا لعبدي بيتا في الجنة وسموه بيت الحمد))^۳ ئەگەر منالى به نده يه ك مرد خودای گه وه ره به فریشته كان ده فه رموى ت:

۱- إمام أحمد له مستنده کهى هیناویه تی.

۲- ابن ماجه له على كورى ئەبو گالبهروه رپوايه تی كرده.

۳- ترمذی له ئەبو موسى الاشعری يه وه رپوايه تی كرده.

رؤحی مندالتی بنده که تان کیشا ؟ ده لئین به لئی ، خدا ده فهرمویت: بهروبوومی دلتان لی وهرگرت ؟ ده لئین به لئی ، ده فهرمویت: بنده که م چی گووت ؟ ده لئین ، گووتی: (الحمد لله ، انا لله وانا الیه راجعون ، ده فهرمویت: ده خانوویه کی بؤ دروست بکهن له ناو به ههشت و ناوی بنین خانووی سوپس گوزاری.

گیان و ماده

لهم بابه ته ماندا باس له گرفتیی ده کهین که هه موو مرؤفایه تی به ده سته وه ده نالئینی، مرؤفایه تی به ده ست له خۆبایی بونیکی زۆره وه ده نالئینی و ماده ده ش خه لکی نو قم کرده و به ته واوی روحیان له بیر چۆته وه سه ره تا من نالیم ته نها بؤ گیانمان بژین و جهسته مان له یاد بکهین، نه وان به ههر شیوه یه ک بیت لیک جودا نین.

بؤ شه وهی که لهم بابه ته بگهین پتویسته بگه رتینه وه بؤ سه ره تا وه مه به ستم له سه ره تاش سه ره تای نه م سه ده یه نی یه، یان مه به ستم له سه ره تای سه ده ی رابردوش نی یه به لک و مه به ستم سه ره تای خولقانه ...

په روهردگار چۆن و له چی خولقاندوین؟

په روهردگار کۆمه له خولقیتراییکی زۆری له یه ک ماده خولقاندوه فریشته کانی له روناکی و جنی له ناگر خولقاندوه، به لām مرؤف، یان ناده میزاده کان تا که خولقیترای ژیرن که له دوو ماده خولقیتراون که نه ویش جهسته و گیانه.

جهسته بهرگ، یان پۆشه رتیکه ده ره کی یه که بۆشاییه کی هه یه، به لām روح، یان گیان نه و شته یه که ده رواته نیو نه و بۆشاییه وه و هه ریه که یان سه رچاوه و خۆراکی خۆی هه یه، جهسته سه رچاوه که ی قورپی زه وی یه و خۆراکه که ی هه موو نه وانیه، که پی ده گات له خواردن و خواردنه وه و پۆشاکه جوان و په یوه ندی پی او به نافرته وه، به لām گیان سه رچاوه که ی فویه کی بهرز و به نرخه له لایه ن خوداوه، که کراوه به بهری ناده م (الکلیلا) دا... خوی گه وره ده فهرموی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ رُوحِي﴾

چی رودهدات گهر هاوسهنگی له نیوان گیان و ماده دهسته بهر نه کهین؟

خۆراکه کهی هه موو نه وه یه که ده مانگه یینیت به خودا وهک خویندنی قورنان و ده ستت بلند بکه یه وه و بلئی: پهروه ردگارا... جگه له مەش زۆره ئەم گیانه بهند کراوه له نیو جهسته دا، ناتوانی بگاته خودا مه گهر نهو جهسته یه سوک بیت، گرتی راسته قینه ی نیمه نه وه یه که نیمه سورین له سه ره نه وه ی که له یه که ماده پیکهاتووین، نیمه گیانمان له یاد کردوه و تنه ا خۆراکی جهسته ده دهین، گیانمان پشت گوئی خستوه و گرتومانه هه تا ماندوو بووه و پیر بووه روخواه!!

بۆ نمونه گهر یه کیک ماوه ی یه که ههفته سێ خۆراک بژی چی رودهدات؟ ئە ی چی رودهدات گهر بۆ ماوه ی سێ رۆژ ناو نه خواته وه؟ بێ گومان ده مرئ... ههروه ها گیانیش، مرۆژ گهر یادی خوا نه کات نهوا گیانی ده مرئیت، به لام به هیوری و به پیچه وانیه جهسته وه که به خیرایی ده مرئیت و نه مەش وا ده کات له مرۆژ که گومان به رئیت تنه ا جهسته یه تی که ده مرئ بۆ یه لیی ناگه رئ و هه رگیز پشت گوئی ناخات، ده میتیته وه و وا خۆی تیر ده کات بیری ده چیت، که گیانی هه یه.

نه مەش هه ر نه وه یه که له رۆژ ناوا دا هه یه، مرۆژه کان هه ست به ماندو بوون ده کهن له گه ل نه وه ی که نهوانی له سه ره له به خته وه ری و خۆشگوزه رانی، له گه ل نه وه شدا مرۆژه کان له ولاتی نیمه هه رچهنده ژیا نیان سهخت و دژواره، به لام هه ر له سه قامگه ریدان و له زۆرترین نهو نمونانه ی که راقه ی ئەم په یقه ی نیمه ده کات... نیمه دوو کهس ده بیسین که پیکه وه و له هه مان کاتدا دین و له پشت پیش نوێزه وه نوێژ ده کهن و هه ردووکیان به یه که دهنگ و هه مان نایه تیان گوئی لی ده بیت، به لام یه کیکیان ده گری و نهوی دیکه یان هه ست به هه یچ نا کات، یه که میان گیانی په یه وه سه به خودا وه و دوه میان گیانی لاواز و مردوه، نه گهر دهنگی هه بوایه گوئی له نرکه ی ده بوو، که پئی ده لئیت: بیت هه رام بیت! که ی تی ده گه یه له وه ی که من پئویستم به خواردن و خواردنه وه یه به ته واوی وهک جهسته ت؟

قورئان ئەم پراستییهی بهرجهسته کردووه... له سوره تیکدا که هه مومان ده یخوینین، به لام نيمه بیری لی ناکه یه وه که نه ویش سوره ی (التکائر) له سه ره تاي ئەم سوره ته دا ده فهرموئ: ﴿أَلْهَنكُمْ التَّكَاثُرُ﴾ التکاپر - ۱ - (زۆربون لی ره دا مانای زۆر بوون نی یه له نه وه دا به ته نها به لکو زۆر بوونه له سامان و داها ت و نۆتۆمبیل و پۆشاک و مندال...)

قه ده غه کردن لی ره دا بریتی نی یه له قه ده غه کردن له زۆربوون وه نه گهر نا ئەمه په چیه ک ده بوو بۆ ماده به لکو بریتی یه له قه ده غه کردن بێ ناگا بوون به هۆی زۆر بوون... واته هه تا که ی زۆر بوون بێ ناگاتان بکات وه پاش ئەمه ئەم سوره ته کۆتایی جهسته مان بۆ رون ده کاته وه، که ده فهرموئ: ﴿حتى زرم المقابر﴾ التکائر: ۲ کۆتایی یه که ی گۆرستانه، ههروه ها نایه ته کانی پاش ئەوه به لێن ده داته ئەوانه ی که ته نها بۆ جهسته یان ژیاون پینج هه ره شه یان لی ده کات: ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ تَمَّ كَلَّا سَوْفَ

تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٢﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٣﴾ تَمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٤﴾ تَمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿التکائر: ۳-۸.

لی ره دا پرسیا ریک دیته پیشی، چی روو ده دات گهر ئەو هاوسهنگی یه دهسته بهر نه بیئت؟

یا ئەوه بینینه پیش چاوی خۆمان که مرۆفیک بۆ جهسته ی ژیاوه و گیانی له بیر کردووه... ئەم مرۆفه ده بیئت، یان هه ر تیر بوونی بۆ نه بیئت واته هه ر چهن دی تیر بکهیت بهس نه بیئت، ئەمهش پراقه ی لادانی جنسی ده کات که پۆژئاوایی یه کان به دهستی وه ده نالینن وه یان ده گونجی له دهست په ژاره و، پاشان زیاده رهوی بنا لینی، وه نوqm بوون له نیو ماده و یه کیکه له هۆیه کانی په ژاره یی ئەگهر ئەم هاوسهنگی یه رووی نه دا، مرۆف، یان ده بیئت بگاته بێ نومی دی یه کی ته واو له ماده ده که به مهش خوای گه وه هیدایه تی داوه بۆ سه ر رینگه ی راست وه، یان به خۆی خۆی له ناو بهر بیئت له رینگه ی نار دنه وه بۆ ئەم نار هزوانه.

نهمهش وای لی ده کات که نهو ههست بکات بهوهی که بهبی نامانج دهژی و ههست بهوه ده کات که نهو بی نرخه و نهمهش پالی پیوه دهنی بو خو کوژی.

زور جار نهو مرۆقه ههست ده کات که ماندوو و دهرونی شله ژاوه وه دهیهوی بگه پیتهوه بولای پهروه ردگاری، بهلام چه په لی شهیتان وای لی ده کات که هه میسه ههستی وای بیت که ناگاته پهروه ردگاری وه هیچ سو دیکي نی یه و پیی ده لیت: تو هه کاتی که وازت له گونا هینابی نهوا جار یکی دیکه گهراو پتهوه سهری.

گه گیان له گه ل زانست و زانیاریدا تیکه ل بکهین نهوا ده بینه باشترین ده ولته تی جیهان.

پیم خو شه له م باره یه وه شتیک بلیم: نیمه سیف هت و خاسیتیکمان هه یه که رۆژ ناوایی یه کان نیانه، نیمه ناین و زانیاری و زانستمان هه یه، بهلام رۆژ ناوایی یه کان لیکیان جیا کردوونه ته وه نیمه گه لیکي ناین پهروه رین وه له ناخاندان سروشیتیکي پاک و بی گهر د و دروست هه یه نه گه رچی تاوانیش نه نجام بدهین.

له عومهری کورپی خهتابه وه (ﷺ) ده گپرنه وه که ده فهرموئ گویم له پیغه مبه ر (ﷺ) بوو ده یه فهرموو: (نه گه ر خوای گه وره فه تعی میسری پی به خشین، نهوا تیایدا خه لکی زور به سه ر یاز بگرن، له به ر نه وه ی که نهوان باشترین سه ر یازانی سه رزه وین) نه بو بکر (ﷺ) فهرمو ی بزچی نه ی پیغه مبه ر ی خودا (ﷺ)؟ نه ویش فهرمو ی: (له به ر نه وه ی که نهوان خو یان و خیزانه کان یان تا رۆژی دوایی له پابه ندیدان) ' نه م په یوه ندی یه مانای وایه که: نهوان تا رۆژی دایی پابه ند به ناینه که ی خو یانه وه.

ئایانیسلام دژی ماددهیه؟

سه رگوزشته یه کی به چیژتان بو ده گیر مه وه

پاش موسلمان بوونی عه مری کورپی عاص به پینج مانگ عه مر به خزمه ت پیغه مبه ری خودا (ﷺ) گه یشت و هه زره ت پیی فهرموو: (پۆشاک و شمشیره که ت له گه ل خۆت بیئنه و هه ره لام، عه مر کاتئ هاته خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) ده ست نویژی ده شوژد و، سه ری به رز کرده وه و، پاشان سه ری دانه وانده و وتی: (من ده مه وئ که بتکه م به سه ر کرده ی سوپایه ک و به هۆیه وه غه نیمه تیکه ی باشت چنگ بکه وئ وه من له سامان و دارایدا ئاره زویه کی باشم بۆت هه یه) عه مر ده لئیت: و وتم ئه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) من له پیئاوی پاره دا موسلمان نه بووم به لکو ئاره زوی ئیسلامم کرده و ده مه وئ له گه ل پیغه مبه ری خوا (ﷺ) دایم، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: (ئه ی عه مر مائی باش بۆ پیایر باشه).^۱

ئه مه بریتیه له تیگه یه شتنی خواپه رستی له ئیسلامدا: که ده بیئت دنیا له ژیر چنگندا بیئت نه ک له دل و ده رونتدا...

شیخ حه سه نی به صری حه زی له خواردن بوو له به ره ئه وه که سیکی به خۆوه بوو، پیاوئیکی شان و شه وکه تدار بوو له گه ل ئه وه شدا سه ردار ی له خواترسان بوو، هه تا یه کیک له شاعیران ده رباره ی ده لئیت: ((اذا كان عرض زنده شبرا وهو زاهد، فكيف لو لم يزهد))؟! واته: له خوا ترس بوو ئینجا پانایی ده ستی بستیک بوو، ئه ی ئه گه ر له خوا ترس نه با چۆن ده بوو؟

پیاوئیک له ئیمام ئه حمه دی کورپی حه نبه لی پرسی: ئایا ده کریی که که سیک هه زار هه زار دره می هه بیی و له خواترسان بیئت؟ ئه ویش فهرمووی به لئ، پیاووه که ووتی چۆن؟ حه نبه ل ووتی گه ر پاره که ی زۆریی ئه وه پیی به خته وه ر نابیی و گه ر که مییش بکات دله ننگ نابیی.

۱- برخارو و امام احمد له (مسند) ده کی.

نه گهر سهیری ده هاوه له مژده پیخ دراوه کھی به ههشت بکهین: ده بینین، که عبد الرحمنی کوری عهوف کاتئ کؤچی دوایی کرد ههشتا ملیون دره می هه بوو وه پیغه مبهه (ﷺ) ده باره ی ده فرموی: (گهر بهردیکی له شوینی خوی هه لپری یایه پارچه یه زیپری له ژیریدا ده دؤزی یه وه) ههروه ها عوسمانی کوری عه فان سوپایه کی نیسلامی ناماده کرد.

له هه موو نه مانوه ده گهینه نه وهی که هیچ دژایه تی یهک له نیوان گیان و ماده ده دا نی یه، ده کړئ له ژیانته سهرکه وتوو بیت ههروه ها ناین پهروه ریش بیت، به لام پیویسته که هاوسه نگی یهک له نیوانیاندا دهسته بهریکهین...

نایا ماده زانه؟

زور سهیره که نیمه ده بینین گهر خوی گهوره بیهویت بمانگیریتته وه بو لای گیان نهوا له بهر چاوماندا نهو بیرۆک یه تیک ده شکینئ که ماده زانه به سهر یاساکانی گهر دووندا نمونهش له سهر نه مه زوره له وانه:

کاری چه قو نهویه، که بپری و لهت و پت بکات، نه مه مادی یه، به لام خوی گهوره فرمانی پی دا که نه هه لته ستئ بهم کاره ی کاتئ خرایه سهر گهر دنی نیسماعیل (ﷺ) هه نهو خودایهش سوو که ناگری سارد کرد له سهر ابراهیم، کاتئ که پیغه مبهه (ﷺ) پرسپاری لی کرد: (جوانترین رۆژانی ژیانته کامه یه؟ فرموی نهو رۆژانه ی، که له نیو ناگه که دا به سهرم برد).

هه نهو خودایه بوو فرمانی دا به حوت که یونس قوت بدات و به ناوی ووت وهک چپای لی بیت تا موسی به سهریدا تیپه ری.

چەند چىرۆكىكى راستەقىنە

ناوم ئولجا محمدە... بەرپەگەز ئەوروپىم و لەگەل پىاوتىكى مىسىرى خىزانم پىنكەوہ ناوہ و كورپ و كچىكەم ھەيە بەناوى: لىلى و ئەحمەد، گەلى ئىمە لە ئەوروپا پاش جەنگى جىھانى ھەمويان بىچ باوہر بوون، كاتى كە خىزانم پىنكەوہنا گومانم وابوو ھاسەرەكەشم بەو شىوہەيەيە، ئىمە ژيانى خۇمان لە مىسر دەست پىن كورد و زۆر رەفتارەكانىم بەلاوہ سەير بوو و دەم دى كە نويژى دەكرد بۆيە داوام لى كورد كە سورەى فاتحەو چەند سورەتتىكى كورتم فىر بكات، بەلام ژمارەى ركاتەكانى نويژم نەدەزانى.

رۆژتىك لە مالموہ مندالى يەكىك لە ھاورپىكانم لەلابوو كە تەمەنى تەنھا ۷ مانگ بوو، لەپر دىم كە ھاوارى كورد دىتم كە لەسەر پىي وەستاوہ و دەلەرزى، چونكە دەستى بەكارەباوہەيە، ووتم: كارەباى ۲۲۰ فۆلت، پەنگە ئەو مردبى...، چونكە زانست وا دەلىن بىرم لەوہ كوردەوہ كە رزگارى بكەم، لەبەرئەوہى كە ئەمانتە لەلام وە گومانم وابوو بەو شىوہەيەيە كە دەمەويى خۆشم دەمەرم.

پاش ئەوہ دىتم كە ھەموو شتى لە ژورەكە دەبينم، كەواتە من نەمردووم ھەر ئەو دەمە وتم: سبحان اللہ، اللہ اكبر لەسەرئووى ھەموو شتىكە، ئەمە يەكەمىن رۆژ بوو كە نويژم تىدا دەكرد... تىر تىر گريام سوپاسى خوام كورد و ھەستم كورد كە من چەند وون بووم، ھەستم وەك ھەستى ئەو مندالە وون بووہ وابوو كە بەدوى داىكىدا دەگەپى و، پاشان دەيدۆزىتەوہ.

پاش ئەوہ ويستم پابەند بىم بە حىجابەوہ، بەلام بىرم لەوہ دەكردەوہ كە كەس و كارەكەم چىم پىن دەلىن؟ بەلام وتم: من بۆ خوا كار دەكەم نەك بۆ خەلكى، بەلى پۆشىم و زۆر بەختەوہر بووم، ھىچ ھەستم بە شەرم و تەنگى و گەرما و ماندويى نەدەكرد وەك ئەوہى كە پىشبينىم دەكرد، بەلكو ھەستم بە نارامى يەكى نامۆ دەكرد وە بە خۆم ووت: برىا زووتر پابەند بوومايە.

کاتی که ژیا نی خوّم هه لسه نگانده له پیش و پاشی موسلمان بوونم ههستم به به خته وه ری یه ک کرد، که هه رگیز پیش موسلمان بوونم ههستم پی نه کرد بوو.

پیم خو شه نه وه بۆ باس بکه یته که پیش موسلمان بوونت چۆن بوویت ئه ی له دوای موسلمان بوونت چۆنی؟ رات چی یه له به رامبه ر گرتی گیان و ماده ده؟

مه جهر ولاتیکی شیوعی یه و ئاینی تیدا نی یه، نه لیپرسینه وه و نه هیچ بیرو که یه که سه باره ت به روژی دوایی و نه گیانیش، له به رته وه ناکرئ، که بروا به شتی بکه ین که نه ده یینین و نه به رجه سته ی ده که ین.

من هه رکاریکم بو یستایه ده م کرد له به رته وه ی که هیچ پهروه ردگاری نه بوو لیم به رسته وه وه نه هیچ روژیکیش هه یه قیامه تی تیا به ریا بیته. له گه ل نه وه نه م نازادی یه هو کاری چه ندین نه خو شی یه بۆ خه لکی له وانه په ستانی ده ماره کانی هه لچوون و ده رونی و شتی دیکه ش، له به رته وه ی که ئاده مزاد له هه موو شتی کدا پشت به خو ی ده به سته نک به خودا.

من له قورئاندا خو یندومه ته وه که خوای گه وره له خو لقیتر او ه کانی ده پرسئ: ئایا ئیمانتان هینا وه به پهروه ردگار؟ ووتیان: به لئ و وتم: که سیک چۆن ده توانئ بلی: پهروه ردگار نی یه؟ بۆ نمونه له چین، ده لئین: گه ر له وی خودایه ک هه بوایه ئه وا نه مان ده په رست.

به لئ نه و مه به سته ئه م ئایه ته یه، که ده فرموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۗ شَهِدْنَا ۗ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۗ﴾ الاعراف: ۱۷۲.

پهروه ردگار کاتی که ئاده می خه لئ کرد هه ر له پشی خو ی نه وه کانی تا روژی دوایی ده ره ئنا وه پی فرموون: ئایا من پهروه ردگارتان نیم؟ ووتیان: به لئ شاهیدیمان دا، ئیمه ده لئین نه وه مان له یاده نی یه، به لام ئه م هه لو یسته له نیو ناخ و توانا کانی ئیمه دایه له

ناخى ئىمەدا سروشتىك ھەيە كە خۇاى گەورە لەسەرى خولقاندوين و ئەوئش ئەوھىيە كە ئىمە ھەمىشە پىويستمان بەخودايە، گيانمان پەرۆشى لاي خودايە و دەتەوئ بگەرپىتەوہ لاي، ئەمەش پراڧەى ئەوہ دەكات كە لەنىتو كۆمارەكانى روسىاي شىوعى رويدا كە ماوہى ۷۰ سالە وانەى بىن ئىمانى تىدا دەوترىتەوہ. كاتى كە ئەم پرىتمە واتە يەكىتى سۆڧىەت روخا دانىشتوانى ئەم كۆمارانە داوايان كرد كە ئىسلام بكرىتە دەستورى ولت.

وہك ئافرەتىكى موسلمان چۆن رۆژگارى خۆت بەسەر دەبەيت؟

سوپاس بۆ خودا وەك ئافرەتىكى موسلمان بە نوئز و قورئان خوئىندن دەست پى دەكەم، ئىمە پەندىكىمان ھەيە ھەركەس زمانىك فىر بىت دەبىت بزانى چۆن بىخوئىتەوہ، بەلام من زۆرىك لە موسلمانان دەبىنم كە ئىسلاميان لە باپىرانيانەوہ بۆماوہتەوہ، بەلام نازانن قورئان بەباشى بخوئىننەوہ.

بۆشايى يەكى زۆر گەورە لە نىوان ئىمەو قورئاندا رويداوہ، ئولجا قورئانى بە وەرگىراوى لە عەرەبى يەوہ بۆ ئىنگلىزى دەخوئىندەوہ و لە ئىنگلىزى يەوہ بۆ مەجەرى و ئىمەى عەرەبىش ناتوانن قورئان بخوئىننەوہ و گەر قورئانىكىمان كردهوہ ئەوا ھەلدەنوئىن و نازانن كە چۆن دەبخوئىنن، ئىمە لە رەمەزاندا نەبى قورئانەكانمان ناكەينەوہ و پاش رەمەزان قورئانەكان سكالاي ئەوہمان لى دەكەن كە تەپ و تۆزى زۆريان بەسەرەوہيە، عبد اللہ كورپى عەمر ھاتە خزمەت پىغەمبەر(ﷺ) و پىسى ووت: ئەى پىغەمبەر(ﷺ)ى خودا لە ماوہى چەند رۆژدا قورئان بخوئىنمەوہ؟ پىغەمبەر(ﷺ) فەرموى: (ھەرمانگەى جارى) عبد اللہ ووتى: ووتم من زۆر لەوہ بەھىزترم، پىغەمبەر(ﷺ) فەرموى: (بىست شەو جارى) عبد اللہ ووتى: ووتم من زۆر لەوہش بەھىزترم، حەزەرت فەرموى: (پانزە رۆژ جارى) عبد اللہ دەلئىت: ووتم زياتر لەوہ بەھىز ترم، پىغەمبەر(ﷺ) فەرموى (ھەفتەى يەك جار) عبد اللہ دەلئىت ووتم: زۆر لەوہش بەھىز ترم پىغەمبەر(ﷺ) فەرموى (ھەركەس لە ماوہى سى رۆژ كەمتر بىخوئىننەوہ ئەوا لى تىناگات).

خوازىيارم ئەم پەيڧە زۆر بەئازار بىت، چونكە قورئانەكان لەنىتو مائەكانماندا ھەلواسراون بۆ جوانى و پارىزراوى لەچاو پىسى.

چون هاوسه نگی دهسته به ریکه یین؟

بو نهوهی که نهو هاوسه نگی له نیوان گیان و ماده ده دا دهسته به ریکه یین پښتانه کی زور ناسان بو نه مه هیه، کاتې که دهست ده کهیت به کاریکې مادی بو نمونه دهست پښتانه کی له کاریکې گیانیشدا بکه... دانیشتی به ته له فون یه کات ژمیر قسه ده کهیت، پاش نهوه یادی خوا بکه ماوهی نیو کات ژمیر سهیری TV ده کهیت نیو کات ژمیریش قورئان بخوینه، پوښاکیکې نوې ده کپیت بایی نیوهی نرخه کی به خسه.

هر کهس بتوانی نهو هاوسه نگی یه دهسته بهر بکات نهوا به جوانترین و به خته وهرترین شیوه ده ژی.

پتغه مبر (ﷺ) فیрман ده کات که چون نهو هاوسه نگی یه دهسته بهر بکه یین کاتې که ده فهرموې.

(په روهردگارت مافی له سه رته، ده رونت مافی له سه رته، کهس و کاره کهت مافیان له سه رته، مافی هریه که لهو خاوه ن مافانه بده).^۱

که سیک له نیمه داده نیشی و تاکات ژمیر سی ی شو سهیری TV ده کات، گهر پیی بلایی ههسته نویزه که ی به یانیت بکه، ده لیت داوای لی بوردن ده کهم کات ژمیر ۹ ی به یانی کارم هیه، خوی گورهش داوای شتیکی نه کردوه که له توانادا نه پیت.

گهر به یه کیک بلایی کات ژمیری ۵ ی به یانی له ژیر خانه که تدا ۵۰۰ جونه یه ده دوزیته وه چی ده کهیت؟!

بی گومان داده به زی و هه لیده گرت و نه گهر بیدار نه بویه وه نهوا خیزانه که ی له خه و بیداری ده کاتوه، به لام له گیان له پازی کردنی په روهردگارتا ده یینین ده لیت: (مامه په روهردگارتا په روهردگاری دلته کانه گوئ مه ده ری بنوا)

هر چون خوراکي جهستت ده دهیت هر بهو شیوه یهش خوراکي روح بده، هریه کیک له وانه مافیان له سه رته له بهر نهوه مافی خویان بده ری، به رده وام ببه له سه ر به ندایه تی و ملکه چی په روهردگارتا، نویزه کانت له کاتی خوی و له مزگه وتدا بکه.

له کۆتایدا... داوا لهو که سانه ده کهم که ده یانه وی خواردن بده نه گیانیان با یادی
خودا بکهن نه گهر بۆ ماوهی ۱۰ خوله کیش بیټ... ئەمه خاسیه تیکه پیش کهش به
هممو ئهوانه ی ده کهم که بدهست په ژاره یی یه وه ده نالینن وه ئه و نافرته تانهش که
گرفتیا ن هه یه... پهروه ردگاریش ده فرموی: ﴿أَلَا بَذَرَ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ الرعد: ۲۸.
له خوی گه وه ده پارپینه وه که ئەمه مان لی قه بول بفرموی، و له سه ر ملکه چی و
به ندایه تی خۆی دامه زراومان بکات و له خۆیمان نزیک بکاته وه و له ئیمه و ئیوهش خۆش
بیټ... آمین، أجمعین.

چهند گه نجینه یه که له جیهانی گیان:

که رهسته بن گیانه کان به یادی خودا خوشحال ده بن!!

ابن مسعود (رضی اللہ عنہ) ده فرموی: چیا به ناوی خۆیه وه بانگ ده کری ئه ی فلان، نایا
که سیک به لاتدا تپه پری یادی خوی کرد؟ گهر چیا که ووتی: به ئی ئه و مزگینی بی لیټ.

له خوراکی گیاندا چیژیک بۆ جهسته هه یه!!

یه کیک له سه له ف ده لیټ: گهر نه وه ی پادشاکان بیان زانیایه ئیمه له چ چیژیکدا ی
ئه و به شه ر ده هاتن له گه لمان له سه ر ئه و چیژه.

ههروه ها تیژی تیدایه!!

عوسمانی کوری عه فان (رضی اللہ عنہ) ده فرموی: گهر دلټان چاک بکهن ئه و له ووتی
پهروه ردگار تان تیژ نابن.

له خۆشه وستی یادکردنه وه ماده روحی ییدا تیده په پری!!

کاتی که پیغه مبه ر (ﷺ) له و دره خته جیا بویه وه که مینه ره که ی له سه ر بوو دره خته که
دهستی کرده نرکه نرک وه ئه و منداله ی که سۆزی دایکی وون بکات
پیغه مبه ر (ﷺ) چاکه ی له گه ل کرد و دهستی پیا هی ناو هی وری کرده وه و نرکه نرکه که ی
سوک کرد، پاشان فرموی: (گریا له سه ر نه وه ی که گوئی له یادی خوا ده بوو).

هروه ها شیخ حسن ی به صری نه گهر ریوایه تی ئهم فهرموده یه ی بکردایه ده گریا و ده یفهرموو ئه ی بنده کانی خودا دار و دره خت داوای سوزی پیغه مبر (ﷺ) ده کات، ئیوه بنده ی خودان و پیویسته زیاتر په رۆشی ئه و بن.

براکه م خۆت له و کۆت و بنده ت پرزگار بکه و به ره و مه له کوتی گیان ده ر بچۆ.

تیکۆشان دژ به دهر وون (نه فس):

ئهم بابته مان ناراسته یه بۆ ته وای خه لکی و لاوان به تاییه تی.

زۆریک له لاوان به ده ست ئه و گرفته وه ده نالینن که لاوازن له به رده م ده رویناندا و ناتوانن به رگه ی بگرن و هه رکاتجی که داوای شتیك ده کات بۆی جی به جی ده کهن.

له وانه یه که ده رون داوای ماده ی بی هۆشکه ر و سه ریچی و تاوان و زۆر شتی دیکه بکات، به لام نازانی که چۆن به رگه ی ده گریت، ئه و هیج ریگه یه ک، یان پیشبینی یه کی نی یه بۆ کۆنترۆل کردنی ئاره زوه کانی ده رونی، ئهم کۆنترۆل کردن و هه لئس و که وت و مامه لیه له ناینی ئیمه دا پیناسه یه کی هه یه که پیی ده وتری تیکۆشانی ده رونی، تیکۆشان نه ک خه بات، له به ر ئه وه ی که ووشه ی تیکۆشان زۆر له ووشه ی خه بات گه وره تره .

تیکۆشانی ده رونی چی یه ؟ مانای چی یه ؟ چۆن ئه مه ده که یین؟

له به ر زۆری نادیار ی ئهم واتایه له ده رون، ئهم کاره زۆر دژوار بووه له سه ره تادا... پیویسته ووشه ی تیکۆشان بناسین و وشه ی ده روینش ههروه ها و پیکه وه گرییان به دین تا بزاین له چی ده دوین.

(المجاهده) تیکۆشان له بنه ره تی زماندا له ووشه ی (جهد) هاتوه، واته هه ولدان، یان هه لپه نانه وه ی ووزه که واته تیکۆشانی ده رونی مانای درپخی نه کردن و هه لپه نانه وه ی ووزه یه له به رگری کردن له شتیکی دیاری کراو به واتایه کی دیکه: تۆ ده رونت ده بری یه وه له ئاره زوه کانی، ئایا تۆ له شیر برینه وه ی کۆرپه ده زانیت ؟ واته که ده گری، له به ر ئه وه ی

که ده یه وئې بهو شیوه یه شتی ده ست بکه وئې، به لّام دایکی هیچی پئ نادات، نه مهش له ژیانې نیمه دا مانای وایه که دهر ون دامالّی و بیپریته وه له نار ه زوه کانی بؤ نمونه هاوړی کاتم هم مویان مه بیان نؤ شیوه... نه خیر! من خؤړاگر ده بم له بهر ده میان، من نه و گونا هم ناوئیت، دهر ون داوام لّی ده کات که برؤم بؤ نه و جیگایه و نه و تاوانه نه نجام بدهم، نه خیر نارؤم و هرگیز نه و کاره ناکه م و من به دهر ونم ده لّیم نه خیر.

جوړه کانی نه فس:

که سیتک ده پرسئ مانای جوړه کانی نه فس چی یه ؟ نایا هر یه که نه فس نی یه ؟ نه فسی مروّ قایه تی چندین شتی به سر دا دئیت و چند شیوه کی جیاوازی هه یه .

جوړی یه که م: نه فسی فرماندهر به خراپه: نه مه یه کینکه له جوړه کانی نه فس که وا له خاوه نه که ی ده کات هه موو نه و کاره خراپانه نه نجام بدات که په روه ردگار په ست ده کات، واته هه میسه زاله به سر خاوه نه کهیدا وه پالّی پتوه دهنّی بؤ نه نجام دانی هه موو نه و شتانه که ده بیته ی مایه ی سهریچی په روه ردگار وه هرگیز رووبه پرووی سهریچی نابیته وه ﴿وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِيْ ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ﴾ یوسف: ۵۳، سهرنجی خیزانه که ی عزیز بده گه یشتو ته راده یه که که نار ه زوی نه وه ده کات له بنده که ی که له خوئی نریک بکاته وه و ته وای دهرگا کانی مالّه که شی له سر داده خات سهر بکه ن که نه م دهر ونه تا چ سنوریک وون بووه وه به وپه ری بوئری یه وه و هیچ هه ست به شهرم ناکات وه ک ژنیک نرخ و بایه خی خوئی ون ده کات و داده به زیت بؤ نزمترین پله وه له کو تاید ا ده لّیت: ﴿وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِيْ ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ﴾ نه وه ی که وای له من کرد بگه مه نه م پله و پایه یه نه و نه فسه بوو که زال بوو به سر مد ا که بریتی یه له نه فسی فرماندهر به خراپه.

به لّی چندین نه فسی له م شیوه یه هه یه، په نا به خودا ده گرین له په ست بوونی و له نه فسی فرماندهر به خراپه.

جوړی دوو هم: نه فسی لؤمه که ر: کاتئ که مروّ تاوانیک ده کات وای لّی ده کات بیر بکاته وه که چؤن نه مه ی کرد ؟ وه بؤچی ؟ من جارئکی دیکه نه مه دوباره ناکه مه وه،

نهمه بریتی یه لهو نه فسه ی که هرکاتی ده که ویتته نیو گیژاوی خرابه یه که وه . به حوکمی نه وه ی که مرؤفه جوړیک له تنگه لانی و ههست کردن به هه له لای روو ددهات ههروه ها ههست به ترسان له پهروه ردگار ده کات: ﴿لَا أُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَمَةِ ۝ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ القیامه: ۱- ۲. با تیبینی شتیکی زور سیر بکهین، که په یوه ندی روژی خهسلانه به نفسی لومه کهروه له سویند خوارده که دا، نهمهش له بهر نه وه ی که نهم جوړه نه فسه هه همیشه روژی دواپی له یاده وه له چاره سهره کانی نفسی تا خومان له نفسی فرماندهه وه بگوړین بو نفسی لومه کهر نه وه یه که روژی دوایت بیتسه وه یاد و به خوت بلتی، تو ده چپته بهردهم پهروه ردگار، تو له بهردهم پهروه ردگار راده گیرتی.

جوړی سی یه: نفسی ناسوده: نهو نه فسه یه که ترس و تکای له خدا هه یه و رازی و سه قامگیره و له بهر نه وه خوی گهوره ناوی لیناوه ناسوده و له بهر نه وه ی که ته واری خه لکی سه سامن له ده وری و تنها نه وه رازیه، هه موو خه لکانی ده ورو بهری گرفتیان هه یه و دودل و توقاون، به لام نهم دله ناسوده یه... ناه گهر دهرونی خوت به ناسوده یی ده زیاند

﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝ أَرْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ۝﴾
فَادْخُلِي فِي عِبْدِي ۝ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ۝ الفجر: ۲۷-۳۰.

جوړ چواره م: نفسی بی ناگا: له مه ترسی دارترین جوړه کانی نه فسه چالاک نی یه، خاوه نه که ی له سه رگهردانه تاوانباره خرابه کاره کانی نفسی فرماندهر بهر خرابه نی یه و له وانهش نی یه که سور و بهرده وامن له سه رملکه چی کردنی خدا و له وانهش نی یه که نه فسیان لومه کهره و لومه یان بکات له سه ر نهو تاوانه ی که نه نجامی ده دن نهو له دونیادا سه رگهردانه و هه رچی یه ک بیهوی نه یکات، بو نمونه نهو کیژتیکی باش و بهر هوشته و زور به باشی پهروه ده کراوه، به لام که سهیری ده که ییت له ناخوه نهو له کوئی یه لای خدا و نهو تاوانباری نییه و ملکه چیش نی یه، به لام که سیکی سه رگهردانه.

**من شتیکی زور سه یرتان پی ده لیم، نایا پرواده گهن، که تهویه کردنی نه
نه نفسی بی ناگایه دژوارتره له تهویه کردنی نه نفسی فه رماندهر به خراپه؟**

کەسی گوناھبار دەیوئ پاش کەمێک تەویە بکات ئەو بە درێژایی رۆژگار ئاوا و ئاوا دەکات، ئەو لەم گوناھانە ماندو بوە، گوناھ سەر شوپی و زەبونی و بی خەوی و سەر لێشێواوی لەگەڵ، بەلام بی ناگا تەویە ناکات لەبەر ئەوەی، کە شەیتان هەمیشە سوکایەتی پی دەکات و پی پی دەکەنی.

ئەم نەفسی بی ناگایە، لە دژوارترین جوهره کانی نەفسە، خەلکانیکی زور نەداوین بیسن و نە تاوانبارن و نە بەندە ی ملکەچن، بەلکو زۆریەری خەلکی سەرگەردانن.

ئای... تۆ لە کامیانی؟ ئایا لەو نەفسە، کە تاوان زال بوو بەسەریدا و نازانی چۆن بەرگە ی ئارەزوه کانی بگریت وەک ئەوەی، کە دیلی بیت و ئەو لە گەردنی بگریت و بۆ هەر کوئی بیهوی بیبا وە ئەو کەسیتی خۆی نی یە و نازاد و سەریهست نی یە بەلکو بەندە ی هەواو ئارەزوه کانیەتی: ﴿ أَرَأَيْتَ مَنْ آخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴾ الفرقان: ۴۳.

**دەپرسین: نایا نەفس لە سەر یه کینک لەم حاله تانە دەمینیتەوه و ناگۆری، یان دەکری
لە یه ک رۆژدا هەر چوا حاله ته که له خوی بگری؟**

ئەمە گونجاوه... بۆ نمونە جادوگەرە کانی فرعون چونە لای و پێیان وت: ﴿ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَّمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴾ الشعراء: ۴۱-۴۲. واتە من هەر پارەو بەخشیشتان نادهمی بەلکو دەتان کەمە کەسانی نزیکم ﴿ فَأَلْقَوْا حِبَاهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴾ الشعراء: ۴۴، سەیر بکە تۆ دەلێت: بسم الله و ئەویش دەلێت: بە عزەتی فیرعون و، پاشان موسی گۆچاکەندی فری دەدات و پاش یه ک خوله کە ((فألقي السحرة سجدين)) الشعراء.

بهم شیوهیه نهفس دهکړئ هه لگه ریته وه!

خه لکانیکي زور هه ن که ده لټن ناکړئ که نټمه ناین په روره بین، چونکه نهمه پټویستی به سالانیکي دور و درټ هه یه وه جادو گهرانی فیرعه ونیش هه لده گه رینه وه و ده لټن: ﴿قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الشعراء: ۴۷، فیرعه ون پټی ووتن: ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبِنَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ الشعراء: ۴۹، نه وانیش وه لامیاندا یه وه و وتیان: ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ طه: ۷۲، نایا ده کړئ که سټیک بدوزینه وه که پاره ی بوئ و پاش که مینک پټی بلټن: (لهت لهت ده که یین) نه ویش بلټی: (فهرمان بده به وه ی که پټ ده کړئ نهمه چی یه؟ چی له ناخه وه رویدا؟ بی گومان شتیکي زور ناسروشتی رویداوه...

بوچی نهمه بو نټمه روونادات؟

ده ترسم که نټمه له نهفسی جوړی چواره م بین، بی ناگابین، جادو گهران وتیان نهم دنیایه چنده بی نرخه !! ﴿إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّتَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ طه: ۷۳.

هه روه ها له ژیانی نټمه دا چهندين موعجیزه به دی ده کړټ، خه لکانیک هه ن که گرفتی زور گه وره یان هه یه و خوی گه وره لټی بزگار کردون، ده رگای لی کردونه ته وه، به لام نټمه ناخوټینه وه و له موعجیزه کانی خوی گه وره ناگه یین.

عومه ری کوری خه تاب (ﷺ) شمټیره که ی هه لگرت هه تا پټغه مبه ر (ﷺ) بکوژئ له ریگادا پیاویک دیتی وه پټی وت: خوشکه کت بکوژه که موسلمان بوه نه ک پټغه مبه ر (ﷺ)، نه ویش چوو بو لای خوشکه که ی شه پاز له یه کی وای لټدا که گواره که ی له گوئ خسته خواری و لټوی دوکرت کرد... نهم نهفسه دژواره چی یه !! وه کاتی که

گوئی لهم نایه تانه بوو ﴿طه﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢١﴾ إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ تَخَشَى ﴿٢٢﴾ تَزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿طه﴾
 . ۴-۱

عومهر گریا و ووتی چی بکهم تا بیمه نیو نهم ناینهوه ؟ ووتیان برؤ بؤلای پیغه مبهه (ﷺ)، نهوه عومهری کورپی خه تابی ناسراو به عومهری فاروق... نهمه چی یه له ۲۴ کات ژمیردا له بکوژی پیغه مبهه وه (ﷺ) ده گورپی بؤ عومهری فاروق!!

نهفس قابیلی گورپانه، به لآم نهم کاره پیویستی به تیکوشان و راست گوئی هیه و بهرده و امیش پیویستی به تنها تاویکی راستی هیه که له گهلیدا نیازی نهوه بکات که ژیانی به تهواوی له پیناوی خوادا تهواو بکات.

نهمهش نمونه یه کی زؤر به چیژی پیاویکه که ناوی: فچاله یه نهم پیاوه له رؤژی فهقی مه که کاتی که پیغه مبهه (ﷺ) به خه لکه که ی ووت (نیوه برؤن نازادن، به لئی لهم ره فتاره نیان تر و گوره تر بهدی ناکریت، چونکه نهو بی باوه پرانه بؤ ماوهی ۲۰ سال نازاریان دا، به لآم نهو پیمان ده فهرموی: من لیتان خوش بووم، نهم فچاله یه یه کیک بوو له وانهی که پیغه مبهه (ﷺ) لئی خوش بوو، به لآم سوپاسی نهم ره فتار جوانی یه یه حه زره تی نه کرد به لکو خه نجه ره که ی هه لگرت و پاش نهوه ی که لیتی خوش بوو ویستی پیغه مبهه (ﷺ) بکوژی نهم کابرایه چهند نهفسی دژوار بووه، پیغه مبهه (ﷺ) به ده وری که عبه دا ده سوپا یه وه و فچالهش چاوه رپی هه لیکی له باری ده کرد بؤ نهم نیازه ی حه زره ت (ﷺ) ناوری لی دایه و پی ووت (نهفس به چی ده ت دوینی نه ی فوزاله))؟ نهویش ووتی: یادی خوا ده که م، حه زره ت (ﷺ) پیی فهرموو: (له خودا بترسه نه ی فوزاله)، پاشان دهستی بهرز کرده وه و فچاله ووتی وام زانی که لیم ده دات، پاشان دهستی نایه سهر دلئی و دهستی ده هیئا به دلما و پیده که نی و ده یه فهرموو: (داوای لیخوش بوون له خودا بکه، له خودا بترسه، داوای لیخوش بوون له خودا بکه) فچاله ده لیت: پیش نهوه ی، که دهستی بجاته سهر سنگی رقاوی ترین که سی سهرزه وی بوو له دلما پیش نهوه ی که دهستی له سهر سنگم بهرز بکاته وه بویه خوشه ویستین که سی سهر زوی له دلما.

لیره دا په یوه نډیه کی داوین پیسی هه بوو - په نا به خودا - له نیوان فوزله و نافرته تیکدا له سهرده می نه فامیدا، نهو راهاتبوو که پروات بولای پاش نه وهی که موسلمان بو به لای نافرته ته که دا تیپه پری له کاتیکدا نافرته ته که دانیشتبوو وه ووتی وهره نهی فوزاله با پیته که وه قسه بکهین نه وه بیینه پیش چاوی خوتان که نه م کابرایه چی ده کات که ده پوست دوو خولهک له مهو بهر هزرهت (ﷺ) بکوژیت...

لاوان ده لیتن: من ناتوان له ناستی داوین پیسیدا خوم راگرم، من ناتوانم له ناستی کچان خوم راگرم، به لام فچاله نه م دیره هونراوه جوانی ووت که ده لیت:

یأبی علیک الله والاسلام

قالت هلم الی الحدیث قلت

بالامس یوم تکسر الاصنام

لوکانت رأت محمدا ورجاله

نه مه چی یه ؟ کی ناوا هه لیکیرایته وه نهی فوزاله ؟ چو ن نه فسی خوتت به م شیوه یه

گوری؟

نه ی نیمه بو خه باتی دهورنمان ناکهین؟

ده کری هۆکه ی نه وه بیت که نیمه متمانه ی ته واومان به خودای گه وره نه بیت، خوی

گه وره په یمانی پی داوین ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لِنَهْدِيَهُمْ لِمَنْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ

الْمُحْسِنِينَ﴾ العنکبوت: ۶۹.

گه ر نیمه متمانه ی ته واومان به خودا مان هه بیت هه رگیز له یادمان ناکات، واتا گه ر

هه ولت دا داتده مه زینتی، نه م بابه ته ته نها پیوستی به تیکوشانیک کی راسته قینه هه یه له

خوتته وه.

کامیان هۆکاری سهره کین . نه فست، یان شهیتان؟!

که سیک ده لیت من نازانم چو ن خه باتی دهورنی خوم بکه م، من نازانم شهیتان پی م پی

ده که نی، یان نه فسی خوم؟

نەفس ئەو گوناھە دەناسی کە کار دەکاتە سەر مرۆڤ، گەر گوناھێک هەبێت سور بێت لەسەرم ئەوا لە نەفسی خۆمەوێه نەك لە شەیتانەو، بەلام شەیتان بەلایەو گەرنگ نی یە کە من بکەوم، هەر گوناھێک لەبەردەمی خۆیدا ببیننی ئەوا لەسەری یارمەتیم دەدات.

بەلێ... ئەمەش جیاوازی یەکی زۆر گەرنگە هەتا نەلێن شەیتان ئەو کەسە یە کە پێم پێ کەنیو و سوکایەتی پێ کردوم و ئەو وای لێ کردم کە ئەمە بکەم، شەیتان هیچ ئامانج و مەبەستیکی نی یە لە گوناھێکی دیاری کراو، بەلام گەرنگ بەلای ئەو و ئەو دێه کە تۆ گوناھ بکەیت، ئەو پێت دەلێ: ئەم کارە بکە، تۆش دەلێت: نەخێر، ئەو جارێکی دیکە پێت دەلێتەو تۆش پێی دەلێت: نەخێر، پاشان پێت دەلێت کارێکی دیکە بکە، ئەو لە گوناھێکەو لە گەڵ دێ بۆ گوناھێکی دیکە، ئامانجی ئەو یە کە بەرھەر رێگە یە ک پێت تۆ بکەوی، بەلام نەفس سور دەبێت لەسەر ئەو تاوانە و بەخۆت پێی دەلێت: نەخێر، ئەویش پێت دەلێت: من ئەو تاوانەم دەوێ و تۆش هەر بەو شێو یە دەمێنێه .

ئەمەش رافە ی ئەو دەکات هەرچەندە شەیتانەکان لە پەمەزاند کۆت و بەند کراون، بەلام مرۆڤەکان هەر سەرپێچی دەکەن و ئەمەش دەکرێ کە لە پەمەزاند ئاشکرای بکەیت کە کێ بەهێزترە نەفسی تۆ، یان شەیتان، خەلکانێک هەن لە پەمەزاند زۆر خراپترن لەو ی کە پێش پەمەزان بوون کەواتە ئەمانە نەفسیان زۆر زۆر خراپە.

چەند چىرۆكىكى راستەقىنە

گەرەنە بۇلاي خۇدا

من ناوم مصطفى محمودە... تەمەنم نىزىكەى ۲۶ سالە و دەرچوى كۆلىشى بازىرگانى زانكۆى قاهىرەم و لە بوارى بەرھەم ھىنانى كاسىتدا كار دەكەم... من سەر گوزشتەى خۇمتان لە گەل پابەندىم بۆ دەگىپمەو، بەلكو خوى گەورە سودىكى بجاتە ناوى يەو.

لە ژياندا جىگايەك نەبوو بۆ ئاين جگە لە چەند شتىكى سادە نەبىت... من لە قوتابخانەىەكى تىكەلاودا بووم... ژيانم وەك ژيانى زۆرىك لە لاوان وابوو دەرچون لە گەل كىژان و گۆرانى و مۇسىقا و سەماکردن، واتە گۆرانى زال بوو بوو بەسەرمدە ھەر لە مندالىمەو ھەرەھا من ھەر لە مندالىمەو كچە ھونەرمەندىكم زۆر خۆش دەويست ھەموو جارى گۆفارىكم دەكړى، كە وىنەى ئەوى پىتو بوو بەيەك جونەى، يان دو، يان دە جونەى، ھاوپرىكانم دەيان دواندم گۆفارىكى وەھايە و وىنەى ئەو ھونەرمەندەى پىتو، من چوم و كرىم و وىنەى پەش و سىپى و پەنگا و پەنگى تىدا بوو و چوار دەورى دىوارى ژورەكەم پىبوو لەو وىنەى، پۆژىك ھەزم لەو كەرد، كە تەواوى ئەو وىنانە دامالم كاتى، كە دەستم برد، بەلام دەستم گەراندەو بەكەم جار ويستم دايان گرم، بەلام نەمتوانى، جارى دووھم ھەولم داو نىوھيانم داگرت و خەرىك بوو جارىكى دىكە ھەلىان بواسم و ھەتا سەرکەوتم بەسەر نەفسى خۇمدا و خەباتم كرد و سەرکەوتم لە دراندن و دامالىنيان.

ھەموان دەيان زانى، كەمن بەشىوہىەكى زۆر خراب ئەو ھونەرمەندەم خۆش دەويست، دامالىنى ئەو وىنانە بۆمن گۆرانىكى لە رىشكەو بوو، لەم پۆژەدا ھەستم دەكرد، كە كەس و كارەم زۆر بەشىوہىەكى نا سروشتى پىزىم لى دەگرن.

پۆژىك كە لە گەل ھاوپرىكانم دانىشتبوين و تاوانىكى دىارى كراومان ئەنجام دەدا لەگىژاوى مەستى و بەختەوہرى دابووم ھەلوئىستىك پوويدا و بەھۆىوہ سوکايەتىم پىن كرا لەو كاتەدا من ھەستم بە قىزەونىەكى زۆرى ئەو تاوانە كرد، دابەزىم و گەرپامەو مال و لە تەنىشت مالەكەماندا وەستام من كەرەستەكانى ئەو تاوانەم ھەرىپ بوو، ئا لەم كاتەدا

برپارم دا، که ههرگیز و جاریکې دیکه نه گهرېموه سهر شه و تاوانه، ههر بهو بۆنه یه وه من گهرامه وه سهری و چهند جاریک لیتی دور که و تمه وه هه موو جاریکیش ده گهرامه وه، پوژتیک من و هاوړیکانم دوچاری گرفتې بووین و وتمان چی دی شه گوناوه ناکهین، به لئی نه مان کرد، پاشان جاریکې دیکه گهراینه وه سهری، له بهرته وه ی، که پالنه ر له دواي واز لیه پنهانی نه هوکاری تاینی بوو نه پابه ندی.

پوژتیک من له و گازینویه دانیشتم، که هه میسه هه مومان له کاتی وانه کافاندا تیایدا کو ده بوینه وه، شه و گازینویه شوینی پیک گه یشتنمان بوو کاتی، که ده چوین بوو قوتبخانه و شه وان هه ده گهراینه وه بو شه و ئیمه له مانگی ره مه زاندا بوین و گویم له مایکرؤفونی مزگه و ته که بوو ماموستا قورسانی ده خوین و بانگی خه لکی ده کرد و ده گریان و خه لکانیکیشم ده دی، که ده پویشتن و ده گهرانه وه و شه دیمه نه شه زور نامو بوو، منیش و تم: من له گه ل شه خه لکانه دا نیم؟ بوچی شه خه لکه سهرقالن و به په روشتن به شتیکی دیکه و به شیوه یه کی دیکه ده ژین جیاواز تر له وه ی، که من تیایدا ده ژیم.

ههروه ها شه وه م له یاده، که پوژتیک له گه ل هاوړیکانم چووم بوو زانکو بوو شاهه نگیکی تاینی بوو چوینه ژورې، به لام من هیچ له وه نه گه یستم، که باس ده کرا، به لام شه وه ی، که هه ستم پی کرد، بریتی بوو له پاک و خاوینی و پوختی و پرونی تاین، شه وه ی که من له م ساهه دا یادی ده که مه وه ههر ده گریام و ده گریام، سه یرم بهو گریانم ده هات، که هه چیش تی نه ده گه یستم، سوپاس بوو خودا ده ستم کرد، به بیر کردنه وه یه کی دیکه، ژیان و شوین بایه خه کانم گوړان و هه ستیکی زور جوانم هه بوو به جوړتیکه پیشته به م جوړه هه ستم نه بووه به جوړتیکه: که بوومه مروقتیک و خوازیارم که هه موو مروقتیک به م شیوه یه بن له بهرته وه ی که هه ستم ده کرد که شه وان دورن له خوداوه و شه وان له زور شتی شه دونه یه بی بهری کراون.

به لام سهرگوزشته م له گه ل هونه ردا من موسیقام خوش ده وئ و حزیشم له گوړانی یه کاتی، که پابه ند بووم نه حزم له گوړانی و نه حزم له موسیقا بوو... هه تا که سیک پی تی و تم بوچی شه به هره یه له ملکه چی خودا به کار ناهینی؟

سوپاس بؤ خودا ئیستا من کۆمپانیایه کی بهرهم هیئانی کاسیتم هیه و سرود
پیشکەش ده کەم و خوازیارم له خودا نامانجی خوئی بیپیکئی و کاریگەر بیئت له
کۆمه لگادا...

ئهو هوکاره دامه زراوی یانه کامانهن کهوا دهکات له مرؤف که جاریکی دیکه نه گه ریتهوه سهر تاوان کردن؟

هاوه ئی کردن تیایدا له گرننگترین ئهو هوکاره کاریگه رانهیه له دهرون و رهفتاری
مرؤفدا...

هاورپئی سئی جوړی هیه: هاورپئی یه کی ئیماندار، که دهستت ده گری بؤ ملکه چی کردنی
پهروه ردگار، هاورپئی یه کی بهرپیز و رهفتار چاک، به لام نه ئیمانداره نه گونا هباره، به لام
ئهو هی، که وتمان بئی ناگا، یان هاورپئی یه کی خراپه کاره، گرننگ ئه وهیه، که به پیتی توانا
لیی دوور بکه ویته وه.

ئهم په یفهم ناراسته ی باوکان و دایکان و لاوان ده کەم و ده ئیم: هیچ شتیکی نی یه وه ک
هاورپئی خراب مرؤف سهر گهردان بکات وه هیچ که سیکی نی یه بلیت که من که تومه ته نیو
گونا هیکی گه وروه، یان مه ی ده نۆشم یین... و یان... به ته نها وه ده بیئت که سیکی بؤ نه مه
دهستت بگریت وه ده کری به ته واوی له هاورپئی خراب دوور بکه ویته وه، به لام شتیکی بچوک
ده مینیتته وه که بریتی له پاریزگاری کردن لهو په یوهندی یه له دوره وه.

ئهم په یوهندی یه کۆتایی پین نایهت، له بهرته وه ی که ده کری تۆ ئهو دهسته بیئت که
دریژ ده کریت بؤ ئهو هاورپئی یه، وه دهستی ده گریت بؤ ملکه چی پهروه ردگار، به لام گرننگ
ئهو هیه که تۆ دوور بیئت و دهرون به ته واوی بهتو بیئت، به لام هاورپئی بئی ناگا ئه وهیه که
دهستی ده گریت و پایده په پرنی و سور ده بیئت له سهر هاوه ئی کردنی وه هاورپئی ئیماندار
په نای بؤ ده بهیت و سور و بهرده وام ده بیئت له گه ئی و پئی ده لیتت دهستم بگره.

ئەو ھۆکارانە چىن، كە دامەزراوم دەكەن لەسەر خەباتى دەرونىم؟

(١) داواى يارمەتى لە خودا، من بلييم: پەرورەدگارە ھەر شتەك كە تۆ پيى رازى نىت من رقم لىي دەبيتەو، سبحان الله پاش ئەو خۆت دەبينەو كە رقت لە ھەموو ئەو شتانەيە كە خواى گەورە پيى ناخۆشە.

ئەمەش خالىكى زۆر گرنگە، سويند بەخوا كەسانىكى زۆر ھەن كە سالانىكى دوور و دريژ دەپارپنەو: پەرورەدگارە كۆمەكىم بکە پەرورەدگارە ئەم گوناھە لەدەلم دەپەرپنە، وە ناتوانى لىي بگەرپى و سويندت بۆ دەخوات كە دەست بەجى لە دلى وەك تالە مويەك دەپەرپيو، يان وەك ئەوھى كە ھەر نەبويى.

ئەمە بريتى يە لە بنەما، گەر تۆ دەتەويى واز لە ھەر گوناھەك بەيىنى لە ژيانندا، پيويستە پەنا بۆ لاى ئەو كەسە بەريت كە دلت بەدەستىەو، ئەمە دريژە دەكىشى ھەتا خواى گەورە ئەو داخوازي يە راستەقینەيە تاقي دەكاتەو، بەلام ئەو گوناھە پاش ئەو و بەويستى خوا دەردەپەري.

(٢) گويى گرتن لەوانە ئاينى يەكان: لە بەرەئەوھى كە ئيمان كەم و زۆر دەبيت، مەرؤف كاتى كە گويى لە وانەيەكى ئاينى دەگرىت و زانىارى نوئى لى چنگ دەكەويى و بۆ ماوھى ٢ رۆژ، يان ٣ وە، يان چوار رۆژ رايەدەپەرپنى ئەوا لەگەل ئەو دەدا ملكەچى كردنى زۆر تر دەبيت .

ھەر لەبەرئەوھەشە كە خواى گەورە دەفەرمويى: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ

الْمُؤْمِنِينَ﴾ الذاريات ٥٥.

(٣) ئامانج و مەبەست ديارى بکەم: كاتى كە بير و ھۆشم ھەميشە سەرقال دەبيت من دەمەويى خواى گەورە رازى بکەم و بچمە بەھەشتەو وە گومانى تيدا نى يە كە من ھەموو رۆژى زياتر خەباتى دەرونى خۆم دەكەم.

هرکاتې که په زایه تی په ورو دگار له دل و د ورونت گه وره تر بیت نه و کاته تیکو شانت زیاتر ده بیت، له بهر نه وهی که لیږه دا مه به سستی کی گه وره هه یه: من ده مه وئ بچمه به هشت و خوی گه وره ش له خوم رازی بکه م.

(۴) متمانم به خوم هه بی که واز له گونا ه و تاوان دینم و هر گیز نا گه ریمه وه

سه ری.

(۵) واز له هاوړ پی خراب به ینم که نه مه گه وره تر ین هوکاره.

په یقه که م کو تایی پی دینم... به فرموده یه ک و ووشه یه ک

فرموده که نه مه یه:

پیاویک هاته لای پیغه مبه ر (ﷺ) ووتی: ده مه وئ له به هشت بجه هاوړ پی،

حذر هت (ﷺ) فرموی: (نه فست دامه زراو بکه له سه ر زوری سوژده بردن).

به لام ووشه که نه مه یه:

ووشه که و ته یه کی نه بو به کری صدیق (ﷺ) که کاتې خه لافه تی سپارد به عومهری کورې خه تاب (ﷺ)، نه بو بکر سه یری کی عومهری کرد و فرموی: (نه ی عومهر یه که مین شت که وریات ده که مه وه لیتی نه و نه فسه ته که له نیوان هر دوو که له کتدایه، گه ر سه ر که و تیت به سه ری دا نه و تۆ زۆر به توانا تری له غه یری نه فسی خوت وه نه گه ر له به رده میدا شکستت خوارد نه و که ساس تری له وانی دیکه، نه ی عومهر نه فست له نیوان هر دوو که له کتدایه).

نه وه ی که نیمه ده مانه وئ نه وه یه که خه باتی ده رونی خومان بکه مین و داهاتویه ک بو لاوان و کیژان و خیزان و مندا له کا نامان دیاری بکه مین، نیمه هه موو نه و شتانه ده به خشینه نه فس که ده یه وئ وه ده کړی که خه باتی نه فسی خومان بکه مین، تۆ به نه فسی خوت ده توانی هه موو شتی بکه یت که ده ته وئ و خوت له نیوان کامه رانی دنیا و دواړو ژدا کو بکه یته وه، له دواړو ژیشدا نه فس یه کی که له م دوانه، یان نه فسی کی به خته وه و کامه ران و

شادومانی ناسروشتی به ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ السجده: ۱۷.

یان - په نا به خودا- نه فسیکه له دۆزه خ و هاوار ده کات و ده لیت: ﴿يَحْسِرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ ﴿٥٦﴾ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ الزمر: ۵۶-۵۸.

تو ده ته وئ له دواړوژدا کام نه فسه یان بیت؟

جا نایا پیټ خوښه به خوی گه وهره ت بگهیت و ناسوده بیت؟

نایا پیټ خوښه بچیته به رده م نه و و رازی بیت له و نه فسه ت و گویت لیبت کاتئ که ده فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ﴿٧﴾ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٧﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٨﴾ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ الفجر: ۲۷-۳۰.

نایا پیټ خوښه که روژی فه سلان گویت له په روه ردگارت بیت کاتئ که پیټ ده لیت نهی فلان من له تو رازیم و لیت خوښ بووم دهی برؤ نیو به هه شته وه؟، یان پیټ خوښه گویت له په روه ردگارت بیت که پیټ ده لیت: بهنده کم من له تو په ستم وه زور رقم لیته نادهی نهی فریشته کاتم بیبهن بو دۆزه خ.

نایا پیټ خوښه کامیان بیت؟

ناوھەرۆك

- پەيغەمبەر ئەلەيھى ۋە ھەيئەتى: ۵
- تەوبە كىردىن ۷
- تەوبە كىردىن ۋە گەپانە ۋە بۆلەي خۇدا ۷
- ماناي تەوبە كار چى يە ؟ ۷
- كەواتە تۆ پىئويستىت بە تەوبە كىردىن ھەيە ۸
- ۋەرن بۆتان بگىرپمە ۋە خۇاي گەۋرە چىمان لەبارە ۋە دەفەرمۇي ۱۰
- باۋەپ بگەي، يان نا ! تاوان ۋە گوناھى ۲۰ سال، يان زياتر لە يەك چىركە دا لىي دەبۇرئىت ! ۱۰
- پىغەمبەرت (ﷺ) دەربارەي تەوبە دەدۇي: ۱۲
- چەند چىرۆكىكى راستەقىنە ۱۴
- ئايەتلىك سىروشت ۋە كەسايەتى عبد الرحمن ي ھەژاند ۱۴
- ھەستى عبد الرحمن پاش گەپانە ۋەي بۆلەي خۇا لە پۆژانى يەكەمىدا چۆن بوو؟ ۱۶
- دوۋر پىكاتى تەوبە ۱۷
- خەۋن بىنن ۋە بردن: ۱۹
- سەيرى مەزنى ۋە گەۋرەيى خۇدا بگە كاتى كە سەرىپچى دەكەي: ۲۰
- مەرچە كانى تەوبە كىردىن چىن: ۲۰
- ئاي تەوبە بە جارىك تەۋاۋ دەبىت ۋە كارەكە كۆتايى پى دى ؟ ۲۱
- بەدەفەرى تاوان ۋە پىرۆزى تەوبە كىردىن ۲۱
- نزا ۲۴
- كە زانئىت پابەند بە ۲۶
- ھۆكارە كانى لادانى لاۋە كانمان ۲۷
- ھاۋەلى خراب ۲۷
- ئەندىشەي بەختە ۋەرى ۲۸

- ۲۹..... منداله کانتان بپارښن
- ۳۰..... لاسايي کردنه وهی کوږانه
- ۳۰..... به تالی و به فیږدانی کات
- ۳۱..... ده مامکی ساخته بۆ حه رام
- ۳۲..... ژه هری ته له فزیونی فه وتینه ر
- ۳۴..... ئامانجی خۆت دیاری بکه
- ۳۵..... چه ند چیرۆکیکی راسه قینه
- ۳۵..... خودایه فریاد ره سیکم بۆ بنیره
- ۳۸..... چیرۆکی عبد الله (ذی البجادین)
- ۳۹..... جهخت کردن و دامه زراوی و جیگیری
- ۴۱..... نزا
- ۴۱..... نزا په رستشه
- ۴۳..... بۆچی نزا کانمان وه رناگیرین؟
- ۴۴..... نزا مۆخی په رستشه
- ۴۵..... نزا له ژیانی که سانیکدا
- ۴۷..... چه ند چیرۆکیکی راسه قینه:
- ۴۷..... مردویه ک بوم له شتیوازی ئاده میزاد دا
- ۵۲..... مه رجه کانی وه لامدانه وهی نزا
- ۵۴..... ئه ی خه لکینه به وه بپارینه وه، که له دلتاندايه
- ۵۶..... هاوږښه تی
- ۵۶..... هاوږښکانت کین؟
- ۶۱..... پای لاوان
- ۶۱..... هاو هل و راستگویی:
- ۶۱..... کاریگه ری په روه رده:
- ۶۲..... په نا بگره به خودا له خراپه:

- ۶۴..... چەند چیرۆکیکی راسته قینه
- ۶۴..... خوشه ویستی و برابته تی له پیناوی خودا
- ۷۰..... تو به شیکه له من:
- ۷۲..... خوشه ویستی:
- ۷۳..... غه ریزه ی زکماکی
- ۷۷..... هاوپیته تی نیوان کوپان و کچان
- ۷۸..... که م و کورتی یه کانی ئەم هاوپیته تی یه
- ۷۹..... که م و کوپیه کانی ئەم جوړه هاوپیته تی یه
- ۸۰..... ئیسلام و هاوپیته تی
- ۸۱..... سنوری ئەم په یوه ندی یه
- ۸۲..... سنوری ئەم په یوه ندی یه له قورئاندا
- ۸۳..... چەند چیرۆکیکی راسته قینه
- ۸۳..... خوشه ویستی به خراپه و تاوان
- ۸۶..... ملکه چی په روهردگارمان بوین کامه رانی و به خته وه ری و خوشه ویستی
- ۸۷..... خوشه ویستی و وه فاداری
- ۸۸..... به چیژترین چیرۆکی خوشه ویستی چیرۆکی خوشه ویستی پیغه مبه ر(ﷺ) و
- ۸۹..... په یامه کانی خودا
- ۸۹..... په یامیکه تایبه تی
- ۹۴..... چەند چیرۆکیکی راسته قینه
- ۹۴..... په یامیکه ره مه زانی پوخت:
- ۹۶..... خه ون ده کرئ په یامیکه بیت:
- ۹۶..... گه ر بمرم و بچه به رده م په روهردگار... چی پی بلیم؟
- ۹۹..... هه نگاهه کرداریه کانی پووکردنه په روهردگار کامانه ن؟
- ۱۰۰..... رازیکردنی خودا
- ۱۰۰..... رازیکردنی خودا (ته وه ره) ی ژیان و گرفتی ته مه نمانه

- ۱۰۳..... چەند چيرۆكيكي راسته قينه
- ۱۰۳..... بهرگيكي ساده، به لام شتي زور كونترول دهكات
- ۱۰۵..... پازيكردي په روهردگار له پازيكردي داك و باب دايه
- ۱۰۶..... گرنگي ههست كردن به پازي بووني په روهردگار
- ۱۰۸..... چەند نمونه يه ك له هاوه لان
- ۱۰۸..... باخچه كه ي نه بو ده حداح
- ۱۰۹..... دامه زراوي عبد الله كوپي حوزافه
- ۱۱۰..... نزا و پارانه وه ي عبد الله كوپي جه حش
- ۱۱۲..... له كوتايي دا
- ۱۱۲..... پشت بهستن به خودا
- ۱۱۴..... كي ده تپاريزي له من؟
- ۱۱۵..... وه كيل هرچون بيه وي هه لس و كهوت دهكات
- ۱۱۵..... تو چينه به دوو كه سه وه، كه سي يه ميان الله يه!
- ۱۱۶..... ئايا ديتتان، كه پلاني پشت بهستن به خودا چونه!!
- ۱۱۷..... پشت بهستن له گه ل كه مي كه رهسته دا
- ۱۱۷..... ئايا پشت بهستن به خودا له گه ل نزا دا دژي يه كن؟
- ۱۱۸..... چەند نمونه يه ك له وانه ي كه پشتيان به خودا به ستوه
- ۱۲۰..... له نيو تاريخيدا هاواري كرد
- ۱۲۰..... كچاني عبدالله و سوره ي (الواقعه):
- ۱۲۱..... دوخي دونيا ده گورپت
- ۱۲۲..... چەند چيرۆكيكي راسته قينه
- ۱۲۲..... بو نه وه ي كه راست گوبين
- ۱۲۲..... ملكه چي كه سيك ناكريت كه له سه رپيچي كرندي په روهردگاردا بيت
- ۱۲۵..... گه پانه وه ي هه موو كاره كان بولا ي خودايه
- ۱۲۵..... شهرم: الحياء

- ۱۲۶ همدې ښځې پښتانه ښځې په دې لخوا کې د اسلامي شېرې
- ۱۲۶ ښځې شېرې به تاييې ته؟ نهی کوا لقا کاني دیکه ی ئیمان؟
- ۱۲۷ مانای شېرې چی په؟ په یوه نډی نډوان شېرې و ژيان چی په؟
- ۱۲۷ جياوانی چی په له نډوان شېرې و (الخلج: شېرې زاری، یان ته ريق بوونه وه):
- ۱۲۸ نایا شېرې له گڼ له دایک بوونی مرؤفه کاندایته کایه، یان
- ۱۲۹ چند چیرؤکیکی راسته قینه
- ۱۳۵ من نه م په یفه ده لیم هه تا توی لایو بیزانیت
- ۱۳۶ چند نمونه په ک دهریاره ی نامانجی لایوان
- ۱۴۰ نه م فله سه فه ی ژيانی بی مه به سته
- ۱۴۱ چند چیرؤکیکی راسته قینه
- ۱۴۱ چؤن واز له ناینه که م بیتم من بؤ هه رکوی یه ک برؤم هه ر موسلمانم:
- ۱۴۴ چند نامانجیک
- ۱۴۴ نامانجی پاره کؤ کردنه وه
- ۱۴۷ خوشه ویستی خودا بؤ به نده
- ۱۴۷ چؤن ده کری که خوی گوره ئیمه ی خوش بویت
- ۱۵۰ خوشه ویستی خودا له کویدا په؟
- ۱۵۶ چند چیرؤکیکی راسته قینه
- ۱۵۶ خوی گوره و ناینه که ی سه رخست، خوی گوره ش ئوی سه رخست:
- ۱۵۸ نیشانه کانی خوشه ویستی خودا بؤ به نده:
- ۱۵۹ که سانیک که خوی گوره خوشی ویستون:
- ۱۵۹ نه بو هریره (ﷺ):
- ۱۶۰ خه دیجه (ﷺ):
- ۱۶۰ نه بو بکر (ﷺ):
- ۱۶۰ ثوبه ی کوری که عب:
- ۱۶۱ نارامگرتن (الصبر):

- ۱۶۲ كارەكان ھەمويان دەگە پېنەو ە بۆ لاي ئارامگرتن .
- ۱۶۲ ئارامگرتن لە قورئاندا .
- ۱۶۴ نمونەى ئارامگران لە پېغەمبەران
- ۱۶۴ پېغەمبەر نوح (ﷺ):
- ۱۶۵ ئەيوب پېغەمبەر(ﷺ):
- ۱۶۶ زەكەريا پېغەمبەر (ﷺ)
- ۱۶۶ گەرەتەين مەوئى بە ئارام محمد پېغەمبەر(ﷺ) بوو .
- ۱۶۷ ئەم ھەموو تاقىكردنە وانە چىن!!!
- ۱۶۸ جۆرەكانى ئارامگرى، يان خۇپراگرى
- ۱۶۹ بەرزتەين پەلە و پاىەكانى ئارامگرتن
- ۱۷۱ چەند چىرۆكىكى راستەقىنە
- ۱۷۱ ئەمە سۆزىكە لە پەرەردگارەوہ:
- ۱۷۵ گيان و ماددە
- ۱۷۵ پەرەردگار چۆن و لە چى خولقاندوين؟
- ۱۷۶ چى پودەدات گەر ھاوسەنگى لە نىوان گيان و ماددە دەستەبەر نەكەين؟
- ۱۷۹ ئايائىسلام دژى ماددەيە؟
- ۱۷۹ سەرگوزشتە يەكى بە چىژتان بۆ دەگىرپمەوہ
- ۱۸۰ ئايا ماددە زالە؟
- ۱۸۱ چەند چىرۆكىكى راستەقىنە
- ۱۸۳ وەك ئافرەتتىكى موسلمان چۆن پۆزگارى خۆت بەسەر دەبەيت؟
- ۱۸۴ چۆن ھاوسەنگى دەستەبەركەين؟
- ۱۸۵ چەند گەنجىنە يەك لە جىبھانى گيان:
- ۱۸۶ تىكۆشان دژ بە دەروون(نەفس):
- ۱۸۶ تىكۆشانى دەرونى چى يە؟ ماناي چى يە؟ چۆن ئەمە دەكەين؟
- ۱۸۷ جۆرەكانى نەفس:

- ۱۸۹ من شتىكى نۆر سەيرتان پى دەلئىم، ئايا بېوادەكەن، كە تەوبە كىردنى
- ۱۹۰ بەم شىوہ يە نەفس دە كرى ھەلگە رېتەوہ !
- ۱۹۰ بۆچى ئەمە بۆ ئىمە پوونادات؟
- ۱۹۲ ئەى ئىمە بۆ خە باتى دەورنمان ناكەين؟
- ۱۹۲ كاميان ھۆكارى سەرەكەين . نەفست، يان شەيتان؟!
- ۱۹۴ چەند چىرۆكىكى راستەقىنە
- ۱۹۴ گەرانەوہ بۆلاى خودا
- ۱۹۶ ئەو ھۆكارە دامە زراوى يانە كامانەن كەوا دەكات لە مرۆفە كە
- ۱۹۷ ئەو ھۆكارانە چىن، كە دامە زراوم دەكەن لە سەرخە باتى دەرونىم؟
- ۲۰۰ ناوہ پۆك

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com